

نظرات سیاسی فلاسفه غرب یا

مجاهده در تألیف بین فرد و جمع (اندیویدوالیسم و کولکتیویسم)

ترجمه و تألیف :

دکتر بهاء الدین یارارگاد

با مقدمه

جناب آقای دکتر رضا زاده شفق

از انتشارات :

شرکت نسبی حاج محمد حسین اقبال، شرکا.

تهران - ۱۳۳۳

بہمکاری مؤسسہ انتشارات فرانکلین
تہران - قاہرہ - لاہور - نیویورک

Dr . B . Pazargads

POLITICAL OPINIONS OF WESTERN PHILOSOPHERS

All rights reserved .

Franklin Publications Inc .

فهرست مندرجات

صفحه

مقدمه :	بقلم جناب آقای دکتر رضا زاده شفق	
مقدمه مؤلف :	درسنت حکومت مطلقه کلی و سنت دموکراتیک	۴
(اول) - جورج سانتایانا		
شرح حال و آثار		۱۱
در عقاید سیاسی جرج سانتایانا :		۱۳
(الف) فلسفه و وظیفه آن		۱۴
(ب) عشق و خانواده		۱۵
(ج) دولت		۱۶
(د) میهن پرستی		۱۷
(ه) نژاد		۱۷
(و) مضار دولت		۱۸
(ز) جنگ و پیروزی		۱۹
مسابقات ورزشی بین المللی		۲۰
(ح) اقتصاد جهانی - صنعت و کار		۲۱
(ط) تمدن		۲۲
(ی) مساوات		۲۲
(ک) دموکراسی		۲۳
(ل) جنون سرعت		۲۴
(م) انقلاب		۲۵
(ن) بهترین شکل حکومت		۲۵
(دوم) - ویلیام جیمز		
شرح حال و آثار		۲۸

	در فلسفه ویلیام جیمز :
۳۰	(الف) فلسفه اصالت عمل یا پراگماتیسم
۳۶	(ب) در بیان مذهب کثرت یا پلورالیسم
۴۷	(ج) در تحلیل کلی فلسفه جیمز
	(سوم) = جان دیووی و عقاید وی
۵۱	شرح حال و آثار
	در بیان فلسفه جان دیووی :
۵۳	(الف) فرهنگ
۵۷	(ب) فلسفه آلیت (انسترومانتالیسم)
۶۲	(ج) در علم و سیاست
۶۵	دموکراسی
۶۵	دولت
۶۷	تجدید بنای سیاسی
۶۹	(د) فلسفه و وظیفه آن
	(چهارم) = هارولد لاسول و عقاید سیاسی وی
۷۲	شرح حال و آثار
	اصول عقاید سیاسی لاسول :
۷۷	(الف) هرم اجتماع و سیاست
۷۷	سیاست
۷۹	(ب) در بیان فن طبقه حاکمه
۷۹	(۱) در پاسخ اینکه برد با کیست ؟
۸۲	(۲) در پاسخ این پرسش که طبقه زبده چه میبرد ؟
۸۴	(۳) در پاسخ پرسش سوم که طبقه زبده چگونه میبرد ؟

۸۷	(ج) انقلاب
۸۸	(د) فاشیسم در امریکا
۹۰	(ه) سیاست جهانی و اوضاع بین‌المللی
۹۲	(و) توجیه ماتریالیسم دیالکتیک در نظر لاسول
۹۳	(ز) افسانه
۹۶	(ح) موضوع طبقه زحمت‌کشان و رنجبران
	(پنجم) = رابرت مکیور و عقاید سیاسی وی
۹۸	شرح حال و آثار
	عقاید سیاسی مکیور :
۱۰۱	(الف) درمبداً حکومت و روش حکومت و فن حکومت
۱۰۳	افسانه و فن
۱۰۳	تشریفات و شعارها
۱۰۴	(ب) در بیان قانون و مسئله اطاعت از قانون
۱۰۶	(ج) در هرم قدرت و انواع قدرت و عوامل قدرت
۱۰۷	در انواع قدرت
۱۱۰	مال و مقام
۱۱۰	(د) در شکل حکومت
۱۱۱	(ه) حکومت‌های استعماری (امپریالیسم)
۱۱۱	در مسئله مناطق نفوذ
۱۱۲	(و) دموکراسی
۱۱۷	شرایط عمده دوام دموکراسی :
۱۱۸	(ز) دیکتاتوری و انواع آن

۱۲۰	دیکتاتوری روسیه شوروی
۱۲۴	(ح) انقلاب و انواع آن
۱۲۵	(ط) فن و تخصص
۱۲۵	(ی) در روابط بین الملل و جهان آینده
	(ششم) - والتریپ من و عقاید سیاسی وی
۱۳۲	شرح حال و آثار
	خلاصه ای از عقاید سیاسی والتریپ من :
۱۳۴	(الف) افکار عمومی
۱۳۹	عوامل موجد افکار عمومی
۱۴۰	طریقه ایجاد افکار عمومی
۱۴۰	(ب) خلوت و جلوت رجال
۱۴۱	(ج) سانسور
۱۴۲	نقش ذهنی سانسور
۱۴۳	(د) مطبوعات
۱۴۵	(ه) نفوذ و قدرت
۱۴۶	(و) دموکراسی
۱۴۹	(ز) سیاست خارجی امریکا
۱۴۹	(ح) جامعه نیکو
	«هفتم» - ادوارد هال کار و عقاید سیاسی وی
۱۵۳	شرح حال و آثار
	در خلاصه و اصول عقاید سیاسی پروفیسور کار در تحلیل اوضاع سیاسی
	جهان معاصر :
۱۵۶	(الف) مقدمه (در تراز اصلی پروفیسور کار)
۱۶۰	(ب) نتیجه جنگ خیال پرستی با واقع پرستی

- عناوین مختلف مظاهر دو گانه و متغایر عقاید و مکاتب سیاسی . ۱۶۲
- فهرست اسامی بعضی از خیال پرستان و واقع پرستان معروف . ۱۶۳
- تاریخ بحرانیهای بین الملل . ۱۶۵
- (ج) در نظم نوین بین المللی و رواج حکومت اخلاق . ۱۶۶
- رواج حکومت اخلاق بوسیله تغییر دستگاه و روش فرهنگی ۱۶۷
- (د) سقوط ناسیونالیسم و تشکیل دسته های چند ملتی ۱۶۹
- (ه) لزوم هم آهنگی بین ملتها ۱۶۹
- (و) سیاست خارجی امریکا ۱۷۰
- (ز) حقوق بین الملل و اقتصادیات ۱۷۱
- تجدید بنای اقتصادی ۱۷۲
- قانون و سیاست ۱۷۳
- حکومت بین المللی یا فدراسیون جهانی ۱۷۳
- کتاب شرایط صلح
- (ح) در شرایط صلح ۱۷۴
- (ط) در اسباب و علل جنگ دوم جهانی ۱۷۶
- (ی) هدف اخلاقی ۱۷۸
- (ک) آلمان بعد از جنگ ۱۸۰
- (ل) در مقایسه دو کتاب «بیست سال بحران» و «شرایط صلح» ۱۸۳
- (م) تأثیر تماس روسیه شوروی با جهان غربی ۱۸۶
- (ن) چند دورنمای تاریخی : و جنگ بین فرد و جمع ۲۰۰
- فهرست مأخذ و مراجع و فهرست منابع مستقیم این کتاب

فهرست تصاویر کتاب

جورج سانتایانا	مقابل صفحه ۸۱
ویلیام جیمز	مقابل صفحه ۴۸
جان دیووی	مقابل صفحه ۵۱
هارولد لاسول	مقابل صفحه ۷۴
رابرت مکیور	مقابل صفحه ۹۸
والتر لیب من	مقابل صفحه ۹۴۴

ما نشده و روی همین بی خبری باینکه از طرفی سیاستمدارانی لایق درین دیار ظهور کرده اند از طرفی هم سیاست بازان (دیمی) خام و خودکام در آمده مردم بارفتار و گفتار فضولانه و پندار کوتاه دیوانه بازار سیاست ماراسخت آشفته کرده و خسارات عظیم به کشور وارد آورده اند.

کتاب حاضر که این مقدمه برای آن نوشته میشود -توان گفت در نوع خود یکتاست و در میان منطبعات متنوع سنوات اخیر بمؤلفات مشابه هم خیلی نادر تصادف میشود . این کتاب نظریات سیاسی چندتن از فلاسفه سیاست عصر ما را در برابر دارد و مطالعه چنین کتاب و تفکر و امعان نظر و سنجش در مطالب آن بدون تردید برای آنانکه بر سر سیاستمداری هستند و بر آنکه میخواهد در اوضاع و احوال سیاسی صاحب نظر باشند اهمیت و ضرورت دارد .

تصور نمیکنم برای معرفی مترجم محترم این کتاب سودمند حاجتی در کار باشد چون ایشان خود از سالها باینطرف معروف اهل دانش هستند . تصور میکنم اولین بار در سفر اولم بشیراز روحنواز در سال ۱۳۱۰ بود که خط دیدار ایشان نصیب من شد . از همان اوان آشنائی بروحیات و آزادمنشی و دانشمندی ایشان پی بردم در همان ایام یکی از ترجمه های سودمند ایشان که در باب تعریف و توجیه علوم عصر بزبان ساده برای فهم عامه بود جلب نظر مرا کرد . از آن روز گاران تا امروز ایشان کار تألیف و ترجمه و نشر مقالات را با کمال پشتکار ادامه داده اند و امیدوارم کتابخانه محترم اقبال که کتاب حاضر را انتشار میدهد صورت سایر تألیفات و ترجمه های عمده ایشان را که بطبع رسیده انتشار دهند تا هموطنان

عزیز بمراتب خدمات این مترجم محترم دانشمند پی برند .

ایشان در همه این مدت درعین تألیف بشغل تدریس هم پرداختند و بعنوان تدریس و ریاست دبیرستانها در شیراز و پایتخت خدماتی ارجمند نسبت بفرهنگ این کشور ارزانی داشته اند .

درعالم ورزش نیز ایشان مربی لایق و راهنمای شایسته بوده و سالها پیشوای جوانان ورزشکار بوده اند .

درعین این فعالیت و پشتکار و آزمایش و باوجود فضل و دانش از ادامه کسب دانش دست برنداشتند و بمطالعات نوین همت گماشتند و از آنجمله در حدود سال ۱۹۴۶ میلادی برای تحصیلات عالی و مشاهدات فرهنگی بکشورهای متحده امریکا رفتند و دردانشگاه معروف کلمبیا در نیویورک چندین سال بانهایت دقت و کوشش به دانشجویی و تحصیل معرفت پرداختند .

بالین مختصر که بیان شد تواندید که قدر اینگونه مردان ورزیده پرمایه بس ارجمنداست و افکار و آثار آنان بسیار سودمند .

امید وارم این کتاب مفید که با تشویق مؤسسين مطبوعات فرانکلین و باهمت کتابخانه اقبال با بعالم مطبوعات ایران مینهد توجه خاص تشنگان دانش و بینس را بعدیکه در خور است جلب کند . از خداوند بزرگ اجر برای مؤلفین و مترجم محترم و مشوقین و طابع و توفیق برای خوانندگان مسئلت میکنیم .

دکتر رضا زاده شفق

طهران - اسفند ماه ۱۳۳۳ شمسی

نظرات سیاسی فلاسفه غرب

یا

بجاءده در تألیف بین فرد و جمع (اندیویدوالیسم و کولکٹیویسم)

جورج سانتایانا - ویلیام جیمز - جان دوئی -

هارولد لاسول - رابرت مکینور - والتر لپ من

ادوارد هالت کار

ترجمه و تألیف

دکتر بهاء الدین یارارگاو

با مقدمه

جناب آقای دکتر رضا زاده شفق

از انتشارات

شرکت نسبی حاج محمد حسین اقبال و شرکا

تهران آذرماه - ۱۳۳۳

مقدمه

دوست حکومت مطلقه کلی (۱) و سنت دموگراتیک

مروری بتاریخ سیر عقاید سیاسی معلوم میکند که از ازمئه قدیمه (دوره یونان قدیم) تا زمان معاصر همواره دو نظر متخالف در اجتماعات بشری موجود و همیشه مورد بحث و گفتگوی فلاسفه و متفکرین بوده و امروز نیز همان دو نظر حائز اهمیت و مورد بحث و مشاجره نویسندگان و فلاسفه سیاسی و زمامداران و اولیاء قدرت است . منتها در هر زمان هریک از این دو نظر متضاد اسامی و عناوین مختلف بخود گرفته اند مانند لیبرالیسم و اتوریتاریانیسم یا اندیوید و الیسم و کولکتیویسم (اصالت فرد و اصالت جمع) یا توتالیتاریانیسم و دموکراسی یا استبداد و آزادی و امتثال آن . ولی جوهر مطلب همیشه یکی بوده و آن مبارزه بین دوست حکومت مطلقه کلی و دموکراسی است که نتیجه آن امروز بصورت مبارزه بین اصالت جمع (۲) و اصالت فرد (۳) یا دو مرام کمونیسم و دموکراسی جلوه گر شده است و ما ذیلا توضیحی باختصار در باب هریک از این دو سنت خواهیم داد .

(۱) سنت حکومت مطلقه کلی :

یک دسته از فلاسفه از افلاطون گرفته تا نیچه عدم تساوی را حالت طبیعی انسان دانسته اند و نتیجه این فرض آن است که هر فرد در

(1) Totalitarianism این اصطلاح جدید به « حکومت مطلقه کای » ترجمه

شد و مقصود از آن یک نوع نژاده از حکومت مطلقه است که در آن همه چیز فرد بخصوص امور اقتصادی و حقوق سیاسی فرد در مقابل جمع از بین میرود و منافع فرد در منافع اجتماع مستهلك میگردد .

Collectivism (2)

Individualism (3)

اینصورت باید در دستگاه اجتماعی مکان شایسته خود را تصاحب نماید . طبق عقیده ایشان این امر کاملاً طبیعی است که عده ای معدود حاکم و بقیه مردم محکوم به امر ایشان باشند و شئون زندگی آنان در تحت حکم طبقه حاکمه قرار گیرد .

بنابراین دسته از فلاسفه محکوم (۱) نباید از حاکم پرسش و بازخواست نمایند . این عده از فلاسفه بدموکراسی و سوسیالیسم و هر نوع دیگری از حکومت که در آن تساوی انسان و آزادی بشر ملحوظ شده باشد مخالف بوده و آنرا مردود دانسته اند . افلاطون دموکراسی را دری گشاده به هرج و مرج (انارشی) دانسته و معتقد است که فیلسوف باید پادشاه شود و تمام مردم را در یک دستگاه متشکل قرار دهد و هر یک از افراد را در جای مناسب و شایسته در دستگاه اجتماعی ، آنطور که خود تشخیص میدهد ، جای دهد . هگل قدمی از این فراتر گذاشته گفت که بعضی از جامعه ها (یادولتها) بحکم طبیعت بر سایر جامعه ها (یادولتها) تفوق دارند و در عالم خلقت برتر آفریده شده اند و لذا باید بر دولتهای دیگر حکومت کنند . فیلسوف مزبور سپس بر اساس فرضیه فوق مدعی میشود که ملت آلمان واجد این خاصیت برتری بوده و روزی فرا میرسد که بر سایر ملل عالم حکومت خواهد کرد .

(۲) *منف دمو گرا نیک* :

این سنت با آنکه ریشه قدیمی دارد در قرون جدید به خصوص در دوره رنسانس روبه نمو گذاشت و در اثر مجاهدات فلاسفه مانند لاک و روسو و پیروان ایشان به نتیجه رسید .

(۱) منظور از استعمال اصطلاح (محکوم) در اینجا کمائی است که نمام مات یا مردم

در تحت اداره حکومت هستند

طبق این آئین « همه مردم بحکم طبیعت آزاد و مساوی خلق شده و آزاد و مساوی الحقوق هستند ». این اصل در انقلاب فرانسه و در اعلامیه استقلال کشورهای متحده امریکا و هم در قانون اساسی این کشور از اصول مسلم و اساسی و اصلی غیر قابل تردید و غیر قابل نسخ و تغییر شمرده شد. این دسته از فلاسفه مدعی گشتند که « بعضی از حق ها از طرف خالق بمردم اعطاشد، و در تحت هیچ نوع شرایطی نمیتوان آنها را از ایشان گرفت و این حقوق عبارت اند از حق آزادی، حق حیات و حق جستجوی سعادت.

از نتایج فرضیه بالایی ظهور آئین آزادی در کسب و تجارت (لسه فر ۱) بود و عدم دخالت دولت در امور اقتصادی. آئین مزبور از سالهای اولیه تأسیس دولت کشورهای متحده امریکا مورد توجه واقع شد و در آن کشور بنحو اتم و اکمل معمول گردید. طبق این آئین قدرت دولت محدود شده و فرضیه « آزادی فردی برای کار و اخذ اجرت در برابر کار » قوت گرفت.

البته نمیتوان مدعی گشت که هر يك از دو سنت فوق یا طریقه ها و روشهای حکومتی که بر پایه دو سنت مزبور قرار گرفته اند، کامل و بی عیب و عاری از نقص است. اصل مسلم این است که همانطور که يك موجود کامل در جهان آفریده نشده يك مسلك و عقیده کامل هم که حاوی تمام فوائد و مزایا از دریچه چشم انسان باشد و با کلیه منافع و آمال بشری مطابقت نمایند تا کنون وجود آمده و نه در آینده بوجود خواهد آمد. دلیل بر این مطلب آن است که غالباً فوائد و محاسن دو یا چند طریقه اداره حکومت و امور اجتماع در تضاد بایکدیگر قرار گرفته و در دو نقطه

مقابل بایکدیگر واقع گشته‌اند و جمع اضداد هم بایکدیگر محال است بدین معنی که هر طریقه حکومت و هر مسلک و مرام اجتماعی متضمن محاسن و فوائدی است و هم شامل معایب و نقائصی است و جمع محاسن و فوائد مرام و مسلک مخالف هر طریقه با محاسن اصلیه مرام یا طریقه مورد نظر از محالات است.

پس هر کس مدعی شود که فلان طریقه حکومت یا فلان مرام اجتماعی یا مسلک سیاسی در سر حد کمال است مسلماً متعصب است و تعصب با فضاوت عقلی و تفکر و استنتاج منطقی فاصله بسیار دارد و بالاخره جمع کردن محاسن و فوائد دو طریقه حکومت متضاد در یک طریقه واحد شاید بطریق نسبی تادریجه‌ای میسر باشد بشرط آنکه از شدت وحدت اصول معتقدات هر یک از دو طریقه تادریجه‌ای بکاهیم و روش را نرم و قابل انعطاف قرار داده معتقدات متخالف را بایکدیگر نزدیک سازیم اما جمع محاسن دو طریقه متضاد در طریقه واحد بطر مطلق محال است. (۱)

خلاصه کلام آنکه سنت حکومت مطلقه کلی فرد را هیچ و جامعه را همه چیز می‌شمارد و فرد را منحل در جامعه دانسته می‌گوید: «فرد و منافع فرد باید فدای جامعه شود». این سنت در واقع برای جامعه یک موجودیت فرضی و خیالی و آسمانی و ماوراء عقلی قائل است و آنرا مشابه یک موجود آلی و عضوی (۲) می‌شمارد و افراد را بمنزله اجزاء آن بدن آلی و گوید «همانطور که سلوها و اجزاء بدن یک انسان یا حیوان باید نسبت بمجموع دستگاه بدن یا نسبت بدماع که بمنزله حاکم بدن است اطاعت مطلقه و

(۱) رجوع شونده بحج درنسی و مطلق در فلسفه سیاسی موشکیر شرح این مبحث در فصل بیست و پنجم جلد دوم (کتاب سوم) تاریخ فلسفه سیاسی بقام مؤلف این کتاب آمده است.

(۲) ارگانیک.

کور کوران و غیر ارادی داشته باشند افراد يك جامعه نیز بخود تعلق نداشته به هیئت مجموع و به جسد آلی مانند جامعه تعلق دارند و از افراد شخصیتی برای خود ندارد. همه چیزش از آن جامعه و وقف جامعه و متعلق به جامعه است. اما سنت دموکراتیک گوید که جامعه از روز ازل و در ادوار زندگی بدوی آدمی وجود نداشته. جامعه چیزی است مصنوعی و ساخته فکر بشر است. انسان بنا به مصلحت و تنها بخاطر حفظ منافع خویش بوجه احسن و تعقیب لذات و حفظ مسرات خود بطریق اکمل جامعه را اختراع کرده و حیات اجتماعی را نسبت بزندگی انفرادی ترجیح داده است و هیچگاه معقول نیست که فرد آزاد بالفطره غلام و عبد مصنوع دست خود گردد و مملوک مخلوق فکر خویشتن شود. مسرت و سعادت و لذت و آزادی فرد اصل است و جامعه فرعی است از این اصل. افراد بشر در طبیعت ازاد و مساوی خلق شده اند و آزاد و مساوی از دنیا خواهند رفت. بدیهی است که پیروی از هر يك از این دو سنت متفرعات بسیار پیدا میکند و نتایج بیشمار از هر يك در عمل عاید میگردد که بشر را دچار اشکالات متعدد مینماید.

چنانچه تعقیب سنت اول و قبول آثار و عوارض مترتب بر آن مسلماً انسان صاحب عقل و ممتاز بفکر و اراده را مبدل بیک آلت بی فکر و بی اراده مینماید که ابزار عمل و آلت اراده دوات باشد. دولتی که مفروض آن است که بمنزله دماغ جامعه مینماید.

و از نتایج پیروی از سنت دموکراتیک آنکه چون کسب و تجارت و فعالیت اقتصادی آزاد باشد و محدود نگردد و در معرض هیچ نوع نظارت جامعه یا دولت قرار نگیرد بالطبع افراد باهوش و زیرک و محیل محصولات

و مواهب طبیعت را بدست اشخاص ساده لوح که اکثریت بالایشان است استخراج و تملك نموده در انحصار خویش قرار میدهند و عده کثیری را از استفاده از مواهب طبیعی محروم میدارند. خود مالك همه چیز جهان میشوند و دیگران مالك هیچ و بدین ترتیب نیز نظام عالم برهم میخورد و رشفه نظم جهان بشری گسسته میشود. و قتیکه دقت نمائیم میبینیم استدلال هر دو طرف اعم از دلائل مثبت و منفی طبق عقل و منطق صحیح است و بهیچ روی قابل رد و تردید نیست.

پس حق است که بگوئیم افراط در روش اصالت فرد یافردیت نتایج سوء میدهد و افراط در روش دسته جمعی (۱) نیز منتهی بنتایج مشابه آن میگردد.

بطوریکه ملاحظه میکنیم اکنون که درست در سال ۱۹۵۴ میلادی یعنی در آغاز نیمه دوم قرن بیستم قرار گرفته ایم این کشمکش و تقابل بعد اعلای خود رسیده و تمام جهان بشری بدو دسته بزرگ تقسیم شده صرف نظر از اصطلاحات و کلمات که فی المثل هر دو طرف به کلمه و اصطلاح دموکراسی چسبیده و اصطلاح دموکراسی را برای جلب پیروان خویش عنوان میکنند و هر يك مدعی است که دموکراسی و آزادی حقیقی چنان است که اوفهمیده و دموکراسی و آزادی دروغی در آن طریقه و روشی است که خصم وی پذیرفته جوهر مطلب و اصل مقصود همان است که اشاره شد و این دو دسته بزرگ ایجاد یک جنگ بزرگ عقاید (۲) کرده اند که احتمال قوی دارد به بزرگترین جنگ خونین بشری منتهی شود و شاید به نابودی جامعه بشری خاتمه پذیرد.

این دودسته سرعت تمام و با اصراری جنون آمیز مسلح میشوند و روز بروز بر شدت و کمیت تسلیحات خود میفزایند و امتعه و اجناسی را که ممکن است کلیه افراد بشر و جمعیت امروز جهان را سیر کند و موجب رفاه و بهبودی زندگی ایشان گردد بمصرف تسلیحات جنگی می‌رسانند تا چندی بعد بقتل یکدیگر قیام کنند و با فنانی نوع بشر پردازند بمنظور آنکه طبق اظهار خودشان یکی از این دو عقیده (۱) بر دیگری غلبه کند و عقیده غالب بر جهان بشری حکومت نماید .

(۳) فلاسفه حد وسط :

همین احساس بیم و وحشت است که عدّه‌ای از فلاسفه معاصر را ب فکر کشف راه حلی انداخته سعی دارند حد وسطی مابین این دو مرام بیابند و فکر جدید خود را بجهان آشفته معرفی کنند و معمول گشتن آنرا با قوت دلیل و منطق بر دو طرف مشاجره بقبولانند تا شاید بدینوسیله از خطرات وحشت آور جنگ آینده جلوگیری کنند و از ابتلائات و مصائب و متاعب بشری بکاهند .

این دسته از فلاسفه سعی دارند تا موازنه ای بین دو نظریه مورد بحث برقرار کنند . میگویند آزادی کامل منتهی بیک سیستم فردی (۲) خشن میشود که در آن قوی به ضعیف ستم خواهد کرد . اداره کامل دولت هم در کلیه امور اجتماعی منتهی به همین نتیجه میشود و در اینجا جباران و ستمگران باز همان اشخاص هوشمند و زیرک خواهند بود که در پشت پرده کنترل حکومت را در دست خواهند داشت یعنی همان مراکز اقتصادی و منفعت جویان و دستجات فشار بصورت دیگر جلوه میکنند .

(۱) ایدئولوژی

(۲) اندویدوالیسم

این دسته از فلاسفه معاصر سعی دارند قاعده و دستوری تهیه کنند تا طبق آن آزادی در درون گروه اجتماعی موجود باشد بطوریکه هم افراد و هم جامعه ثروتمند و سعادتمند شوند. بسیاری از تجارب اجتماعی امروز برای تعقیب همین خط مشی و نیل به هدف مزبور است که منافع افراد و منافع جامعه را طوری در موازنه بایکدیگر قرار دهند که هر دو مکمل یکدیگر گردیده یکدیگر خدمت کنند و هیچ یک قربانی دیگری نشود.

تعداد فلاسفه و نویسندگان غربی که در زمان حاضر و هم در نیمه اول قرن بیستم برای نیل به هدف مزبور مجاهده کرده و میکنند بسیار است بطوریکه تلخیص و ترجمه آثار تمام ایشان مستلزم وقت بسیار و از حدود گنجایش این مختصر خارج است لهذا بطور نمونه هفت نفر از ایشان را انتخاب کرده خلاصه ای از نظریات سیاسی ایشان را در این کتاب بمنظور آشنائی خوانندگان با طرز استدلال و عقاید آنها ذکر میکنیم.

البته همان نویسندگان غربی را نیز میتوان به دسته تقسیم نمود دسته اول آنها که عقایدشان قدری متمایل به سنت اول است که آنها را متمایل به چپ اصطلاح کنند. دسته دوم آنها که تمایل به راست دارند و دسته سوم آنها که از تحریراتشان نیک مشهود است که سعی دارند حد وسط بین دو عقیده را اختیار کرده طریقی نوین برای حل مشکلات عالم کشف نمایند و بیشتر از دو دسته دیگر جنبه بیطرفی در تحریراتشان ملاحظه میشود.

و بنظر مؤلف و مترجم این کتاب چنین رسید که این هفت نفر نویسندگانی که تلخیص عقاید ایشان در این کتاب جمع آوری شده است در زمره دسته سوم باشند.

اگر خواننده کتاب از مطالعه خلاصه عقاید سیاسی فلاسفه مزبور استنباطی غیر از این نمود نباید حمل بر نظری خاص از طرف مؤلف و مترجم نماید چه سلیفه ها و نظریات مختلف است .

توضیح قابل ذکر آنکه مؤلف و مترجم این مجموعه سعی کرده است که شخصاً در مورد نظریات سیاسی و عقایدی که از متن آثار فلاسفه مزبور اقتباس و تلخیص گردیده حتی الامکان از نظر ننماید و قضاوت در نظریات و عقاید ایشانرا بذوق سلیم و نظر خوانندگان وا گذاشته .

در پایان این کتاب به منظور راهنمایی خواننده به متون کتب فلاسفه مزبور فهرست مأخذ و مراجع و رسالات و کتبی که در تهیه این کتاب مورد استفاده قرار گرفته است بدست داده شده تا اگر خواننده مایل به کسب اطلاعات بیشتر در مورد نظریات فلاسفه مورد بحث باشد بکتاب مزبور مراجعه نماید .

جورج سالتايانا

(اول) جورج سانتایانا

(۱۸۶۳ - ۰۰۰۰۰۰)

شرح حال و آثار:

جورج سانتایانا (۱) شاعر و فیلسوف معاصر اصلا اسپانیولی است و در سال ۱۸۶۲ میلادی در مادرید پایتخت اسپانیا متولد شده در سن ده سالگی یعنی در سال ۱۸۷۲ با آمریکا مهاجرت کرده در آنجا تربیت یافت و تا سال ۱۹۱۳ مقیم آن کشور بود. پس از آن باروبا مسافرت نمود. تحصیلات عالی خود را در دانشگاه هاروارد (۲) در شهر بوستون (۳) پایان رسانید و در همان دانشگاه از سال ۱۸۸۹ تا ۱۹۱۲ به تعلیم فلسفه اشتغال داشت از ۱۹۱۲ بعد بیشتر مقیم فرانسه و گاهی نیز در ایتالیا بسر برده.

سانتایانا در مدت توقف در آمریکا از محل سکونت خویش رضایت نداشت و از زندگی سراسر شتاب و پرسر و صدای شهرهای امریکائی رنج میبرد و بدان سبب شهر بوستون را برای اقامت خود اختیار نمود که آن شهر را به محیط اروپائی نزدیکتر میدید. وی بیشتر به انزوا و حیات تنهائی رغبت داشت و از جمعیت و مطبوعات کناره میگرفت.

سانتایانا در درجه اول شاعر است و در درجه دوم فیلسوف و در قسمت فلسفه نیز توان او را از فلاسفه سیاسی شمرد. مع هذا چون در بعضی از تحریرات وی بخصوص در کتاب حیات عقل در مجلدی که تحت عنوان عقل در جامعه (یا عقل اجتماعی) انتشار داده است بحثی در مسائل سیاسی دیده میشود که

George Santayana (1)

Harvard . . . (2)

Boston . . . (3)

قسمتهایی از آن جالب توجه بنظر میرسد و هم آنکه از فلاسفه معروف معاصر است خلاصه‌ای از عقاید سیاسی او را در اینجا ذکر می‌کنیم.

سانتایانا مصنف و نویسنده چندین کتاب در نظم و نثر و فلسفه است که از آن جمله است کتاب موسوم به «حس جمال» (۱) که اولین نشریه وی بوده و در سال ۱۸۹۶ انتشار یافت.

دیگر کتاب «حیات عقل» (۲) در پنج جلد که از آن جمله است عقل علمی و عقل مذهبی و عقل اجتماعی (۳) و در سالهای ۱۹۰۵ و ۱۹۰۶ نشر یافته دیگر کتاب «ریاح آئین» (۴) نشریه سال ۱۹۱۳ اخلاق و آراء در کشورهای متحده امریکا (۵) نشریه سال ۱۹۲۰، «گفتگوی بانفس خویش» در انگلستان (۶) نشریه سال ۱۹۲۲، «اصالت شک و ایمان حیوانی» (۷) این کتاب را در سال ۱۹۲۳ بعد از ترك امریکا در انگلستان در سن شصت سالگی نوشت و بعقیده خودش کتاب مزبور مقدمه فلسفه جدیدی بود تحت عنوان «قلمرو وجود» (۸) یا «قلمرو ماده» (نشریه سال ۱۹۲۸). در این کتاب اصول بحث در معرفت را از آن حد افراطی که آلمانها رسانیده بودند بکنار گذاشت و قضاوت عادی و طبیعی حیوانی را ملاک کافی شمرده. باین مقدمه نفی قسمت بحث معرفت که توان گفت

The Sense of Beauty (1)

The life of Reason (2)

Reason in Religion, Reason in Science, Reason in Society. (3)

The Winds of Doctrine (4)

Character and Opinion in the United states (5)

Soliloquies in England (6)

Scepticism and Animal Faith (7)

The Realm of Matter (8)

فلسفه اساسی قرون اخيره بود ساتاينا ناموضوع فلسفه را بر حله فلسفه افلاطون و ارسطو بر ميگرداند و در پنج تأليف بزرگ خود يعني « حيات عقل » روي آن اصل مطالعات خود را شرح ميدهد (۱)

ساير آثار ساتاينا با ذکر تاريخ نشر هريك ديلا ذکر ميشود

« ما حثه در برزخ » (۲) نشریه سال ۱۹۲۵

« مسالك افلاطونی و حیات روحی » (۳) نشریه سال ۱۹۲۷

« قلمرو ماده » (۴) نشریه سال ۱۹۳۰

« سنت آقامنشی در خليج » (۵) نشریه سال ۱۹۳۱

« آخرين پيوريان » (۶) نشریه سال ۱۹۳۵

« قلمرو حقيقت » (۷) نشریه سال ۱۹۳۷

« قلمرو روح » (۸) نشریه سال ۱۹۴۰

کتاب اتوبيوگرافي موسوم به « اشخاص و اماکن » (۹) نشریه

سال ۱۹۴۳

در عقايد سياسي جورج ساتاينا

عقايد سياسي ساتاينا بيشتر در کتاب « عقل در جامعه » که يکي از

مجلدات پنجاه گانه « حيات عقل » است ذکر شده و ملخصي از عقايد وی از

کتاب مزبور استخراج و ديلا ذکر ميشود :

(۱) رجوع شود مکتب Will Durant صفحه ۵۳۴

(2) Dialogues in limbo

(3) Platonism and the Spiritual life

(4) The Realm of Essence

(5) The Genteel Tradition at Bay

(6) The last puritan

(7) The Realm of Truth

(8) The Realm of spirit

(9) Persons and Places

(الف) فلسفه و وظیفه آن

بعقیده ساتتایانا وظیفه مهم فلسفه و مسئله بزرگی که فلسفه با آن مواجه می باشد آن است که ایجاد وسائلی کند که امیدها و بیم های مردم بدون مشوقات مافوق الطبیعه (۱) بطریق خیر و تقوی هدایت شوند .

گوید: « این مسئله ازلحاظ تئوری دو مرتبه در طی تاریخ حل شده یکمرتبه بوسیله سقراط و مرتبه دوم بوسیله اسپینوزا که هر دو فیلسوف يك دستگاه کامل و کافی اخلاقیات طبیعی و عقلی بجهان عطا کردند و اگر ممکن میشد که مردم را بقالب یکی از این دو فلسفه بریزیم جهان گلستان میگشت و همه مشکلات عالم بشری حل میشد . » اما هیچگاه يك فلسفه اخلاقی عقلی واقعی و يك دستور کلی برای عمل اجتماعی در جهان وجود نیافته و مشکل است که در آئینه نیز وجود آید . چنین فلسفه و دستوری تنها در زمره زینت ها و تجملات دماغ فلاسفه خواهد بود . هر فیلسوف پناهگاهی در درون وجود خود دارد و من شك دارم که سعادت افسانه و برکت جعلی در زندگی دیگران راه داشته و قابل پیروی باشد این پناهگاه درون وجود فیلسوف تنها يك شعار (۲) شاعرانه است . وی از حقیقت لذت میبرد و متساویاً آماده است که از آن صحنه که خود در درون خویشتن بوجود آورده است لذت برد و یا آنرا ترك گوید (اگرچه اشخاص ممکن است يك سرسختی و طول عمر در فیلسوف مشاهده نمایند) از فیلسوف که بگذریم در مورد سایر مردم راه تکامل اخلاقی چه در زمان گذشته و چه در زمان آینده منحصر است به پرورش و نمو آن تحریکات و

Supernatural (1)

Symbol . (2)

احساسات اجتماعی که در محیط کریم و اصیل عشق و خانواده شکوفه میدهد و به نمر میرسد « (۱)
(ب) عشق و خانواده:

ساتنایانا گوید: صحیح است همانطور که شوپنهاور استدلال کرده است « عشق فریبی است که از طرف افراد به هر فرد تحمیل شده و در فرد به موقع اجرا و عمل گذاشته شده » و نیز « نه عشر علت عشق در وجود عاشق نهفته و یک عشر سبب ممکن است در وجود معشوق باشد » و « عشق دوباره روح را بگریان کور غیر مجسم و فاقد شخصیت (۲) ملحق میکند » مع هذا عشق خالی از اجر و جبران نیست و انسان در بزرگترین فدیة به لذت بخش ترین نتیجه میرسد .

گوید: « لاپلاس (۳) در بستر مرگ گفت که « علم تنها یک بازیچه و شوخی و اتلاف وقت بود و هیچ چیز در عالم حقیقت ندارد بجز عشق » از این گذشته عشق شاعرانه (۴) با وجود اغفالها و فریب های شاعرانه اش معمولاً منتهی به ایجاد روابط خانوادگی - والدین و اطفال - میشود که از هر نوع مصرعیت تجرد رضایت بخش تر بوده و بیش از عالم عز و بت غرائز انسانی را قانع میکند . وجود کودکانه بمنزلۀ حیات جاودانی ماست و ما را فنا نپذیرد و چون با چشم خود می بینیم که متن جاودان و فنا نپذیر کتاب خطی حیات ما با خطوطی جلی بر صفحه ای اعلا تحریر و تقلید شده (مقصود وجود فرزندان است - مترجم) بیشتر با طیب خاطر

(۱) کتاب عقل در جامعه صفحه ۲۳۹ و کتاب اصالت شك و ایمان حیوانی

Impersonal (2)

صفحه ۵۴ .

Pierre simon de laplace (4)

(۳) عشق رومانتیک

عالم علم هیئت و ریاضی دان معروف فرانسوی (۱۷۴۹ - ۱۸۲۷) واضع فرضیه سحابی

nebulas معروف در باب مبدأ تکوین عالم و ایجاد نظام شمسی موسوم به فرضیه لاپلاس .

لاپلاس چندی وزیر داخله بنایارت بوده و بعد سناتور شد

مسوده های ملكوك و فرسوده زندگى خويشتن را تسليم شعله هاى آتش
ميكنيم» (اشاره بمرک است - مترجم) (۱)

و نيز ساتتايانا گويد : « خانواده طريق استمرار و ابديت انسان است
ولذا هنوزيك مؤسسه اصلي و اساسي درميان مردم محسوب ميشود حتي
اگر تمام مؤسسات ديگر انساني درانجام اين وظيفه دچار شكست شوند
واز عهده آن بر نيابند تنها همين مؤسسه موسوم بخانواده ميتواند نژاد را
ادامه دهد . »

« خانواده بتهامي قادر است كه تمدن را تا مرحله ساده و مشخصي
برساند . ادامه تكامل و افزايش ترقي نسل محتاج به ايجاد دستگاهي وسيع تر
و پيچيده تر است كه در آن دستگاه خانواده ديگر واحد مولد نخواهد
بود زيرا نظارت خود را نسبت بر روابط اقتصادي اعضاي خود از كف
داده و مي بيند كه قدرت وي را دولت از او گرفته و يا با آن شريك
گشته است . »

(ج) دولت :

ساتتايانا گويد : بقول نيچه « دولت ممكن است بمنزله يك ديوي
هيولاي مهيب جلوه كند هيولائي كه بدرجه غير لازم بزرگ شده باشد
اسبهاد متمرکز دولت اين خاصيت را دارد كه مستبد هاي كوچك و مظلوم
مختلف بيشمارا كه مولد همان رنجها و آزارها و محدوديت هاي دوره
قديم است از ميان ميبرد . يك نفر رئيس دزدان كه آرام آرام از ماباج
بگيرد بهتر است از يكصد دزد كوچك كه بي خبر و بي مضايقه و بي حد و
حصر از مابراج بخواهند » (۲)

(۱) « عقل در جامعه » چاپ نيويورك سال ۱۹۱۵ صفحات ۲۲ و ۶ و ۱۹۵ و

۴۱ و ۲۵۸ و كتاب « عقل در حس مشترك » صفحه ۵۷

(۲) « عقل در جامعه » صفحات ۴۵ و ۲۷ و ۲۹

(د) میهن پرستی .

بعقیده ساتایانا . « بهمین سبب است که اصل میهن پرستی (۱) در میان مردم بوجود آمده زیرا مردم میدانند که بهایی را که برای وجود حکومت می پردازند ارزان تر از قیمت مصائب و بدبختی های ناشی از هرج و مرج است »

ساتایانا شك میکند که آیا واقعاً ضرر چنین میهن پرستی بیشتر است یا نفع آن زیرا حس میهن پرستی تمایل دارد باینکه داغ باطله عدم وفاداری بر پیشانی حامیان تحول و تغییر زند .
و گوید : « عشق ورزیدن نسبت بیک کشور مستلزم آن است که تمیزی بین شرایط جاری آن کشور با هدف اصلی ذاتی آن کشور گذاشته شود مگر آنکه آن عشق عشقی کور و تنبل باشد و چنین تمیز بنوبت خود مستلزم تقاضای تغییر و تحول و مجاهده است »

« ه » نژاد

گوید : « از طرف دیگر میهن پرستی نژادی حتمی و چاره ناپذیر است بدیهی است بعضی نژادها تفوق و برتری بر دیگر نژادها دارند . توجهی بیشتر به انطباق بشر با شرایط روحیه پیروزی و میدان جولان و استحکام و پایداری نسبی به نژادهای برتر بخشیده »

لهذا بعقیده وی : « ازدواج بین نژادهای گوناگون خطرناک است مگر بین نژادهایی که تساوی بین آنها و هم ثبات آنها مسلم باشد . یهودیان ، یونانیان ، رومیان و انگلیسها هیچگاه بقدر ازمنه ای که مواجه با سایر ملل گشته ، بزرگ نبوده اند . اینان در برابر سایر ملل عکس العمل نشان داده و در عین حال شاید فرهنگ و تعلیم و تربیت آنها را پذیرفته اند ولی هنگامیکه

تماس با سایر ملل يك نژاد را بمرحله آمیختگی و امتزاج با سایر نژادها میکشاند این عظمت و بزرگی شکست خورده و از میان میرود « (۱)

بطوریکه ملاحظه میشود ساتتایانا نیز متمایل است باینکه افسانه نژادی و تفوق يك نژاد را بر نژادهای دیگر توجیه نموده و پذیرد در حالیکه این عقیده امروز منسوخ و کهنه شده و این ادعا از طریق علمی و باروش علمی (۲) بمرحله ثبوت نرسیده و هیچ معلوم نیست که نژادی در جهان ذاتاً و خلقتاً تفوق بر سایر نژادها داشته باشد و در طبیعت برتر آفریده شده باشد.

هر چند ساتتایانا با توجیه خود که میگوید نژادهایی که بیشتر سعی کرده اند خود را با شرایط حیات منطبق سازند میدان جولان آنها در عرصه زندگی وسیع تر و ثبات و پایداری نسبی آنها بیشتر گشته و روحیه پیروزی یافته لذا برتر شده اند افسانه نژادی را میتوان گفت که سست نموده زیرا این توجیه میرساند که برتری يك نژاد امری است عارضی و بسبب توجه بیشتر آن نژاد به انطباق با شرایط حیات حاصل گشته نه آنکه ذاتی و فطری و آسمانی باشد. بر خلاف دعوی فلسفه فاشیسم آلمان نازی در زمان معاصر که تازه ترین فلسفه طرفدار تفوق نژادی است و مدعی بود که نژاد آلمان در عالم خلقت ذاتاً برتر از سایر نژادها آفریده شده است.

«و» مظار دولت

ساتتایانا معتقد است که « شرع عظیم و عیب دولت در تمایل آن است باینکه مبدل يك ماشین جنگی شود » منظور وی این است که هر دولت میخواهند بجای آن دولت جنگی را مصادون خود

(۱) « عقل در جامعه » صفحات ۱۶۴ - ۱۶۷

فرض میکند مشتی خصمانه نشان دهد .

ساتتایانا معتقد است که تاکنون هیچ دسته از مردم جهان در طی تاریخ در جنگ نائل پیروزی نشده‌اند . وی در کتاب « عقل در جامعه » مینویسد : (۳)

آنجا که احزاب و حکومت‌ها بدهستند چنانکه در اغلب اعصار و در غالب کشورها چنین بوده است صرف نظر از غارتها و ویرانیهای محلی در عمل برای يك جامعه فرق نمیکند که آیا سپاه وی در جنگ غالب آید یا مغلوب شود و سپاه دشمن پیروز می‌گردد هر تبعه کشور در هر حال در چنین کشورها متحمل پرداخت حداکثر مالیاتها بوده و در کلیه منافع شخصی خود مبتلای به حداکثر رنج و آزر دگی و غفلت میشود . مع هذا همان رعیت مظلوم مانند سایرین با شوق و حرارت میهن پرستی گرم میشود و هر کس را که باو بگوید که « این وفاداری بیهوده به حکومتی که نماینده منافع عامه نیست چقدر خطا و اشتباه است » متهم بوظیفه ناشناسی و بیسرفی میکند .

(ز) جنگ و پیروزی

بطوریکه از بیانات فوق مشهود است نظر این فیلسوف درباره دوات و مضار دولت و جنگ با کمال صراحت ادا شده و ابهامی ندارد اما درباره جنگ و غلبه کشور قوی بر کشور ضعیف نظریات خاصی دارد که از تحریرات وی استنباط میشود .

وی غالباً چنین فکر میکند که پیروزی يك ملت نسبت به ملت دیگر و جذب ملتی اضعف از طرف ملتی اقوی بوسیله جنگ و پیروزی گامی است بطرف ترقی و بمنزله يك پیشروی است بسمت نظم و ترتیب و ایجاد تشکیلات

و آرامش عالم بشریت . معتقد است چنانچه تمام جهان در تحت حکومت يك قدرت بزرگ یا مجموعه ای از قدرتهای بزرگ در آید این خود احسانی بعالم بشریت است چنانچه در ازمنه گذشته هنگامی فرارسید که جهان در تحت حکومت روم در آمده ابتدا باشمشیر و سپس با قوت گفتار و کلمات صلح و نظم جهانی در تحت حکومت واحد برقرار گردید .

ساتائانا در این باره مینویسد :

« از نظام عمومی جهانی که وقتی آرزوی بشر بود و در ظاهر تقریباً وجود خارجی هم پیدا کرد و از هنر یا صنعت عقلانی که همه جارایج بود و نیز از دیانت فلسفی آن زمان امروز دیگر خبری نیست آن اعصار تاریک که ما تجربه سیاسی خود را از آن آموخته ایم يك نظریه سیاسی هم در بر داشت که سزاوار است آنرا مطالعه کنیم . عقاید مردم آن زمان در باب يك دولت جهانی نیز میراث عصر عقلانی قدیم تری بوده که چند تن از مردان فکر اداره جهانی را در سر داشتند و در صدد بودند جهان را با يك نظم کلی بسنجند و در آن عادلانه حکومت کنند » (۱)

مسابقات ورزشی بین المللی

ساتائانا گوید : « شاید رواج مسابقات ورزشی بین المللی بتواند

(۱) کتاب « عقل در جامعه » صفحات ۸۱ و ۲۵۵ گویا اشاره ساتائانا در این گفته به **عمر انتونینوس پیوس Antoninus pius** امپراطور روم (۸۶ - ۱۶۱ بعد از میلاد) است که در سال ۱۳۸ سلطنت رسید و در عصر وی منتهای آرامش حکمفرما بود و هیچ نوع جنگ با شورش یا توطئه و طغیانی بوقوع نپیوست و همواره سلطنت وی با صلح و فراوانی نعمت همراه بود . ساتائانا در ضمن نظر **گیبون Gibbon** و **رنان Renan** را تأیید کرده که با بقاوت ایشان عصر انتونینوس بهترین و سعادتمند ترین دوره تاریخ حکومت بوده است .

مخرج و مدفعی برای روح رقابت گروهی باشد و تادرجه‌ای جای جنگ را بگیرد و بعنوان يك معادل اخلاقی برای جنگ بکار رود .

(ح) اقتصاد جهانی - صنعت و کار

نیز گوید: «شاید بکارانداختن سرمایه‌های متقابل مالی رقابت بازرگانی را برای بدست آوردن بازارهای جهانی که همیشه منجر بتصادم و جنگ میشود از بین ببرد .

در باب صنعت میتوان گفت که ساتایانا بقدراسپنسر شیفته صنعت و دلباخته کارخانه نیست . وی صنعت و کارخانه را تنها از جنبه صلح و در دوره آرامش نمی‌نگرد بلکه از جنبه خواص جنگی آن نگریسته و هم از جنگ صنایع آگاه است .

ساتایانا بطور کلی در يك محیط اشرافی (۱) بیشتر احساس راحت روح و آرامش خیال مینماید تادرمیان همه و غوغای يك شهر بزرگ زمان معاصر و در این مورد میگوید «ما خیلی زیاد تولید اجناس میکنیم و در باطن اشیا ساخته دست خودمان فرو رفته‌ایم . در جهانی که کاملاً از فلاسفه تشکیل شده باشد (۲) روزی يك تادوساعت کار دستی که بسیار دلبذیر است کلیه احتیاجات مادی ما را مرتفع میسازد . انگلستان از امریکا عاقل تر است زیرا اگر چه انگلستان نیز به مالیخولیا و جنون تولید محصول گرفتار آمده لااقل عده از مردمان آن کشور به ارزش تفریح پی برده و با فنون تفریح نیز علاوه بر صنعت آشنا گشته‌اند » (۳)

(۱) اریستو کراسی

(۲) این فکر در واقع وسط ارزوی افلاطون است که معتقد بوده زمامدار باید فیلسوف

باشد . رجوع شود بکتاب جمهوری افلاطون

(۳) « عقل در جامعه » صفحات ۸۷ و ۶۶ و ۶۹

(ط) تمدن

سانتایانا معتقد است که چنین فرهنگی (۱) که جهان آنرا شناخته همیشه ثمر حکومت های اشرافی (۲) بوده است و در این باره چنین مینویسند (۳)

« تمدن تاکنون عبارت بوده است از نشر و توسعه عاداتی که در مراکز طبقات ممتازه بوجود آمده است .

تمدن از طبقات مردم ناشی نگردیده بلکه از طبقه ای که در میان مردم زندگی میکنند (مقصود طبقه اشراف است) ناشی شده . سپس تمدن خود را از بالاپائین بر مردم تحمیل کرده است ... هر دولت که منحصر از کارگران و دهقانانی تشکیل شود که جسد ملل جدیده را تشکیل دهند دولتی کاملاً وحشی و بربری است .

هر نوع سنت آزادیخواهی (۴) در چنین دولت هلاک و فانی میشود . حتی اساس مبین پرستی عقلانی و تاریخی نیز در آن مستهلك و مفقود الاثر میگردد . شکی نیست که هیجانات و احساسات آن باقی میماند زیرا آنچه را که مردم فاقد آن هستند احساسات و عواطف نیست . مردم واجد هر نوع احساسات هستند . آنچه را که مردم فاقد آن هستند و نمیتوانند فراهم آورند همانا تجربه است زیرا اگر تجربه فراهم آورند بالطبع طبقه آزموده و عالی جامعه خواهند شد که همان طبقه اشرافی است »

(ی) مساوات

سانتایانا با اصل مساوات میانه خوبی ندارد و به پیروی از افلاطون

(۱) بهرامه کولتور (۲) اریستوکراسی

(۳) « عقل در جامعه » صفحه ۱۲۵ و کتاب « عقل علمی » صفحه ۲۰۰

(۴) لیبرال

معتقد است که « مساوات بین افرادی که مساوی بایکدیگر نیستند عبارت است از عدم مساوات ». معینا ساتتایانا خود را کاملاً تسلیم طریقه حکومت اشرافی نموده و معتقد است که « تاریخ اصل اشرافیت را آزموده و نشان داده است که محاسن اریستو کراسی بامعایب آن در حال موازنه قرارداد. » بعقیده وی « اریستو کراسی راه ترقی را بر افراد صاحب ذوق و قریحه ای که دارای شجره النسب معین و ازدودمان مشخص نیستند مینبندد و مانع رشد میگردد و تکامل و ترقی را در حال جنینی خفه میسازد. یعنی ترقی را منحصر بیک راه باریک مینماید که تنها همان تفوق ها و ترجیحات و معتقدات اریستو کراسی میتواند از آن راه بگذرد و بس. اگر چه اریستو کراسی ایجاد یک فرهنگ روشن مینماید ولی در عین حال موجود استبداد نیز هست. در اریستو کراسی غلامی و بردگی میلیونها نفرهای آزادی چند نفر معدود است. »

« اولین اصل علم سیاست باید این باشد که لیاقت هر جامعه متناسب است با آنکه آن جامعه تا چه اندازه میتواند طرز زندگی و استعداد های افراد خود را پرورش و ترقی دهد. اگر مقیاس ارزش يك ملت عبارت از ترقی و تعالی حیات افرادی افراد آن ملت نباشد این ارزش آن ملت با ارزش ریگهای بیابان فرقی نبوده بهمان اندازه که ریگهای کف دریا قابل تذکار میباشد چنان ملت نیز قابل یاد آوری خواهد بود. » (۱)

(ك) دمو کراسی

گوید : از این نظر است که دمو کراسی تفوق بسیار بر اریستو کراسی داشته و نسبت باریستو کراسی ترقی عظیم محسوب میشود ولی در دمو کراسی

نیز معایب و مفاسد متعدد مندرج است و نه تنها فساد رایج در دموکراسی و عدم صلاحیت آن از معایب دموکراسی است بلکه بدتواز آن این است که دموکراسی نیز واجد نوعی استبداد (۱) مخصوص بخود است و آن عبارت است از خاصیت اتحاد شکل و اصل متحدالشکل بودن « (۱) »

گوید: « هیچ نوع استبداد و ظلم بتدر استبداد بی نام و نامرئی و پست عوام الناس قوت انگیز نیست. این نوع استبداد در همه جا نفوذ کلی کرده و هر عملی را خنثی مینماید و هر چیز نوظهور و هر نوع نبوغ را مانند تندبادی که غنچه ها و شکوفه های در حال شکفتن و شاخه های جوان درختی بارور را پژمرده سازد در نتیجه حماقت و وحشیانه خود ازین میبرد. » (۳)

(ل) جنون سرعت

ساتایانا در انتقاد از طرز زندگی عصر حاضر بیش از هر چیز مصائب و بدبختی ها و شتاب و سرعت نامطبوع حیات نوین را مورد تحقیر قرار داده از خود میبرد: « آیا آیین اریستوکراتیک قدیم که میگفت خیر و نیکی در آزادی نیست بلکه در خردمندی و قانع شدن افراد بمعایب و نقایص خویش است بیشتر متضمن سعادت و مسرت مردم نبوده است؟ »

میگوید: « سنت کلاسیک میدانست که تنها چند فرد محدود میتوانند در میدان زندگی غالب آیند و برد نمایند. اما اکنون که دموکراسی باب آزادی را بروی همه گشوده و میگوید هر چه که هر که میتواند در این مسابقه بدون مانع صفتی بکوشد (۴) هر فرد بس که

Uniformity (۲)

(۱) تیرانی .

(۳) « عقل در جامعه » صفحه ۲۱۷ و کتاب « حس جمال » صفحه ۱۱۰

(۴) تبعیت از اصل لهو یا رقابت آزاد و نامحدود در معاملات و صنعت و جاب

منافع مادی.

میکوشد بالاتر تردد خسته و شکسته شده واحدی هم قانع و راضی بنظر نمیرسد . طبقات برضد یکدیگر بدون مضایقه و خودداری و محدودیت بجنک پرداخته هر کس که در این تقلا و کشمکش فاتح بدرآید (در - حالیکه آزادیخواهی برای او جاده را صاف کرده است) خود او بآزادی و مرام آزادی خواهی (۱) خاتمه خواهد داد «

(۴) انقلاب

ساتتایانا گوید : « این است رسم الهه انقلاب (۲) و انقلابیون که برای ادامه عمر خویش پس از مرگ دیگران بازهمان ظلم و استبداد را که خود ازین برده اند دوباره خودشان آنرا احیا میکنند » (۳) بعقیده وی « انقلابات وقایعی اسرارآمیز هستند و موفقیت هر انقلاب عموماً نسبت مستقیم دارد با مقدار قدرت آن انقلاب در فوق دادن و همچنین در ایجاد ثانوی آنچه که برضد آن شورش و انقلاب بوجود آمده . هزاران نهضت اصلاحی جهان را بهمان حال فساد و خرابی سابق باقی گذاشته زیرا هر اصلاح و تغییر (۴) موفقیت آمیز یک وضع جدید بوجود آورده و این وضع تازه سوء استعمالاتی تازه مناسب خود ایجاد کرده است .»

(ن) بهترین شکل حکومت

ساتتایانا مانند آنکه بانواع حکومتها و کلیه اشکال جامعه ها بدین باشد نفس خویشتن را مخاطب قرار داده گوید : « پس ما برای تحصیل چه شکل جامعه و برقراری چه طرز حکومتی باید مجاهده و تقلا کنیم ؟ »

(۱) لبرالیزم

(۲) nemesis تمسین انقلاب .

(۳) « عقل مذهبی » صفحه ۸۳ و « عقل علمی » صفحه ۲۳۳ .

(۴) رفورم .

سپس خود پاسخ بر سش فوق را چنین میدهد که: «هیچ نوع جامعه‌ای نسبت به سایر انواع جامعه‌ها رجحان ندارد و چندان تفاوتی بین اشکال مختلف جامعه‌ها نیست ولی اگر بنا شود که بخواهیم شکلی خاص را اختیار کنیم باید تیموکراسی (۱) را ترجیح دهیم و آن عبارت است از حکومت مردان لایق و شرافتمند (۲)» سپس تیموکراسی را تعریف کرده گوید: «تیموکراسی نوعی اریستوکراسی است منتها اشرافیت در آن ارثی نبوده و در جلو هر مرد و هر زن از افراد جامعه بر حسب لیاقت و استعداد راه ترقی و نیل به عالی‌ترین مقامات دولت باز است اما راه بر اشخاص غیر صالح بسته است ولو آنکه متکی بآراء عامه و صندوق انتخابات باشند».

بطوریکه ملاحظه میشود مقصود سانتایانا از تیموکراسی ترکیبی است از دموکراسی و اریستوکراسی و منظور وی جمع آوردن محاسن این دو طریقه است بایکدیگر و رد معایب آنها. وی در انتخاب اشخاص برای مقامات دولتی و خدمات عمومی به کیفیت یعنی ماهیت و قابلیت اشخاص اهمیت می‌نهد نه به کمیت و تعداد آراء انتخاباتی که ممکن است نتیجه فریب دادن مردم و باصطلاح نتیجه عوام‌فریبی باشد.

میگوید «تنها مساواتی که پایدار خواهد ماند مساوات است در داشتن وسیله و فرصت ترقی (۳) در تحت اداره چنین حکومتی فساد به حداقل خواهد رسید و علم و هنر بوسیله تشخیص در تشویق ترقی خواهد کرد و این همان ترکیب و تألیف بین دموکراسی و اریستوکراسی است که جهان در میان بدبختی‌های سیاسی امروزه اش آرزوی آنرا میبرد در

(۱) Timocracy

(۲) رجوع به فلسفه افلاطون در باب شکل حکومت.

(۳) «عمل در جامعه» صفحه ۱۲۳ بعد.

این طریقه حکومت تنها بهترین افراد حکومت میکنند ولى هر يك از افراد جامعه متساویاً فرصت خواهد داشت که خود را بمرحله‌ای ازلیاقت رساند که در عدد بهترین افراد بشمار آید. در اینجا بار دیگر افلاطون در نظر مامی‌آید و شاهان فیلسوف کتاب «جمهوری» وی بنحوی غیر قابل اجتناب در افق هر نوع فلسفه سیاسی دوران‌دیش ظاهر میشوند. و هر چه که بیشتر در باب این مسائل تفکر کنیم مسلماً بیشتر به افلاطون نزدیک شده و به وی رجوع میکنیم.

ما محتاج بیک فلسفه نوین نیستیم. ما تنها محتاج به آنیم که آنقدر جرئت داشته باشیم که بهترین فلسفه را و لو که قدیم‌ترین فلسفه باشد بپذیریم.

(دوم) ویلیام جیمز

(۱۸۴۲ - ۱۹۱۰)

شرح حال و آثار :

ویلیام جیمز (۱) روان شناس و فیلسوف امریکائی از مؤسسين و واضعين درجه اول مسلك اصالت عمل (پراگماتيسم ۲) فرزند هنرى جيمز - (۳) متولد نيويورك تحصيلات خود را در دانشگاه هاروارد امريكا پايان رسانيده بدرجه دكتري در پزشكى نائل آمد (سال ۱۸۶۹) و از سال ۱۸۷۲ تا ۱۸۸۱ در همان دانشگاه بتدريس علم تشریح و فيزيولوژى و بهداشت اشتغال ورزید . از سال ۱۸۸۱ ببعء بتعليم فلسفه پرداخت . پس از اتمام تحصيلات دبستانى در امريكا پدرش او را باتفاق برادرش موسوم به هنرى ييكى از آموزشگاههاى فرانسه فرستاد . ويلىام و هنرى هر دو بعلم روانشناسى علاقه بسيار داشتند . هنرى پس از ختم تحصيلات در اروپا سکونت گزید و بعداً تابعيت انگليس را پذيرفت . وى نيز از نويسندگان معاصر است و در کتاب خود گاهى برادر خود ويلىام را بالحن مزاح دست مياندازد . اما ويلىام با امريكا مراجعت کرد و بطوريكه در فوق اشاره شد ابتدا در دانشگاه هاروارد به تکميل تحصيلات پرداخته و بعد بتدريس در همان دانشگاه مشغول گرديد .

ويلىام جيمز جهان و اوضاع جهان بشرى را از نظر روانشناسى

مينگرد . اولين کتاب معروف وى به « اصول روانشناسى » (۴) موسوم

William James (۱)

Pragmatism (۲)

Henry James (۳)

principles of psychology (۴)

ويليام جيمز

است که با کمال وضوح تحریر یافته . ویلیام جیمز سعی داشت کتب فلسفی خود را بسیار ساده و درخور فهم مردم عادی و متوسط بنویسد و بهمین سبب اصطلاحاتی را که در کتاب خود بکار میبرد غالباً اصطلاحات عادی است نه اصطلاحات غامض علمی . ویلیام جیمز چندی بعد به فلسفه علاقه مند گردید و بمطالعه فلسفه پرداخت . از ماوراء الطبیعه (متافیزیک ۱) نیز سخن بمیان آورده گوید : متافیزیک تنها مجاهدتی است بمنظور آنکه اشیاء را با وضوح بنگریم و فلسفه عبارت است از تفکر درباره اشیاء با جامع ترین طریقی که ممکن باشد (۲)

نشریات ویلیام جیمز از سال ۱۹۰۰ میلادی بعد عموماً در باب فلسفه است . فهرست بعضی از تألیفات وی ذیلاً ذکر میشود :

« میل به ایمان » نشریه سال ۱۸۹۷ (۳)

« تنوعات تجربه مذهبی » نشریه سال ۱۹۰۲ (۴)

کتاب معروف وی موسوم به « پراگماتیسم » نشریه سال ۱۹۰۷

« عالم پلورالیستیک » (یعنی شرک فلسفی و اعتقاد به بیش از

یک اصل) نشریه سال ۱۹۰۹ (۵)

« مفهوم حقیقت » نشریه سال ۱۹۰۹ (۶)

بعد از مرگ وی دو اثر دیگر از او بچاپ رسید یکی موسوم به

« بعضی مسائل فلسفی » (۷) نشریه سال ۱۹۱۱ و دیگر کتاب موسوم

Meta - physics

(۱)

(۲) کتاب « بعضی مسائل فلسفی » صفحه ۲۵

The Will to Believe

(۳)

Varieties of Religious Experience

(۴)

A pluralistic Universe

(۵)

The meaning of Truth

(۶)

Some problems of philosophy

(۷)

به « مقالات درمسلك تجرېی افراطی » (۱) نشریه سال ۱۹۱۲ و کتاب اخیر بیشتر حائز اهمیت می باشد زیرا در این کتاب است که مبنای اساس فلسفه ویلیام جیمز منجزاً بیان شده است.

درفلسفه ویلیام جیمز :

(الف) فلسفه اصالت عمل یا پراگماتیسم :

فکر ویلیام جیمز همیشه متوجه به اشیاء است و اگر ملاحظه میشود که بحث خود را همیشه از روانشناسی آغاز میکند نباید وی را مانند یک حکیم ماوراء الطبیعه (۲) دانست که مایل است خود را در اعماق تاریکی های انیری مفقود الاثر نماید بلکه وی مانند یک واقع شناس و واقع بین (رئالیست ۳) است که فکر در نظر او (با آنکه فکر از ماده مشخص است) بمنزله آئینه حقیقت نمایی است که حقایق خارجی و طبیعی را نشان میدهد و نه تنها این آئینه هریک از اشیاء را جدا گانه ارائه می کند بلکه (چنانکه هیوم ۴ می پنداشت) روابط اشیاء را بایکدیگر نیز می نمایاند و اشیاء را در عین ارتباط باهم درک می کند :

گوید : «روانشناسی ذراتی (۵) قدیم مکتب انگلیس که فکر را عبارت از یک سلسله تصورات جدا گانه می پنداشت که از لحاظ مکانیکی بایکدیگر جمع آمده اند صحیح نبوده و تقلیدی است از فیزیک و شیمی . فکر عبارت از سلسله های جدا گانه نیست بلکه مانند جریان یک رودخانه میباشد و عبارت است از استمرار و پیوستگی مدام درک و مشاهده و احساسات که تصورات (۶)

Essays in Radical Empiricism (۱)

(۲) متافیزیسی

Realist (۳)

Hume دیاسوف انگلیسی (۴)

Atomistic Psychology (۵)

(۶) ایده ها

در آن بمنزله گلبولهای سریع العبور خون در رگهای بدن آدمی است .
گوید : « مادارای حالات روحی هستیم (نباید تصور رود که آن
حالات ثابت وساکن است) این حالات را میتوان باقیاس باعلم صرف و
ونحو تشبیه بحروف وافعال و صفات کرد همچنین حالانی شبیه باسما و
ضمایر . همانطور که نطق مامرکب از این عناصر است روح ما هم از حالات
بوجود میآید .

مثلا در ضمیر ما برای يك چیز یا بسوی یا بر ضد یا در و راء یا
از پس يك چیز خلاصه در باب روابط و اضافات بین اشیاء حالات حسیه موجود
است . این عناصر و باصطلاح نحو عناصر « متعدی » در جریان فکر است
که رشته زندگانی روحی ما را تشکیل میدهند و نوعی میزان استمرار
و ارتباط اشیاء را بما میدهند »

« شعور یا وجدان يك موجود قائم بذات یا يك شئی نیست بلکه
عبارت از جریانی در منظومه روابط است و آن نقطه ایست که در آن نقطه
توالی و ارتباط افکار منطبق میشود با توالی وقایع و ارتباط اشیاء با یکدیگر
و در این لحظات درونی واقعیت وجود دارد نه ظواهر (۱) آنچه که بفکر
عارض میشود واقعیت است نه ظواهر زیرا در ما وراء ظواهر چیز دیگری
وجود ندارد . و نیز ضرورتی ندارد که ما از مرحله تجربه تجاوز نموده
بجستجوی روح برخیزیم . روح تنها عبارت است از مجموع حیات
ذمنی ما چنانچه عالم باطنی (۲) در واقع عبارت است از مجموع شئون
عالم ظاهری (۳) و مطلق عبارت از نسج روابط جهان .

Phenomenon	(۱)
------------	-----

Noumenon	(۲)
----------	-----

phenomena	(۳)
-----------	-----

همین روحیه و علاقه شدید ویلیام جیمز به عالم فعلی و بلاواسطه و واقعی وی را بوضع فلسفه عملی (پراگماتیسم) رهبری کرد. چون جیمز چندی در مکتب فرانسه درس خوانده و با وضوح مطالب که معمول مکتب فرانسوی است آشنا شده بود از ابهام و تیرگی و عبارت پردازی (۱) مکتب متافیزیک آلمان و اصطلاحات مکتب مزبور (۲) نفرت داشت. چنانچه هنگامیکه هاریس (۳) اهتمام کرد تا فلسفه محضر هگل (۴) را با آمریکا وارد کند ویلیام جیمز مانند یک افسر دستگاه قرنطینه که مراقب است امراض عفونی از مهاجرین به مقرر سکونت وی وارد نشود بر ضد آن برخاست وی معتقد بود که اصطلاحات و مسائل متافیزیکی آلمان عموماً از حقیقت دور میباشند و واقعیت ندارند. جیمز موازینی برای آزمایش حقیقت درست کرد تا نوحالی بودن اصطلاحات فلسفه آلمانی را عیان سازد.

در سال ۱۸۷۸ شارل پیرس (۵) مقاله ای در مجله ماهیانه «علم برای عامه» (۶) در تحت عنوان «چگونه تصورات خود را روشن نمائیم؟» نشر داده و در آن مقاله چنین نوشت:

«برای درک معنی هر فکر یا تصور باید نتایجی را که آن فکر در عمل منتهی بدان نتایج میشود مورد آزمایش قرار دهیم و اگر نه مشاجره بر سر

Pedantie (۱)

Terminology (۲)

(۳) William Torrey Harris (۱۸۳۵-۱۹۰۹) شخصت فرهنگی.

پیروی آمریکایی که چندی کمیسور فرهنگ آمریکا بود و نشر و تشریفه هگل در آمریکا داده و پیوسته چندین کتاب است

(۴) هگل فیلسوف معروف آلمانی.

Charles pierce (۵)

Popular Science (۶)

این فکر پایان نخواهد داشت و هیچگاه بدرک معنی آن فکر نائل نخواهیم شد. این فرمول دردماغ و بلیام جیمز اثر کرد و آنرا صحیح شمرده از آن پیروی نمود و فلسفه اصالت عمل را بر پایه اصل مزبور بنانهاد. جیمز مسائل و افکار مربوط بمتافیزیک قدیم را نیز در این ترازو در معرض سنجش و آزمایش قرار داده و معتقد است همانطور که جریان برق مواد مرکب شیمیایی را بعناصر مرکب کننده آن تجزیه میکند، وی نیز موفق شده است که افکار را بعناصر اولیه خود تحلیل و تجزیه نماید. و بدین طریق اصل وضوح و واقعیت را تحقق دهد و بقول افلاطون اشیاء را از سایه های درون غار بحضور آفتاب درخشنده نصف النهار آورده و آنها را با کمال وضوح ببیند.

پس جیمز با این مقدمه تعریفی نوین برای حقیقت و راستی نموده گفت که حقیقت عبارت است از یک رابطه واقعی خارجی چنانکه قدما خیر و جمال را هم بنظر حقایق خارجی میدیدند. این حقایق نسبت بقضاوت و حاجات انسانی جلوه می کنند. قوانین طبیعی که بعقیده بعضی حقایق ثابت و لایتغیر بودند و حتی اسپینوزا در فلسفه خود آنها را جوهر تعلیمات خود قرار داده در واقع تدوین تجارب بشرند. تجاربی که در عمل منطبق و مطلوب ظاهر میشوند. پس قوانین طبیعی سواد یک شئی نیستند بلکه فقط احتساباتی هستند که نتایج معین میدهند.

حقیقه (۱) عبارت است از ارزش نقد (۲) تصورات (۳)

راست یا درست (۴) آنست که از احاط نظر موافق مصلحت باشد

Truth	(۱)
Cash_value	(۲)
Ideas	(۳)
True	(۴)

و حق یا صواب (۱) آنست که از لحاظ عملی موافق مصلحت باشد. موافق مصلحت بودن البته بطور کلی ملاک میتواند باشد و گر نه منظور این نیست که هر تجربه تازه آینده هم با تعارب سابق تطبیق نماید و موافق مصلحت درآید.

حقیقت نوعی از خیر است نه اینکه مقوله ای (۲) جدا گانه باشد. در واقع راست یا درست نامی است که به آنچه که انسان باور میکند که خوب است اطلاق میشود.

حقیقت جریانیست که در فکر حادث میشود و حق یا صواب تطبیق آن و آزمایش آن است با خارج (۳)

پراگماتیسم بجای آنکه سؤال کند که فلان فکر از کجا آمد و چگونه آمد و مقدمات آن چه بوده نتایج آنرا مورد آزمایش قرار میدهد. پراگماتیسم به پیش نظر میافکند نه بدنبال. بزمان حاضر مینگرد نه به ماقبل. از توجه باشیاء اولیه و اصول اولیه و مقولات و لوازم فرض اولیه صرف نظر کرده به اشیاء غائی و به ثمرات و نتایج و حقایق و واقعیات مینگرد (۴). ویلیام جیمز گوید:

« فلسفه، مدرسی قسرون وسطی (۵) می پرسید: شیئی معین چیست؟ پس خود را در بحث در ماهیات غوطه ور میسازد. فلسفه داروینیسیم (۶) می پرسید که: مبدأ آن کجاست؟ پس خود را در حجابی

Right (۱)

Category (۲)

(۳) کتاب پراگماتیسم صفحات ۵۳ و ۵۴ و ۷۵ و ۷۶

(۴) کتاب مریو صفحه ۵۴

Scholasticism (۵)

Darwinism (۶)

تیره و تار مستور مینماید. اما فلسفه پراگماتیسم می پرسد که نتایج آن چیست پس توجه فکر را به عمل و آینده معطوف میدارد.

بالاخره بنا به توجیه جیمز فلسفه پراگماتیسم عبارت است از طرز فکر بطریقی که بامقاصد مفیده آن فکر و نتایج آن مربوط باشد. و حقیقت را باسنجش مقدار تطابق فکر باواقعیت و نتایج عملی آن معلوم نماید. پراگماتیسم درواقع برضد متافیزیک بوده و در نقطه مقابل آن قرار گرفته زیرا فلسفه متافیزیک معتقد است که فکر و قریحه میتواند طبیعت حقیقت را بوسیله مقایسه و تطبیق بین افکار موجود در دماغ با حقایق واقع ایزکتیف (۱) یعنی با واقعیاتی که در خارج دماغ قرار دارند کشف نماید.

فلسفه پراگماتیسم چنانچه اشاره شد با فلسفه هائی که تنها متضمن مجردات است و مورد استعمال خاصی در عمل و در حیات روزانه انسان ندارد مخالف است و بهمین جهت این فلسفه طرفدار بسیار پیدا کرده و چون اکثریت مردم با مجردات فلسفی سروکار نداشته باعمل مواجه اند بدین فلسفه گرویده اند

اصطلاح پراگماتیسم را ظاهراً ابتدا ویلیام جیمز در حدود سال ۱۸۹۸ بکار برده و بطوریکه گفتیم ریشه این فکر از شارل پیرس میباشد ولی جیمز آنرا پرورش و نموداده و بدان موجودیت فلسفی بختید

پراگماتیسم را چون در مورد اخلاقیات (۲) بکار بریم علم را عبارت میداند از علم حقیقی و علم حقیقی علمی است که میتوان آنرا بعنوان وسیله انجام عملی نیک و مفید بکار برد. اما در باب مظهر پراگماتیسم در سیاست: ویلیام جیمز چندان در این مورد بحث ننموده و جان دیووی

که معاصروی و پیرو مسلك مزبور گردید مورد استعمال آنرا در سیاست و جنبه سیاسی آنرا مورد بحث قرار داده چنانچه در سطور آتی ذکر خواهد شد. فلسفه پراگماتیسم نه تنها در امریکا بوسیله ویلیام جیمز و جان دیوی بسط و نشر یافت بلکه در کشورهای اروپائی نیز طرفدارانی پیدا کرد چنانچه در انگلیس بصورت فلسفه انسان دوستی (۱) بوسیله شیلر (۲) نشر یافت. در فرانسه: برگسون (۳) و پوانکاره (۴) طرفدار آن گردیدند. در آلمان: ژاکوبی (۵) و استوالد (۶) وعده دیگر بدان گرویدند.

در ایتالی: در تحریرات پاپی نی (۷) تقویت از این فلسفه دیده میشود.

(ب). دریان مذهب گثرت (۸)

اکنون برای وضوح مطلب روش مذکور در فوق را در مورد یکی از قدیم ترین مسائل مورد بحث در فلسفه یعنی موضوع وجود خدا و ذات الهی بمعرض تحقیق و آزمایش میگذاریم. فلاسفه مذهبی مدرسی (۹) الوهیت و خداوند را چنین وصف کردند که وجودی است واجب الوجود افضل واعلم واعظم یکتاوی شریک

Humanism (۱)

C . S . Schiller (۲)

Henry Bergson (۳)

J . H ' Poincaré (۴)

Jacobi (۵)

Ostwald (۶)

Papini (۷)

Pluralism (۸)

(۹) اسکالتيك

کامل وثابت و تغییر ناپذیر ، نامحدود و جاودانی (۱)
 - فلسفه پراگماتیسم گوید : « باید دید که معنی و مقصود از این
 تعریف و اینکه الوهیت را جامع همه صفات شماریم چیست و نتایج عملی
 آن در زندگی انسان کدام است ؟ اگر خداوند عالم کل و دانای همه چیز
 در عالم و قادر مطلق است پس ما کیستیم و چیستیم و جز عروسک‌هایی بیش نیستیم .
 بنابراین ما بهیچ روی قادر بتغییر در سیر عالم و سر نوشت خود و دیگران
 که اراده خالق از روز ازل طرح آنرا ریخته و مقرر داشته است نیستیم .
 پس فلسفه کالوینیسم (۲) و فلسفه اعتقاد بسر نوشت (۳) نتایج
 منطقی تعریف فوق است . و چون همین آزمایش را در مورد مذهب جبر
 (۴) ماشین وار بکار بریم باز بنتیجه فوق میرسیم . اما در عمل و در نفس
 واقع هیچ يك از افراد جامعه های مختلف بشری این فلسفه را نپذیرفته اند .
 زیرا اگر واقعاً ما معتقد به جبر باشیم باید همان روش‌های متصوف
 را پیش گیریم و خود را بفوریت بدست طالع سپاریم تا ما را چون گوی در
 برابر چوگان حوادث یا عروسک‌هایی که در اختیار عاملین خیمه شب بازی
 قرار دارند بچرخاند . بدیهی است ماعموماً در زندگی بمجاهده و تقلا و
 سعی می پردازیم و نشان داده و میدهیم که عملاً بدین فلسفه‌های مبهم و معمائی
 معتقد نیستیم .

صحیح است که قریحه آدمی این فلسفه هارا از لحاظ سادگی
 منطق و تناسب مورد توجه قرار میدهد اما حیات آنرا مسکوت میکذارد
 و نادیده می انگارد .

(۱)	کتاب پراگماتیسم صفحه ۱۲۱
(۲)	Calvinism فلسفه منسوب به جان کالوین مؤسس آن
(۳)	Fatalism
(۴)	Determinism

ویلیام جیمز می نویسد : (۱)

« يك فلسفه ممکن است از جهات دیگر غیر قابل شك و تردید باشد ولی اگر واجد یکی از دو عیب زیر باشد قابل قبول عمومی و جهانی نخواهد شد و شکست خواهد خورد :

(اول) آنکه اصل غائی آن نباید اصولاً گرامی ترین آرزوها و حاجات ما و محبوب ترین امیدهای ما را ابطال نموده کلخ امید و آرزوی ما را درهم شکند و ما را از همه جا و از همه چیز مأیوس و دچار حرمان سازد

(دوم) و بدتر از عیب اول آن است که آن فلسفه هدفی برای رغبات و امیال ما بدست ندهد تا برای نیل بدان هدف بکوشیم . فلسفه ای که اصول آن چنان نارسا بدرك محرم ترین قوای ما باشد و ارتباط آن قوا را با امور دنیوی انکار کند و انگیزه های امیال ما را بایک ضربت معدوم سازد حتی از فلسفه بدبینی (۲) هم مردود تر است بهمین سبب است که فلسفه مادیت (۳) هیچگاه مورد قبول جهانی واقع نگشته است

پس ویلیام جیمز معتقد است که مردم فلسفه ها را بر حسب حاجات و امزجه و طبیعت خود قبول یارد می کنند نه از لحاظ حقیقت واقع حقیقت - خارجی (۴) مردم هیچگاه نمی پرسند که آیا این فلسفه منطقی است ؟ بلکه سؤال می کنند که : « اگر عمل باین فلسفه کنیم تأثیر آن در زندگی ما و نسبت بمصالح و حاجات ما چه خواهد بود ؟ پس استدلالات له

(۱) اصول روانشناسی بقلم ویلیام جیمز چاپ ۱۸۹۰ نیویورک جلد ۲ صفحه ۳۱۲

(۲) Pessimism

(۳) Materialism

(۴) Obiective

یا علیه یک فلسفه ممکن است بروشن شدن مطلب کمک کند ولی هیچگاه آن مطلب را بر حلقه ثبوت نمی‌رساند چنانچه ویت من (۱) یکی از شعرای امریکائی گفته است :

« نه منطق ما را بیقین می‌رساند و نه مواظب دینی ،
افسردگی شبانگاه عمیق تو در روح من نفوذ میکند .
اکنون فلسفه ها و مذاهب را بار دیگر مورد آزمون قرار میدهم ،
می بینم که برای تالارهای سخنرانی و اطاقهای درس شایسته‌اند . اما در زیر این ،
آبرهای پنهان و سراسر این مناظر طبیعی و جریان آب چیزی را بشوید
نمی‌رسانند . »

ویلیام جیمز معتقد است که استدلالات بر طبق حاجات ما تنظیم گردیده ولی حاجات ما را استدلال نمیتواند بوجود آورده و عبارت دیگر : استدلال مخلوق امیال ما است اما استدلال نمیتواند خالق امیال ما باشد . و در این باب مینویسد : (۲)

« تاریخ فلسفه تاحدی عبارت است از تصادم بین امزجه و طبایع مختلفه آدمی یک فیلسوف حرفه‌ای صاحب هر نوع مزاج و طبیعت که خواهد باشد در حین تفکر فلسفی همواره سعی دارد حقیقت را بلباس مزاج و طبیعت خویش ملبس سازد و چون مزاج و طبیعت انسان را نمیتوان دلیل شناخت لذا وی فقط برای گرفتن نتایج مطلوب خود بدلائل غیر شخصی متمسک میشود . مع هذا مزاج و طبیعت وی بیش از هر نوع مقدمات منطقی موجب تعصب و انحراف او می گردد . »

(۱) Whitman در کتاب Leaves of Grass چاپ فیلادلفی ۱۹۰۰

صفحات ۶۱ و ۱۲۲ ،

(۲) پراگماتیسم صفحه ۶

بعقیده ویلیام جیمز امزجه وطبیعی را که موجد فلسفه‌ها یا معقولات می‌شوند میتوان بدو نوع تقسیم نمود.

(اول) طبایع دماغهای ملایم و آرام و لطیف

(دوم) طبایع دماغهای سخت و سرکش

امزجه نوع اول منعلق باشخاص مذهبی است و صاحبان این نوع طبایع میل دارند باحکام یقینیه و اولیات (۱) استناد کنند. تبعیت از این طریقت بالطبع آنانرا به عقیده اراده مختار (۲) و فلسفه معنوی (۳) و وحدت (۴) و فلسفه خوش بینی (۵) سوق می‌دهد

اما طبایع دسته دوم چنان است که معتقد بفلسفه مادی (۶) و بی دینی (۷) و مسلک تجربی (۸) و فلسفه حسی (۹) و فلسفه معتقد بسر نوشت (۱۰) و فلسفه کثرت (۱۱) و فلسفه بدینی (۱۲) و فلسفه شکاکی (۱۳) هستند درهریک از این دو دسته از عقاید البته تضادهایی وجود دارد و شکی نیست که علاوه بر دو نوع فوق یک دسته دیگر از طبایع و امزجه

Dogmas	(۱)
Free Will	(۲)
Idealism	(۳)
Monism	(۴)
Optimism	(۵)
Materialism	(۶)
Irreligious	(۷)
Empiricism	(۸)
sensationalism	(۹)
Fatalism	(۱۰)
Pluralism	(۱۱)
Pessimism	(۱۲)
Sceptics	(۱۳)

نیز یافت می شود که می توان آنرا طبایع نوع ثالث نام گذاشت . این نوع طبایع میل دارند فلسفه خود را ترکیبی از دو فلسفه مزبور قرار دهند . یعنی عناصری از دسته اول و عناصری از دسته دوم را بایکدیگر جمع آورند (شخص ویلیام جیمز نیز به همین گروه تعلق دارد . - م) و اشخاصی یافت می شوند که در خو گرفتن بحقایق و در اتکاء بحواس خود دارای دماغی سخت و سر کس هستند اما در قسمت وحشت از مذهب جبر و احساس احتیاج بیک عقیده مذهبی در عین حال صاحب دماغی لطیف و آرامند . اکنون باید دید آیا می توان فلسفه ای را یافت یا بوجود آورد که بین این دو میل و تقاضائی که ظاهراً بایکدیگر تضاد دارند ایجاد هم آهنگی نماید ؟

ویلیام جیمز معتقد است که فلسفه تأله (خداشناسی) توأم با اعتقاد به کثرت (پلورالیسم) قادر است که این ترکیب اضداد (۱) را صورت نحقق دهد . جیمز می گوید باید معتقد به يك خدای محدود شویم نه خدای نامحدود . نه بدان خدای اولمپ یونانی و بوجود آورنده رعد و برق که تنها و منزوی بر روی توده های ابر در آسمان نشسته ، بلکه خداوندی که رؤف است و در میان اقربان و امثال خود فرد اول و در میان بانیانی که سر نوشت جهان بزرگ را تعیین میکنند مبرز و مقدم است « (۲)

میگوید : « عالم خلقت عبارت از یک دستگاه مسدود و محدود هم آنك نیست بلکه میدان جنگ است و معبر جریانهای متقاطع و هدفهای متضاد و متقابل . این جهان یکسان و یکتا و مفرد نیست بلکه مرکب است

(۱) این اشتباه و پیروده است که تصور کنیم اینهمه مصائب و بدبختی که ما در میان آن زندگی می کنیم و در حرکت و جنبش هستیم کلاً نتیجه يك اراده منحصر بفرادست درحالی که در درون این دستگاه انواع تضادها و اختلافات و انواع تشنگ دیده می شود . شاید قدما از ما داناتر بوده که به مذهب شرك (۲) عقیده داشتند و باملاحظه اینهمه تشنگ و تفرق که در جهان می بینیم شاید فی الواقع مذهب شرك بهتر از مذهب توحید (۳) بوده و بیش از آن مقرون بحقیقت باشد. این نوع شرك همیشه مذهب حقیقی مردم عادی بوده و امروز نیز چنین است . (۴) در این قسمت حق بامردم است و فلاسفه اشتباه می کنند. مذهب وحدت (۵) برخلاف زعم خودشان مرض طبیعی فلاسفه ایست که تشنه حقیقت نیستند بلکه عطش وحدت سراسر فکرایشان را فرا گرفته است . فلاسفه گویند که جهان مفرد و یکتاست . این دستور (۶) شبیه نوعی پرستش اعداد است که مثلاً اعداد سه و هفت از قدیم اعداد مقدسه شمرده شده اند ولی معلوم نیست بچه دلیل عدد يك تفوق بر عدد ۴۳ یا عدد دو میلیون و ده دارد ؟ (۷)

(۱) جهان و عالم را زبان لاتی Universe گویند که بمعنی کل است و اصلاً از دو کلمه Uni .. بمعنی واحد و verse بمعنی نظم و ترتیب (وهم بمعنی شعر) ترکیب یافته . و جیمز بمعنی دو کلمه را روی هم رفته نظم یا نظام واحد یا جهان یکتا گرفته . وی در مقابل اصطلاح مزبور اصطلاح multiverse را وضع نموده که بمعنی نظم مرکب یا جهان کثرات را دارد در مقابل نظم واحد . multi در زبان لاتی بمعنی چند و متعدد میباشد

Polytheism (۲)

Monism یا Monotheism (۳)

Varaeties of Religious Experience (۴) رجوع شود بکتاب

چاپ نیویورک ۱۹۰۲ صفحه ۵۲۶

Monism (۵)

(۶) فرمول

(۷) پراگماتیسم صفحه ۳۱۲

ویلیام جیمز گوید : « پاسخ سؤال بالا چنین داده شده است که وحدت یا وجود یک دستگاه قوانین و نظامات واحد در عالم موجب تسهیل در توضیح و تبیین و تفسیر و پیشگویی و نظارت (۱) میگردد . ارزش جهان کثرات (۲) با مقایسه با جهان یکتا (۳) در این است که هر کجا که جریانهای متقاطع و نیروهای متضاد و در حال مبارزه وجود داشته باشد قوت و اراده ما میتواند حاکم بر امور شود و بتعین سرنوشت غامی کمک کند . و در جهانی با چنین خاصیت هیچ چیز را نباید بنحوظات تمام شده و تصفیه شده پنداشت و کلیه اعمال و افعال انسانی دخیل در وقایع و جریان امور خواهد بود . یک جهان وحدت (۴) برای ما صورت یک جهان مرده را خواهد داشت و در چنین جهانی ما خواهی نخواهی اعمالی را باید انجام دهیم که خدای قادر مطلق یا ماده اولیه برای ما تعیین کرده . همه اشکها و زاریهای ما قادر نخواهد بود که کلمه ای از سرنوشت جاودانی ما را زیر و زبر کرده و از صفحه عالم وجود حک نماید . در یک جهان یکتا و کامل و جهانی که باتمام رسیده باشد فردیت (۵) جز اغفال و فریبی بیش نیست . موحد (۶) عالم را کامل و حاضر می پندارد بما اطمینان میدهد و تأکیدی کند که ماهمه اجزاء یک ماده معرق (۷) هستیم ولی در جهانی که هنوز باتمام نرسیده و ناتمام است ما میتوانیم چند خط از نقشی را که ماعده دار هستیم در آن نگاشته و بر آن بیفزاییم و خط مشی و روشی را که مادر حال اختیار

	(۱) کنترل
Multiverse	(۲)
Universe	(۳)
Monistic	(۴)
Individualism	(۵)
Monist	(۶)
Mosaic	(۷)

برای خویش انتخاب می کنیم می تواند تا درجه ای آینده ای را که مادر آن باید زندگی کنیم بی ریزی کند . در چنین جهانی است که ما میتوانیم آزاد باشیم و باید گفت که چنین جهانی تصادف و پیش آمد است (۱) نه جهان سرنوشت (۲) هیچ چیز در چنین جهانی کامل و قاطع نیست و آنچه که ما می کنیم ممکن است موجب تغییر در هر چیز گردد چنانکه پاسکال گوید : « اگر هر آینه بینی کثوپاترا (۳) يك سانتیمتر درازتر یا کوتاه تر بود تمام سیر تاریخ عوض میشد . »

بعقیده جیمز « نه دلایل فلسفی برای اثبات اصل اراده مختار یا وجود جهان کثرات یا خدای متناهی در دست است و نه بر اثبات غیر آن . حتی دلایل عملی هم ممکن است در مورد اشخاص مختلف متفاوت باشد . مثلاً بعضی اشخاص ممکن است در اثر تبعیت از اصل فلسفه جبر نتایج بهتری در زندگی خود بدست آورند تا تبعیت از اصل فلسفه اراده مختار (۴) اما آنجا که شهود و دلایل صورت قطعیت ندارد علایق حیاتی و امیال اخلاقی باید انتخاب طریق کند . »

جیمز در باب لزوم خداپرستی می نویسد : (۵)

Chance	(۱)
Fate	(۲)
Cleopatra	(۳)
از داستانهای معروف تاریخی است و وی در تاریخ رم نقش مهمی بازی کرده . منظور پاسکال آن است که اگر بینی کثو پاترا يك سانتیمتر درازتر یا کوتاه تر بود در درجه و جهت وی فرق میکرد و چه بسا که مسئله عشق بین فیصروا و پیش نمیامد و بسیاری از جنگها و فتوحات بوقوع نمی پیوست و لذا مجرای تاریخ عوض میشد (رجوع شود به تاریخ رم قدیم و تاریخ مصر قدیم)	
Liberation Philosophy	(۴)

« اگر حیاتی وجود داشته باشد که فی الحقیقه بهتر از حیات ما باشد که در صورت اعتقاد بدان بتواند ما را رهبری بدان حیات افضل نماید پس برای ما بهتر آنست که معتقد بدان فکر شویم مگر آنکه عقیده بدان فکر ما را از فواید بزرگتر محروم نماید. »

جیمز در باب عقیده بخداوند چنین استدلال میکند که ابرام مردم جهان در اعتقاد بخداوند خود بهترین دلیل بر ارزش اخلاقی و اهمیت حیاتی و جهانی این عقیده است. اما جیمز از تنوع بسیار در عقاید مذهبی تعجب کرده معذرا می گوید: « در هر يك از این عقاید قدری حقیقت و عنصری از راستی وجود دارد » و نیز گوید: « نسبت بهرامید تازه باید قدری خوش بین بود و با فکری باز بدان نگریم »

و بسبب همین عقیده بود که جیمز بانجمن تحقیقات روحی (۱) گردید و گفت چرا نباید اینگونه تحقیقات ادامه یابد. در پایان جیمز بواقعیت جهان دیگری که جهان روحانی باشد عقیده پیدا کرده و در این باره چنین می نویسد: (۲)

« من جدا این عقیده را مردود میدانم که تعجارب بشری ما عالی ترین شکل تجربه موجود در عالم است. »

من معتقدم که مرتبه ما نسبت به کل عالم نظیر همان مرتبه ایست که سگ ها و گربه های خانگی ما نسبت به حیات عالم بشری دارند. این حیوانات اهلی در اطاقهای خواب و سفره خانه و کتابخانه ما سکنا دارند و در صحنه عملیاتی شرکت دارند که جزئی آگاهی هم به اهمیت آن ندارند.

اینها تنها مماسهائی هستند به منحنيات تاريخ بشری که درك آغاز و پایان و اشکال این منحنيات خارج از حدود بینائی و بصیرت ایشان است . بهمین طریق ما انسانها نیز مماسهائی هستیم نسبت بحیات اعظم و اوسع اشياء .

معهدا بعقیده جیمز فلسفه عبارت از تفکر در باب مرك نیست و گوید:
 « مطالبی که مارا در این زندگانی زمینی هدایت نکنند ارزش ندارند » . لذا
 نباید پنداشت که جیمز با این طرز فکر فیلسوفانه از مسائل دنیوی برکنار
 بوده و از شرکت در امور جهان بشری احتراز دارد. بعکس هیچ مسئله ای
 در نظری اهمیت نداشت مگر آنکه بتواند او را با امور جهانی رهبری کند .
 جیمز همیشه به کیفیت حیات انسانی توجه می کرده به کمیت . خودش
 عملا باشخاص کمک مینمود و ایشانرا بسعی و عمل تشویق می کرد و معتقد
 بود که در هر فرد بشر مقداری ذخیره نیرو وجود دارد که بایک واقعه
 اتفاقی و موافقت اوضاع و احوال آن نیروی ذخیره آشکار میشود و همیشه
 نصیحت می کرد و از افراد و جامعه تقاضا مینمود که سعی کنند این ذخائر و
 منابع نیروهای انسانی استخراج شود و کاملاً بموقع عمل و استفاده درآید .
 وی از اتلاف نیروهای انسانی در جنگها بسیار وحشت داشت و معتقد بود
 که این نیروهای مقتدر جنگی و سیادت و مهارت میتواند مخرج و مصرف
 بهتری در « جنگ بر ضد طبیعت » پیدا کند . میگفت : « چرا نباید هر فرد
 از افراد بشر اعم از فقیر و غنی دو سال عمر خود را وقف خدمت دولت کند .
 اما نه بقصد قتل مردم دیگر ، بلکه برای غلبه بر طاعون و سایر بیماریها
 و خشکانیدن باطلاقها و آبیاری کردن ییابانها و حفر کانالها و مهندسی فیزیکی
 واجتماعی بطریق تعاون عمومی که بانهایت رنج و زحمت و باطول مدت

وجود می‌آید و جنگ آنرا با کمال سرعت بر می‌اندازد و نابود میکند!

ویلیام جیمز مرام سوسیالیسم را تأیید می‌کند ولی با آن جنبه سوسیالیسم که موجب تحقیر فرد و کاهش ارزش نبوغ و ابتکار آدمی است موافقت ندارد. می‌گوید: «فرمول تن (۱) که کلیه تجلیات فرهنگی را به سه عامل نژاد و محیط و زمان تنزل داده نارساست زیرا فرد را از قلم انداخته است» و بعکس معتقد است که: «تنها فرد ارزش دارد. سایر چیزها و حتی فلسفه عموماً وسائل میباشند. لذا ما از طرفی محتاج هستیم بدولتی که آگاه باشد باینکه دولت امین و خدمتگذار منافع افراد مردان و زنان است و از طرف دیگر یک فلسفه و یک ایمان احتیاج داریم که جهان را یک میدان اقدام و تهور (۲) نشان دهد نه صحنه طراحی شده و بدینوسیله نیروهای افراد را تحریک بعمل نماید و بگوید دنیامکانی است که اگر چه شکست‌هایی بار می‌آورد ولی فتوحات و پیروزی‌هایی نیز در آن وجود دارد که باید آنها را بچنگ آورد».

(ج) در تحلیل کلی فلسفه جیمز

بعقیده مفسرین فلسفه میتوان فلسفه جیمز را جزئی از جنگ نوین بین علم و مذهب دانست و در واقع مساعی وی در تعقیب مساعی کانت و برگسون و نظیر جهد ایشان است در اینکه دین را از مادیت نجات دهند.

در تحلیل فلسفه براگماتیسیم جیمز میتوان آنرا بعناصر زیر تجزیه نمود و فرضیه مزبور در حقیقت ترکیبی است از عناصر زیر:

(۱) Hippolyte Adolphe Taine (۱۸۲۸ - ۱۸۹۳) ویلسوف و

نویسنده انتقادی و معلم فرانسوی نویسنده چندین کتاب در فلسفه و تاریخ.

Adventure

(۲)

(اول) فلسفه عقل عملی کانت (۱)
 (دوم) فلسفه اعتلای اراده شوپنهاور (۲)
 (سوم) فرضیه بقای اصلح داروین (۳) که آنرا جیمز شامل فکر اصلح
 و عقیده اصلح نیز نموده است.
 (چهارم) فلسفه اثنا عیون (۴) که تمام خیرها و نیکی ها را در
 ترازی فایده یا مفید بودن می سنجد
 (پنجم) سنت تجربی (۵) و استقراء (۶) فلسفه انگلیسی.
 (ششم) عقاید و نظریات و هم اوضاع و احوال معمول در امریکا نیز در
 وضع فلسفه پراگماتیسم مؤثر افتاده. فلسفه جیمز کاملاً واجد خواص
 امریکائی است و همان روحیه خاص امریکائی را داراست. شهوت شدید
 امریکائی نسبت به جنس و حرکت و عمل و تحصیل فایده و نتیجه از خلال
 سطور و سبک تحریر و طرز فکری هویدا است.

جیمز هونکر (۷) موسیقی دان و نویسنده انتقادی امریکائی فلسفه
 جیمز را فلسفه کوتاه نظران (۸) خوانده و بعقیده مفسرین فلسفه تا
 درجه ای حق با اوست زیرا جیمز مانند يك بازرگانی که بخواهد بوسیله انواع
 تدابیر از قبیل آگهی و اعلانات تجارتي خدا را مانند يك متاع بمصرف
 کنندگان جنس و مشتریانی بفروشد که صاحب روح و فکر مادی هستند.

Practical Reason (۱)

Exaltation of the will (۲)

Survival of the fittest (۳)

Utilitarianism (۴)

Empirical (۵)

Induction (۶)

James Gibbons Huneker (۷) ۱۸۶۰-۱۹۲۱ نویسنده چند کتاب

Philistines

۸)

در موسیقی و انتقاد فلسفی

وی بدان طریق از خداوند سخن میراند که يك معامله گر برای طرف معامله خود اقساط طویل المدة قائل شده و سود سهام زیاد وعده میدهد. جیمز نیز بخوانندگان فلسفه خود وعده میدهد که در پیروی از عقیده وی دچار خسارتی نخواهند شد و همه جهان آتی نیز بدانها تعلق خواهد داشت. همواره باید دانست که این طرز فکر نتیجه عکس العمل دفاعی امریکای جوان بود بر ضد متافیزیک اروپائی و علوم طبیعی (سیانس) اروپائی.

بعقیده مفسرین فلسفه این نوع آزمایش نوین حقیقت که جیمز آنرا آغاز نموده تازگی ندارد و قدیمی است منتها جیمز نامی تازه بدان داده و خود فیلسوف هم با کمال تواضع پراگماتیسم را نام جدیدی برای همان طرز فکر قدیم میداند. در هر حال در تحلیل فلسفه پراگماتیسم جیمز باید گفت اگر مقصود وی از این آزمایش نوین آن باشد که بگوید حقیقت همان است که بوسیله تجربه و آزمایش مورد قبول و تحقق واقع شود باید نظر او را تأیید کرد ولی اگر منظور وی آن باشد که بگوید فایده شخصی محك پی بردن به حقیقت است صحیح نیست زیرا هر فایده شخصی تنها منفعت خصوصی و شخصی است و ممکن است با حقیقت وفق دهد یا ندهد و تنها فایده پایدار فایده عمومی است که حقیقت را بوجود میآورد. تمسك بعضی از پراگماتیست ها باین دلیل که فلان عقیده چون در يك زمان مفید بوده لذا حقیقت داشته معتبر نیست و باید گفت که آن عقیده در آن زمان يك اشتباه مفید بوده است نه يك حقیقت.

بعقیده مفسرین مزبور جیمز خواسته است نسج ابهامی را که فلسفه در میان آن گرفتار آمده بود از آن زایل نماید و طرز تفکر قدیم انگلیس را نسبت به فلسفه وایدئولوژی در قالبی جدید بریزد و در واقع همان عمل

با کون (۱) را انجام دهد یعنی بار دیگر توجه فلسفه را بطرف جهان اشیاء معطوف سازد و فلسفه را بسمتی سوق دهد که بعقیده وی از آن گریزی نیست . البته عقاید وی از لحاظ جنبه مزبور و توجه و تأکید بر روش تجربی و فلسفه واقعیت جدید (۲) ممکن است واجد اهمیت باشد ولی از لحاظ درك حقیقت قابل توجه نیست و چه بسا که اطلاق عنوان روان شناس بر وی بهتر باشد تا اطلاق عنوان فیلسوف . جیمز خود میدانست که پاسخی و طریقه حلی برای پرسش های کهن و مشکلات قدیم نیافته و صریحاً نیز اقرار می کند که وی تنها کاری که کرده آن است که قیاسی دیگر و ایمانی دیگر را در مورد درك و ملاحظه مسائل جهان بشری پیشنهاد نموده است .

از وقایع قابل توجه آنکه پس از مرك جیمز کاغذی روی میزوی دیده شد که آخرین نوشته او بود و در آن مینویسد:

« نتیجه و پایانی در کار نیست . چه چیز به نتیجه رسیده که ما باستناد آن به نتیجه برسیم ؟ من نمیتوانم طالع بینی کنم و نه میتوانم پند آزمایی نمایم . خدا حافظ »

و در حقیقت این گفته خیام را تکرار کرده است که « معلوم شد که هیچ معلوم نشد »

☆☆☆

(سوم) جان دیووی و عقاید وی

(۸۵۹ -)

شرح حال و آثار :

جان دیووی (۱) فیلسوف ، از اهل فرهنگ و در زمرهٔ مریان امریکائی متولد سال ۱۸۵۹ در شهر برلینگتن در وریمونت (۲) کشور های متحده امریکا. چندی استاد دانشگاه مینه زوتا (۳) (از ۱۸۹۴ تا ۱۹۰۴) چندی استاد دانشگاه میشیگان (از ۱۸۸۹ تا ۱۸۹۴) ، استاد دانشگاه شیکاگو (از ۱۸۹۴ تا ۱۹۰۴) ، استاد دانشگاه کلمبیانویورک و رئیس دانشکدهٔ فلسفه در آن دانشگاه (از ۱۹۰۴ بعد) پرورش دهندهٔ فلسفهٔ عملی ویلیام جیمز و شارل پیرس (بر اگماتیسم) و نویسندهٔ کتب متعدد که از آن جمله است :

کتاب « لیب نیتز » (۴) نشریه سال ۱۸۸۸

کتاب تربیتی معروف موسوم به « مدرسه و جامعه » (۵) نشریه

سال ۱۸۹۹

کتاب « چگونه فکر میکنیم » (۶) نشریه سال ۱۹۰۹

John Dewey	(۱)
------------	-----

Burlington , Vermont	(۲)
----------------------	-----

Minesota	(۳)
----------	-----

Leibnitz	(۴)
----------	-----

School ond Society	(۵)
--------------------	-----

How we think	(۶)
--------------	-----

- کتاب « دموکراسی و فرهنگ » (۱) نشریه سال ۱۹۱۶
- کتاب « تجدید بنای فلسفه » (۲) نشریه سال ۱۹۲۰
- کتاب « طبیعت انسان و رفتار انسان » (۳) نشریه سال ۱۹۲۲
- کتاب « در جستجوی ايقان » (۴) نشریه سال ۱۹۲۹
- کتاب « هنر بعنوان تجربه » (۵) نشریه سال ۱۹۳۴
- کتاب « لیبرالیسم و عمل اجتماعی » (۶) نشریه سال ۱۹۳۵
- کتاب « منطق : فلسفه تحقیق » (۷) نشریه سال ۱۹۳۸
- ژوزف راتنر (۸) مجموعه بالنسبه کاملی از کلیه عقاید فلسفی جان دیووی در هر رشته اعم از سیاست و اخلاق و فرهنگ و غیره از تمام آثار و مقالات و کتب مختلف دیووی جمع آوری کرده و در یک مجلد در ۱۰۷۷ صفحه تحت عنوان « عقل در جهان نوین - یا - فلسفه جان دیووی » (۹) در سال ۱۹۳۹ بچاپ رسانیده است .

Democracy and Education	(۱)
Reconstruction in Philosophy	(۲)
Human nature and Conduct	(۳)
The Quest for certainty	(۴)
Art as Experience	(۵)
Liberalism and Social Action	(۶)
Logic : the Theory of Inquiry	(۷)
Joseph Ratner	(۸)
Intelligence in the Modern World	(۹)

چاپ نيويورك ۱۹۳۹

جان دیووی

در بیان فلسفه جان دیووی

(الف) فرهنگ (۱)

باید دانست که فلسفه پراگماتیسم يك فلسفه كاملا امريكائی نبود زیرا روحیه و عقاید اكثریت مردم امريكا را كه شامل ايالات جنوبی و ايالات مغرب نیوانگلند (۲) باشد در نظر نگرفت.

این فلسفه يك فلسفه اخلاقی بود كه از طرفی نتایج عملی و واقعیات را مورد توجه قرار داد و از طرف دیگر با سرعت امید از زمین بآسمان پرواز نمود. این فلسفه عكس العملی را برضد متافیزيك و بحث معرفت (۳) یعنی فلسفه تحقیق انتقادی نسبت بعلم انسان و حالت وحدود و ارزش علم آدمی آغاز می كند.

ابتدا انتظار میرفت كه این فلسفه، فلسفه ای گردد مربوط بحل مشکلات طبیعت و جامعه ولی بصورت يك نوع فلسفه اعتذار و دفاع (۴) درآمد كه احترامی را كه قریحه نسبت بهر نوع عقاید محبوب انسان قائل بود تأیید كند.

موضوع قابل توجه این است كه آیا کسی هست كه یاد گیرد و قبول كند كه مسائل غامض مربوط بآخرت را يكسره بمذهب بسپارد و مشکلات ظریف و دقیق بحث معرفت را به روانشناسی واگذارد آنگاه تمام قدرت خود را برای روشن كردن مقاصد و هدفهای بشری وهم آهنگ

Education	(۱)
New England	(۲)
Epistemology	(۳)
Apologetic	(۴)

ساختن و ارتقاء زندگی انسان بکاربرد ؟

جان دیووی عمر خود را برای حل چند مشکل فوق و یافتن پاسخ چند سؤال مزبور وقف نمود و سعی کرد فلسفه ای وضع کند که معرف روحیه تمام مردم امریکا باشد . وی بواسطه اینکه بیست سال اولیه عمر خود را در ورمونت بسر برده و تعلیمات اولیه را در آنجا فرا گرفته بود واجد یکنوع سادگی روستائی در گفتار گردید که بعدها که شهرت جهانی یافت باز همان سادگی بیان را در کلمات خویش حفظ کرد و شهرت به سادگی گفتار دارد .

جان دیووی بیست سال دوم عمر خود را در ایالات وسطای غربی امریکا گذرانید و با افکار مردم آن حدود آشنا شد در حالی که مردم شرق امریکا از طرز فکر مردم غرب آن کشور کاملاً بیخبر بودند .

جان دیووی سپس به تحریر فلسفه خود پرداخت و با وضوح و سادگی مخصوص بخود بتفسیر و تشریح مذهب طبیعی (۱) پرداخت که افکار و تخیلات سطحی و حتی اوهام معمول در میان مردم ایالات مختلف امریکا بر پایه آن مذهب طبیعی قرارداد است .

اولین اثر دیووی که جلب توجه جهانی نمود کتابی است که در باب تعلیم و تربیت نگاشت .

کتاب مزبور را در هنگامی تحریر نمود که در مدرسه تعلیم و تربیت شیکاگو بتحقیق و تدریس اشتغال داشت و بنیان تجربی فلسفه خود را در آن سنوات بنا نهاد . معیناً تا با امروز هنوز نسبت بمسائل فرهنگی و تحولاتی که در فن تعلیم و تربیت رخ داده است و هم نسبت بمسئله مدرسه

و مکتب فردا علاقه‌مند است .

مهم ترین اثر فرهنگی و تربیتی وی کتاب « مدرسه و جامعه » و دیگر کتاب « دموکراسی و فرهنگ » است . در کتاب اخیر الذکر مظاهر مختلف فلسفه خود را در يك نقطه تمرکز میدهد و آن عبارت است از ایجاد اثرادی بهتر . کلیه معلمین متمدنی امریکا به استادی وی در این رشته اقرار داشته و تقریباً هیچ يك از مدارس امریکا از نفوذ عقاید وی برکنار نمانده است . همچنین عقاید وی در تجدیدنظر در اوضاع غالب مدارس و مکتب جهان مؤثر افتاده . وی مدت دو سال نیز در کشور چین بسر برده و در باب لزوم اصلاحات فرهنگی آن کشور نطق‌هایی برای معلمین ایراد کرده و همچنین دستور و گزارش‌های جامع بر حسب خواست حکومت ترکیه برای تجدید تشکیلات مدارس ملی ترکیه تهیه نمود .

اسپنسر (۱) گفت که در برنامه فرهنگی باید بیشتر بکسب علم پرداخت و کمتر بادیات .

دیووی به پیروی از عقیده اسپنسر بر این دستور نیز چیزی افزود که حتی تحصیل علمی که تنها بوسیله تعلیم کتاب انجام گیرد بیهوده است و باید علم از طریق عمل واقعی در مورد مشاغل مفیده بدماغ شاگردان وارد شود . در واقع باندیس فرضیه و تئوری بشاگردان مخالف است و عقیده دارد که تدریس علوم باید با تجربیات آنهم تجربیات مفیده که در زندگی و در رشته و پیشه و حرفه آینده شاگرد مورد استعمال دارد توأم باشد .

دیووی چندان احترامی برای فرهنگ آزاد (فرهنگ لیبرال)

قابل نیست . مقصود وی از اصطلاح فرهنگ آزاد فرهنگ و تعلیم و تربیتی است که هر فرد آزاد بنحو آزاد فراگیرد در آن موقع مفهوم این اصطلاح در واقع آن بود که بنام « مرد آزاد » (۱) آدمی بیکاره درست کنند که وارد زندگی عمل نمیشود . بدیهی است که چنین فرهنگ شایسته طبقات متغفن و بیکار و تن پرور است در یک جامعه اشرافی (اریستوکراسی) نه در جامعه صنعتی و دموکراتیک .

دیووی گوید : « اکنون که ماهمه خواه ناخواه بزنگی صنعتی (۲) اروپائی و امریکائی دچار آمده ایم درسهای را که باید فراگیریم درسهای است که باید بوسیله شغل و حرفه مادر دماغ ما وارد شود نه بوسیله کتب . » میگوید : « فرهنگ دانشمندان و تعلیم و تربیت کتابی و مدرسی (۳) اشخاص را برای فضل فروشی تهیه میکند و مناسب کسانی است که میخواهند باشیوه علم فروشی خود را در زمره بزرگان و علما و خردمندان جلوه دهند . اما مهارت و استادی در مشاغل شایسته دموکراسی است . در یک جامعه صنعتی مدرسه باید بمنزله یک کارگاه کوچک (۴) و یک جامعه کوچک باشد . چنین مدرسه باید بوسیله عمل و آزمایش و کشف اشتباه در هنرها و انضباط لازم ، نظم اقتصادی و اجتماعی را تعلیم دهد . بالاخره تعلیم و تربیت و فرهنگ را نباید تنها وسیله ایجاد پختگی در شاگردان پنداشت و بنیادین فکری پیوده را بدماغ راه داد که پس از رسیدن جوانان به سن رشد دیگر تعلیم و تربیت متوقف گردد بلکه باید

Freeman	(۱)
Industrialization	(۲)
Scholastic	(۳)
Miniature	(۴)

فرهنگ را وسیله پرورش دائمی دماغ و روشن ساختن استمراری راه زندگی دانست. مدارس بمفهوم تنهایی از آلات پرورش ذهن را بدست ما میدهند بقیه آن یعنی اصل مقصود که پرورش ذهن باشد منوط است بمساعی ما، در جذب و درك و تفسیر تعجارب .

تعلیم و تربیت واقعی همیشه بعد از ترك آموزشگاه برای ما حاصل می شود و دلیلی ندارد که هیچگاه آنرا تادم مرك متوقف و موقوف داریم.

این عقیده وی در حقیقت تاکید دستور « اطلبوا العلم من المهد الى المهد » است که دیووی در این باب اصرار زیاد میورزد و معتقد است که در خلال دوره عمر همه روزه بدون استثنا تادم مرك باید دنباله تحصیل و تعلیم و تربیت نفس و روح خود را داشته باشیم .
(ب) فلسفه آلب (۱)

از خصائص فکر و فلسفه دیووی پیروی صریح اوست از فرضیه تکامل . وی معتقد است که دماغ نیز عضوی است که مانند جسد در مبارزه برای حیات طریق تکامل پیموده از مراحل ادنی بمراحل اعلا ارتقا یافته است . دیووی در هر رشته از مسائل فلسفی بحث خود را از داروینیسیم آغاز کرده گوید : (۲)

« دکارت گفت : هنگامیکه فرض کنیم اشیاء فیزیکی بتدریج بعالم وجود آمده اند درك طبیعت آنها بمراتب سهل تر میسر است تا وقتی که تنها تصور کنیم که کلیه اشیاء فیزیکی بحالت تمام

(۱) Instrumentalism یعنی عقیده بلزوم سودمندی همه چیز

(۲) کتاب « تاثیر داروین در فلسفه » چاپ نیویورک سال ۱۹۱۰ صفحه ۸

و در حد کمال دفعه‌تاً بوجود آمده‌اند و باین گفته دنیای نوین از منطقی آگاه شد که آن منطق بعداً مدار و محور بحث و تحقیق انسان در اشیاء گردیده و انسان توانست بوسیلهٔ منطق مزبور در اشیاء دخالت کند و در آنها نظارت نماید و این همان منطقی است که اصل الانواع داروین آخرین کشف علمی آن است هنگامیکه داروین در باب انواع مطالبی را گفت که گمانیله از لحاظ حرکت دائمی در باب زمین گفته بود وی با گفته خویش افکار آکوینی (۱) و افکار تجربی را برای همیشه از بند آزاد ساخت و آنرا برای هر نوع پرسش و انتظار تفسیر و توضیح آماده ساخت.

بعقیدهٔ دیووی اشیاء را نباید بوسیلهٔ اصل علیت (علت و معلول) مافوق الطبیعه توضیح و تفسیر نمود بلکه باید بوسیلهٔ مکان آنها در محیط ایشان و وظیفه و عمل آنها در محیط خود شناخت

دیووی دارای مسلک طبیعی است و صریحاً بدان اقرار کرده میگوید:
 « معنوی ساختن و عقلانی کردن عالم (۲) اقرار بعدم لیاقت برای کشف سیر اشیاء است که بالخاصه باما ارتباط دارند. » (۳)

وی نسبت به « تعلیم اراده » شوپنهاور و « شوق باطنی » (۴) برگسون نیز ابراز عدم اعتماد نموده میگوید « ممکن است این عوامل وجود داشته باشد ولی احتیاجی به پرستش آنها نیست زیرا این نوع

Genetic

(۱)

Idealization لیدالیزاسیون عالم

(۲) کتاب « تأثیر داروین در فلسفه » صفحه ۱۷

Elan

(۴)

نیروهای جهانی بآن اندازه که انسان می‌پندارد مخرب نیست (۱) الوهیت در درون مانده است نه در قدرتهای خنثای جهانی هوش و قوه مدر که (۲) از آنرا و گوشه تنهایی خود که از نقاط دور دست مماس با اشیاء قرار گرفته بود محرك غير متحرك و خير مطلق تصور میشد. اکنون از مقام خود هبوط کرده محلی در امور جاریه و حرکات انسان برگزیده است (۳) ما باید نسبت به عالم ناسوت اعتماد داشته باشیم.

دیووی را باید بدیده يك فیلسوف اثباتی (۴) نظیر باکون و هابس و اسپنسر و جان استوارات میل نگرست که متافیزیک یا علم بماوراء الطبیعه را مردود دانسته آنرا انعکاس و تغییر شکل کلام و علم لاهوت (تئولوژی ۵) می‌شمارند. می‌گوید: «اشکال کار فلسفه همیشه این بود که مسائل آن با مسائل مذهبی آمیخته شده این خود موجب ابهام فلسفه گردیده است هنگامی که من بخواندن فلسفه افلاطون می‌پردازم می‌بینم فلسفه اصولاً بر پایه سیاست و بمقصد سیاسی آغاز مطلب کرده و مسائل آن ابتدا متوجه تشکیل يك نظام اجتماعی عادلانه بود ولی بزودی در عالم رؤیاهای جهان دیگر غرق شد و راه خود را گم کرد (۶) در فلسفه آلمانی علاقه بمسائل مذهبی سیر نمو فلسفی را ناقص کرد. در فلسفه انگلیسی علاقه اجتماعی بمسائل مافوق الطبیعه غلبه جست و مدت

(۱) کتاب «طبیعت و رفتار انسان» چاپ نیویورک ۱۹۲۲ صفحه ۷۴

(۲) Intelligence

(۳) کتاب تاثیر داروین در فلسفه « صفحه ۵۵

(۴) Positivist

(۵) Theology

(۶) کتاب مزبور صفحه ۳۱

دو قرن جنگ شدید بین مذهب معنوی (۱) که انعکاس استدلال مذهبی و اشرافیت ملوک الطوائفی و استبداد (۲) بود با مذهب حسیون (۳) یعنی انعکاس عقیده آزادیخواهی (لیبرال) دموکراسی مرفی ادامه یافت»

بعقیده دیووی «این جنگ هنوز خاتمه نیافته ولذا ازاین حیث ما هنوز ازقرون وسطی خارج نشده ایم. دوره جدیدتنها هنگامی آغازخواهد شد که در کلیه رشته ها و مظاهر حیات ما نقطه نظر طبیعی (۴) مورد قبول واقع شود. معنی این مطلب آن نیست که روح را به ماده تنزل دهیم بلکه تنها مقصود این است که فکر و زندگی را از دریچه چشم عالم لاهوت نظر نکنیم و از نظر زیست شناسی (۵) بدان نگریم و آنرا مانند یک عضو نظر کنیم که تأثیر محیط در آن هست و مورد فعل و انفعال واقع میشود هم خود عمل میکند و هم عکس العمل دارد، هم بقالب دیگر بیرون میاید و هم خود خالق قالب چیزهای دیگر میگردد ما نباید حالات آگاهی وجدان (۶) را مورد مطالعه قرار دهیم بلکه باید طرق پاسخ متقابل خود را نسبت بتأثیر محیط بشناسیم دماغ در درجه اول عضوی است برای انجام نوعی معین از رفتار و سلوك آدمی نه برای

(۱) ایدالیسم	
Authoritarian	(۲)
Sensationalism	(۳)
(۴) ناتورالیسم	
Biology	(۵)
Self - consciousness	(۶)

شناختن جهان (۱) فکر آلتی است برای تجدید وفق دادن ما با موقعیت های جدید و مانند دست و پا خود بمنزله یک عضو است و خاصیت عضوی (۲) دارد . افکار و تصورات (۳) و سائلی هستند برای آزمایش ها بمنظور همان وفق دادن ما با اوضاع ولی منظور از وفق دادن با محیط آن نیست که فکر صرف حالت انفعال داشته باشد . معنی موافق گشتن با محیط بنحو کامل حکم مرك را دارد و نکته اساسی در کلیه پاسخ های ما بحوادث و عکس العمل های ما در برابر وقایع همانا میل ما است به کنترل محیط خود (۴) . مسئله مورد توجه فلسفه آن نیست که معلوم کند ما چگونه میتوانیم جهان خارجی را بشناسیم بلکه مسئله مهم فلسفه آن است که ما کشف کنیم و بیاموزیم که چگونه جهان خارجی خود را کنترل نموده آنرا از نو بسازیم و نیز بدانیم که هدف ما در این تجدید بنا چیست . فلسفه عبارت از تحلیل حس (۵) و تحلیل علم نیست (زیرا تحلیل علم و حس عبارت است از روانشناسی) بلکه عبارت است از ترکیب علم با آرزو و وفق دادن این دو بایکدیگر .

دیووی گوید : « برای درك فكر ما باید آنرا در هر مورد و موقعیت مخصوص که ناشی از آن گردیده است بنگریم و آن موقعیت را مورد

(۱) کتاب « عقل خلاقه » Creative Intelligence چاپ نیویورک

۱۹۱۷ صفحه ۳۶

Organic (۲)

(۳) ایده ها

(۴) اقتباس از درسهای کلاسی دیووی در دانشگاه تحت عنوان « اینکس روانشناسی »

بتاریخ ۲۹ سپتامبر ۱۹۲۴

sensation (۵)

مطالعه قرار دهیم . باید دانست که استدلال یا تعقل ابتداء در نتیجه مواجهه ما با مشکلات آغاز میگردد .

بعد بفرضی میرسد که بالمال نتیجه استدلال میگردد و برای این نتیجه است که متوسل بمقدمات میشود بالاخره آن فرض را در معرض آزمایش مشاهده و امعان نظر یا تجربه قرار میدهد اولین صفت ممتازه فکر آن است که مواجهه با حقایق یعنی تحقیق و موشکافی و دقت عمیق و امعان نظر گردد و علم اسرار (۱) در اینجا راه ندارد.

دیووی در باب تأثیر عظیم محیط اجتماعی بشری در تشکل فکر و قضاوت ما و اهمیت آن شرحی مبسوط گفته که بحث در آن از حدود این مختصر خارج است و خواننده میتواند بکتاب دیووی مراجعه نماید .

(ج) در علم و هیاست

آنچه را که دیووی بعنوان بهترین و نیکوترین تمام چیزها ستوده و احترام میکند عبارت است از رشد و نمو و انرا ملاک نسبی اخلاق قرار میدهد (چون ملاک مطلق خیر در آئین دیووی وجود ندارد) و هد اینمورد چنین گوید : (۲)

«هدف غائی نفس کمال نیست بلکه هدف زندگی عبارت است از سیر دائمی و استمراری بطرف کمال و پختگی و تصفیه و تهذیب نفس آدمی . آدمی کسی است که صرف نظر از اینکه سابقاً چقدر خوب آدمی بوده اکنون شروع بانحطاط کند یعنی در طریق خیر و کمال رو بضعف

و تنزل نهد و آدم خوب کسی است که صرف نظر از اینکه اخلاقاً ارزشی نداشته بطرف بهبود و اصلاح نفس خویشتن در حرکت باشد. این طرز فکر سبب میشود که شخص در قضاوت نفس خویش سخت گیر و شدید باشد و در قضاوت دیگران ملایمت و انسانیت بکار برد، میگوید: «مقصود از خوب بودن انسان تنها آن نیست که آدمی مطیع و بی آزار باشد. نیکی و خوب بودن بدون لیاقت و قابلیت ناقص است و اگر ما ممتاز بهوش و عقل نباشیم کلیه تقوای جهان قادر به نجات ما نخواهند بود. جهل سعادت و برکت نیست بلکه عبارت است از نادانی و بیبوشی و غلامی. تنها عقل و هوش میتواند ما را در تعیین سرنوشت خودمان شریک سازد. آزادی را از دست متضمن رد توالی اصل علت و معلول نیست بلکه موجب روشن کردن رفتار ما بوسیله علم است. یک نفر پزشک یا مهندس تا آن درجه در افکار و اعمال خود آزاد است که هیداند چه میکنند و با چه مسائلی سروکار دارد. شاید ما در توجه به نکته فوق بتوانیم کلید هر نوع آزادی را بیابیم. (۱) از هر چه گذشته ما باید به فکر اعتماد داشته باشیم نه به غریزه و باید توجه داشته باشیم که چگونه غریزه قادر خواهد بود ما را با چنین محیط مصنوعی که صنعت در اطراف ما بوجود آورده و حالت

(۱) «طبیعت انسان و رفتار انسان» صفحه ۳۰۳ - عقیده عدد از سیرین فاسقه بیان

فوق یکی از مهمترین تعریفات و توجیهات راجع با آزادی است و مفهوم بیان فوق آن است که

هر فرد در عمل به همان درجه آزاد است که به حقیقتی در باب آن عمل
پی برده باشد و عبارت دیگر آزادی تنها هنگامی مجاز است که مقرون

مصنوعیت آن روز افزون است و با این معما های عجیب حاصله از مسائلی که ما در دام آنها گرفتار آمده ایم وفق دهد ؟

« علوم طبیعی امروزه علوم روحی (۱) را خیلی عقب سر گذاشته . ما در مورد مکانیسم فیزیکی بقدر کفایت مهارت یافته ایم که انواع محصولات را بوجود آوریم ولی بعلم شرایطی که بوسیله آن بتوان فضائل و ارزشهای ممکنه را مبدل به ارزشهای واقعی در زندگی نمود هنوز پی نبرده ایم و بدین طریق هنوز در اختیار عادت یا تصادف و اتفاق و لذا در اختیار زور و نیرو قرار گرفته ایم با ازدیاد عظیم کنترل ما نسبت بطبیعت و افزایش قابلیت ما برای استفاده از طبیعت در طریق فایده بشر و اقناع انسان می بینیم که تحقق واقعی هدف ها و استفاده از ارزشها و عقاید بطریقی پیش می رود که قابل اطمینان نیست . گاهی چنان مینماید که ما در تضادی گرفتار آمده ایم و هر چه بر وسائل میفزاییم از فواید آن کمتر استفاده میکنیم . جای تعجب نیست که کارلایل (۲) یا روسکین (۳) کلیه تمدن صنعتی ما را تحریم میکنند و تواسموی (۴) ما را بر جعت به بیابان و غارت ترغیب مینماید . اما تنها راه درك موقعیت و ملاحظه

Psychical (۱)

Carlyle (۲)

John Ruskin (۳) (۱۸۱۹ - ۱۹۰۰) نویسنده انتقادی و سوسیولوژیست

انگلیسی .

Count Leo Nikolaevich Tolstoi (۴) نویسنده شهیر و فیلسوف

اجتماعی و اخلاقی روسیه نویسنده چندین اثر بزرگ از جمله « رستخیز » و دیگر کتاب

« جنك و صلح »

کل موقعیت آن است که همواره این نکته را بذهن بسپاریم که مسئله مهم عبارت است از نمو علم و مورد استعمال آن در زندگی « (۱)
دهگراسی :

دیووی برخلاف غالب فلاسفه با وجود علم بنقایص و معایب دموکراسی آنرا پذیرفته و قبول دارد . میگوید :

« هدف نظم سیاسی آن است که فرد را کمک کند تا خود را کاملاً پرورش و نمو دهد و نیل بدین مقصود تنها در صورتی میسر است که هر یک از افراد در حدود ظرفیت و قابلیت خود بتواند در تعیین خط مشی و سرنوشت جماعت سهیم گردد. طبقات ثابت و پایدار مستلزم وجود انواع ثابت و پایدار است و هنگامیکه فرضیه تحول انواع بوجود آمد تنوع طبقات نیز بوجود آمد. (۲) اریستو کراسی و نیز حکومت شخص واحد بیش از دموکراسی کارگر و مؤثراند اما برای جامعه خطرناک تر از دموکراسی هستند . «
دولت :

دیووی نسبت به دولت ابراز عدم اعتماد میکند و معتقد است نوع نظام مشترک و طرفدار مسلک کثرت است (۳). مقصود وی از نظام مشترک وجود جامعه ایست که کارهای آن بعداً کمتر ممکنه از طرف مجامع و انجمن های داوطلبی انجام گردد و همه امور اجتماع بدست يك دولت واحد سپرده نشود .
 بعقیده وی تعداد اراء و عقاید و کثرت شمارة تشکیلات و احزاب و اتحادیه ها (۴) و سایر انجمن ها موجب آشفتگی و سازش بین تضاد فردیت (۵) با حکومت دسته جمعی و عمل دسته جمعی (۶) است و میتوان بدین -

(۱) روانشناسی و علوم اجتماعی در کتاب « تأثیر داروین در فلسفه » صفحه ۷۱

(۲) « تجدد بنای فلسفه » صفحه ۷۵ (۳) Pluralistic

(۴) Trade Unions و Corporations یا اتحادیه های بازرگانی و

کارگران .

(۵) Individualism (۶) Collectivism

وسيله حد وسطی بين اين سرحد افراط و تفریط يافت و در اين باره چنين مینويسد : (۱)

« چون اين مؤسسات و تشکيلات مختلف از لحاظ اهميت نمو کنند، دولت بتدریج و پيش از پيش مبدل میشود بیک مؤسسه که وظیفه آن ايجاد ترتيب و انتظام و وفق دادن مؤسسات مزبور است با یکدیگر و نیز دولت حدود اعمال مؤسسات مزبور را تعريف نموده و از مشاجرات بين ایشان جلوگیری و اختلافاتشان را حل میکند بعلاوه انجمن های داوطلبی بامر زهای سیاسی منطبق هستند. مجامع علمی مانند ریاضی یا شیمی یا علم هیئت و همچنین شرکت های بازرگانی و تشکيلات کارگری و کلیساها عموماً به ماوراء ملیت (ترانس ناسیونال ۲) تعلق دارند زیرا منافع را که معرف آن میباشند ب همه جهان وسیع تعلق دارد. بدین سبب است که مسلک انتر ناسیونالیسم (۳) را نباید تنها یک الهام شمرد بلکه نص حقیقت است. انتر ناسیونالیسم یک ایدال احساساتی نیست بلکه یک نیروی واقعی و صاحب وجود است. مع هذا این منافع و علائق بین المللی را آمین عادت و سنت انحصاری حق حاکمیت (۴) ملی قطع کرده و دندانه چرخ های آنرا از جاهای شایسته خود خارج نموده و آلت معطله ساخته است و رواج همین آئین سنت یا مقررات کتابی (۵) است که قوی ترین سد را در

(۱) تجدید بنای فلسفه ، صفحات ۲۰۳ و ۲۰۵

Trans- national

(۲)

(۳) یعنی زندگی کردن همه دنیا در تحت حکومت واحد - این اصطلاح در برابر

ناسیونالیسم قرار گرفته که بمعنی وجود ملت ها و حکومت های مستقل در امور خویش و واجد حق حاکمیت است .

Sovereignty

(۴)

(۵) دو کترین ها Doctrines دو کماها Dogmas

برابر تشکیل مؤثر يك دماغ و فكرين الملای ایجاد نموده و این دماغین الملای است که بانیروهای محر که امروز مانند کاروبازرگانی و علم و هنر و مذهب وفق میدهد.

تجدید بنای سیاسي:

بعقیده دیووی تجدید بنای سیاسی در جهان تنها هنگامی میسر است که طرز فکر متکی به تجربه و روشهای تجربی را که در قسمت علوم طبیعی چنان نیک به حل آنها موفق شده اند در مورد مسائل اجتماعی نیز بکاربریم.

گوید: «ما هنوز در مرحله متافیزیکی فلسفه سیاسی قرار گرفته ایم. ما مجردات را مانند کلوخه هائی بسرو مغز یکدیگر پرتاب میکنیم و چون مبارزه پایان رسید معلوم میشود که هیچ يك پیروزی و منفعتی حاصل نکرده ایم. ما نمیتوانیم بیماریهای اجتماعی خود را با افکار و تصورات عمده فروشی و تعمیم های شفاف و درخشنده و کلیاتی مانند اصالت فرد (۱) یا نظم یاد موکراسی یا حکومت سلطنتی (۲) یا حکومت اشرافی (۳) و از این قبیل امتعه و ادویه دوا کنیم. ما باید هر مسئله جداگانه را با فرضیه مخصوص بدان تحت نظر گیریم نه با فرضیه جهانی. فرضیه ها بمنزله شاخك های حساس یا موهای حساس میباشند و زندگی مثمر و مترقی باید متکی به آزمایش و اشتباه باشد».

دیووی مینوسد: (۴)

Individualism

(۱)

(۲) مانرشی

(۳) اریستوکراسی

(۴) مقاله مندرجه در مجله جمهوری نوین New Republic بقلم جان دیووی

بتاریخ ۳ فوریه ۱۹۱۷

« طرز فکر تجربی تحلیل جزئیات را جانشین اظهارات کلی و دعاوی بر اساس عمده فروشی قرار میدهد و تحقیقات خاصه را بجای عقاید متکی به حالت مزاجی میگذارد و حقایق کوچک را جانشین افکاری مینماید که بزرگی آنها باندازه بزرگی ابهام آنهاست . قابل توجه آنکه مشاهده میکنیم که نکته مزبور در اخلاقیات و در سیاست و مسائل فرهنگی و آنچه که در درون حوزه علوم اجتماعی قرار دارد رعایت نشده و بهمین جهت است که می بینیم تفکر در مسائل مزبور هنوز با ترکیب اضداد (۱) پیش میرود و همواره با تضاد های فلسفی همراه است مانند : نظم در برابر آزادی ، فردیت در مقابل سوسیالیسم ، فرهنگ و تربیت (کولتور) در برابر مفیدیت یا اصالت انتفاع (۲) سلب اختیار آنی در برابر انضباط ، واقعیت در مقابل سنت . در حوزه علوم طبیعی نیز زمانی نظریات کلی مشابه نظریاتی که اکنون در حوزه علوم اجتماعی حکم فرماست معمول بوده دیدانیم که با این روش همیشه یکی از دو طرف مدعی است که باید حاکم بر صحنه باشد و تنها یکی از دو حریف حق حاکمیت دارد . ولی بایشرفت روش تجربی این سبک از میان رفته و هر موضوع مهمی تنها و جزء بجزء تحت حمله تدقیق و تحلیل قرار میگیرد و بدین طریق نقاط تاریک مطلب روشن میشود . من در میان افکار دوره ماقبل تجربه هیچگاه موضوعی را ندیده ام که نتیجه غائی آنرا بتوان گفت متضمن پیروزی یک طرف یا مغلوبیت طرف دیگر است . کلیه آن افکار و عقاید بدین سبب که با موقیعت های مکشوفه غیر مربوط بوده از میان رفته اند و چون بایکدیگر

(۱) اتی ترها

(۲)

نیز مربوط نبوده اند به تدریج بی معنی گشته و علاقه مردم نسبت بدانها سلب شده است .^۱

(د) فلسفه و وظیفه آن :

بعقیده جان دیووی « باید وظیفه فلسفه متوجه این منطقه گردد که علم انسان را در مورد تضادهای اجتماعی (۱) بموقع عمل گذارد . فلسفه امروز مانند دوشیزه ای جیون و بی جرئت که در کنج خانه افتاده و بی شوهر مانده است بمسائل و افکار عهد عتیق چسبیده و حل مستقیم مشکلات زمان معاصر به ادبیات و پلیتیک واگذار گردیده (۲) . و یافلسفه امروز پیشاپیش علوم به پرواز آمده و با آن هم آهنگی و همراهی نکرده و از آن جدا شده . لذا مسائل مهمه عالم بشری ناچار یکی از بی دیگری از فلسفه فراز کرده به جهان تولیدی پیوسته اند تا کار بجائی رسیده که فلسفه مانند يك مادر متروك كه مسائل حیاتی از منطقه وی رخت بر بسته و گنجینه های وی را خالی گذاشته باشد كاملاً مهجور و تنها افتاده و سرد و خاموش مانده است . فلسفه باحالت جبن خود را از آنچه كه حقیقتاً بدان ارتباط دارد یعنی انسانیات و حیات آدهی در جهان كناره گرفته و در زاویه بی دوامی موسوم به بحث معرفت (۳) كه در حال انهدام است گوشه گرفته و در هر لحظه در خطر آن است كه در معرض تحریم قوانین واقع شود زیرا قوانین زمان مسلماً زندگی در زیر بناهای سست و ساختمانهای متزلزل را ممنوع میدارد .

Antagonisms

(۱)

(۲) كتاب « عقل خلاقه » صفحه ٤

(۳) Epistemology : فلسفه تحقیق انتقادی نسبت بعلم انسان كه در فارسی آنرا

بحث معرفت توان خواند

اما این مسائل کهن معانی خود را در نظر ما از کف داده اند . بجل آنها نمی پردازیم و از آنها میگذریم (۱) این مسائل در حرارت اصطکاک اجتماعی و تحولات حیاتی تبخیر میشوند . فلسفه نیز باید مثل سایر مسائل خود را دنیوی و مناسب زمان نماید . باید در روی کره زمین توقف کند و در محل سکونت آدمیزاد سکنا گیرد و دوام سکونت و موقعیت خود را بوسیله اضافه حیات و روشن نمودن نقاط تاریک زندگی ما حفظ و تأمین نماید .

دیووی در کتاب « عقل خلاقه » مینویسد : (۲)

« آنچه را که اشخاص صاحب فکر جدی که پیشه و حرفه ایشان فلسفه نیست مایل اند بدانند بدانند این است که نهضت های جدید صنعتی و سیاسی و علمی طالب چه نوع اصلاحاتی در ارتقیریه های مامیباشند و چه چیزهایی را مایلند در این زمینه تحریم نموده و ممنوع سازند وظیفه فلسفه آینده آن است که افکار مردم را نسبت بمشاجرات اخلاقی و اجتماعی زمان خودشان روشن سازد . هدف فلسفه باید آن باشد که تا آنجا که از لحاظ انسان دوستی میسر است خدمتگذاری شود برای قطع و فصل این مشاجرات فلسفه عبارت است از يك فرضیه دورانیشی که هدف آن تنظیم و ترتیب و وفق دادن عوامل متخاصم زندگی بشری بایکدیگر است . بدیهی است فلسفه ای که تعریف آن مطابق باتعریف فوق باشد و بطریق بالا درك و استنباط شود شاید بتواند بالاخره روزی همان فلاسفه ای را بوجود آورد که طبق عقیده افلاطون مستوجب سلطنت باشند . »

(۱) کتاب « تأثیر داروین در فلسفه » صفحه ۹۱

(۲) « عقل خلاقه » صفحه ۵ « تجدید بنای فلسفه » صفحه ۲۶ - « نفوذ داروین در

فلسفه » صفحه ۴۵

دیووی درباب ناسیو نالیسم و انتر ناسیو نالیسم و کشمکش طبقاتی و مسئله طغیان و شدت عمل و موضوع امنیت ملل و حقوق بین المللی و اقتصادیات نیز بحث هائی در رساله « اخلاق و حوادث » (۱) دارد که ذکر آن در اینجا موجب تطویل کلام میشود .

این سلسله مقالات ابتدا در مجلات مختلف به چاپ رسیده و بعداً دو کتاب فلسفه جان دیووی جمع آوری و چاپ شده است (۲) برای کسب اطلاع بیشتر در باره عقاید سیاسی جان دیووی بکتاب مزبور مراجعه شود.

(۱) Charactets and Events صفحات ۷۹۸ تا ۸۱۴ و ۷۸۲-۷۸۹ و

۶۳۴ - ۶۴۱ و ۶۲۲ - ۶۲۶

(۲) رجوع شود به فلسفه جان دیووی گرد آورده Joseph Ratner صفحات ۴۳۰ -

۶۰۴ و ۴۱۶ - ۴۳۳

(چهارم) هارولد لاسول و عقاید سیاسی وی

(۱۹۰۴.....)

شرح حال و آثار:

پروفسور هارولد لاسول (۱) استاد علوم سیاسی دانشگاه شیکاگو متولد ۱۹۰۲ در شهر دونلسون، ایلی نوا، امریکا (۲) و از طرفداران مکتب شیکاگو (۳)، تحقیقات خود را در فلسفه سیاسی بر اساس دو چیز بنانهاده یکی شرح حال اشخاص (۴) و دیگری تبلیغات (۵) بدین معنی که از دو طریق مزبور وارد تحقیق در علوم سیاسی و فلسفه سیاسی گردید.

اول از طریق تحقیق در شرح زندگی اشخاصی که در امریکا مصدر کارهای مهم بوده و در ظاهر یا در معنی حکومت را در دست داشته اند.

دوم از طریق تحقیق در کیفیت تبلیغات و درك اینکه تبلیغ چه نقش مهمی را در تشکیل افکار و عقاید و روش حکومتها و اداره امور هر جامعه بازی میکند.

لاسول تحصیلات خود را در دانشگاه شیکاگو در سال ۱۹۲۲ پایان رسانیده و بدرجه دکتری نائل آمده در دانشگاههای لندن و ژنو و پاریس

Harold Dwight Lasswell (۱)

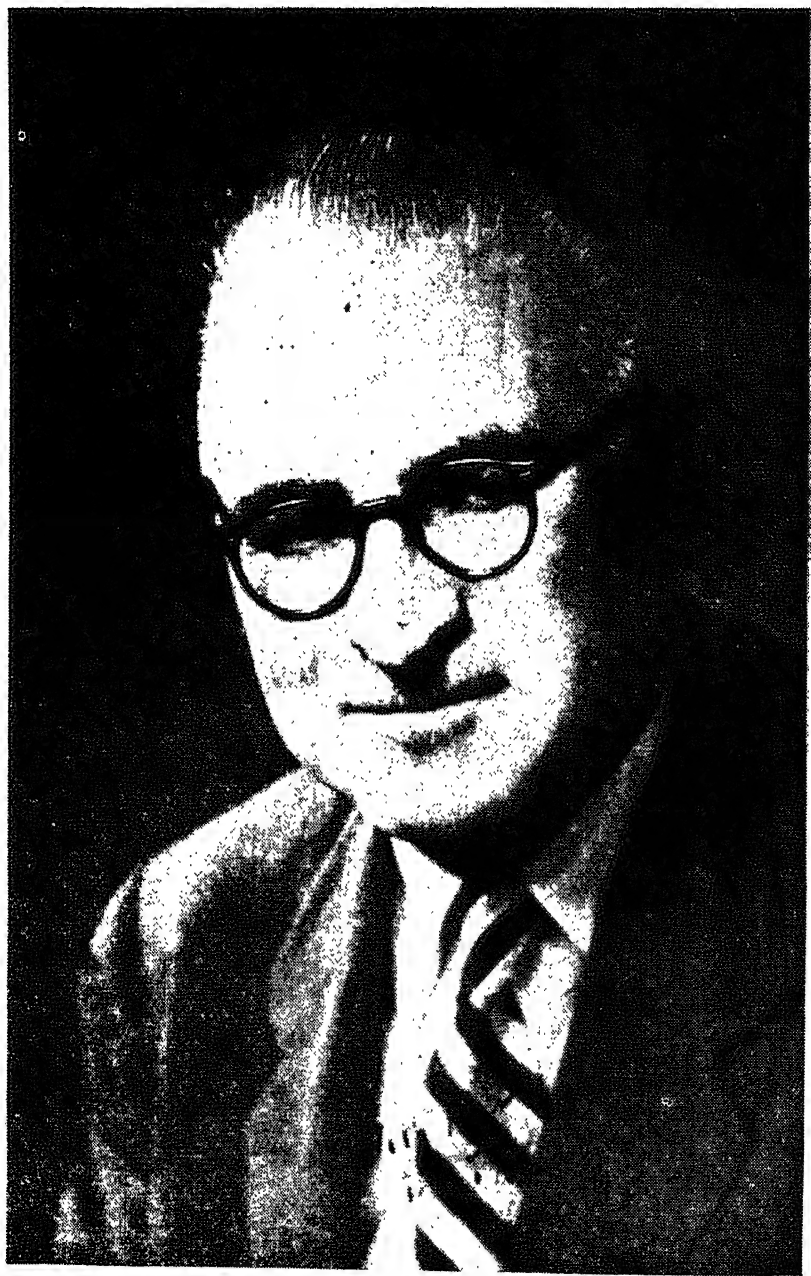
Donnellson, Illinois (۲)

(۳) فلسفه سیاسی منسوب به اساتید علوم سیاسی دانشگاه شیکاگو که در این مبحث

بدان اشاره خواهند شد و به مکتب شیکاگو معروف است

(۴) بیوگرافی

(۵) پروپاگاندا

هارولد لاسول

وبران نیز در سالهای ۱۹۲۳ تا ۱۹۲۵ بعنوان دانشجو بتکمیل تحصیلات و مطالعه اشتغال داشته چندی نیز در مدرسه پزشکی روانشناسی واشنگتن تدریس میکرد.

چندی رئیس اداره تحقیقات در روابط جنگی کتابخانه بزرگ کنگره در واشنگتن بود و از طرف چندین دانشگاه مختلف شهرهای امریکا نیز بنحو موقت برای تدریس دعوت گردید.

از سال ۱۹۴۶ تاکنون استاد حقوق و علوم سیاسی در دانشگاه ییل (۱) در نیو هیون - در ایالت کانکتیکت امریکا است. مذهب وی پروتستان و تاکنون ازدواج نکرده است.

لاسل نویسنده چندین کتاب است بشرح زیر:

- « نظریات کارگران و مسائل مربوط به کارگر » (۲) نشریه

سال ۱۹۲۴

- « فن تبلیغات در جنگ جهانی » (۳) نشریه سال ۱۹۲۷

- « علم بیماریهای دماغی و سیاست » (۴) نشریه ۱۹۳۰

- « سیاست جهانی و فقدان امید شخصی » (۵) نشریه

سال ۱۹۳۵

- « تبلیغات و فعالیت های مترقی » (۶) نشریه سال ۱۹۳۵

(۱) Yale University , New Haven , Connecticut

(۲) Labor Attitudes and Problems این کتاب را با نام W . E . Atkins نگاشته

(۳) Propaganda Technique in the World War

(۴) Psychopathology and Politics

(۵) World Politics and Personal Insecurity

(۶) Propaganda and Promotional Activities

این کتاب را با نام B . L . Smith , R . D . casey نگاشته

- « سیاست : که میبرد ؟ چه میبرد ؟ چه وقت میبرد ؟ و چگونه میبرد ؟ » (۱) نشریه سال ۱۹۳۶

- « کتابخانه های ملی و کمک بدانشجویان خارجی » (۲)

نشریه سال ۱۹۳۶

- « تبلیغات انقلابی جهانی » (۳) نشریه سال ۱۹۳۹

- « دموکراسی از طریق اراء عامه » (۴) نشریه

سال ۱۹۴۱

- « تبلیغات ، وسائل ارتباط و افکار عمومی » (۵) نشریه

سال ۱۹۴۶

- « سیاست درمواجهه با اقتصاد » (۶) نشریه سال ۱۹۴۶

- « در تحلیل سلوک سیاسی » (۷) نشریه سال ۱۹۴۸

- « قدرت و شخصیت » (۸) نشریه سال ۱۹۴۸

- « زبان سیاست » (۹) نشریه سال ۱۹۴۹

Politics : Who gets What , When , How ? (۱)

National Libraries and Foreign Scholarship (۲) این کتاب

را بافانک D . Waples نگاشته

World Revolutionary Propaganda (۳) این کتاب را بافانک

D . Blumentock نگاشته

Democracy Through Public Opinion (۴)

Propaganda , Communication and Public

Opinion

این کتاب را بافانک Casey و Smith نوشته

Politics Faces Economics (۶)

The Analysis of Political Behaviour (۷)

Power and Personality (۸)

Language of Politics این کتاب را بافانک (۹)

N . Lietes نگاشته .

- « قدرت و اجتماع - بنیان تحقیق سیاسی » (۱) نشریه

سال ۱۹۵۰

- « امنیت ملی و آزادی فردی » (۲) نشریه سال ۱۹۵۰

- « انقلاب جهانی در زمان ما » (۳) نشریه ۱۹۵۱

لاسول در تحریر مقالات چند مجله از جمله مجله « افکار عمومی »
(۴) و مجله « روابط انسانی » (۵) و « سیاست جهان » (۶) نیز
شرکت دارد.

در میان کتب لاسول از همه معروف تریکی کتاب « سیاست جهانی
و فقدان امنیت شخصی » است و دیگر کتاب موسوم به « سیاست : - که
میبرد ؟ چه میبرد ؟ چه وقت میبرد و چگونه میبرد ؟ » که از سایر
کتب وی مهم تر و شامل اصول عقاید سیاسی وی میباشد و چنانچه از نام
کتاب پیداست در این کتاب میخواهد معلوم کند که در این مبارزه شدید
زندگی بشری و در این دستگاه های عریض و طویل اجتماعی و مسئله دولت
و ملت و روابط بین المللی و کلیه صحنه ها و منطقه های امور سیاسی بالاخره
برنده کیست ؟ نفع با کدام شخص یا جمعیت است و کیفیت برد برنده چگونه
و در چه زمان است و اختلاف بر سر چیست ؟

وی در دو کتاب مزبور روابط بین طبقات مردم و روابط بین مردم و

(۱) Power and Society این کتاب را با اتفاق A. Kaplan نوشته .

(۲) National Security and Individual Freedom

(۳) World Revolution of Our Time

(۴) Public Opinion Quarterly

(۵) Human Relations

(۶) World Politics

هیئت حاکمه و روابط بین المللی و بالاخره کلیه روابط سیاسی را بطریقی ساده و جالب توجه مورد بحث قرار داده و بیشتر در کلیات بحث میکند بدون آنکه چندان بجزئیات مرامها و عقاید مختلف پردازد.

خلاصه تحلیل وی آن است که در تحت هر نام و عنوان که بوده باشد اعم از عناوین مذهبی مانند کاتولیک یا پروتستان یا ارتودوکس یا عناوین مرامی و سیاسی مانند کمونیسم یا فاشیسم یا دموکراسی، یک عده معدود هوشمند و زیرک و طرار از افراد بشری همیشه بردوش اکثریت سوار بوده آنها برنده هستند. و متاعی را که میبرند عبارت است از احترام و شوکت و مال و جاه و جلال و نام و شهرت و آسایش و امنیت و سلامتی و بهداشت و هر چیز دیگر که انسان در زندگی خود طالب آن و یا محتاج بدان باشد از آن این طبقه زیرک است. بقیه مطالب اعم از شعار و پرچم و سرود و مرام و مسلک و تشکیلات و حزب و قانون و مقررات و مقدمات ملی و نژادی عموماً اسباب و ابزار پیشرفت و وسائل برای انجام همین مقصود میباشند که یکدسته زیرک و طرار بردوش اکثریت و توده ها سوار باشند و تمام سعادات و مسرات زندگی از آن ایشان باشد.

تحلیل لاسول از سیاست جالب توجه است. وی از طریقی دیگر غیر از طرق سایر فلاسفه و مفسرین فن سیاست و از راهی ساده و قابل فهم و نزدیک بعمل با توجه بواقعیات وارد تحلیل مسائل سیاسی و اجتماعی شده و در کتب خود اصطلاحاتی خاص وضع نموده و بکار میبرد که بطور خلاصه بعضی از این اصطلاحات و هم مختصری از عقاید سیاسی وی را در این مبحث ذکر خواهیم کرد.

در اصول عقاید سیاسی لاسول

(الف) هرم اجتماع و سیاست

لاسول جامعه را به هرمی تشبیه میکند که طبقه حاکمه و ممتاز (الیت ۱) در رأس آن قرار گرفته و طبقات دیگر در طبقات زیرین هرم جای دارند و در زمان مفروض معدودی از افراد جامعه یعنی طبقه حاکمه از مزایا و نعمات موجوده برخوردارند. تشبیه طبقات جامعه به یک هرم که تسلط و تفوق طبقات بالای هرم را بطبقات زیرین میرساند البته ابتکار لاسول نیست و غالب فلاسفه سیاسی غربی معاصر این اصطلاح را بکار برده و بعضی تصویری از آن نیز در کتاب خود ترسیم کرده اند

سیاست : لاسول در کتاب « بیماریهای دماغی و سیاست » سیاست را

چنین تعریف میکند : (۲)

سیاست عبارت است از میدان مشاجره سیاست جریانی است که بوسیله آن پرده از مبانی خلاف منطق (۳) جامعه معلوم برداشته شده و حقایق را آشکار میسازد سیاست مرحله عبور و دوره انتقال از یک اجماع بلامعارض است بحالت دیگر. بامعارضه آغاز میشود و منتهی بظهور راه حلی میگردد. ولی این راه حل هیچگاه بهترین راه حل عقلانی (۴) نیست بلکه از لحاظ احساسات و هیجانات احساسات (۵) رضایت بخش است.

(۱) طبقه حاکمه و ممتاز جامعه را در تمام کتب خود élite یا طبقه زبده

میخواند.

(۲) کتاب سیاست صفحه ۳ فصل ۱

(۳) Irrational

(۴) Rational

(۵) Emotion

جنبه های عقلانی و منطقی (۱) سیاست فرع سیر و جریان اجتماع
روی احساسات و عواطف است «

لاسول در کتاب سیاست می نویسد: « مسئله ای که اصولاً و در درجه
اول مورد توجه هر مرد برا زنده باید باشد این است که معلوم کند
در این میانه :

« که میبرد ؟- چه میبرد ؟- چه زمان میبرد ؟- و چگونه
میبرد ؟ »

و این همان مطلب است که دیر کل کو مسوول (۲) در سال ۱۹۳۶
بطریق زیر ادا کرده و گفت:

« ما جوانان اتحاد جماهیر شوروی بهدایت استالین بزرگ پیمودن
راهی فوق العاده دشوار و انجام مهم ترین وظیفه تاریخی را در پیش داریم
و آن این است که معلوم و اعلام کنیم که در این جهان که باید که را از
میان بردارد »

لاسول گوید « در این مسئله شعارها و رمزها (۳) در درجه اول
اهمیت قرار دارند . این شعارها يك دستگاه سیاسی را ایجاد میکند و
علت وجود پیدا کردن آن سیاست همانا امنیت چند نفر است که در فن
تبلیغات مهارت دارند و امنیت و امتیاز و تفوق میطلبند. البته محیط و توارث
هم در حصول آن مؤثر است. »

(۱) دیالکتیکی

(۲) Comsomol یا Komsomol نام تشکلات جوانان کمونیست اتحاد
جماهیر شوروی از سن شانزده به بالا که پیشوایان حزبی آینده در میان ایشان پرورش
می یابند .

(۳) Symbols سمبل ها

(ب) دریان فن طبقه حاکمه (۱)

لحن بیانات لاسول آمیخته به نوعی روح مزاح طعن آمیز است .
لاسول چهار سؤالی را که نام و عنوان کتاب خود گذاشته بطریق ذیل
تشریح میکند :

وی ابتدا مردم را بدو طبقه متمایز تقسیم نموده طبقه اول را
طبقه زبده و ممتاز (الیت) و طبقه دوم را طبقه توده (۲) مینامد .
در فصول اول و دوم کتاب به بحث در طبقه زبده و طبقه توده پرداخته و توضیح
میدهد که چگونه و با چه وسائل و تدابیری طبقه زبده بقدرت میرسد و
بعد به پاسخ چهار پرسش عنوان کتاب پرداخته هر یک را بشرح زیر
جواب میدهد :

(۱) در پاسخ اینکه برد با کیست ؟

لاسول میگوید : « برد با طبقه زبده است » و طبقه زبده را عبارت
میداند از همان افراد معدود و هوشیار و زیرک و متنفذ جامعه که ولو آنکه
در لباس توده و جزء توده هم باشند و مصدر کار دولتی هم نباشند باز جزء
طبقه حاکمه اند و از کسانی هستند که در پشت پرده ، هیئت حاکمه را اداره
میکنند و با آنکه بالیشان شریک اند .

در تعریف متنفذین گوید : « متنفذین آنها هستند که از آنچه که
در این سفره گشاده نعمت موجود است بیشتر برده و تصاحب میکنند »
لاسول طبقه زبده را بدو دسته یاد و طبقه تقسیم میکند :

(اول) ناظمین مردم که بعقیده وی متخصصین در شعارها (۳)

(۱) آنرا تکنیک Technique طبقه حاکمه اصطلاح میکند

(۲) Mass

(۳) symbols

هستند (یعنی در بکار بردن علائم و رمزها و شعارها و مبالغه آمیز جلوه دادن آنها و در تحریک احساسات مردم بوسیله علائم تخصص دارند) و این دسته باتوده سروکار دارند. اینها صاحبان هوش و فراست در طغیان و شدت عمل (۱) و تشکیلات (۲) و چانه زدن (۳) و طرز عمل باشعارها هستند .

(دوم) ناظمین وسائل که با اشیاء و مادیات سروکار دارند مانند مهندسین و شیمیست ها و گوید « با آنکه نقش این دسته هم در امر حکومت خالی از اهمیت نیست مع هذا احترام این دسته بقدر احترام دسته اول نیست و معمولاً بدرجات عالییه و مقامات بلند حکومتی ارتقائی یابند (۴) (مگر آنکه بلباس دسته اول درایند) .

لاسلول دلیل آنرا ذکر نمی کند که چرا این دسته نسبت بدسته اول عقب مانده و از حیث شأن اجتماعی بمقام ایشان نرسیده اند ولی با کمی تفکر میتوانیم بسبب آن پی بریم و ظاهراً سبب این عقب افتادگی چهار مطلب است :

(اول) آنکه دسته اول چون بمردم نزدیک تر اند و مدام با ایشان تماس دارند و چون دانشمندان و علمائماس نزدیک و مستمر بمردم ندارند بحکم « الاقرب بمنع الابد » افراد دسته اول همیشه در جلو چشم مردم بوده و بنا بقاعده روانشناسی بیشتر در مردم نفوذ می یابند .

(دوم) آنکه نظر باحتیاجی که مردم نسبت بمأمورین دوات و افراد دسته اول دارند لزوماً بدیشان احترام میکنند .

(سوم) آنکه در وجود دانشمندان يك نوع غرور بداشتن دانش و

Violence	(۱)
Organization	(۲)
Bargain	(۳)

(۴) کتاب « سیاست » صفحه ۹ فصل اول صفحه ۱۳۰ فصل ۶

علم و يك نوع مناعت طاع موجود است كه مانع نزديك شدن آنها ب مردم
ميباشد در حاليكه افراد دسته زبده باكمال زير كی مردم را بازي داده و
باقيايه های مصنوعی (۱) بالیشان بطريق مجامله و فريب رفتار ميكنند.

(چهارم) و مهم تر از همه آنكه دسته اول باكمال مهارت و زير كی
افراد طبقه دوم را در تحت اختيار و اراده خود در آورده و اراده و علم
ایشانرا در خدمت خود قرار داده ، دانشمندان را محتاج به خویش نموده و
آنها را با زنجير احتياج بسته ، بازاء آن معيشت مختصر يا حد وسطی را
برای ایشان تأمین نموده و در حقيقت دانشمندان را جيره خوار خود قرار
داده اند، و شايد بهمين واسطه و از اين نقطه نظر نتوان با لاسول موافقت كرد
و علمار را جزء طبقه زبده (طبقه حاكمه) جامعه شمرد بلكه بايد آنها را
خدمتگذار طبقه حاكمه دانست . همانطور كه توده نیز در خدمت طبقه
زبده قرار دارد ، دانشمندان نیز از خادمین ایشان هستند .

بدیهی است كه ماشين جنگی طبقه زبده آلمان هیتلری را دانشمندان
آلمانی بكار ميانداختند و عملی ساختن استفاده از انرژی اتم و ساختن بمب
اتمی در امریکا نیز بدست دانشمندانى مانند پروفسور اينشتين و ساير رفقا و
همكاران وی انجام گرفت . پروفسور مزبور وعده از علمای ديگر امریکا
طی چند اعلاميه كه در سالهای بعد از جنگ (۱۹۴۵ تا ۱۹۵۰) درجرايد
امریكا انتشار دادند صریحاً اعتراف و اظهار تأسف نمودند كه محصول
فكر و رنج و زحمت ایشان در دست دولتها و طبقات حاكمه كشورها افتاده
و برخلاف نيت اصلی ایشان كه ميل داشته اند از آن ترقیات و كشفيات
علمی ب نفع صلح و بمنظور رفاه و آسایش جامعه بشری استفاده شود در

طریق مقاصد جنگی و برضد حیات بشری بکاررفته و از نتایج زحمات ایشان سوء استفاده شده است . معینا چنان مینماید که چاره‌ای از دست دانشمندان ساخته نبوده و نیست و اصل فوق صحیح و صادق است که علما همیشه در خدمت طبقه زیرک و زبده قرار گرفته‌اند.

(۲) در پاسخ این پرسش که طبقه زبده چه میبرد ؟

لاسول میگوید: مزایا و نعمات که آنها را ارزش‌ها (۱) اصطلاح میکند ، « کلابره و نصیب طبقه زبده یا حاکمه است »
آنگاه مزایا و نعمات را به جزء تقسیم میکند و شامل این سه چیز میدانند :

اول احترام (۲)

دوم) عایدی یا ثروت (۳)

سوم) خاطر جمعی و امنیت یا آرامش خاطر (۴)

گوید : « اختلاف در تقسیم سه عنصر بالا مقیاس و سطح سنجش (۵) قوای طبقه زبده و میزان قدرت (۶) آنها را نسبت به توده معین میکند... و دیگر آنکه اوضاع و احوال و تغییرات در روابط عناصر بالا بایکدیگر ، مؤثر در مقدار قدرت طبقه مزبور است و همچنین زمان و مکان نیز مؤثر در تعیین مقدار این قدرت خواهد بود . در کشورهای مختلف و محیط های

Values (۱)

Deference (۲)

Income, Wealth (۳)

Safety (۴) رجوع شود بکتاب سیاست صفحه ۳

Criteria (۵)

Authority (۶)

متنوع و ادوار مختلف نیز این روابط فرق میکند ولی اصول همیشه یکی است و تغییر ناپذیر ولو آنکه کلمات و اصطلاحات تغییر کند.

لاسول در باب اختلاف در توزیع تمول بطور مثال میگوید:

« در سالهای بین ۱۹۱۸ و ۱۹۲۶ طبق آمار رسمی ده درصد از جمعیت

مردم کشورهای متحده امریکا مالک يك ثلث عایدی نقدی ملی یعنی صاحب ثلث عایدات تمام کشور گردیده اند » و نیز اشاره میکند که در کشورهای غرب اروپا عایدی و تمول بر اساس عدالت و انصاف توزیع نشده است. (۱)

لاسول نکته دیگری را نیز در تحلیل مسئله مزایا یا ارزشها مورد

بحث قرار داده و آنرا هوش مبارزه یا بصیرت یا استعداد در مبارزه

(۲) مینامد و میگوید: « استعداد مبارز یکی از مستقیم ترین طرق ترقی

افراد طبقه زبده و نیل ایشان بدرجات عالیه است اعم از اینکه این مبارزه

باسم خدا و مذهب یا ملت و وطن یا بنام طبقه دیگر انجام پذیرد ارزشها

بمنزله خوان یغمائی است گسترده که هر کس استعداد و هوش مبارزه اش

بیشتر است از آن خوان یغما بیشتر نصیب میبرد. اما در مسئله عنصر خاطر جمعی

یا انیت، لاسول آماری از زمامداران و پادشاهانی از کشورهای مختلف و

متعلق به ادوار مختلف که از طریق طغیان و شورش حیات خود را از کف

داده اند بدست میدهد.

لاسول علاوه بر هوش مبارزه، تقسیمات و انواع دیگری نیز برای

هوش قائل میشود که از آن جمله است هوش یا استعداد ایجاد تشکیلات،

(۱) کتاب سیاست صفحات ۵ و ۶ فصل اول

استعداد در نطق و بیان . استعداد فنی که خاص صاحبان فن و صنعت است مانند استعداد مهندسی و انجام کارهای دستی . استعداد تهیه تفریحات و اداره مراسم و تشریفات . استعداد بکار بردن شعارها و تحریک احساسات مردم ، استعداد در فن شورش و طغیان ، استعداد در تبلیغات . شوش و استعداد شایسته تحلیل مسائل ، استعداد چانه زدن ، استعداد در طرز سلوك با اشخاص .

وی در باب رابطه هوش با طغیان و شدت عمل (ویولانس) نیز بحث میکند (۱)

(۲) در پاسخ پرسش سوم که طبقه زبده چگونه میبرد؟

گوید: طبقه زبده در بودن مزایا و نعمت‌ها روش خاصی دارد (۲) و روش طبقه زبده شامل چهار عنوان است بشرح زیر:

اول شعارها (۳) که آنرا شامل عقاید (۴) و اطوار (۵) و الفاظ و کلمات مجاز دانسته گوید طبقه زبده بنام شعارهای مربوط بر نوشت مشترک عمومی از خود دفاع میکند و موقعیت خود را مستحکم مینماید . این شعارها عبارتند از عقاید مربوط به نظم موجود (ایدئولوژیها) طبقه زبده با استعمال کلمات و الفاظ مجاز و اطوار خاص (مانند اشارات بادست و سر در هنگام نطق و سخن گفتن و پاسخ دادن بارباب رجوع و امثال

(۱) رجوع شود بکتاب سیاست صفحات ۱۲۹ و ۱۴۰ فصل ۶

(۲) Method

(۳) Symbols

(۴) Ideologies

(۵) Gestures

آن) برگردۀ مردم سوار شده کار و مایات و تمجید و تحسین و خون از توده ها اخذ مینماید (۱)

(دوم) شدت عمل و سرسختی : (۲)

گوید: شدت عمل و سرسختی و تجاوز وسیله بزرگ حمله طبقه زبده است بدیگران و بمخالفین و هم وسیله دفاع طبقه زبده از خود میباشد . شدت عمل اشکال مختلف دارد از آن جمله است نگاهداری سپاه و لشکرهای ثابت و دائمی و تهیه قوای مسلح که این خود از وسائل مهم حفظ طبقه زبده و دلیل بر شدت عمل و سرسختی این طبقه است نسبت به مردم تحت حکومت زبده . و بطول کلی وجود اینهمه سپاه در کشور های دنیا خود اهمیت شدت عمل و روح تجاوز را در روش طبقه زبده و در مسئله سیاست بخوبی نشان میدهد (۳)

(سوم) امتعه یا اجناس : (۴)

جزء سوم از روش طبقه زبده را لاسول امتعه یا اجناس نام گذاشته و گوید « امتعه و اجناس این طبقه زیاد و متعدد است و از این قیل است خرابکاری یا سابوتاژ (۵) ، اعتصاب (۶) ، تحریم یا بایکوت (۷) !

(۱) کتاب سیاست صفحه ۲۹ فصل ۲

Violence (۲)

(۳) کتاب سیاست صفحه ۵۲ فصل ۳

Goods (۴)

Sabotage (۵)

Strike (۶)

Boycott (۷)

قرار دادن نام مخالفین در فهرست سیاه (۱) ، عدم همکاری (۲) ،
 جیره بندی (۳) ، قیمت بندی و نظارت در قیمت ها (۴) ، رشوه (۵)
 وامثال آن استعمال این وسائل از طرف طبقه زبده یکی از سه
 شکل را میگیرد :

(الف) خرابکاری

(ب) منع .

(ج) سهم بندی و تسهیم و توزیع « (۶)

(چهارم) عملیات و طرز عمل : (۷)

گوید: « صعود هر فرد از طبقه زبده یا حاکمه تا درجه ای متوسط است
 به طرز عمل وی و موفقیت عملیاتی که آنرا برای پیشرفت خود میگزیند ،
 مسائلی که در جزء عملیات طبقه زبده قرار میگیرد عبارت است از : فن
 اداره (۸) ، فن تشکیلات (۹) ، خط مشی و سیاستی که پیش میگیرد
 (۱۰) و همچنین عملیات شامل طرز تربیت و تهیه افراد برای طبقه

Black list	(۱)
------------	-----

Non - cooperation	(۲)
-------------------	-----

Rationing	(۳)
-----------	-----

Pricing	(۴)
---------	-----

Bribe	(۵)
-------	-----

کتاب سیاست صفحه ۷۶ فصل ۴	(۶)
--------------------------	-----

Practices	(۷)
-----------	-----

Administration	(۸)
----------------	-----

Organization	(۹)
--------------	-----

Policy	(۱۰)
--------	------

حاکمه (یعنی بدست گرفتن فرهنگ و آموزشگاهها و کنترل آن) نیز میباشد. قانون اساسی و مشروطیت اعم از مکتوب یا غیر مکتوب نیز متضمن دستور عملیاتی است که طبقه زبده آنرا برای حفظ نظم حکومت و نظم اجتماع برای خود انتخاب کرده است « (۱)

(ج) انقلاب :

لاسل انقلاب را به تغییر ناگهانی در ترکیب طبقه حاکمه و زبده معنی میکند و انقلاب جهانی را توأم با تغییر ناگهانی در فرهنگ و لغات و اصطلاحات طبقه حاکمه میداند (۲) . انقلاب روسیه را با انقلاب آلمان نازی و انقلاب ایتالی فاشیسم هر سه از یک نوع شمرده و هدف هر سه را یک چیز میداند .

طبقه (۳) را چنین تعریف میکند که عبارت است از یک گروه اجتماعی که دارای وظائف متشابه و حالت اجتماعی متشابه و وضعیت متشابه و منظره متشابه باشند .

لاسل در بحث راجع به خصائص طبقه مشترک زبده و اصول روش این طبقه که برای نمو خود و حفظ قدرت و توریته خود بکار میبرد همه کشورهای جهان و تمام اعصار و قرون را تابع یک سلسله اصول کلی دانسته و نتایج حکومت زبده را در تمام ممالک جهان و جماعات مختلف عالم یکسان میداند . مثلاً کشورهای متحده آمریکا و کشورهای دیکتاتوری جهان هم آلمان و ایتالی فاشیسم و روسیه کمونیسم همه را از لحاظ مزبور یعنی روش

(۱) کتاب سیاست صفحه ۱۰۳ فصل ۵

(۲) کتاب مزبور صفحات ۱۵۴ و ۱۵۵ فصل ۷

وخصائص مشترکه طبقة زبده ازحيث اصول دريك سطح قرار ميدهد و همه را تابع يك سلسله اصول كلي ميشمارد كه درفوق بدان اشاره شد. وبالحنی طعن آمیز میگوید: « روش و اصول درهمه جا یکی است » یعنی « بهر کجا نگری آسمان همین رنگ است! » ازجمله آنکه وی فرقی بین طبقة زبده امریکا باطبقة زبده جماهیر شوروی قائل نبوده و میگوید « کلمات واصطلاحات تبعة ، میهن پرست ، امریکائی عموماً اصطلاحاتی است که عوام فریبان طبقة متوسط از پشت پرده ای که در آنجا بدست صاحبان منافع بزرگ صنعتی یا بازرگانی یا مالی اداره میشود بکار میبرند » مثلاً لاسول روزولت و جورج واشنگتن (مؤسس واولین رئیس جمهوری کشورهای متحده امریکا) را باهیتلر و موسولینی و استالین دريك ردیف قرارداده همه را تابع اصول كلي فلسفه خویش ميشمارد و میگوید : « تنها اصطلاحاتی که این اشخاص بکار میبرند بایکدیگر تفاوت دارد » (۱)

(د) فاشیسم در امریکا :

لاسول درتحلیل فاشیسم نیز بحث نموده و معتقد است که کشورهای متحده امریکا در سیر تاریخ خود نیز مانند آلمان و ایتالی از يك دوره فاشیسم رومانتیک خواهد گذشت و موجود این فاشیسم اعتصابات است و محرك این اعتصابات را طبقة متوسط ناراضی میداند که بسبب احتیاج وازراه ناچاری آلت دست معامله گران بزرگ و سرمایه داران وطبقة اشراف قرار گرفته وطبقة مزبور از پشت پرده بدست این طبقة بورژوا محرك و سلسله جنبان این نهضت فاشیسم خواهند بود .

گوید : « ابتدا مانند آلمان سرمایه داران حفظ میشوند ولی در

صورت لزوم برای تشکیل يك ملت متحد سرمایه داری شخصی در تحت اداره حكومتهاى نظامى، مبدل به كاپیتالیسمى میشود كه خاص فاشیسم است و نهضتى بطرف سه اصل فاشیسم بوجود خواهد آمد كه عبارت است از :

تساوى تقریبى سرمایه (۱) و دولتى شدن حیات اجتماعى و امور كشور و جامعه (۲) و انحصار مشروعیت در دست دولت (۳). « و بعد گوید: « منشاء این جنبش مخالفت سرمایه داران و طبقه متوسط است با كمونیسم و افراطیون (۴) و انقلابیون در حالیکه عمال متشكل معامله گران و مالیه چى هاى بزرگ (۵) از پشت پرده آنرا اداره میکنند. ولى همینقدر كه اختیار بالطبع بدست نظامیان افتاد و حكومت نظامى و میلیتاریسم در دستگاه دولت تفوق یافت ظهور فاشیسم حتمى است و دیگر اختیار از دست محرکین واقعہ یعنی معامله گران و طبقه متوسط خارج میشود »

لاسل راه جلوگیری از ظهور چنین فاشیسم را هم در امریکا بدست داده و گوید :

« راه جلوگیری از وقوع چنین واقعہ و ظهور چنین دوره در امریکا آن است كه طبقه متوسط را از زنجیر و قید اتكاء بمعامله گران آزاد سازیم و ایشان را مستقل و متكى بنفس خویشتن قرار دهیم. » (۶)

Equalization Of Capitals (۱)

Governmentalization (۲)

Monopolization of legality (۳)

(۴) رادیکال ها

(۵) فینانسیه ها

(۶) كتاب سیاست صفحات ۲۴۰ و ۲۴۱ فصل ۱۰ و جزء چهارم صفحه ۲۴۰

(د) سیاست جهانی و اوضاع بین المللی

لاسول در کتاب « سیاست جهانی و فقدان امنیت شخصی » سیاست جهان و اوضاع بین المللی را از زاویه دیگر نگریسته و منظره ای دیگر از آن می بیند که آنرا به « فقدان امنیت شخصی » تعریف و معنی میکند. وی مطلب را از اینجا آغاز می نماید که « سرعت در تغییر علائم و شعارها و طرز معرفی این علائم و شعارها نتیجه عدم تأمین طبقه زبده است و عدم تأمین عامل مهم اختلافات و تغییرات و تحولات است » از آنجا رشته سخن را بمسائل بین المللی و روابط بین دولتها کشانیده و فقدان امنیت بین المللی را نیز یکی از ریشه ها و از جمله علل ظهور عدم تأمین شخصی می شمارد .

سپس بحث در علائم و شعارها را نیز بمنطقه امور بین المللی کشانیده میگوید ،

« بزرگسالان علائم و شعارهای مربوط به ارزشهارا بحوزه کودکان نیز وارد کرده اند ».

در توضیح اینکه چگونه فقدان امنیت بین المللی موجب فقدان امنیت شخصی گردیده و این مطلب بصورتی مبالغه آمیز باطفال هم تلقین میشود مثالی از لائمی کودکان معمول در کشور انگلستان در دوره ناپلئون و هنگامیکه انگلستان در معرض تهدید حمله ناپلئون قرار گرفته بود آورده که در این لائمی، انگلیسها بناپارت را به نامی شبیه لولو خرخره نامیده و کودکان گهواره نشین را میترسانیدند که اگر فریاد کنی و بخواب نروی این دیو، این عفريت و این لولو خرخره یعنی بناپارت خواهد آمد و آنچنان که گربه

موش را بدرد تورا از سر تا پاد و نیمه خواهد کرد. (۱) ترجمه تحت اللفظی
این لایمی که عیناً در کتاب لاسول آمده چنین است:

«كودك ! كودك ! ای كودك نافرمان !

هیس (یعنی بیصدا) ای بیچه شیطان ، تورا آگاه میکنم ،

هیس ! فریاد ممکن و گرنه ،

بنابارت ممکن است از این راه گذر کنند »

☆ ☆ ☆

«كودك ! كودك ! وی عفریتی است ،

بلند و سیاه چون مناره هیب کلیسا ،

خوراك وی ، نهار و شام ،

همه روزه از گوشت بیچه های شیطان است ،»

☆ ☆ ☆

«كودك ! كودك ! وی صدای تورا ،

در هنگام عبور از خانه میشنود ،

و تورا دریده و بدوباره خواهد کرد

همانطور که گربه موش را میدرد ! »

لاسول در این کتاب که در سال ۱۹۳۵ نوشته شده جنگ دوم جهانی
را که در ۱۹۳۹ آغاز گردید پیشگویی نموده و وقوع آنرا مسلم شمرده
است (۲) و علاج دردهای مردم جهان را در وحدت جهان و تشکیل حکومت
واحد عالم میداند . وی عنوان مطلب فوق را « در جستجوی يك

(۱) کتاب « سیاست جهانی و فقدان امنیت شخصی » صفحه ۱۶۷ فصل ۸

(۲) کتاب « سیاست جهانی و فقدان امنیت شخصی » صفحات ۲۱۴ و ۲۲۲ و ۲۳۱

و ۲۳۲ فصل ۱۰ و صفحات ۲۸۴ و ۲۸۵ فصل ۱۱

فسانه» قرار داده ولی همچون آو آره‌ای که در تاریکی مشکلات سیاسی عالم غوطه ور گردیده و ناپدید شود نتوانسته است بطور وضوح این غایت ارزوی خود را تبیین کند و طریق عملی آنرا ارائه نماید و بدین واسطه تقریباً کتاب خود را بابدینی نسبت باوضاع جهان بشری خاتمه میدهد.

(و) توجیه ماتریالیسم دیالکتیک در نظر لاسول

لاسول این اصطلاح را در کتاب سیاست بطریق زیر تعریف میکند :

« ماتریالیسم دیالکتیک عبارت است از مطالعه ترجیحات خصوصی در تاریخ جهانی و ترفیع الهامات شخصی در مورد احتیاجات عالم بشری و ریختن اوضاع عالم در قالب میل و آرزو و اکمال نفس ناقص خویشتن بوسیله ترکیب علایق نفس باشعارهای کل جامعه و در هیچ زمان در طی تاریخ رقابت در سمبولیسم (یعنی نمایش بوسیله علائم و اشارات ۱) و اجبار و الزام در متشکل کردن شعارها تا این پایه نرسیده است »

لاسول در توضیح فوق در باب سمبولیسم ظاهر آنظر به فرضیه نژادی ناسیونال سوسیالیسم آلمان داشته چنانکه پیشوارادرفاشیسم بمنزله پرده سینما تعبیر میکند که افراد تخیلات و رؤیاهای ناشی از خود پرستی را (۲) بزرگ کرده بروی آن صفحه و پرده منعکس میکنند (۳) یعنی بزرگ بنداشتن پیشوا و او را مافوق افراد بشری شمردن در حقیقت نتیجه خود پرستی یا گوتیسم خود فرد است و فرد غریزه خود پرستی خود را در معنی

Symbolism	(۱)
Egoism	(۲)
Projection	(۳)

درو وجود پیشوا منعکس میکند و وقتی که درباره پیشوا فکر میکند در عالم خیال خود را در قالب صورت و شکل پیشوا در نزد خود مجسم میسازد. بدین طریق فردی کوچک را بعنوان پیشوا بر ضد قماربازان سیاسی (۱) و خرابکاران (۲) و مارکسیست ها برانگیخته او را تا مرتبه الوهیت بالایی برند و بامید فتح مشترك دريك نهضت بزرگ مدام او را به پیش میرانند.

(ز) افسانه

لاسول در قسمتی از کتاب «سیاست جهان و فقدان امنیت شخص» که عنوان آن نظارت (کنترل) میباشد فصلی را تحت عنوان «در جستجوی يك افسانه» آغاز نموده. افسانه (۳) را چنین تبیین می کند که قادر است به تنهایی ایجاد صلح و آرامش کند بدین طریق که برای هر فرد تعیین وظیفه نماید و فرد بوسیله آن وظیفه عزیزه احترام به خویشان را در وجود خود تقویت کند.

بدیهی است که تقویت این غریزه بر حرمت وی در انتظار میفراید و انتظار طغیان و تجاوز از طرف همسایه یادسته از همسایگان در وی تخفیف یافته روح او تسکین می یابد و چون فرد از این حیث تسکین خاطر حاصل نمود مسلم است که صلح و آرامش تأمین می شود ولی افسانه نمیتواند مؤثر باشد مگر آنکه اسباب و عللی که ریشه عدم رضایت افراد میباشد از میان برداشته شود. آنگاه لاسول به ذکر این اسباب و علل پرداخته و هم در این باره بحث میکند تا معلوم نماید دیکتاتوری متمرکز برفع کیست و کدام

Speculators	(۱)
Saboteurs	(۲)
Myth	(۳)

طبقه از آن منتفع میشوند و در این باره چنین گوید:

« بینیم در دیکتاتوری متمرکزی که در حال تحول و تغییر بطرف دولت سوسیالیستی است که نفع میرد؟ پاسخ این پرسش آن است که طبقهٔ هوشمند یعنی آنهاییکه برای تحصیل فن (تکنیک) زحمت کشیده و کف نفس میکنند. در دولت دیکتاتوری سوسیالیستی (که آن را با سوسیالیست فرضی و ادعایی یعنی جامعهٔ کمونیست فرق میگذارد) اگر چه تحصیل عایدات نقدی زیاد را به مالیه‌چی‌ها و کارخانه داران و بازرگانان و مالکین اراضی اجازه نمیدهند مع هذا در مورد اختلاف اجرهای مادی و نقدی اغماض نموده و سخت‌گیری روان میدارند یعنی اصرار در تساوی اموال افراد مردم ندارند و اختلاف درجهٔ تمول و عایدی را تا درجه‌ای اجازه میدهند. از اینجا استنباط میشود که غایت آمال سوسیالیسم در حقیقت همان غایت آمال بورژوازی طبقهٔ دوم است (۱) که از خشم طبقهٔ مزبور نسبت بتحریفی که سرمایه دار در تفسیر روابط بین‌الاجر (مزد) و کف نفس نهوده است ناشی شده و این حالت در پیشرفت پلوتوکراسی مجسم گردیده است طبقه رنجبر واقعی (۲) بمنظور پیشرفت در تخصص فنی و افزایش هوش فنی افراد خود کف نفس نمیکند و سازش نمی‌نمایند این انقلاب ثانوی بورژوازی که بنام پرولتاریا انجام شده است فعلاً مرحله کشمکش طبقاتی را در روسیه حذف کرده. زحمت کشانی که بادست کار می‌کنند و کار آنها مستلزم بکار بردن

(۱) طبقهٔ بورژوا یا اواسط‌الناس یا طبقه متوسط را در فلسفهٔ سیاسی زمان معاصر بدو دسته تقسیم میکنند یکی طبقهٔ اول آنها که صاحب قدری ثروت هستند و لذا متمایل بطبقهٔ سرمایه دار خوانده میشوند دیگر طبقهٔ دوم آنها که ثروتشان قلیل است یا ثروتی ندارند و بسختی زندگی میکنند و لذا متمایل بطبقهٔ فقیر و توده محسوب میگردند

(۲) پرولتاریا

هوش قلیل میباشد کمان نمیرود و امید نیست که در آینده متحد شوند و عملی بصورت دسته جمعی انجام دهند. و با عاده يك نوع رابطه بین کف نفس (بمنظور تقویت هوش و هنرمندی و تخصص فنی) و اجر یا مزد بطوریکه بیشتر بر اساس انصاف باشد و نیز بوسیلهٔ ازمیان بردن اریستوکراسی و پلوتوکراسی، کشمکش طبقاتی بین دستجاتی که از حیث هوش صنعتی و درجهٔ هنرمندی فنی اختلاف دارند بتدریج آشکار می شود و این مبارزه در صفت مقدم صحنهٔ مبارزات قرار خواهد گرفت.

گوید: «همان موقعیتی را که سابقاً مالکین و کشیش ها داشتند اکنون در کشور های دموکراسی بازرگانان و کارخانه داران و مالیه چی ها و مهندسی و صنعتگران (۱) و پیشه وران (۲) و تکنوکراتها (۳) (یعنی طرفداران حکومت اشخاص فنی و صاحبان تکنیک که آنها را تکنیسین ۴ گویند) و همچنین گردانندگان احزاب سیاسی دارند که مرام حزبی خود را شبیه يك نوع عقیده از فرقه های مذهبی سابق و بهمان اهمیت جلوه میدهند.»

لاسل سس ظهور دورهٔ دیگری را پیش بینی میکند که دستجاتی دیگر جانشین دستجات فعلی میشوند و میگوید دورهٔ حاضر هر چند در متن دورهٔ تحول و سیر عقاید در باب سیاست خارجی و امپریالیسم مالی واقع شده معینا شاهد تبدیل این دسته دوم بدستهٔ سوم نیز خواهد بود و معتقد

(۱) ارتیزانها Artisans

(۲) پروفسیونلها

(۳) Technocrat و عتیده بحکومت اشخاص فنی را مساک تکنوکراسی

Technocracy نامند

Technicians

(۴)

است که در همین زمان دسته سوم جانشین دسته دوم خواهند شد همانطور که انقلاب فرانسه وقانون اصلاحات انگلیس مصوب سال ۱۸۳۲ (۱) ناظر قرار گرفتن دسته دوم بجای دسته اول بود .

(۲) موضوع طبقة زحمت گشان ورنجبران

لاسول در مورد این طبقه و در تعریف و رابطه دو اصطلاح کف نفس « یافداکاری » و اجر مینویسد :

« استعمال اصطلاح پرولتاریا يك نوع تعمیم مبالغه آمیز و نتیجه اعتراض دستجات هوشمند صاحب عایدی متوسط بود بر ضد نتایج دوره صنعتی جدید (گوید : مارکس نیز از این دسته بوژوای هوشمند بود) و بدین دلیل استعمال این اصطلاح تعمیمی مبالغه آمیز از اعتراض بوژوای هوشمند بود که میگفتند طبقه زحمت کش ورنجبر یا پرولتاریای واقعی و اجد هنری که مستلزم هوش و تقویت هوش باشد نیست . تقویت هوش و کسب هوشمندی کف نفس و فداکاری لازم دارد و زحمت دارد و طبقه رنجبر واقعی تحصیل هوشمندی و هنر کف نفس نکرده کف نفس (۳) برای تحصیل هنری که از لحاظ اجتماعی مفید باشد موجد اولین دعوی صاحب هنر است نسبت به مزد و اجر اجتماعی (۴) »

بعقیده منتقدین عقیده پروسور لاسول وی ظاهر آدرینجا این واقعیت و خصوصیتی را که در وراء افسانه مساوات انسان قرار دارد فراموش کرده

(۱) قانون دوم British Reform Bill

Proletariat (۲)

Sacrifice (۳)

Social Reward (۴)

یا ارزشی قلیل برای آن قائل شده و آن مسئله احساس برادری همه مردم طبقات پایین بایکدیگر است یعنی احساس اینکه از لحاظ خدمت به جامعه و انجام کار و وظیفه اجتماعی و وفاداری نسبت بیک جامعه واحد، وجه مشترک دارند و مساوی اند و لو آنکه خدمت و کار ایشان هم بسیار کوچک باشد و یا از حیث تولد و ارث و نژاد و مذهب مساوی نباشند. و چون این احساس و غریزه در عمل توأم شود با تقاضای اجرتی بعد اقل که کفاف معیشت ایشانرا بنماید و زندگی را قابل تحمل کند، این حس برادری و برابری بیشتر در افراد طبقه زحمت کش احساس میگردد و همین احساس برابری و برادری این افراد کم هوش و کم هنر و همکاری ایشان بایکدیگر است که شرط لازم و اصلی موفقیت هر نوع انقلاب اعم از انقلاب فاشیست یا مارکسیست میگردد. در اینجا نکته قابل ملاحظه همانا تمایل جامعه های معاصر است باینکه بیش از پیش در تحت نظارت دستجات محدود و صاحب انضباطی در آیند که واجد همان خصائص اریستوکراتهای مذهبی سابق هستند و بهمان روش افسانه عمومی و عقاید عامه متوسل گشته اند.

(پنجم) = رابرت مکیور و عقاید سیاسی وی شرح حال و آثار

رابرت موریسون مکیور (۱) استاد فلسفه سیاسی و علم الاجتماع در دانشگاه کلمبیا نیویورک، متولد جزیره لوئیس (۲) اسکاتلند تحصیلات خود را در دانشگاه ادینبار و (۳) اسکاتلند (۱۹۰۳ و ۱۹۱۵) و کالج اوریل (۴) آکسفورد انگلیس (۱۹۰۷) پایان رسانیده و علاوه بر اینکه در سال ۱۹۱۵ موفق باخذ درجه دکترا از دانشگاه ادینبار گردیده از دانشگاه کلمبیا (۵) نیویورک در سال ۱۹۲۹ و از دانشگاه هاروارد (۶) امریکا در سال ۱۹۳۶ و از دانشگاه پرینستون (۷) امریکا در سال ۱۹۴۷ نیز نائل باخذ درجه دکترا شد.

وی در سال ۱۹۰۷ بسمت استاد علوم سیاسی در دانشگاه ابردین (۸) اسکاتلند بتدریس مشغول گشت در آغاز جنگ جهانی اول در سال ۱۹۱۵ اسکاتلند را ترك گفته به کانادا مهاجرت نمود و در آنجا بسمت

(۱) Robert Morrison MacIver مؤلف این کتاب مدت چهار سال از سالهای ۱۹۴۶ تا ۱۹۴۹ میلادی ار کلاسهای تدریس و مجامع تحقیق و کنفرانسهای این پروفیسور در دانشگاه کلمبیا نیویورک استفاده کرده است.

Lewis	(۲)
Edinburgh	(۳)
Oriel	(۴)
Columbia	(۵)
Harvard	(۶)
Princeton	(۷)
Aberdeen	(۸)

رابرت مکیور

استاد علوم سیاسی در دانشگاه تورونتو (۱) بتدریس مشغول گردید و در ۱۹۱۷ سمت نایب رئیس انجمن امور جنگی کانادا را نیز عهده دار بود. در سال ۱۹۲۷ کشور کانادا را ترك گفته در کشورهای متحده امریکا اقامت گزید و در کالج برنارد (۲) شعبه دانشکده دختران دانشجو در دانشگاه کلمبیا) و از ۱۹۲۹ بعد در دانشکده فلسفه و دانشکده علوم سیاسی دانشگاه کلمبیا نیویورک بسمت استاد علم الاجتماع (سوسیولوژی) و فلسفه سیاسی به تعلیم علوم مزبور اشتغال دارد.

مکیور عضو انجمن فلسفی امریکا و انجمن معتمدین نیواسکول (۳) نیویورک، عضو کمیته اجرایی مؤسسه تحقیقات اجتماعی و مذهبی و نیز عضو هیئت مدیره سخن رانی در علوم و فلسفه و مذهب است.

اگرچه شهرن مکیور در حوزه دانشگاه کلمبیا به عالم علم الاجتماع (سوسیولوژیست) است مع هذا در فلسفه سیاسی نیز صاحب نظر، و اقوال وی مورد توجه میباشد و در این رشته نیز در دانشگاه مزبور تدریس میکنند.

پروفسور مکیور نویسنده چندین کتاب در علم الاجتماع و فلسفه سیاسی و مسائل مختلف سیاسی و اجتماعی است. ذیلا فهرستی از غالب آثار وی ذکر میشود:

- « جامعه : يك تحقیق اجتماعی » چاپ لندن بسال

۱۹۱۷ (۴)

Toronto	(۱)
Barnard	(۲)
New School	(۳)
Community : A Sociological Study	(۴)

- «کارگر در جهان متغیر» چاپ نیویورک ۱۹۱۹ (۱)
 - «اصول علم اجتماعی» چاپ لندن ۱۹۲۱ (۲)
 - «دولت عصر جدید» چاپ اکسفورد ۱۹۲۶ (۳)
 - «جامعه: بنای آن و تغییرات آن» چاپ ۱۹۳۱ (۴)
 - «تجدید بنای اقتصادی» چاپ نیویورک ۱۹۳۴ (۵)
 - «لویاتان و مردم» چاپ ۱۹۳۹ (۶)
 - «علیت اجتماعی» چاپ ۱۹۴۲ (۷)
 - «بسی صلیح پایدار» چاپ ۱۹۴۳ (۸)
 - «نسخ حکومت» چاپ ۱۹۴۶ (۹)
 - «اتحادیه اکمل» چاپ ۱۹۴۸ (۱۰)
 - «حصارهاییکه آنها را پاسبانی میکنیم» چاپ ۱۹۵۰ (۱۱)

Labor in the Changing World	(۱)
Elements of Social Science	(۲)
The Modern State	(۳)
Society : Its Structure and Changes	(۴)
Economic Reconstruction	(۵)
Leviathan and the People	(۶)
الجنه دریائی یا عول دریائی است - مکیور در کنتر خود دولت را عالمالوایان نام میکندارد	
Social Causation	(۷)
Toward an Abiding Peace	(۸)
The Web of Government	(۹)
The more Perfect Union	(۱۰)
The Ramparts we guard	(۱۱)

- ۱- « دموکراسی و مبارزه اقتصادی » چاپ ۱۹۵۲ (۱)
 ۲- « آزادی تحقیق و تحصیل علم » (آزادی آکادمیک) (۲)
 در زمان ما چاپ ۱۹۵۴

« تبعیض و رفاه ملی » چاپ ۱۹۵۰ (۳)
 « گفته های بزرگ در باب حقوق بشر » چاپ ۱۹۵۰ (۴)
 مکیور در کتاب نسج حکومت در باب مبدأ و منشأ دولت و حکومت
 و انواع آن و فن حکومت و تغییرات حکومت و ماهیت حکومت تحقیقی
 عمیق کرده و چون کتاب مزبور شامل اصول عقاید سیاسی وی و
 نظریاتش در مورد اوضاع سیاسی جهان معاصر میباشد کتاب مزبور را
 برای تلخیص نظریات سیاسی وی انتخاب کردیم و ذیلاً مختصری از عقاید
 وی را از کتاب مزبور خلاصه کرده و ذکر میکنیم :

هاید سیاسی مکیور :

(الف) در مبدأ حکومت و روش حکومت

وفن حکومت (۵)

درباره منشأ و مبدأ دولت و حکومت هریک از فلاسفه قدیم و
 معاصر بنحوی بحث نموده اند . مکیور در این مورد مطلب را بدین طریق

-
Democracy and the Economic Challenge	(۱)
Academic Freedom in Our Times	(۲)
Discrimination and National Welfare	(۳)
Great Ex, ressions of Human Rights	(۴)
(۵) کتاب « نسج حکومت چاپ سوم آوریل ۱۹۴۷ نیویورک »	

آغاز کرده گوید که «يك فرد شخصاً قوی تر از دیگران نیست قدرت حکومت وی را مقتدر و صاحب قدرت میکند و سحر حکومت یا افسانه دولت است که بفرد چنین قدرتی را اعطا میکند که بر دیگران فرمانروایی نماید و وی را عقل و اعلم جلوه دهد .

حتی پاسبان یا افسر پلیس یا سایر مأمورین دولت که افراد را دعوت بمحاکمه یا جلب مینمایند، معلوم نیست عقل و فکر و مزیت ایشان بیش از سایر افراد باشد . پس چیست که افراد را وادار باطاعت از امر ایشان میکند ؟ رمز حکومت و سحر حکومت و قدرت (اتوریته) دولت درهمین نکته نهفته است یعنی آنچه که به آن فرد پاسبان قدرت میدهد که بر عده کثیری حکومت کند و امر نماید همانا سحر حکومت است .

مکیور قدرت مجاز (۱) را به قبول عامه معنی میکند
اصل و منشأ حکومت را ابتدا از فتوحات و پیروزیهای جنگ میدانند و میگویند «در آن لمحّه که غالب مغلوب خود را اسیر کرد و بزنجیر آورد و برای استعمار نگاه داشت لحظه ای تاریخی است و ملت و کشور در آن لحظه بوجود آمد و حق و اقتصاد پیدا شد و منطقه حکومت منعقد گردید » (۲)

ولی اسباب و علل اجتماعی دیگر را هم در ظهور حکومت دخیل دانسته و از آن جمله است رضایت عامه یعنی تن دادن مردم باطاعت از حکومت . گویند «حکومت پس از آنکه بازو بر اوضاع مسلط شد مردم نیز بدان تسلیم گردیدند و این تسلیم و رضایت مردم نیز شرط اصلی بقای هر حکومت است و گر نه آن حکومت باقی نمی ماند . رضایت

(۱) اتوریته Authority

(۲) « تسخیر حکومت » صفحه ۱۵

مردم موجد قدرت مجاز . و قدرت مجاز تکیه گاه زور و نیروی حکومت است .

افسانه وفن : (۱)

افسانه (۲) وفن (۳) را دو عامل دیگر در امر حکومت دانسته و معتقد است که این دو عنصر نقش مهم را در امر حکومت عهده دار هستند . گوید قدرت مجاز نیز در مرتبه خود متکی به افسانه است یعنی افسانه تکیه گاه قدرت مجاز نیز میباشد و گر نه قدرت مجاز نیز عبارت میشود از زور یا نیروی بی حاصل و مخرب و بی دوام
مکیور ریشه اصلی حکومت را در رابطه بین انسان با انسان جستجو کرده و میگوید :

« حکومت یکی از مظاهر اجتماع و یکی از مؤسسات اجتماعی است ولی در میان انواع بسیار از مؤسسات اجتماعی از همه وسیع تر و بزرگتر و مقتدرتر و مؤثرتر است و در درجه اول قرار دارد . هر جا که بشر زندگی میکند و در هر سطح از زندگی که قرار گرفته باشد یک نوع نظم اجتماعی و یک نوع حکومت در آنجا و در آن سطح موجود است . خانواده نمونه اصلی و کوچکی از جامعه است که ریشه و مبدأ حکومت در آن نیز دیده میشود . »

تشریفات و شعارها (۴)

تشریفات (۵) و شعارها (۶) بعقیده وی دو دیگر از ابداعات

	(۱) « نسج حکومت » صفحات ۴-۵
Myth	(۲)
Technique	(۳)
	(۴) « نسج حکومت » صفحه ۴۵
Ceremonies	(۵)
Symbols	(۶)

حکومت است که در بقا و دوام حکومت نقش مؤثر بازی کرده و گوید :
 « این تشریفات و شعارها در کلیه تمدنهای اعم از قدیم و جدید از هر منطقی
 نافذ تر و مؤثر تر بوده زیرا مردم قادر به رد کردن آنها نبوده و چون بدان
 عادت کرده اند در مورد آنها دیگر بعقل و منطق رجوع نمیکنند و چون
 یکدسته از شعارها و تشریفات از میان برود حکومت بفوریت دسته دیگری
 از شعارها و تشریفات تازه را ساخته و پرداخته ، در جای آن قرار میدهد
 و بدین طریق تشریفات و شعارها را عناصر لاینفک حکومت بر اجتماع می شمارد
 میگوید : « تشریفات ، بین مردم و هیئت حاکمه یا زمامدار ایجاد حریم
 میکند و وجود تشریفات در هر جا که باشد نشانی وجود قدرت (اتوریته)
 است در آنجا . »

(ب) در بیان قانون و مسئله اطاعت از قانون (۱)

قانون : بعقیده وی « قانون لازم و موجد نظم و ترتیب در جامعه
 بشری ، و نظم شرط اول زندگی اجتماعی یعنی بسر بردن افراد آدمی با
 یکدیگر است . »

اطاعت از قانون :

در باب اطاعت از قانون برخلاف عقیده افلاطون که آنها را در هر حال
 و بلا شرط واجب و وظیفه افراد دانسته است ، بعقیده مکیور « اطاعت از
 قانون ارجح است نسبت بعدم اطاعت از قانون ، بجز هنگامیکه بنا بقضاوت
 فرد عدم اطاعت از قانون معین ، ارزشی بیشتر بجای دهد و موجب ترقی
 جامعه گردد و نافرمانی فرد تبعه متضمن خیر و صلاح بیشتری برای
 اجتماع باشد »

اما دربارهٔ اینکه قاضی این امر که باشد و که باید تشخیص دهد که فلان قانون معین مفید یا مضر بحال جامعه است مکیور شخص فرد را قاضی قرار میدهد و قضاوت در لزوم اطاعت یا عدم اطاعت از قانون را بقضاوت فرد و بوجدان فرد وامیگذارد. و همچنین در مواردیکه بین حکم قانون یا حکم مذهب یا حکم اخلاق و قیود خویشاوندی تضاد و اختلاف حاصل گردد مکیور وجدان فرد را قاضی و حکم حل اختلاف قرار میدهد.

مکیور در اثبات عقیدهٔ خود در مورد فوق دلائلی ذکر نموده که باختصار در ذیل اشاره میشود؛ گوید:

(۱) « مکرر ملاحظه شده است که مردم در تحت شرایط معین نافرمانی از قانون را خیانت می‌شمارند و در تحت شرایطی دیگر با همان قانون شکن هم‌دردی کرده او را پناه میدهند و در معنی شکستن همان قانون را صحیح و مشروع دانسته‌اند

(۲) همیشه مشاهده گردیده که دسته‌های انقلابی که منکر قانون بوده و مردم را تشویق به سرپیچی از قانون کرده‌اند، بمجردیکه بقدرت رسیده‌اند، اولین وظیفهٔ مردم را اطاعت از قانون اعلام کرده و متخاف را تهدید به کیفر شدید نموده‌اند.

(۳) باثبات رسیده است که ترس از کیفر مانع قانون شکنی نمیشود.

(۴) مردم بالتساوی از همهٔ قوانین اطاعت نمی‌کنند بلکه تمام افراد مردم بدون استثنا وجود بعضی قوانین را تجاهل کرده و نادیده گرفته بعضی قوانین دیگر را عمداً زیر پا گذاشته و نسبت به بعضی از قوانین مدارا نموده و شاید مایل به اجرای آن بوده‌اند، و محال است بتوان تمام مواد

قوانین را در تمام ازمینه و در مورد تمام افراد بالتساوی رعایت کرد. و دلائل فوق ثابت میکند که قانون وحی منزل و حکم آسمانی و عاری از خطا نیست. پس اطاعت مطلق و بلا شرط از آنرا نمیتوان الزام وجدانی شمرد.^۹

بعقیده مکبوره؛ چون روح اطاعت از قانون برپایه میل آزاد اجتماعی استوار است و استبداد جمعی (۱) سعی دارد عقیده مردم را در یک قانون قدرت مرکزی بنام دولت تمرکز دهد، لذا روح اطاعت قانون را در مردم تخریب میکند، و حتی این روحیه در اشخاصی هم که در دستگاه دولت استبدادی شرکت دارند و از آن بهره میبرند تخریب میشود بطوریکه در خفا و در هر موقع که فرصت بدست آورند یا احساس کنند زبانی از شکستن قانون بدانها وارد نمیشود، قانون را زیر پا گذاشته و نادیده میگیرند یا برخلاف آن رفتار میکنند.

(ج) درهم قدرت و انواع قدرت و عوامل قدرت (۲)

هرم قدرت: بعقیده مکبوره سه عامل قدرت و اموال و شأن (یا مقام اجتماعی) یکدیگر پیوسته و تشکیل نسج حکومت و هرم قدرت را داده و عبارت دیگر هرم های عوامل مزبور منطبق بر یکدیگرند و قدرت حکومت ناشی از این ترکیب است (۳)

توضیح این مطلب آنکه هر یک از این سه عامل را البته میتوان جدا گانه تحت تحقیق و تحلیل قرارداد و معلوم کرد چه طبقاتی از جامعه صاحب قدرت

Totalitarianism

(۱۱)

(۲) «نسج حکومت صفحات ۸۲-۱۱۳»

(۳) توضیح در باب استعمال اصطلاح هرم قدرت در فلسفه سیاسی در مبحث قبل در

عقاید لاسول داده شده است رجوع شود بمبحث قبل

هستند و چه طبقات و افرادی صاحب اموال و چه طبقات و افرادی صاحب شأن و مقام اجتماعی هستند و میتوان برای هر يك هرمی ترتیب داد و مثلاً طبقات ثروتمند تر را در هرم ثروت در درجات فوقانی هرم و طبقات فقیر را در طبقات تحتانی قرار داد و همچنین در مورد هرم قدرت و هرم شأن . اما پس از تحقیق و امعان نظر ملاحظه خواهیم کرد که این سه هرم بر یکدیگر منطبق اند . پس نتیجه این تحقیق چنین میشود که سه عامل مزبور تقریباً لازم و ملزوم یکدیگر بوده و جاذب یکدیگر اند و بایکدیگر ترکیب شده نسج حکومت و هرم قدرت کلی را تشکیل میدهند و عبارت دیگر قدرت و اموال و شأن در افراد طبقه حاکمه تمرکز پیدا میکند .

در انواع قدرت :

مکیور برای قدرت انواعی قائل گردیده و از آن جمله است قدرت اجتماعی ، قدرت گرفتار ساختن مردم و ارباب رجوع در پیچ و خم اداری و اصول کاغذ بازی که آنرا قدرت بوروکراسی (۱) نام میگذارد ، دیگر قدرت تخصص ، قدرت تشکیلات ، قدرت اقتصادی و قدرت بانکها ، قدرت کارتلها (۲) ، قدرت مذهبی ، قدرت فرهنگی ، قدرت شهرت ، قدرت مطبوعات ، قدرت نظامی و بالاخره قدرت حکومت که متضمن سحر و افسانه حکومت بوده مافوق همه قدرتهای دیگر است و حتی امروزه در کشورهای دموکراسی نیز غالب از انواع قدرتهای دیگر را در بر گرفته و البته در کشورهای استبداد : معنی (توتالیتاریانیسم) مجموع قدرتهای فوق را قدرت حکومت بلعیده و در

خود گنجانیده است .

قدرت نظامی گری (۱) - در مورد قدرت نظامی گری و
دیكتاتورى نظامى گوید:

« در دست داشتن اسلحه خاصیتی دارد که اشخاص را از حیات
کشوری (۲) و متمدن و زندگی عادی و طبیعی جدا میسازد .

صاحب سلاح ، عمل سلاح داری و خارج بودن از حیات اجتماعی را
پیشه و حرفه خود قرار میدهد . اتحادیه ای از افسران بری و بحری و
هوائى بصورت يك طبقه ممتاز و جدا گانه (۳) یعنی يك گروه مسدود (۴)
با کد اخلاقی مخصوص بنخودشان (۵) بنام طبقه ممتاز (۶) تشکیل داده
بانیر و های اجتماعی بمبارزه می پردازند خاصیت این اتحادیه های میلیتاریسم
طبعاً و لزوماً محافظه کار یا ارتجاعی بوده در باطن قویاً با تغییرات و تحولات
اجتماعی مخالف هستند و در برابر هر نوع نیروهای طرفدار تحولات
اجتماعی مبارزه میکنند» (ولو آنکه در ظاهر طرفداری از تجدید و تحول
نمایند) (۷)

(۱) میلیتاریسم Militarism

(۲) سیویل

Caste

(۳)

(۴) یعنی گروهی که بدور آن حصارى از مقررات و تشریفات کشیده شده و افراد کشوری
را بدرون آن راه نیست .

Moral Code

(۵) (کد یعنی مجموعه قوانین و مقررات)

Military Caste

(۶)

(۷) نسخ حکومت صفحه ۹۶ و ۹۷

و نیز گوید: « قدرت نظامی اصلاً عاملی است (۱) متعلق بدولت برای تحکیم قدرت و اتوریتۀ دولت در داخل کشور و نیز برای دفاع خارجی و تحمیل ارادۀ دولت يك کشور بدولتهای کشورهای دیگر و بر ضد دشمنان خارجی بکار میرود. در دموکراسی جدید، فرماندهی نظامی جزئی از قوۀ معجزه است و طبقۀ نظامی و دستگاه نظامی قدرتی مافوق این ندارد ولی در دیکتاتوری برخلاف این است و در آن، قدرت نظامی در سیاست فعالیت داشته، در شوراهای حکومت بحد اعلا نفوذ یافته و تفوق خاص دارد. در الیگارشی سلطنتی سپاه و شاه کمک یکدیگر اند، اگر چه در انقلابات ضد سلاطین هم اکثر اوقات دست افسران ارشد نظامی و قائمدين سپاه در کار بوده است. اما در الیگارشی های غیر سلطنتی و جمهوریهای بی ثبات، سپاه همیشه منبع خطری برای حکومتهای قانونی (دزوره ۲) بوده است مانند کودتاهای رم قدیم و مانند کشورهای امریکای جنوبی در زمان حاضر که ژنرالهای سپاه با يك حزب ساخته بوسیله يك کودتا حکومت موجوده را ساقط میکنند. این رنرالهای جاه طلب همیشه از مواقع بحران که هنوز دموکراسی ریشه نگرفته و قائم نگشته و در مواقع عکس العمل های بعد از انقلابات، فوری از موقع استفاده میکنند. ناپلئون بهمین طریق بقدرت رسید و همچنین ظهور دیکتاتورهای نظامی بعد از جنگ اول جهانی مانند هورتی (۳) و ریورا (۴) در امریکای جنوبی بهمین نحو بود. (۵)

(۱) آژاس

De gure

(۲)

Horthy

(۳)

Rivera

(۴)

(۵) کتاب « مسیح حکومت » صفحات ۹۶ و ۹۷

مال و مقام :

بعقیده مکبیر بطوریکه اشاره شد شأن یا مقام و موقعیت اجتماعی بامال لازم و ملزوم یکدیگر اند . وی مقام اجتماعی را عبارت میداند از موقعیت نسبی یک شخص یا یک دسته در سلسله مراتب اجتماع . (۱) مقام را تنهامنوط بخصائص شخصی ندانسته بلکه نتیجه شناسائی فرد از طرف یکدستگاه (مانند دستگاه اجتماعی یا هیئت حاکمه یا جمعیت دیگر) میداند و معتقد است که افسانه و افسون در منطقه شأن و مقام نقشی مهم در عهده دارد . (۲)

(د) = در شکل حکومت

شکل حکومت را محصول دو عامل میداند :

(اول) افسانه

(دوم) موقع (۳) که مقصود از آن شرایط موجود و مقتضیات زمان و مکان و اوضاع و احوال محیطی است که حکومت معین در آن بوجود آمده و معتقد است که اولاً افسانه همیشه تحت تأثیر موقع قرار دارد و ثانیاً موقع مدام در حال تغییر و تحول است . لذا در تحلیل اینکه چرا فلان کشور در قدیم یا در زمان معاصر دارای شکل دموکراسی است و کشور دیگر با رژیم دیکتاتوری یا طریقه استبدادی اداره میشود باید سبب و علت را در دو عامل فوق جستجو نمود . (۴)

(۱) هیرارشی اجتماع

(۲) د نسج حکومت ، صفحات ۸۳ و ۸۴ و ۱۱۴ و ۱۱۵

Situation

(۳)

(۴) د نسج حکومت ، صفحه ۱۶۳

(هـ) حکومت‌های استعماری (۱)

در مقایسهٔ امپریالیسم قدیم با امپریالیسم معاصر، سقوط امپراطوری‌های قدیم را بسبب یکی از علل زیر میدانند :

(۱) مبارزه با قدرتهای حریف

(۲) ایجاد ضعف در امپراطوری بسبب تغییرات اقتصادی یا فرهنگی

(۳) از بین رفتن وحدت مصنوعی کشورهای امپراطوری

ولی سقوط امپراطوری‌ها و حکومت‌های استعماری معاصر را تنها نتیجهٔ بیداری حس ملیت (۲) در رعایای مستعمرات و مردم تابع دولت استعماری دانسته است و بطور کلی دورهٔ استعمار را منقضی و عصر امپریالیسم را رو با تقراض دانسته گوید: « این طریقه اکنون تنها در نواحی مناطق استوایی افریقا و در جزایر مناطق استوایی اقیانوس کبیر و اقیانوس اطلس بحال سابق باقی مانده و سبب عدم سرایت تحول جدید بدان جزایر آن است که (اولاً) سطح تمدن مردم آن جزایر بسیار بایکدیگر اختلاف دارد و (ثانیاً) بواسطهٔ دور افتادن از یکدیگر اطلاعی از احوال یکدیگر نداشته و بواسطهٔ عدم ارتباط نمیتوانند همکاری کنند

(ثالثاً) فرهنگ قدرت حاکمهٔ امپراطوری چنان بر آن مردم

تسلط یافته که ضعیف میباشند و قدرت مقاومت بانبروی استعمار را ندارند. (۳)

در مسئله مناطق نفوذ (۴)

(۱) امپریالیسم و امپراطوری

(۲) ناسیونالیسم

(۳) « نسج حکومت » صفحات ۱۷۰ و ۱۷۱

Spheres of Influence

(۴)

گوید: «منطقه نفوذ از مسائل نوظهور زمان معاصر در عالم سیاست بین‌المللی و نتیجه منطقی و طبیعی تزلزل و تنزل و سقوط پی‌درپی دولت‌های استعماری است و چون در جهان معاصر قابلیت بقا و حیات دولتهای کوچک مورد شك و تردید است، لذا نتیجه عقب‌نشینی و تنزل يك دولت استعماری بطوریکه در عمل مشاهده میشود آن است که بسیاری از مستعمرات که تحصیل استقلال نموده‌اند هنوز در حوزه نفوذ يك یا چند دولت بزرگتر قرار دارند و بدین طریق مسئله تازه مناطق نفوذ در حوزه روابط بین‌المللی وارد شده و مناطق نفوذ جانشین مستعمرات امپراطوریا گردیده است. در واقع حق حاکمیت و استقلال این مناطق ناقص مانده و هنوز کامل نیست، استقلالشان استقلالی است محدود و باسنت حق حاکمیت ملی (۱) وفق نمیدهد. این مناطق از لحاظ موقعیت بین‌المللی بیشتر اقمار قدرتهای بزرگ محسوب میشوند و چنین خواهد بود تا هنگامیکه يك نظم نوین بین‌المللی بظهور رسد و جانشین روابط بین‌المللی فعلی گردد. (۲)

(و) دموکراسی (۳)

بعقیده مکینور «دموکراسی نوعی از حکومت است که هرگز در طی تاریخ نازمان حال بعد کمال نرسیده و دموکراسی کامل تاکنون وجود نیافته، لذا تعریف آن مشکل و تمیز آن از الیگارشی خالی از اشکال نیست.

نمو دمو کراسی تدریجی است و اگر بخواهیم دوام کند باید جامعه و سرزمینی که در آن زراعت دمو کراسی میشود قبلاً تهیه و حاضر شده باشد. نمو کامل دمو کراسی بعد از تجارب بسیار بوجود آمده و بسیاری از آن تجارب عقیم مانده و تنها بعضی از آن تجارب به نتیجه رسیده است .»

« هیچ جامعه‌ای نمیتواند دمو کراسی را بایک تغییر عقیده ناگهانی بوجود آورد و مسلماً نمیتوان یک طرح تقلیدی دمو کراسی را در یک ملت بزور و اکراه وارد ساخت بدون آنکه حائز شرایط لازم باشد و بدون آنکه قبلاً تعلیمات لازم در باب روش دمو کراسی به آن ملت داده شده باشد .»

« در تحلیل و مطالعه دمو کراسی های قدیم تا کنون به این نکته بر میخوریم که جامعه های ابتدائی قدیم مانند یونان و بعد از آن در روم و بعد در انگلیس ، دمو کراسی همیشه راه خود را در میان طبقه متری و دانشمندان جستجو کرده است و نتیجه آنکه ترقیات فرهنگی بایشرف دمو کراسی همراه بوده و همچنین ترقیات اقتصادی نیز با ترقی دمو کراسی توأم بوده است »

بعقیده وی « مزاج جامعه های راكد و غير متحرك فلاحتي (۱) بیشتر با الیگارشی، و طبیعت جامعه های متحرك صنعتی (۲) با دمو کراسی سازگار است و معمولاً جامعه هایی که جنبه کشاورزی آنها غلبه دارد و لزوماً فقیر هستند کمتر استعداد قبول دمو کراسی دارند »

گوید « شهرت و احترامی که رژیم دمو کراسی در قرن نوزده بدست آورد و ازدیاد نفوذ کشورهای دمو کراتیک قوی سبب شد که کشورهای

مختلف جهان دموکراسی را تقلید نمودند بدون آنکه زمینه قبول دموکراسی را حاضر کرده باشند، لذا دموکراسی آنها ظاهر سازی است نه حقیقی و نتیجه اینکه یکدسته سیاست جی و سود جو در این نوع کشورها بقیادت يك ديكتاتور حکومت میکنند در حالیکه ظواهر انتخابات دموکراتیک را هم حفظ کرده به تاراج غنائمی که ثمر و محصول مقام و کرسی ایشان است مشغول اند و دموکراسی را هم ضمناً بد نام کرده اند.

بعقیده مکینور. «هر جا که اکثریت مردم از لحاظ سیاست و در امور سیاسی تنبل و بیحرکت و خون سرد و مسامحه کار و درس نخوانده و غافل از لزوم اتحاد و وحدت و عاری از علاقه مشترک یا فاقد منفعت مشترک باشند دموکراسی پیش نخواهد رفت».

«دیگر آنکه وارد کردن دموکراسی بکشور بزرگی مانند چین که مردم آن معتاد بحکومت استبدادی و حسب الامر باشند خیلی مشکل است بخصوص اگر سطح اقتصادیات در آن کشور پایین باشد و وسائل ارتباط و راه های شوسه کافی نباشد».

بعقیده مکینور «چون طریقه حکومت دموکراسی اولین مرتبه در کشوری دائر گردد در معرض خطرات و آفات بسیار است و کشور فرانسه نمونه خوبی از این حقیقت است. در زمان معاصر نیروهای ارتجاعی را بعضی اوقات جمع دیگری از دشمنان سر سخت ارتجاع بمنظور برانداختن دموکراسی حمایت میکنند و این روشی است تازه در برانداختن دموکراسی چنانچه آئین مارکسیسم با عقیده خود در تقسیم

جامعه بد و بخش متخالف (طبقه متوسط و طبقه رنجبر ۱) افراطیون دست چپ (۲) را تقویت کرده و ردایکایسم دست چپ با آنکه ظاهراً دعوی حمایت از دموکراسی میکنند مزاج و طبیعتش طبیعت استبدادی است. هنگامیکه مارکسیسم موفق گشت در صدد از بین بردن بورژوازی برآمد. بورژوازی ناچار برای بقای خود به روسیاه که در دسترس داشت متمسک گردید تا مقاومت نماید و خود را حفظ کند و معنی این عمل مرک دموکراسی بود. مارکسیسم میل به حمایت از سوسیالیسم ندارد با اصلاحات مخالف و طرفدار انقلاب است پس مارکسیسم و فاشیسم در عین حال که بایکدیگر در کشمکش هستند یکدیگر را در باطن پرورش میدهند و هر کدام که غلبه کند دموکراسی مرده است. بهترین مثال این واقعه و این جریان کشور اسپانی معاصر است.

گوید: «دموکراسی عبارت است از طریقه تصمیم مردم باینکه کی باید حکومت کند و هدفش چه باشد و تنها طریق آن مراجعه بآراء عامه و افکار عمومی است بوسیله صندوق آراء، و برای تمیز دموکراسی از سایر انواع حکومت وسیله ای جز این در دست نیست. توضیح مطلب آنکه چون هیچگاه وحدت بین مردم هیچ جامعه ای بتمام معنی وجود نداشته و ندارد و حکومت همیشه و لااقل نماینده يك عده از مردم است و حتی بعضی از حکومت های استبدادی اکثریت را پشتیبان داشته اند نمیتوان دموکراسی را بحکومت اکثریت معنی نمود چنانچه بعضی اوقات يك عوام فریب شیاد و ستمگر از طریق دموکراسی و با

اکثریت آراء مردم روی کار آمده و بلافاصله دموکراسی را برانداخته و از میان برده است. احتمال دارد اکثریت مردم روسیه امروز حکومت خود را تأییدکنند ولی این مسئله ارتباطی با دموکراسی ندارد و حکومت روسیه شوروی را نمیتوان يك حکومت دموکراسی خواند زیرا در آنجا آزادی افکار وجود ندارد که مردم تصمیم خود را باینکه کی باید حکومت کند آزادانه ابراز دارند و همچنین وسائل ابراز عقاید سیاسی در آن کشور وجود ندارد. نمو دموکراسی همیشه توأم بوده است بامباحثه آزاد در مسائل سیاسی و تصفیة اختلافات بدون اعمال زور بلکه از طریق شماره آراء و نیز پرورش دموکراسی همیشه توأم بوده است با قدرت مجلس مردم و نمایندگان مردم و نیز معنی دموکراسی این است که هیچگاه نیروئی برضد افکار مردم بکار نمیرود. دلیل حفظ حقوق و رعایت احترام عقاید اقلیت در کشورهای متحده امریکا وجود ماده زیر است در قانون اساسی کنگره امریکا که گوید: کنگره حق ندارد قانونی وضع یا تصویب کند که طبق آن مذهبی خاص را تقویت یا آزادی مذهب را ممنوع سازد و یا از آزادی نطق و مطبوعات جلوگیری نماید یا حقوق مردم را در مورد اجتماعات صلح آمیز یا حق تظلم بحکومت را برای جبران مافات و خسارات وارده با افراد ابطال نماید.

و نیز گوید: « دیگر از خصائص دموکراسی کنترل قدرت است که در این طریقه حکومت معمول بوده و افراد طبقه حاکمه نیز تحت نظارت قرار دارند یعنی حکومت که با حربه قانون حکومت میکنند خود نیز محکوم بحکم قانون است، دموکراسی وجود تشکیلات آزاد افکار مخالف رانه تنها لازم میداند، بلکه شرط اصلی خود قرار میدهد.

حزب در دموکراسی جدید بمنزله گردونه مهم سیاسی افکار و عقاید است و جزء اساسی هر دموکراسی شمرده میشود. دستگاه حزبی و روش حزب بازی مکانیسم اساسی دموکراسی است زیرا افکار متشقت عامه را تنها بوسیله احزاب میتوان متشکل و دسته بندی نمود و وجوه مشترك افکار عمومی را بدین طریق میتوان یافت. سیستم حزبی است که مسئولیت حکومت را در برابر مردم مشخص مینماید.

فرق حکومت دموکراسی با سایر انواع حکومت این است که حکومت دموکراسی نه تنها به احزاب مخالف اجازه وجود و ابراز عقیده و ایجاد تشکیلات و توسعه و افزایش نیرو میدهد بلکه تسهیلات مخالف برای ایشان فراهم ساخته و آنها را تشویق میکند تا مخالفت های خود را ابراز دارند. آنگاه طبق عقل و منطق و استدلال به اعتراضات ایشان پاسخ میدهد و آنها را در معرض قضاوت افکار عمومی میگذارد.

مکیور شرایط عمده دوام دموکراسی را دو چیز میداند:

(اول) عدم تحمیل فرهنگ دولتی به مردم

(دوم) آنکه دولت نظارت در اقتصادیات و انحصار اقتصاد

را بحد افراط و تا آنجا نرساند که موجب کنترل فرهنگ و کولتور آزاد مردم شود زیرا در این صورت زندگانی افراد جامعه و حیات دستجات در اختیار حکومت قرار میگیرد و عقاید و وضعی (۱) خاص حکومت بر مردم تحمیل شده، عقاید و افکار حالت مطلق بخود میگیرد و روح آزاد مردم را پایمال اراده و امر مینماید. تنها رعایت دو شرط فوق است که روح مردم را آزاد نگاه میدارد.

بالاخره بعقیده مکبور «دموکراسی بین جامعه و دولت رابطه لازم و غیر قابل تفکیک ایجاد میکند در حالیکه دیکتاتوری و استبداد بالعکس دولت را از جامعه مجزا میکند و بین آنها ایجاد فاصله می نماید.»

(ز) دیکتاتوری و انواع آن : (۱)

مکیور در خواص دیکتاتوری گوید: «تنها در میان انواع حکومتها حکومت دیکتاتوری است که جامعه را نادیده گرفته و مشروط بهیچ شرطی نیست، حکومت دیکتاتوری کلیه معتقدات را از قبیل اراده الهی یا سنت و عادت عموماً زیر پا گذاشته و اراده محض دیکتاتور را تنها منبع قدرت مجاز (۲) میداند. دیکتاتوری هیچ نوع مقررات و قوانین اساسی برای محدودیت خود وضع نمیکند. قوانین و مقررات دیکتاتوری خلق الساعه و بر حسب اقتضای روز و ساعت و تابع اراده دیکتاتور و لذا دائماً در حال تغییر است. و راء قوانین خلق الساعه دیکتاتور يك قانون اساسی و اصولی که بنا بر پایه حقوقی و قضائی داشته باشد وجود نداشته تنها حکم و امر و فرمان دیکتاتور منشأ و مملک عمل است و بس و بطور کلی دیکتاتور جداً منکر اراده و میل اجتماع است.»

پروفسور مکیور طریقه حکومت فاشیسم ایتالی و رژیم نازی آلمان و همچنین طرز حکومت روسیه شوروی را از انواع جدید و نوظهور دیکتاتوریهای زمان معاصر دانسته و هریک را بتفصیل تحلیل میکند و همچنین طرز حکومت کشورهای امریکای جنوبی را ولو آنکه اسماً جمهوری بوده و عنوان دموکراسی را بخود بسته اند نوعی ازدیکتاتوری

زمان معاصر میداند .

مکیور برای انواع دیکتاتوریهای جدید زمان معاصر بعضی خواص مشترك ذكر نموده که ذیلا خلاصه میشود. میگوید:

« از خواص دیکتاتوری جدید آن است که:

(۱) غالباً پیشوایی از افراد عادی است که از میان مردم برخاسته مانند دیکتاتوریهای فاشیسم ایتالی و نازی آلمان و روسیه شوروی و دیکتاتوریهای کشورهای امریکای جنوبی که در این دیکتاتوریا پیشوا از همین نوع افرادی بوده است که اشاره شد

(۲) غالباً پیشوای دیکتاتور ایجاد تشکیلاتی مخصوص میکند بنام حزب برای حمایت از خودش . افراد حزب را از اشخاص معین و امتحان شده و تربیت یافته مناسب رژیم انتخاب کرده و انضباطی شدید در حزب برقرار میسازد و هر چند یکمرتبه بنام تصفیه حزبی عده از افراد سر جنبان یا منحرف یا سست را از میان میبرد .

(۳) برای حفظ انضباط حزبی يك تشکیلات سری کوچکتر در درون هسته مرکزی حزب بوجود میآورد .

(۴) دیکتاتوری جدید يك دسته گارد مخصوص بعنوان هسته حزبی بضمیمه یکدستگاه پلیس سری و دستگاه جاسوسی وسیع و عظیم فراهم میکند و کلیه عقاید و تظاهرات و تمایلات افراد جامعه را بدینوسیله تحت مراقبت و کنترل شدید قرار میدهد .

(۵) دیکتاتوری نوین مجهز به سلاح مهیب تبلیغات است و انواع وسائل تبلیغاتی را برای اغفال و ارعاب مردم تحت حکومت خود و هم برای فریب و اغفال مردم جهان بکار میبرد .

(۶) وسائل ابر از عقیده و تبلیغات مانند مطبوعات و سینماها و نمایشگاه‌ها و رادیو و تلویزیون و وسائل ارتباط عموماً در قبضه حکومت و در انحصار حکومت و تحت سانسور و کنترل شدید حکومت است.

(۷) دیکتاتوری نوین به مؤسسات موجود سابق اعم از مؤسسات اقتصادی و مذهبی و اجتماعی و فرهنگی اعتماد نداشته خود ایجاد مؤسساتی نوین و مخصوص بخود مینماید و آنها را ضمیمه مؤسسات سابق یا ملحق بدانها ننموده بلکه این مؤسسات نوین را مجزا نگاه میدارد و آنها را از خارج مراقب مؤسسات سابق قرار میدهد و اگر نتوانست مؤسسات سابق را براندازد و از میان بردارد بوسیله فوق آنها را از کار انداخته تخریب میکند و بدانها تغییر شکل و خاصیت میدهد.

بطور کلی دیکتاتوری همیشه خود را در خارج دستگاه و قالب اجتماع نگاه میدارد و بدین سبب است که نمیتواند تدبیری اندیشد تا دیکتاتوری را موروثی کند و یا برای بدست گرفتن قدرت جانشین تعیین نماید، چه اگر چنین کند فوری مشروط شده و تبدیل بحکومت مشروطه می گردد و در واقع خاصیت اصلی دیکتاتوری را از کف داده و از آن حالت عدول کرده است.

دیکتاتوری روسیه شوروی :

در تحلیل رژیم حکومت روسیه شوروی گوید که «نوعی دیکتاتوری خیلی تازه و بی سابقه است و بین مواد مرام کمونیسم با عمل دولت شوروی تضاد بسیار وجود دارد» سپس فهرستی از مواد تضاد بین مرام کمونیسم و عمل دولت شوروی بدست داده که ذیلا خلاصه میشود. گوید :

(۱) آئین دیکتاتوری موقت پروتاریا را تمرکز شدید

فعالیت اقتصادی و فرهنگی شوروی که در زمان معاصر روزافزون است و در دست حکومت می باشد عملاً نسخ نموده است .

(۲) جامعه بی دولت که از اصول مسلم کمونیسم مارکسیسم است در زوایای فراموشی نهاده شده و دیگر ذکری از آن در میان نیست و وعده آن بر روز ۹ شنبه داده شده است.

(۳) جای آئین حکومت مردم را عنوان « لزوم رعایت خط مشی حزبی » گرفته و بقدری روی عنوان اخیر اصرار شده و فشار کلام بر آن قرار گرفته که عنوان آئین حکومت مردم از میان رفته است .

(۴) قانون اساسی دموکراتیک سال ۱۹۳۶ شوروی صریحاً اعلام نمود که : « تمام قدرت سیاسی ناشی از مردم کارگر شهرها و دهات و متعلق بایشان است » یک سلسله دستگاه انتخاباتی نیز در سراسر روسیه از شوراهای محلی گرفته (۱) تا شورای اعظم برقرار گردیده . در همه جا ظاهرأ محاکم مردم و کمیسرهاى مردم وجود دارد اما در انتخابات همیشه پس از اخذ رأی اتفاق آراء دیده میشود نه اکثریت آراء و کنترل کامل همیشه در دست يك حزب است و آن حزب کمونیست است که جمعیت آن نسبت بجمعیت روسیه شوروی بسیار ناچیز است و يك اقلیت خیلی قلیل را تشکیل میدهد .

(۵) آئین انحلال طبقات و تشکیل جامعه بی طبقات نیز بوسیله درجه بندی در پیشه ها و مشاغل مردم و بخصوص ایجاد هرم قدرت و دستگاه سلسله مراتب شوروی (که هرمی است عمیق و بمراتب شدیدتر و سخت تر از هرم قدرت در رژیم تزاری) عملاً لغو گردیده است .

(۶) اصل «بهر کس بقدر احتیاجش داده خواهد شد» تجدید تحریر شده و مبدل گردیده است به اصل : «بهر کس به تناسب مقدار کاری که انجام میدهد داده خواهد شد» و تشخیص این مقدار کار و ارزش آنهم بادیکتاتورهاست .

(۷) در اداره امور روزمره مردم و کشور تنها دودسته از اشخاص دخالت دارند یکی کارمندان حزبی و مستخدمین رسمی دولت . دیگر مدیران کارخانجات و ناظمین امور بازرگانی و معاملات و ضمناً بین عناصر مختلف دسته اخیر ایجاد وحدت کامل گردیده است .

(۸) آئین «آزادی مطبوعات و آزادی فرهنگ» اسماً و در گفتارها ستایش شده ولی افکار عمومی و وسائل ابراز افکار همه جا دقیقاً و شدیداً تحت کنترل و سانسور است و تبلیغات و وسائل آن بوسیله ابداعات خاص دیکتاتوری جدید که اشاره شد مانند پلیس سری و دستگاه های جاسوسی و زندانهای کار اجباری در انحصار کامل دولت قرار دارد .

(۹) آزادی مذهب اسماً ضمانت شده ولی کلیسای ارتودوکس که اخیراً افتتاح یافته مطیع امر و دستور دولت است در حالیکه مذهب را اصول اولیه کمونیسم تریاک ملت شناخته و بر انداختن آن الزام می شمارد . عمل فعلی روسیه شوروی ولو که مذهب مخصوص م ورد نظر دولت تقویت شود باز مخالف یکی از اصول مهم کمونیسم است .

(۱۰) آئین انترناسیونالیسم نیز که یکی از اصول مسلم کمونیسم است امروز در روسیه شوروی زیر پا گذاشته شده کاملاً منسوخ گردیده آفتاب عمر آن بخصوص پس از جنگ دوم جهانی غروب کرد و يك

ناسیونالیسم جدید و شدید در روسیه ظهور کرده که بامزاج دیکتاتوری ناسازگار نبود و جای انترناسیونالیسم مرامی را گرفت.

مکیور گوید: « بطور کلی يك مشاجره اساسی بین عقاید مسلکی و مرامی (۱) و کلیه دستگاه عمل حکومت در روسیه وجود دارد و بدیهی است که نه دیکتاتوری شوروی و نه هیچ دیکتاتوری دیگر تحمل قبول اصل آزادی فرهنگی را ندارد زیرا آزادی فرهنگی اصولاً با هر نوع دیکتاتوری منافات دارد و دیکتاتوری جدید در درجه اول عبارت است از کنترل دماغ و فکر بوسیله اعمال زور و قدرت »

مکیور در اینجا به گفته بنیامین کنستانت (۲) استناد کرده که میگوید:

« فرق بین استبداد با دیکتاتوری آن است که استبداد به مردم اجازه میدهد که خاموش باشند و سخن ، نگویند اما دیکتاتوری مردم را مجبور میکند که بوجدان خود هم دروغ بگویند و بدین طریق آنها را از تنها و آخرین وسیله تسلیت نفس که برای مظلوم و ستمکش باقی مانده است نیز محروم میدارد »

مکیور معتقد است که « مسلماً تا وقتی که تنها به يك حزب اجازه وجود و فعالیت داده میشود و تا وقتی که خط مشی و سیاست دولت و کشور بوسیله برنامه حزب انحصاری و از طرف پیشوا دیکته میشود، آزادی فرهنگی نمیتواند وجود خارجی پیدا کند و نمایش های انتخاباتی که پارتیزانهای مصنوعی دولت دیکتاتوری بعنوان شهود وجود دموکراسی آنرا اداره میکنند و نیز صندوقهایی که حاکی از اتفاق آرا و یانزدیک بودن

(۱) ایدئولوژی

(۲) Benjamin Constant معاصر ناپلئون بناپارت که اصطلاح غصب

را بجای دیکتاتوری بکار برده است

باتفاق آراء در انتخابات است خود دلیلی است آشکار بر عدم وجود آزادی.

(۲) انقلاب و انواع آن: (۱)

ریشه ظهور انقلاب را چنین تحلیل و تعریف میکند که « چون پایه سنت ها و عادات و عقاید و افسانه های اجتماعی سست و متزلزل گردد و از میان برود و يك سلسله سنت ها و افسانه های جدید هم جای آن را نگیرد باشد انقلاب بظهور میرسد. »

مکیور برای انقلاب انواعی قائل گردیده مانند انقلاب ملی ، و انقلاب طبقاتی و هریک را جدا گانه مورد بحث قرار میدهد
انقلاب ملی را انقلابی میدانند که بوسیله آن مردم حکومتی را که اجنبی و دشمن خود می پندارند بر اندازند. این نوع انقلاب را نهضت استقلال طلبی نیز اصطلاح میکند. کلیه انقلاباتی را که بوسیله آن فاتحین از تخت باین کشیده شده و زمامداران محلی جای ایشان را گرفته اند و همچنین انقلاباتی را که منجر به تجزیه قطعاتی از امپراطوریه ها شده و انقلاباتی را که موجب تجزیه قطعاتی از مستعمرات کشور مادری گردیده است ، از نوع انقلاب ملی می شمارد و معتقد است که نتیجه انقلابات ملی در صورت موفقیت ، سیر و پیشروی بطرف ناسیونالیسم است .

انقلاب طبقاتی را نتیجه شکاف بین طبقه ممتاز و طبقات محروم دانسته و گوید روشی است که طبقات محروم بدان متوسل میشوند . از خواص و علائم این نوع انقلاب آنکه دریم قبل از انقلاب الیگارشیك و ستمگراست و در آن رژیم يك طبقه حاکمه حکومت میکند که یا عمدأ و یا از روی نادانی و عدم بصیرت حاجات و تقاضاهای يك جامعه در حال تغییر را

نادیده گرفته و تجاهل میکند.

مکیور انواع دیگری از انقلاب را نیز ذکر نموده که از آنجمله است انقلاب صنعتی و انقلاب اجتماعی و دربارهٔ مراحل انقلاب نیز بحث مفصّلی دارد که ذکر آن از حدود گنجایش این مختصر خارج است.

(ط) فن و تخصص :

در مسئلهٔ فن (۱) و تخصص و مسئلهٔ جمعیت شناسی (۲) نیز بتفصیل بحث کرده و این سه عامل را در اوضاع سیاسی و بین المللی و رژیم حکومتیهای امروزه و جهان آینده بحدا علا دخیل میداند و معتقد است این عوامل در تعیین سرنوشت مردم جهان آینده نقش مهم خواهند داشت. (۳)

(ی) در روابط بین الملل و جهان آینده (۴)

بعقیده مکیور « افعال و اعمال حکومت در داخلهٔ کشور و وظائف محلی و داخلی هر دولت بخصوص در زمان معاصر ارتباط کامل دارد با روابط آن کشور باملل دیگر، و بطور کلی وقایع داخلی هر کشور رابطهٔ مستقیم دارد باروابط بین المللی. لذا تنظیم امور مالی و اقتصادی و مسئلهٔ پول و ارز و اعتبارات و معاملات در هر کشور باید مرتباً با شرایط متغیر خارجی وفق داده شود و از آن روی استقلال اقتصادی (۵) در جهان معاصر و آینده مضراست و مفهومی ندارد و موجد جنگها و باعث تشدید اختلافات خواهد بود »

Technique (۱)

Demography (۲)

(۳) « نسج حکومت » صفحات ۶-۴ و ۲۹۵ - ۲۹۸

(۴) « نسج حکومت » صفحات ۳۶۰-۳۶۷

(۵) و تارکی یابی یازی اقتصادی

« امروزه در اثر ترقی فن و صنعت (۱) دولتهای جهان مجبور شده اند در بسیاری از مسائل تابع تشکیلات و مؤسسات و انتظامات بین المللی شوند از قبیل تعیین امواج فرستنده رادیو و سایر وسائل مخابرات و ارتباط و مقررات قرنطینه و سایر مقررات راجع به بهداشت عمومی و ثبت اختراعات و نمونه ها و حقوق مسافرت افراد در کشورها و حقوق مهاجرین و حقوق اتباع خارجی ساکن هر کشور و حقوق خبرنگاران خارجی و امثال آن . بعضی از این روابط تابع يك سلسله عادات قرار گرفته که به حقوق بین الملل موسوم است و بعضی دیگر تابع مقرراتی است که در انجمن های بین المللی وضع گردیده است »

« کشورها هنوز يك مؤسسه بزرگ و مشترك بوجود نیاورده اند که کلیه مسائل مشترك بین المللی را نظارت کند اگرچه بتازگی در مورد بعضی از مواد بوسیله تشکیلات جدید انجمن ملل متفق اقدام کرده اند ولی بسیاری از مطالب و مسائل هنوز در برده ابهام و لاینحل باقی مانده است، و دو افسانه یادوست است که مانع اقدام مهم فوق گردیده :

(اول) سنت حق حاکمیت ملی یا استقلال ملی (۲)

(دوم) سنت انحصار منافع ملی یا منافع انحصاری ملی .

باید دانست که خط مشی ها و سیاست های اقتصادی ملی اصولاً برضد منافع ملتهای دیگر است و لذا موجب تشدید اختلافات میگردد . از طرف دیگر مسلم است که کشورهایی که در زمان جنگ یا بعنوان پیش بینی یا امنیت و حفظ خویشتن در هنگام جنگ ، روش استقلال اقتصادی یا بی نیازی اقتصادی را حمایت میکنند همانا هدف نظامی و مقاصد جنگی

(۱) تکنولوژی

(۲)

دارند و طالب صلح نیستند و بنا بنعقب همین خط مشی و سیاست است که مقاصد استعماری و ایجاد منطقه نفوذ را تعقیب نموده در صدد هستند اراضی کشورهای را که دارای مواد خام مهم مانند معادن نفت و لاستیک و مس و آهن و قلع و نیکل و منگاز و ذغال هستند بعنوان

فوق تصاحب نمایند.

این نوع دولتهای استعماری با اتحادیه‌ها و شرکت‌های بزرگ تجاری و اقتصادی وارد بست و بند شده آنها را بمیدان استعمار میفرستند، مثلاً شرکت‌های مزبور را از شرایطی که بتجار داخلی تحمیل شده است معاف میدارند و برای آنان امتیازات و معافیت‌هایی قائل میشوند تا بدینوسیله آنها را تشویق بمجاهده در استعمار و استثمار در کشورهای ضعیف مورد نظر نمایند. و نیز این نوع کشورها سعی دارند بر قدرت حمل و نقل دریائی و ظرفیت کشتی رانی خود بیفزایند.

« ایجاد تعرفه‌های گمرکی و بستن بندار (۱)، وضع مالیاتها، کنترل

های ارزی و سایر ابداعات از این قبیل عموماً ابداعاتی مربوط باصل بی نیازی اقتصادی است (که آنرا در علوم سیاسی ناسیونالیسم اقتصادی اصطلاح کنند) و برای جلوگیری از واردات و تعویض اجناس محلی بجای آنهاست و جلوگیری از واردات یعنی مجاهده غیر مستقیم در ورشکست اقتصادی کشورهای همسایه. و بدینوسیله است که چنین اقدامات نه تنها موجب میشود که کشورهای دیگر نیز معامله بمثل کنند بلکه باعث تشدید خصومت میشود و منتهی بجنک میگردد »

(۱) embargo بستن بندار کشور بروی کشتیهای خارجی یا کشتیهای کشور

مخصوص یا بعضی از کشورها و بانوقیف کشتی های مزبور در بندر طبق شرایط معین بمنظور تلافی یا عمل خصمانه یا فشار بکشور دیگر.

دیگر آنکه تعقیب روش استقلال اقتصادی باعث تنزل سطح زندگی در جامعه ها گردیده و سبب می شود که بسیاری از اجناس با بهائی گران تر تهیه گردد. بدین معنی که با خرج مبالغی بیشتر و صرف نیروی بیشتر اجناسی گران تر تهیه میشود لذا استقلال اقتصادی کامل را باید ب فقر کامل معنی کرد و بی فیازی نسبی را به فقر نسبی. و با ابراز تعصب نسبت باین روش و اصرار در عمل کردن بدان، در واقع حکومتها بظرفیت تمول ملت خود لطمه وارد ساخته و آنرا تقلیل داده و تخریب کرده اند، همانطور که عملیات جنگی حکومتها ثروت ملت ها را تضییع کرده بباد میدهد.

بعقیده مکینور «اینکه بعضی حکومتها ادعا میکنند که استقلال اقتصادی اگر ضرر مالی و زیان اقتصادی دارد بازاء آن نفع دیگری دربر دارد یعنی حیثیت ملی و امنیت ملی را فزونی می بخشد صحیح نیست و چنانکه این دعوی را مورد تحقیق قرار دهیم بطلان آن مسلم میگردد.»

گوید: «بیشتر نتیجه همین اصرار باستقلال اقتصادی است که جهان معاصر در يك حالت ابهام و پیچیدگی بیک عده کشورهای ملی كوچك و بزرگ تقسیم شده و هر جامعه ای برای خود يك حوزه قضائی و اتوریتة جدا گانه بوجود آورده است، در حالیکه شرایط لازم برای حفظ بسیاری از منافع مردم این کشورها بوجود نیامده و تعداد کثیری از منافع این جامعه های موسوم بملت ها در خطر است و ضمانت تأمین ندارد»

بالاخره مکینور از مقدمات فوق چنین نتیجه میگیرد که «تعقیب روش مزبور (یعنی اصرار به حفظ استقلال اقتصادی ملی) تمدن بشری را تهدید به زوال میکند زیرا جهان ما در تحت شرایط نوین نمیتواند بیش

از یکی از دو صورت داشته باشد یا نظم عمومی جهان و یا جنگ عمومی عالم و چون ثابت کردیم که حصول اولی با تعقیب روش استقلال اقتصادی میسر نیست بدیهی است که جانشین آن جنگ می باشد و طریق ثالثی بنظر نمی رسد . « (۱)

بعقیده مکینور این است سبب اصلی بروز جنگهای زمان معاصر . و اما در باب جهان آینده ، هر چند مکینور چندان نسبت بدان ابراز خوش بینی ننموده و نیل بصلح عمومی عالم را چندان آسان و سهل الحصول نمیشمارد ، معذرا راه نیل بدان را نشان میدهد . وی در این مورد با عقیده کانت آلمانی موافقت دارد که میگوید:

« شرط مقدمانی و لازم برای ایجاد نظم عالم که منوط بوضع حقوق جهانی می باشد عبارت از آن است که تمام کشورها قبلاً شکل حکومت جمهوری را برای خود پذیرند » (۲)

بعقیده مکینور هیچ نوع نظم نوین بدون زحمت و رنج بسیار و مشقات طولانی و بشمار در طریق تغییر طرز فکر مردم جهان و مؤسسات ایشان بنحو شایسته ای که مناسب زمان باشد بوجود نخواهد آمد .

گوید : ایجاد نظم نوین بین المللی امروز از واجبات درجه اول است و ایجاد چنین نظم منوط است باینکه ملل متساویاً و جدا در قبول و عمل باصل وفق دادن خود با شرایط زمان (۳) بکوشند . امروزه با کشف جدید نیروی اتمی دیگر اتکاء دولتها تنها بزور و نیرو ، فکری

(۱) دسج حکومت ، صفحه ۳۶۷

(۲) دسج حکومت ، صفحه ۳۸۷

است کهنه و پیهوده و زمانی بیاید که این نوك تفكر در زوایای فراموشی نهاده شود و از آن مانند روش قرون بربریت و توحش یاد شود. باید طرز فکر عوض شود و ترس ها و شك و تردیدها و بدگمانیها از میان برود و قدرت بین المللی (۲) جانشین قدرت ملتها گردد. آنچه که امروز به ما امید میدهد که شاید چنین نظم نوین بین المللی در آینده بوجود آید آن است که می بینیم رشته های عقیده با استقلال اقتصادی نسبت به چند دهه قبل بالنسبه سست شده و بطلان این عقیده ثابت و شایع گردیده و چنانچه همکاری بین ملل تقویت گردد امید آن است که این همکاری به صلح بین المللی منجر شود. همانطور که در مردم امروز ترس از بردگی و غلامی و خرید و فروش بردگان که در قدیم از معمولات رایج بود مرتفع گردیده اگر روزی فرارسد که ترس مردم از جنگ هم بهمین نحو مرتفع گردد امید است از فرصت هایی که برای نمونیروی خلاقه آدمی در جلو مردم جهان موجود است استفاده شود و منابعی جدید از طبیعت را که علم در جلو ما گذاشته است بمنظور رفاه و بهبودی زندگی بشری بکار ببریم.

مکیور نسبت بمنشور ملل متفق و طرح دهمبارتن اوکس (۳) و بخصوص قسمتی از آن که قدرت اصلی و حفظ صلح را منحصرأ بدست چند قدرت بزرگ جهان معاصر سپرده است انتقاد کرده و آنرا دور از

(۲) اتورپته بین المللی

(۳) Dumbarton Oaks نام محلی است نزدیک واشنگتن که اولین طرح

منشور ملل متفق و تشکیلات آن بین نمایندگان چهار دولت امریکا و شوروی و انگلیس و چین را در نوآکتبر ۱۹۴۴ مورد مشاوره و تصویب قرار گرفت.

نیل بهد فءالای صالح جهانی دانسته و معتقد است که قرارداد مجمع اتفاق ملل سابق (۱) از این حیث بهتر از منشور ملل متفق امروز بوده (۲) و هدفی عالی تر داشت زیرا فاقد چنین شرط غیر منصفانه ای بود و لا اقل اسماً همه ملل جهان را بیک چشم نگریسته و برای بعضی مزیت و رجحان نسبت ببعض دیگر قائل نشده قدرت جهانی را رسماً و علناً بدست چند دولت بزرگ نسپرده بود . (۳)

☆☆☆

League of Nations ' Convention (۱)

United Nations Charter (۲)

(۳) « نسج حکومت » صفحات ۳۹۹ و ۴۰۰

ششم - والتر لپ من و عقاید سیاسی وی

شرح حال و آثار:

والتر لپ من (۱) متولد سال ۱۸۸۹ در شهر نیویورک . تحصیل کرده در دانشگاه هاروارد امریکا از نویسندگان مشهور و از مقاله نویسان (۲) معاصر امریکائی است که همه روزه مقالات و تفسیرهای سیاسی وی از وقایع روزمره سیاسی داخلی امریکا و حوادث بین المللی در بعضی از جرائد امریکا دیده میشود .

البته لپ من رایك فیلسوف سیاسی نمیشمارند بلکه اورا يك مفسر سیاسی و يك نویسنده سیاسی میدانند مع هذا در مسائل سیاسی و بحث و تفسیر وقایع سیاسی زمان معاصر صاحب نظر میباشد و تحلیل وی از بعضی از مسائل سیاسی و اجتماعی جالب توجه است . لپ من از لحاظ مسلك سیاسی ابتدا سوسیالیست بود و بتدریج عقیده سیاسی و مسلك وی به لیبرال چپ مبدل گشت . بعداً بحزب جمهوری خواه امریکا پیوست . مجلات نیو یورک بلیك (جمهوری نوین ۳) و نیو یورک ورلد (جهان نیویورک ۴) را تأسیس نمود . سالهاست که یکی از نویسندگان روزنامه معروف نیو یورک هرالد تریبون (۵) میباشد کتاب فلسفه زیگموند فراید

Walter Lippmann (۱)

Columnist (۲)

New Republic (۳)

New York World (۴)

New York Herald Tribune (۵)

والقر لیب من

(۱) فیلسوف روانشناس معروف آلمانی را بانگلیسی ترجمه کرده . در سال ۱۹۱۷ معاونت وزارت جنگ امریکا را عهده دار بود و بعد از جنگ اول جهانی در سالهای ۱۹۱۸ و ۱۹۱۹ در تأسیس کنفرانس صلح و رسای پاریس شرکت داشته و تجارب سیاسی بسیار در سیاست و روابط بین المللی اندوخته . وی نویسنده کتب متعدد داشت . معروفترین کتاب سیاسی لیب من که بیش از سایر آثار او موجب شهرتش گردیده کتابی است موسوم به « افکار عامه » (۲) که در سال ۱۹۲۲ نوشته شده و مسئله افکار عمومی را که چگونه متشکل میشود و کی اداره میکند و چه عواملی در آن مؤثر است نیک تحلیل و در آن بحث کرده و ما اصول مندرجات کتاب مزبور را برای نشان دادن طرز فکر وی در اینجا خلاصه میکنیم .

دیگر از تألیفات وی کتاب « مقدمه سیاست » (۳) ، گرفتاری های دیپلماسی « (۴) ، « آزادی و اخبار » (۵) « مقدمه اخلاق » (۶) ، « روش آزادی » (۷) ، « صحنه سیاست » (۸)

Sigmund Freud	(۱)
Public Opinion	(۲)
A Preface to Politics	(۳)
The Stakes of Diplomacy	(۴)
Liberty and the News	(۵)
A Preface to Morals	(۶)
The Method of Freedom	(۷)
The Political Scene	(۸)

« جامعه نیکو » (۱) ، « یادداشت‌های راجع به جنگ و صلح » (۲) ، و کتاب « سیاست خارجی امریکا » (۳) است .

خلاصه عقاید سیاسی والتریلپ من

(الف) افکار عمومی :

والتریلپ من در کلیه مباحث سیاسی خود و بخصوص در کلمات افکار عامه بعضی اصطلاحات مخصوصه برای تبیین مقاصد و افکار خود وضع کرده که چند اصطلاح آنرا در اینجا ذکر خواهیم کرد.

وی در کتاب افکار عامه برای کشف اینکه بینیم افکار عمومی از کجا سرچشمه میگیرد و چگونه بوجود میآید و به چه نحو شکل میگیرد ابتدا وارد این بحث میشود که قضاوت کلیه افراد ما درباره امور بشری و بخصوص درباره امور جهان و مسائل مربوط بسایر کشورها و مناطقی که خارج از دایره مرئی و منظر ما قرار دارند متباین با حقیقت و واقعیت میباشد زیرا قضاوت ما محدود است :

اولا محدود مرئی و منظر ما .

و ثانیاً به حدود دایره فکر ما و وسعت افق اطلاعات ما (۴) وی، جهان خارج از حدود رؤیت و بیرون از حدود اطلاع و بصیرت ما را جهان برونی و آنچه را که در حوزه اطلاع و رؤیت ما قرار گرفته است جهان درونی مینامد

T e Good Society (۱)

Notes on War and Peace (۲)

U . S . Foreign Policy (۳)

(۴) کتاب « افکار عامه نسخه Pelican چاپ موسسه نشریات Penguin

و معتقد است جهانی که مایبدا آنرا بشناسیم و احتیاج به شناسایی آن داریم با جهانی که خیال میکنیم آنرا میشناسیم کاملاً متباین میباشد.

هرچند لیپ من در اینمورد روی کلیات صحبت داشته و بیان وی شامل امور داخلی يك کشور نیز میباشد یعنی مثلاً مردم تبریز شهر تهران و مردم کرمان شهر مشهد را آنطور که مطابق با واقع است نمیشناسند و قضاوت ایشان در مورد جامعه های دورتر با حقیقت و واقعیت مطابقت ندارد، ولی بیشتر در این بحث توجه وی بمسائل خارج از کشور و سیاست بین المللی و جهانی معطوف است.

لیپ من از مقدمه فوق اینطور نتیجه میگیرد که قضاوت مادر باره محیط خارج از حدود درك و رؤیت ما منوط است باینکه چگونه محیط مزبور را در دماغ خود تصویر کنیم و خواص و اوضاع این تصویر منوط بدان است که اطلاعاتی که برای ایجاد آن تصویر بدماغ ما وارد شده است معلوم گردد از کجا آمده از کجا سر چشمه گرفته و چگونه بدماغ ما وارد گشته است. وی در واقع میخواهد ضرب المثل معروف فارسی را با ثبات رساند که « انسان بنده چشم و گوش است »

نویسنده مزبور برای اثبات این مطلب امثله متعددی ذکر نموده که چگونه عقاید مردم در مورد شخص معین یا موضوع مشخص یا يك واقعه یا يك موضوع علمی در اثر تغییر عوامل فوق یعنی منبع صدور اطلاع و چگونگی ورود آن بدماغ تغییر کرده یا تاخیر و رو ديك خبر و اطلاع در طرز تفكر ما تأثیر عمیق داشته است.

از جمله واقعه جزیره کوچکی را ذکر میکند که در نقطه ای دور افتاده از اقیانوس قرار دارد و در آن جزیره در سال ۱۹۱۴ عده معدود

انگلیسی و فرانسوی و آلمانی زندگی میکردند. در آن جزیره هنوز دستگاه تلگراف در آن سال دایر نشده و ارتباط آن جزیره با دنیای خارج عبارت بود از اینکه هر دو ماه یکمرتبه يك كشی پستی انگلیسی که از آن منطقه عبور میکرد اندکی در آنجا توقف مینمود.

در اوایل ماه سپتامبر سال ۱۹۱۴ هنوز کشتی وارد نشده بود و ساکنین بیخبر آن جزیره بدون آنکه از بروز جنگ بزرگ جهانی اطلاع داشته باشند مدت شش هفته با کمال رفاقت با یکدیگر بسر برده و زندگی میکردند و هنوز در باب آخرین خبری که شش هفته قبل بآنها رسیده بود یعنی محاکمه مادام کایو (۱) که گاستون کالمت (۲) را بقتل رسانیده بود بحث میکردند.

روزی در اواسط ماه سپتامبر طرف عصر روی اسکله اجتماع کرده منتظر ورود کشتی بودند که ازدور نمایان بود تا از ناخدای کشتی سؤال کنند که آیا مادام کایو محکوم یا تبرئه گردید. اما کشتی بجای اخبار راجع بمحاکمه مادام کایو خبر وقوع جنگ اروپا را که بین انگلیس و فرانسه با آلمان آغاز شده بود آورد و بر ساکنین جزیره معلوم شد که مدت شش هفته در اشتباه بوده اروپای دیگری را غیر از آنچه که صورت واقعیت داشته است در دماغ خود تصویر میکردند.

بدیبی است که این خبر در دماغ ایشان بلافاصله تأثیری شدید کرد و دوستی هارامبدل بدشمنی و مهر را بدل بکین ساخت چون شکل اروپا و تصویر آنرا در دماغ آنها تغییر داد.

و نیز والتر لیب من گوید که «قبل از ظهور جنگ جهانی اول و حتی تا روز شروع جنگ مردم اروپا که انتظار وقوع جنگ را نداشتند هر کدام بکاری مشغول بودند که قطعاً با اوضاع اروپای آینده و چهار سال مدت جنگ وفق نمیداد. فروشندگان و صادرکنندگان اجناسی را تهیه میکردند و برای صدور حاضر مینمودند که پس از شروع جنگ قادر بصدوران نبودند زیرا دیگر کشتی برای حمل و نقل امتعه تجارنی یافت نمیشد و کشتی‌ها باید بانجام مقاصد جنگی مشغول شوند».

لیب من مثال دیگری در این باب آورده گوید: در سال ۳۸۹ بعد از میلاد سنت امبروز (۱) از پیشوایان مذهبی مسیح درباره شکل و هویت زمین چنین نوشت که «بحث در اینکه آیا زمین در هوا معلق است یا بروی آب قرار گرفته و مشاجره در اینکه چگونه هوای رقیق جسم ثقیل را دربر گرفته و یا آنکه چرا زمین در آب فرو نمی‌رود و غرق نمیشود بیهوده است و برای ما کافی است که تنها به آنچه که در کتب مقدس در این باب نوشته شده است مؤمن و معتقد باشیم زیرا آنچه که اراده خداوند تعلق گیرد همان است. اگر اراده پروردگار تعلق گرفت که زمین در هوا معلق باشد یا بر سطح آب تکیه کند همان اراده انجام خواهد گرفت و ما نباید بیهوده در این مورد فکر کنیم و علم باین مطلب به امید ما نسبت بزندگی در جهان آینده یعنی حیات پس از ممات کمکی نخواهد کرد».

در آئمان فتوای سنت امبروز غیر قابل تردید تلقی شد و همه مردم آنرا پذیرفتند. ولی يك قرن و نیم بعد از وی مردم در این فکر فرو

رفتند که چه باید گفت در باب مردمیکه در آنطرف زمین یعنی در نقاط متقاطر با محل سکونت ما زندگی میکنند . بحث در این مسئله بنیان نظریه امبروز را که تا آن زمان رایج و غیر قابل تردید بود متزلزل کرد و باعث يك سلسله مشاجرات علمی گردید . يك نفر کشیش موسوم به کوسماس (۱) که شهرت بعلم و فضیلت داشت مأمور حل این مسئله و کشف و طرح نقشه عالم گردید بطوریکه با عقاید مسیحیت هم وفق دهد . کشیش مزبور نقشه جهان را بشرح زیر طرح نمود و مشکل را بعقیده مردم آن زمان حل کرد بطوریکه تا مدتی مدید عقیده وی مورد قبول عامه بود .

وی البته مدعی شد که کشفیات خود را از کتب مقدسه آسمانی اقتباس و استنباط نموده گفت که «عالم متوازی الاضلاعی است مسطح که عرض آن از شرق بغرب مضاعف طول آن از شمال بجنوب میباشد . در جنوب این متوازی الاضلاع زمین است که محل سکونت ماست و محاط است باقیانوس و اقیانوس هم بنوبه خود محاط است به زمین دیگر که مسکن مردم قبل از طوفان نوح بوده (آنرا زمین خارجی اصطلاح کند) و بعداً کشتی نوح در سر زمین وسطی یا زمین داخلی فرود آمده است که مسکن فعلی ما باشد . در طرف شمال يك کوه بلند مخروطی شکل وجود دارد که ماه و خورشید بدور آن گردش میکنند . هنگامیکه آفتاب در پشت آن کوه قرار میگیرد شب فرا میرسد . آسمان بزمین خارجی چسبیده و آسمان محاط به چهار دیوار بلند است که منتهی بیک سقف مقعر میشود بطوریکه زمین داخلی محل سکونت ما بمنزله کف اطاقی گنبدی شکل

میشود که سقف آن آسمان است .

در طرف دیگر آسمان نیز يك اقیانوس دیگر قرار دارد و آبهای مافوق فلک گردون را تشکیل میدهد . فاصله بین اقیانوس فلکی و آخرین سقف عالم به برکات تعلق دارد . فضای بین زمین و آسمان متعلق به فرشتگان است . و چنانچه سنت پول (۱) گفته است سطح زمین مسکن بنی آدم است و چگونه میشود که باین گفته صریح مقدس کسانی در نقطه متقاطر زمین سکونت داشته باشند ؟

بدیهی است پس از آنکه عقیده فوق جای عقیده سابق را گرفت دیگر مردم حتی حق نداشتند در باب نقطه متقاطر زمین صحبت یا فکر نمایند .

عوامل موجد افکار عمومی :

لیپ من سپس سعی میکند که بجهان خارج از محیط اطلاع ما نیز نفوذ کرده عناصری را که مؤثر در تشکیل تصویر دنیای خارج در دماغ ماست و موجد افکار عمومی است کشف نماید و بالاخره عناصر مزبور را بعقیده خود کشف نموده بشرح زیر نام میبرد و آنها را عوامل تشکیل افکار عمومی می شمارد :

- (۱) مذهب (۲) سنت و سابقه (۳) عادات ملی (۴) تربیت
- (۵) خانواده (۶) محیط (۷) همسایه (۸) میل طبقه حاکمه و صلاح و مصلحت آن طبقه (۹) اوضاع بین المللی (۱۰) زمان (۱۱) مکان
- (۱۲) طرز توجه بمسائل و میزان بیداری (۱۳) فرصت ها (۱۴)

(۱) St. Paul از پیشوایان اولیه مذهب مسیح

(۲) Attention

(۳) Opportunities

(۱۴) سرعت وصول اطلاعات و اخبار (۱) (۱۵) کلمات (۲) (که منظور از آن اصطلاحات موضوعه و کلمات معموله در محاورات روزمره یا کلمات واصطلاحاتی است که نسبت به جریان اوضاع و احوال سیاسی وضع میشود و معمول میگردد) لیب من در باب هریک از عوامل فوق جداگانه بحث کرده و توضیح میدهد

طرق ایجاد افکار عمومی:

بعقیده لیب من عوامل زیر طرق ایجاد افکار عامه در زمان معاصر است:

(۱) مدرسه (۲) روزنامه و مجله و سایر مطبوعات

(۳) سینما (۴) رادیو (۵) نطق و بیان

(۶) تماس با دیگران (۳)

(ب) خلوت و جلوت رجال : (۴)

لیب من عنوان فوق را موضوع بحث قرار داده گوید : « هر فردی واجد دو شخصیت است یکی شخصیت وی در خلوت و تنهایی که از دیگران پوشیده و پنهان است (۵) و دیگر آنطور که در انظار دیگران خود را جلوه میدهد .

فاصله بین شخصیت خلوتی و شخصیت جلوتی افراد عادی به مراتب

Speed (۱)

Words (۲)

Contact (۳)

(۴) « افکار عامه » صفحات ۲۵-۳۳

Privacy (۵)

کمتر است از افراد صاحب مقام و عمل حکومت و زمامداران و هر چه که مقام کسی بالاتر رود این شکاف زیادتر میشود و در زمامداران درجهٔ اول این فاصله در حد اعلا است. مثلاً تجلیلات و جاه و جلال و دستگاه و تشریفاتی که سلاطین برای خویش قائل میشوند عموماً مربوط بشخصیت جلوتی آنهاست و تنها معرف شخصیت ظاهری ایشان است و شخصیت اصلی خود را به مردم نشان نمیدهند و همین نکته مؤثر در اعمال و افعال زمامداران و باعث بروز خطا و اشتباهات از طرف ایشان است و علاج آن بستن آنهاست بازنجیرهای نظارت (کنترل) ملی. شخصیت خلوتی اشخاص شخصیت طبیعی و اصلی ایشان است. اما شخصیت جلوتی اشخاص مصنوعی و ساختگی است و همین شخصیت ظاهری است که گاهی موجب گمراهی مردم میگردد و قضاوت صحیح مردم را منحرف میدارد چون قضاوت در اعمال و افعال سیاسی زمامداران رکن مهمی است در تشکیل افکار عمومی، پس چه بسا که افکار عمومی هم با حقیقت واقع وفق نمیدهد.

(ج) سانسور: (۱)

لیپ من سانسور رایکی از عوامل مؤثر در تشکیل افکار عمومی دانسته و گوید که سانسور سبب میشود که حقایق عریان با اطلاع مردم نرسد و لذا افکار عمومی بخطا میرود.

مقصود وی از سانسور این است که افراد طبقهٔ حاکمه اولاً نیات درونی خود و خلوت خود را به مردم نشان نمیدهند و آنچه را که هستند و آنچه را که نیت دارند از مردم نهان داشته و مشکلات مردم را نادیده میگیرند (۲)

(ثانیاً) چون منابع اطلاعات و اخبار در دست افراد طبقه حاکمه است آنچه را که میل ندارند بسمع مردم برسد حذف یا ضعیف نموده و تغییر شکل میدهند و آنچه را که بمصلحت خودشان و مفید برای حفظ قدرت ایشان است بصورتی مبالغه آمیز به چشم و گوش مردم وارد میسازند و بدین طریق شکل افکار عمومی را بروفق دلخواه تغییر میدهند.

نقش ذهنی و سانسور (۱)

بعقیده لیپ من مجموع اخبار و اطلاعات و پیام هایی که از جهان خارجی دایره اطلاعات يك فرد بدهاغ وی وارد میشود تشکیل نمونه ای میدهد (که لیپ من آنرا استرئوتیپ (۲) اصطلاح میکند و ما آنرا به نقش ذهنی معنی کردیم) چگونه مجموع حروف و کلماتی را که يك نفر حروفچین چاپخانه در يك صفحه پهلوی یکدیگر گذاشته و تشکیل يك قالب یا يك صفحه نمونه را میدهد که بعداً در زیر چاپ رفته و صفحات روزنامه را بوجود میآورد بهمان طریق مجموع کلمات و پیام های واصله بدهاغ هر يك از ما تشکیل يك استرئوتیپ یا صفحه نمونه مهبای چاپ را داده و مجموع این نقوش ذهنی تشکیل قالب افکار عمومی یا اراده ملی را میدهد.

در تحلیل افکار عمومی در جامعه دموکراسی و طبق سنت دموکراسی چنین استدلال میکند که چون تصاویر درونی دماغ مردم با حقایق جهان خارج وفق نمیدهد و اصلاح طلبان یا مدعیان اصلاحات (۳) نیز اصل

(۱) افکار عامه ، صفحات ۲۰ و ۱۱

Stereotype (۲)

Reform (۳)

فوق را در نظر نمیگیرند لذا اصلاحات لازم و شایسته زمان دردمو کراسی انجام نگرفته است .

گوید : « افکار عمومی بردونوع است: یکی آنچه در درون مردم از خودشان و دیگران و در نتیجه احتیاجات و روابط با دیگران حاصل میشود. دیگر آنچه اشخاص یا دستجاتی تهیه کرده و بذهن عامه تحمیل میشود که آن درواقع افکار عمومی حقیقی نیست. از عللی که مانع ایجاد افکار عمومی حقیقی میشود یکی سانسور ساختگی و دیگر محدود بودن روابط اجتماعی و سوم تنگی وقت و زیادی مسائل عمومی است که شخص مجبور میشود آن مسائل را بطور فشرده و مالمخص بشنود یا بخواند یا مطالعه کند و چهارم آنکه بیم آن است که مطالعه دقیق امور اجتماعی ترتیب روزانه زندگانی ما را برهم زند

پس درواقع حدود و قیود خارجی و اغراض و افکار مسبوق بذهن سبب میشود که ما معلومات محدود و ناقص از عالم خارج کسب کنیم و فکر ما بدین طریق محدود و منجمد و یکنوع فکر قالبی بار میآید »

(د) مطبوعات

بعقیده لیب من باتوجه باینکه چگونگی و بجه منظور اخبار و اطلاعات به روزنامه ها میرسد و همچنین باتوجه باینکه فن ژورنالیسم یا روزنامه نگاری امروز برچه اساس اقتصادی قرار دارد حتی در کشورهای دموکراسی نمیتوان جرائد را مظهر افکار عمومی دانست . بلکه باید گفت که جرائد و مطبوعات از عواملی هستند که موجد افکار عمومی یا مؤثر در ایجاد افکار عمومی است. وی معتقد است که اگر بخواهیم به ترقی نائل آئیم و بزندگی

اجتماعی و فردی بهبودی بخشیم باید افکار عمومی را برای مطبوعات متشکل نمود (۱) اما نمیگوید که این افکار را که و کدام شخص یا اشخاص یا دستجات یا مؤسسات برای مطبوعات متشکل نمایند، چه اگر این وظیفه را بحکومت محول کنیم در حقیقت معتقد بیک نوع سانسور افکار شده ایم. بعقیده بعضی دیگر از نویسندگان معاصر باید جرائد و مطبوعات عین وقایع و اخبار را بدون مبالغه بعضی از اجزاء آن و بدون حذف چیزی از آن یا افزودن چیزی بر آن یعنی بدون اعمال نظر شخصی یا حزبی نشر دهند و باید عین وقایع را در معرض قضاوت افکار مردم گذارند. البته این شرط مربوط بجامعه هائی است که مردم آن تحصیلاتی در حدود متوسط داشته باشند. مردم خودشان عکس العملی نسبت به هر خبر و هر واقعه بنحو طبیعی و بدون آنکه تحت تأثیر تلقینات واقع شوند نشان میدهند. بدیهی است که عوامل عادت و سنت را نمیتوان در این میانه حذف نمود و بالطبع عوامل مزبور در قضاوت مردم مؤثر است.

بالاخره مجموعه عکس العمل های طبیعی مردم که عاری از تأثیر نفوذ تبلیغات و تلقینات باشد میتواند گفت که افکار عمومی را نسبت به قضیه تحت نظر تشکیل میدهد و در غیر از این صورت آن افکار عمومی که بوسیله جرائد و سایر وسائل مانند اعمال نظر حکام و متنفذین و مصادر امور و عناصر حاکمه بوجود آمده باشد مصنوعی و غیر حقیقی است یعنی بسا حقایق و احتیاجات وفق نمیدهد و مسلماً بنفع یک دسته مخصوص و بضرر دسته دیگر یا دستجات دیگر است.

(ه) نفوذ (۱) و قدرت :

لیپ من نفوذ (اتوریته) و قدرت را دو عنصر جداگانه شمرده و میگوید این دو عنصر است که شخصیت اجتماعی برای معدودی از افراد جامعه بوجود آورده اصطلاح بزرگان یا رجال را شامل حال ایشان مینماید. بعقیده وی بهر شخص معمولی وعادی وعابرسیل این دو مزیت بخشیده شود بفوریت شخصیت عارضی و موقتی موسوم به شخصیت اجتماعی را دروی ایجاد میکند و این همان شخصیتی است که آنرا تحت عنوان شخصیت جلوتی ذکر نمودیم.

معتقد است که شهرت اجتماعی و شخصیت اجتماعی افراد را گمراه میکند و موجب اشتباه ایشان در محاسبه در رابطه خودشان با مردم میشود و محیط خود و اشخاص دیگر را برخلاف حقیقت و واقع میشناسند. و با تلقین بنفس برای خویشتن امتیازاتی طبیعی و آسمانی و مزایای خداداد نسبت بدیگران قائل میشوند. در حقیقت خود را فریب میدهند و از سایرین کناره گیری کرده با مردم دیگر فاصله میگیرند و تصور میکنند خداوند از ازل ایشان را قائل و پیشوا آفریده است. در نتیجه عکس العملی در اعمال ایشان بوجود میآید که همان باعث سقوطشان میگردد.

گوید: «شهرت عامه» (۲) بمنزله پرده ایست که خطاها را میپوشاند و بهمین سبب است که همیشه بین زمامداران و مردم شکافی موجود است و این خود یکی از عللی است که معلوم میکند چرا انسان نتوانسته است

(۱) Authority چون هردو اصطلاح Power و Authority

در این کتاب به کلمه قدرت ترجمه شده است ناچار در اینجا اصطلاح اتوریته به نفوذ ترجمه

شد و منظور همان نفوذ قدرت یا نفوذ ناشی از قدرت و با قدرت مجاز و متکی به مجوز است

Publicity

(۲)

تاکنون لافل يك جهان نیمه ایدآل بوجود آورد که در آن مساوات و عدالت حکومت کند .

نتیجه آنکه همیشه مصائب و متاعب بر جماعات مردم نازل شده ورنجها و بدبختی ها برایشان تسلط داشته است و بالاخره جهان آدمی همیشه توأم با ناکامیها و نامرادیها بوده است . هنگامیکه هیتلر قصد داشت بکشور روسیه حمله کند و يك جبهه طویل بی نظیر چند صد میلی ایجاد نماید با آنکه ژنرالهای وی در برابر تصمیمات دیکتاتور جرئت ابراز عقیده نداشتند در این مورد ابراز عقیده کرده او را منع نمودند. ولی این ابراز عقیده را هیتلر حمل بنافرمانی کرده مزید خشم و غضب وی گردید و گوش به اندرزهای منطقی ژنرالها که با حقیقت وفق میداد نداده فرما. حمله صادر کرد و با همان يك فرمان بود که کار ملتی را ساخت و انواع بلاها و مصیبت ها و بدبختی ها را برای هفتاد میلیون جمعیت آلمان و چندین میلیون نفوس کشورهای متفق آلمان فراهم ساخت .»

لیپ من عقیده فلاسفه دموکرات و سالفین را مبنی براینکه «علم ضروری برای اداره امور بشری لحظتاً از درون قلب انسان تجلی میکند» مردود دانسته و معتقد است که فرضیه فوق موجب اغفال نفس میشود و اعتقاد به الهام و درون بینی و علم وجدان و عات و معلول سبب میشود که از تحلیل مسائل جهانی که خارج از دسترس هاست عاجز بمانیم .

(و) دموگراسی : (۱)

دموکراسی را چنین تعریف میکند که « عبارت است از ایجاد

یکدستگاه (۱) صحیح که تاحدود امکان باتجلیات اراده اجتماعی مردم وفق دهد ظاهرأ به این تعریف چند ایراد وارد گردد- دیده (اول) آنکه ممکن است اراده‌های اجتماعی بخطا رود (دوم) آنکه ممکن است اراده اجتماعی مردم بسبب گمراهی و انحراف ازطریق حقیقت که نتیجه تبلیغات است باحوال واقعی ملی و بین المللی وفق ندهد چنانچه لیب من خود درجای دیگر مینویسد «در هر جامعه اشخاص هوشمند و زیرکی وجود دارند که متشکل ساختن اراء و افکار را دردست گرفته و بارمز اینکه چگونه درانتخابات تحصیل اکثریت نمایند آشنامیباشند.»

لیب من معتقد است که درایدهای دموکراسی باید يك نوع اصلاحات (۲) بعمل آید تا باجامعه صنعتی و زندگی صنعتی امروز وفق داده شود. وی کارخانه را واحد اساسی و طبیعی دموکراسی شمرده گوید: «از زمان روسو (۳) و جفرسون (۴) سالهاست گذشته و مرکز فعالیت و علاقه جماعات بشری از صحراها و مزارع بشهرها انتقال یافته و لذا آن دموکراسی که روسو و جفرسون شرح داده‌اند و مناسب زندگی زراعتی قدیم بوده شایسته حیات صنعتی امروزیست.»

دراینمورد شاید تا درجه ای حق با لیب من باشد ولی اصل این مسئله مورد بحث است که آیا انتقال از صحراها و دهات و مزارع به شهرها بخودی خود مفید بوده یا نه و سبب و علت این انتقال چه بود،

(۱) مک‌کایسم

Reform (۲)

Rousseau (۳)

Jefferson (۴)

چه مطابق آخرین تحقیقات جدید سبب این انتقال همانا وجود تسهیلات جدید زندگی و مراکز تفریح و پارکها و مدرسه و برق و وسائط نقلیه و سایر وسائل ارتباط و بالاخره وجود فرصت برای کسب و شغل در شهرهاست که کشاورزان را از مزارع و از مناطق طبیعی و خوش آب و هوا به مناطق پر جمعیت شهرها کشانیده و اگر همین تسهیلات زندگی در نواحی کشاورزی ایجاد شود، بعضی از فلاسفه معاصر معتقدند که مردم مجدداً بصحراها و دهات مراجعت خواهند کرد و شهرها را تخلیه خواهند نمود و بعقیده بعضی از علمای جامعه شناسی (۱) با ترقی روز افزون صنعت و بسط راههای شوسه بدهات و قصبان و امتداد رشته های سیم برق و تلفون و تهیه سایر وسائل زندگی چنین روزی فرا خواهد رسید که مردم شهرها بار دیگر بصحراها برگردند زیرا در آن نقاط با داشتن کایه و وسائل زندگی شهری آب و هوای بهتر و نور آفتاب بیشتر خواهد داشت و زندگی ایشان بیشتر قرین سلامت و سعادت خواهد بود و دلیلی ندارد که در صورت وجود آن اصلاحات، زندگی در شهرها بر زندگی در هوای آزاد و در آغوش طبیعت ترجیح دهند

بدین طریق اصلاحاتی را که لیب من برای زندگی شهری لازم میداند نیز تأمین میگردد. زیرا از جمعیت شهرها کاسته شده و اداره امور جامعه شهر سهل تر میشود.

رویه مرفه میتوان گفت که روح کتاب «افکار عامه» لیب من بیشتر روح انتقاد است نسبت باوضاع زمان معاصر که ضمن تحلیل افکار عمومی و بیان کیفیت تشکیل آن ابراز گردیده ولی ایرادی که بدان وارد میباشد

این است که پیشنهادهایی مثبت و موجه و روشن برای بهبودی اوضاع به خواننده تقدیم نمیکند و چنان مینمایند که کتاب خود را با ابراز نو میدی نسبت با اوضاع زمان خاتمه میدهد

(ز) سیاست خارجی امریکا

لیپ من در کتاب دیگر خود موسوم به «سیاست خارجی امریکا» که قبل از جنگ دوم جهانی نوشته شده و در آن هنگام کشورهای متحده امریکا هنوز سیاست کناره گیری سابق را تعقیب مینمودند شدیداً سیاست خارجی امریکا را در زمان گذشته که طبق آئین مؤنرو (۱) سیاست عدم دخالت در اوضاع اروپا و کناره گیری از اوضاع بین المللی جهانی بوده مورد حمله و انتقاد شدید قرار میدهد و این نحو سیاست را مضر شمرده طرفدار تغییر سیاست کناره گیری (۲) و حامی شرکت امریکا در سیاست جهانی و امور بین المللی است و نیز اقرار میکند که خودش نیز بعد از جنگ اول جهانی که طرفدار سیاست کناره گیری امریکا در اوضاع جهان گردیده در اشتباه بوده و نتوانسته است شرایط متغیر جهان و اوضاع آینده را پیش بینی نماید.

(ح) جامعه نیکو

لیپ من در کتاب «جامعه نیکو» (۳) شرایط يك جامعه خوب را که شایسته زمان معاصر باشد مورد بحث و تحلیل قرار داده و در این کتاب است که بعضی پیشنهاد های مثبت برای تشکیل يك جامعه نیکو تقدیم خواننده میکند و ما ذیلا اصول و کلیات کتاب مزبور را با نهایت اختصار

Monroe Doctrine	(۱)
Isolation Policy	(۲)
The Good Society	(۳)

ذکر میکنیم .

لیپ من نسبت بعقیده شایع در بعضی کشورها در زمان معاصر که « هر چه کنترل و نظارت حکومت و دولت نسبت بامور اجتماعی بیشتر باشد آسایش افراد بشریستر خواهد بود » انتقاد نموده و آنرا مردود می‌شمارد .

مبگوید : در جامعه معاصر زمان معاصر که ابهام و پیچیدگی مسائل اجتماعی روز افزون است شایستگی محدود انسان مانع امکان تمرکز کلیه مظاهر زندگی در دولت است و با کنترل متمرکز مبیانت دارد . درجه ابهام سیاست و خط مشی دولتها در تمام جهان نسبت مستقیم دارد با ابهام مسائل و ابهام امور .

وی این عقیده را که بعضی از نویسندگان ابراز داشته و گفته اند که « اشتباهات جنبش اصالت جمع یا حکومت دسته جمعی (۱) که جانشین روش آزادیخواهی (لیبرالیسم) قرن گذشته است بر طرف خواهد شد و روش استبدادی این جنبش پایدار نخواهد ماند » نیز مردود می‌شمارد .

گوید « تسلیم حقوق مردم بخودشان تنها در صورتی میسر است که بگذارند مردم بامیل و رغبت و بنحو آزاد از عقیده و فکر خود پیروی نمایند »

و نیز معتقد است : عمل به آئین کمونیسم که گوید « سوسیالیزه کردن تمام محصولات موجب ازین بردن اختلاف منافع میشود » محال است زیرا تضمینی نیست که هر فرد تبعه کشور بنفع کل جماعت کار کند و تنهاراضی

باشد باینکه در برابر مجاهده خود برای کل جمعیت مزد و اجرتی دریافت دارد ولو آنکه آن اجرت اجرتی متناسب با کار و کافی باشد.

بعقیده وی جنگ مسلماً انحراف از آئین های کمونیستی را برای کشوری که با حکومت استبدادی اداره میشود و ازوماً آنرا بیک قدرت نظامی مبدل ساخته است واجب کرده (البته نظر نویسنده به کشور روسیه شوروی است)

گوید: « اقتصاد تابع نقشه و تحت کنترل نمیتواند در زمان صلح وجود داشته باشد زیرا اقتصاد تحت کنترل نمیتواند هدفی داشته باشد و هدف چنین اقتصاد میتواند متکی به تصمیم ورای عامه باشد ».

معتقد است که حتی حکومت دسته جمعی (کولکتیویسم) تدریجی منتهی به استبداد و حکومت مطلقه کلی (توتالیتریانیسم) خواهد شد زیرا مردم قادر به تغییر و مداخله و نقض مقررات عظیم اقتصادی که دولت وضع میکند نخواهند بود.

گوید: « جنگ تنها وسیله تجدید نظر در طرز توزیع قدرت و وامیازات است »

گوید « کولکتیویسم را بعضی اشخاص به لیبرالسمی که نتواند قول هیچ نوع اصلاحات را بدهد ترجیح میدهند. در حال کولکتیویسم مانع پیشرفت و بهبودی در توزیع کار گردیده و حامی رجعت بطرز تهیه محصول بطریق عهد بدویت است و مانع ترقی میشود »

وی برای اثبات ادعای فوق دو مرتبه رجعت روسیه شوروی را از خط مشی سوسیالیسم مثال آورده و میگوید تغییر خط مشی سوسیالیسم در کشور مزبور خود بهترین دلیل عملی نبودن آئین سوسیالیسم است.

لیپ من بدین طریق سوسیالیسم را غیر عملی دانسته و میگوید برای اصلاح امور جهان باید در نظم اجتماعی تجدید نظر کرد و اصلاحاتی در آن بعمل آورد و اشتباهات لیبرالیسم را بر طرف کرده خطاهای دموکراسی را تصحیح نمود. سرمایه باید بیش از کارگر حالت سیلان و جریان داشته باشد. پول که مقیاس توزیع منظم کار است نباید بر اساس حوادث و متکی بانفاق و تصادف باشد بلکه باید يك واحد پول بیطرف (نه بر اساس طلا) انتخاب شود تا بدانوسیله دستگاه تهیه مواد صنعتی در همه حالت استقلال پیدا کند و نیز انحصارات باید جداً تحریم گردد

هفتم - ادوارد هالت کار و عقاید سیاسی وی

(۱۸۹۲ -)

شرح حال و آثار:

پروفیسور ادوارد هالت کار (۱) متولد سال ۱۸۹۲ در انگلستان از نویسندگان و مفسرین سیاسی معروف معاصر میباشد که تحریرات و اقوال وی غالباً حجت و مورد توجه و مرجع است بخصوص در تفسیر اوضاع سیاسی معاصر و حوادث بین المللی و دوره بیست ساله بین دو جنگ بزرگ جهانی که آنرا بحران بیست ساله یا «یست سال بحران» نام میگذارد و در تحلیل اسباب و علل جنگ و پیش بینی اوضاع جهان آینده نظریاتش غالباً صائب و متکی بمنطق و استدلال تاریخی و علمی است. در امریکا نیز شهرت داشته بخصوص مطالعه دو جلد از کتب وی بنام «یست سال بحران» - ۱۹۱۹ تا ۱۹۳۹ (۲) و کتاب «شرایط صلح» (۳) در

(۱) Edward Hallett Carr در سال ۱۹۴۸ از طرف انشکاء معروف کلمبیا در نیویورک دعوت شد که یک دوره سال تحصیلی مزبور تدریس دوره درسی تحت عنوان سیاست بین المللی International Politics را در عهده گیرد تا دانشجویان علوم سیاسی مستقیماً با وی مواجه شده وسیله پرسشها و شور و تحقیق از نظریات سیاسی او در باب اوضاع بین المللی زمان معاصر مستحضر شوند. نگارنده این سطور نیز در آن سال در دانشگاه کلمبیا به تحقیق و مطالعات علمی اشتغال داشت و در تمام کنفرانسها و جلسات بحث و تدریس وی حاضر بوده در پایان دوره مزبور نیز نامه ای به نگارنده نوشته از حضوری در کنفرانسها ابراز مسرت نمود.

The Twenty Years of Crisis 1919 to 1939 (۲)

Conditions of Peace (۳)

غالب دانشگاه‌ها در شعبه های علوم سیاسی و روابط بین‌المللی بدان تشویق و توصیه می‌شود.

پروفسور کار تحصیلات مقدماتی و متوسطه خود را در لندن و تحصیلات عالی را در کمبریج انجام داده در سال ۱۹۱۶ بخدمت اداری در وزارت خارجه انگلیس وارد گردیده. در ۱۹۱۹ همراه هیئت نمایندگی انگلیس بکنفرانس صلح پاریس رفت. در کنفرانس سفرا در پاریس نیز شرکت نمود بعداً سمت دبیر سوم و دبیر دوم در وزارت خارجه انگلیس اشتغال بکار داشت و چندی بسمت نماینده دولت انگلستان به ریگا و لاتویا ماموریت یافت در سال ۱۹۲۹ مجدداً بوزارت خارجه انگلیس منتقل گردید.

سپس بسمت معاون مستشار امور جامعه ملل و بعد از آن بسمت دبیر اول وزارت خارجه منصوب شد. چندی نیز در وزارت اطلاعات انگلیس ریاست اداره تبلیغات را داشته.

در سال ۱۹۳۶ از خدمت در وزارت خارجه مستعفی و در دانشگاه موسوم به یونیورسیتی کالج واقع در شهر ابری ستویت در ویلز انگلستان (۱) بسمت استاد سیاست بین‌المللی تعیین گردید و تا اکنون در آن سمت باقی و بتدریس اشتغال دارد.

تحریراتش جذاب و مؤثر است و در خواننده تأثیری بسزا میکند زیرا بواقعیات نزدیک شده و از تخیلات و حدسیات و فرضیات اجتناب می‌ورزد

علاوه بر دو کتاب «بیست سال بحران» و «شرایط صلح» که در سالهای

۱۹۴۰ و ۱۹۴۲ انتشار یافته و بدان اشاره شد در حدود هشت جلد کتب دیگر تحت عناوین مختلف عموماً در (تحلیل) روابط بین المللی و سیاست جهانی و نقش انگلیس و آمریکا و روسیه شوروی در جهان امروز نگاشته که از آن جمله است :

« روابط بین المللی از آغاز پیمانهای صلح » نشریه سال

۱۹۳۷ (۱)

« ناسیونالیسم و بعد » نشریه سال ۱۹۴۵ (۲)

آخرین کتاب وی که در سال ۱۹۴۷ انتشار یافته به « تأثیر تماس روسیه شوروی با جهان غربی » (۳) موسوم است و ما تلخیصی از کتاب « بیست سال بهران » که ظاهراً مهمترین کتاب وی تلقی گردیده و هم مختصری از عقاید سیاسی که در کتاب « شرایط صلح » ابراز داشته است در اینجا ذکر میکنیم و هم یک فصل از متن آخرین کتاب او را در تحلیل تماس روسیه شوروی با جهان غرب و تأثیر انقلاب آن کشور در غرب زمین برای نمونه عیناً ترجمه و نقل مینمائیم.

-
International Relations since the Peace Treaties	(۴)
Nationalism and after	(۵)
The Soviet Impact on the western World	(۶)

در خلاصه و اصول عقاید سیاسی پروفیسور کار در تحلیل اوضاع سیاسی جهان معاصر

(الف) مقدمه در تراز اصلی پروفیسور کار

پروفیسور کار در تحریرات خود بطور کلی این تیز را تعقیب کرده و این عقیده را محور و مدار بحث خود قرار میدهد که « یکی از علل بحران و اختلافات زمان معاصر، جنگ بین مسلک خیال پرستی (اید آلیسم یایوتویا ۱) با مسلک اصالت واقع (رئالیسم ۲) است »

بعقیده پروفیسور کار مدت بحران بین دو جنگ جهانی نتیجه این مبارزه و نتیجه اختلاف بین دو طبقه افراطی و تقریبی طرفداران این دو مکتب بوده و برای ایجاد صلح و آرامش در جهان باید این دو عنصر را با یکدیگر ترکیب نموده موازنه ای بین یوتویا و رئالیسم برقرار سازیم (۳)

و همچنین اختلاف بین دو روش اصالت فرد (۴) و روش اصالت جمع (۵) را یکی دیگر از مظاهر دو اصل فوق و علت جنگها و بحرانیهای جهان معاصر شمرده روش اصالت فرد را مظهر فلسفه خیال پرستی و روش اصالت جمع را از مظاهر فلسفه اصالت واقع یا واقع پرستی میدانند و این

Utopia , Idealism (۱)

Realism (۲)

(۳) کتاب « بیست سال بحران » صفحه ۲۳ فصل ۲

Individualism (۴)

Collectivism (۵)

مطلب را نیز مربوط بهمان اصل یا تراول دانسته درواقع منشأ واصل اختلافات و بهرانهای عالم بشری را همان جنک بین دو فلسفه خیال پرستی و واقع پرستی می‌شمارد . میگوید مظاهر این دو فلسفه متعدد است و درشتون مختلف زندگی بشری و حیات اجتماعی تحت عناوین مختلف جلوه میکند .

مثلاً دموکراسی را مظهر فردیت و خیال پرستی و کمونیسم را مظهر روش اصالت جمع می‌شمارد .

و پس از بحث مفصل در این باره چنین نتیجه می‌گیرد که علاج بدبختی های بشر در زمان معاصر آن است که بین مظاهر دو فلسفه ایدآلیسم و رئالیسم و دو روش اصالت فرد و اصالت جمع و عبارت دیگر بین دموکراسی غربی و کمونیسم آشتی و سازش برقرار سازیم و دستگاه و روشی بوجود آوریم که حد وسط بین این دو طریقه باشد و حاوی خواص مفیده هر دو و شامل صفات شایسته زمان باشد .

پروفسور کار در زمان معاصر از جمله نویسندگان و متفکرینی است که مانند جان دیووی و ویلیام جیمز طرفدار وضع طریقه و روشی بین دموکراسی و کمونیسم است .

وی در جای دیگر دو عنصر اخلاق و قدرت را از مظاهر فلسفه خیال پرستی و فلسفه واقع پرستی معرفی کرده لزوم ترکیب این دو و ایجاد موازنه و هم آهنگی بین این دو را تأکید میکند .

در جای دیگر روشن فکران (۱) را از مظاهر خیال پرستی و اداره -

پرستان (بوروکر آنها) رامظهر واقع پرستی شمرده و باز سازش بین این دو طبقه را توصیه مینماید (۲)

هرچند این فکر و این پیشنهاد بسبب تضادهای مشخص و مشهودی که بین دو طریقه حکومت دموکراسی و کمونیسم و اداره امور اجتماع در این دو طریقه دیده میشود در نظر اول ممتنع و بعقیده بعضی این خودنیز جزء خیال پرستیا و در زمره آمال و آرزوهای دور و دراز و غیر عملی (ایدالها و یوتویا) بنظر میرسد ولی در توضیحات بیشتری که در زیر درباره عقاید پروفیسور کار خواهیم داد معلوم خواهد شد که نظریات وی تا چه درجه به ایدالیسم یا به رئالیسم نزدیکتر است

رویه گرفته باتصدیق باینکه تحلیل پروفیسور کار از اوضاع سیاسی زمان معاصر جذاب و دلنشین است و نیکو انجام گرفته يك دستور صریح و مثبت و يك طرح عملی که عالم واقع شناس (رئالیست) و فلسفه اصالت واقع بتواند آنرا هضم نماید بدست نمیدهد و در پایان در عین حال که خواننده را باقوت کلمات و منطق خود شاید قانع ساخته و مؤمن بگفتههای خود میکند باز او را در عالم خیال و ابهام نسبت باوضاع سیاسی زمان معاصر و بخصوص در مورد صحنه جهان آینده بحالت گیجی و سرگردانی رها مینماید.

پروفیسور کار در کتاب « بیست سال بهران » که مینویسد در سال ۱۹۳۷ نقشه و اصول مندرجات آنرا طرح کرده و در سال ۱۹۳۹ یعنی مصادف با آغاز جنگ دوم جهانی بچاپ رسیده ابتدا تاریخ علم سیاست

بین‌المللی و سیرانرا بطور خلاصه ذکر کرده سپس وارد این بحث میشود که بیست سال و دو ماه فاصله بین جنگ اول و دوم یعنی از سال ۱۹۱۹ (پیمان ورسای ۱) تا سال ۱۹۳۹ (یعنی آغاز جنگ دوم) در حقیقت دنباله جنگ اول بود و آرامش در جهان صورت حقیقت نپذیرفته لذا آنرا بیست سال بحران نام نهاده . بیست سال مزبور را منشأ انقلابات و تحولات تازه در اوضاع بین‌المللی و دوره تپه جنگ دوم جهانی می‌شمارد . سپس بتحقیق در بحران مزبور مسئله قدرت سیاسی و اخلاق و اساس حقوق و قانون و مبنای پیمانها و بنیان مشاجرات بین‌المللی پرداخته در پایان در باره آینده احتمالی يك نظم نوین بین‌المللی و جهانی بحث میکند .

هالت کار به پیمان ورسای انتقاد میکند و شکست پیمان مزبور را مورد بحث قرار داده چنین نتیجه میگیرد که : « کنفرانسهای صلح باید هدف اصلی خود را حل مسائل اساسی قرار دهند نه تعیین حدود مرزها و نقشه کشی جغرافیائی روی کاغذ » (۲) و میگوید بیست سال بحران مزبور بهترین موضوعی است برای تحقیق و مطالعه مدعیان آینده صلح که وقایع آنرا همیشه در مدنظر نگاهدارند و آئینه عبرت شمارند .

گوید : « پیمان صلح ورسای اقدامات متفقین بعد از جنگ اول که پیمان مزبور را حل و تصفیة مسائل سیاسی جهانی پنداشتند اگر چه مقررات ناسیونالیسم آلمان را درهم شکست ولی اوضاع و شرایطی را که موجود آثار

ناسیونال سوسیالیسم بوده و وجود آنرا ممکن میساخت بحال خود باقی گذاشت» (۱) نویسنده در اینجا بطور وضوح توجیه نمیکند که آن شرایط و اوضاع چه بوده و چه باید کرده باشند تا آنرا تغییر دهند.

هالت کار در جای دیگر نظریات اتحادیه نظارت دموکراتیک انگلیس را که تشکیلاتی بود از روشنفکران انگلیس و معتقد بودند جنگ اول جهانی نتیجه نظارت و کنترل دیپلماتهای انگلیس بود (۲) در سیاست خارجی تمام کشورهای جهان رد کرده (۳) و ظاهراً چنین بنظر میرسد که نظریه اخیر با سایر نظریات نویسنده سازگار نیست.

(ب) نتیجه جنگ خیالی پرستی با واقع پرستی

بطوریکه در مقدمه این مبحث اشاره شد بیت الغزل و محور تحقیقات پروفیسور کار تز فوق است که میگوید در جهان معاصر دو نوع عقیده متضاد وجود دارد و مردم جهان بدو دسته تقسیم شده یکدسته خیال پرستان (۴) و دسته دیگر آنها که طرفدار واقعیات بوده واقعیات و حقایق مشهور را مبنای افکار و اعمال و افعال خود قرار داده اند. این دو مکتب بعقیده وی مظاهر مختلف دارند و با عناوین و اسامی متنوع و متشتت در تمام شئون زندگی اجتماعی و صحنه حیات بشری آشکار شده بمبارزه پرداخته اند و هر یک از سیاستمداران و فرمانداران و سیاسیون و متفکرین

(۱) کتاب مرور ص ۴ X مقدمه

(۲) دیپلماتهای پروفیسور ل : منظور مامورین وزارت خارجه انگلستان است

در سایر کشورهای جهان .

(۳) کتاب مرور فصل ۲ صفحه ۲۴

(۴) یوتوپیا نیست ها Utopianists

و فلاسفه سیاسی بنحوی و تحت عنوانی از آن نام برده اند معینا همه از يك اصل و يك منبع ناشی گشته اند و فروع يك اصل اند كه همان مبارزه بین ایدالیسم و رئالیسم باشد .

برای وضوح مطلب و بمنظور سهولت مراجعه ، اسامی متنوع و مظاهر مختلف دو مکتب فوق را كه پروفیسور كار در فصول مختلف كتاب بیست سال بحران و سایر تحریرات خود نام برده و یا سایر نویسندگان سیاسی معاصر در تحریرات خود از آن نام برده اند استخراج کرده در جدول صفحه بعد ثبت میکنیم تا كمکی مفید به خواننده این كتاب باشد .

عناوین مختلف مظاهر دو گانه و متخالف عقاید و

مکاتب سیاسی

() مسلک واقعیه یا واقع پرستی
(رئالیسم)

- ۱- جبر
- ۲- مرحله ثانوی یا بلوغ علوم سیاسی که بمعینده بعضی پایان مرحله خیال پرستی است .
- ۳- جبر یا تبعیت از سرنوشت و تقدیر یعنی اعتقاد باینکه نسبت بجزریان وقایع قبلا تصمیم گرفته شده و انسان ضعیف تر از آن است که بتواند تغییری در آن دهد .
- ۴- توجه بگذشته و گرفتن درس و سرمشق از گذشته
- ۵- کوته فکری و تنگی دماغ- بوروکرات و مردکار و فعالیت که توجه بعمل دارد .
- ۶- اتکاء به تجربه
- ۷- محافظه کار (کنسرواتیسم)
- ۸- راست و معتدل
- ۹- متکی بسیاست (پلیمیک) و بمشاهدات و زبرکی و فن برخورد باحوادث که کمتر بفرضیه توجه دارد و تجربه را ملاک عمل قرار میدهد
- ۱۰- نقشه خود را طبق واقعیات جهان تنظیم میکند و برطبق سیر واقعیات تغییر میدهد .
- ۱۱- ابن الوقت است و درعین حال طرفدار حفظ وضع موجود (استاتس کوئو)
- ۱۲- پیرو تجربیون و طرفدار اصالت تجربه است (امپریست)

(۱) مسلک مدیریت فاضله یا

خیال پرستی
(یو توپیا نیسم)

- ۱- اختیار
- ۲- مرحله بدوی یا مرحله کودکی علوم سیاسی .
- ۳- اختیار یا اراده آزاد انسان بنحو دو طلبی یعنی انسان آزاد و مختار است که باراده خود سیرحوادث را تغییر دهد .
- ۴- توجه بآینده .
- ۵- روشنفکری و توسعه دماغ که خیال بافی نتیجه آن است (ائلیکتوال یا مرد قریحه و فکر که با ایدآها و فرضیه ها دلخوش است)
- ۶- انکاء بعلم .
- ۷- افراطی (رادیکالیسم)
- ۸- چپ و افراطی
- ۹- متکی باخلاق (ائیمکس) و منطق احساسات که در ترجمه و تفسیر فرضیه خود بعمل ضعیف است
- ۱۰- میخواهد جهان را طبق نقشه خود طرح و اداره کند
- ۱۱- تابع عقیده و روش ثابت است و درعین حال طرفدار تحول و تغییر .
- ۱۲- پیرو عقلیون و طرفدار اصالت عقل است (راسیونالیست)

فهرست اسامی بعضی از
واقع پرستان معروف

ماکیاولی (ایتالی)

باکون (انگلیس)

در روسیه :

لنین

سوردلوف (۲)

استالین

فهرست اسامی بعضی از

خیال پرستان معروف

وودرو ویلسون رئیس سابق

جمهوری امریکا

در روسیه :

بوخارین

کامنف

رادک (۱)

تروتسکی

پروفسور کار درفصول مختلف کتاب خود باین نتیجه میرسد که باید
بین ایندو نوع فکر سیاسی و مظاهر مختلف آن ایجاد موازنه نمود و
آندورا بایکدیگر سازگار ساخت چنانکه گوید :

« فکر سالم بشری و فعل صحیح انسانی باید بین جبر و اختیار ایجاد
موازنه و تعادل نماید »

در جای دیگر گوید :

« علوم سیاسی باید بر پایه ترکیبی از فلسفه جستجوی مدینه فاضله
و فلسفه واقع بینی گذاشته شود » (۳)

معهد از سیاق تحریر و عقیده وی چنین استنباط میشود که بیشتر
تمایل به بوروکراسی و رئالیسم و امپریسم است یعنی بیشتر بمظاهر
اصالت واقع تمایل دارد تا خیال پرستی چنانچه در وصف زمامداران انگلیسی
مینویسد :

Radek

(۱)

Sverdlov

(۲)

(۳) کتاب مزبور فصل ۲ ص ۲۳

« اهمیت اعلای دستگاه اداری کشوری دولت انگلیس تادرجه‌ای نتیجه قریحه و طرز فکر اداری (بوروکراتیک) مستخدمین دولت انگلستان است که بهسولت و سرعت خود را با سنت تجربی (۱) سیاست انگلیس وفق میدهد. يك مستخدم کشوری بتمام معنی انگلیسی کاملاً يك مظهر سیاست‌شناسی انگلیس است یعنی بقوانین اساسی و پیمانهائی که بسیار موقر و محترم مینماید در صورت لزوم پشت‌پازده سابقه را بهدایت غریزه قضاوت و تحلیل اینکه اخذ چه طریق صحیح است مبنای عمل خود قرار میدهد » (۲)

ولی درجای دیگر هم دیپلماتهای انگلیس را از لحاظ اینکه سیاست را در انحصار خود قرار داده‌اند مورد انتقاد قرار داده و به پیروی از عقیده وودرو ویلسون (۳) رس جمهورى کشورهای متحده امریکا در زمان جنگ اول جهانی که جداً مخالف انعقاد قراردادهای سری بین کشورها بود و تحریم آنرا یکی از مواد پیشنهادی خود برای صلح عالم معروف به چهارده ماده ویلسون قرارداد پیمانهای سری بین کشورهای از اسباب و علل جنگ‌هایشمارد و در این باره چنین مینویسد :

« جنگ جهانی ۱۹۱۴ تا ۱۹۱۸ به این دو نظریه که میگوید (جنگ تنها در سربازان پروفسیونل مؤثر است) و (مسائل بین‌المللی را میتوان باطمینان خاطر بدست دیپلماتهای پروفسیونل سپرد) خاتمه داده. مبارزه برای تعمیم سیاست بین‌المللی و خارج کردن آن از انحصار دیپلماتهای دولتی در کشورهای انگلیسی زبان بصورت يك نوع طغیان احساسات بر ضد پیمانهای سری بین دول جلوه گر شد و آنرا یکی از علل جنگ شمردند ».

تاریخ بحرانهای بین‌المللی

حالت کار نظری اجمالی بقرون ماقبل نموده و معتقد است که مقدمات بحرانهای بین‌المللی از قرون وسطی آغاز گردیده . در قرون هفده و هیجده و نوزده نمو کرده و در قرن بیست بشدت خود رسیده . وی خواص قرون مزبور را از لحاظ سیر دو مظهر عقاید سیاسی یعنی خیال پرستی و واقع پرستی و مبارزه بین این دو فلسفه بشرح زیر توجیه میکند :

(۱) قرون وسطی را عصر تولد فلسفه خیال پرستی دانسته و اعتقاد به قدرت پروردگار یا حکومت خداوند (اتوریته الهی) را که گوید « سلطنت و حکومت سیاسی و روحانی امری است من جانب الله » از خواص عصر مزبور و موجب نشر و رواج خیال پرستی می شمارد .

(۲) قرن هفده : گوید در این قرن معتقدین ب فلسفه خیال پرستی عقیده خود را تبدیل شکل داده و بجای حکومت الهی معتقد به حقوق طبیعی یا حقوق طبیعت گردیدند و واقع پرست ها معتقد شدند به حکومت دولت ، و قدرت دولت را بخودی خود حقوقی ثابت و طبیعی و غیره قابل فسخ و نسخ دانستند .

(۳) قرن هیجده : بعقیده وی قرن هیجده دارای خواص زیر است و این خواص عموماً موجب پرورش و تقویت فلسفه خیال پرستی گردید و باید آنرا قرن خیال پرستی (۱) نام گذاشت :

اول : نشر فلسفه لیبرالیسم بتهام (۲) یا آزادیخواهی و طرفداری از آزادی فرد که منتج بظهور فلسفه مفیدیت یا اتفاعی (۳) گردید .

(۱) قرن پوتوبیا نیست یا اوتوبیا نیزم

(۲) Bentham فیلسوف اسکسی

دوم رواج فلسفه انتفاعی که معتقد بود که «خوب آنست که اکثریت بیسندد و حداکثر خوبی‌ها برای عده اکثر مردم است» سوم: توجه زیاد بمسئله افکار عمومی و اهمیت دادن بدان که موجب نشر و رواج دموکراسی گردید.

(۴) قرن وزده: این قرن را دوره تنزل خیال پرستی و عصر ترقی و صعود واقع پرستی میدانند.

(۵) ربع اول قرن بیستم: بعقیده وی در ربع اول این قرن بلافاصله در سالهای اول بعد از جنگ بزرگ جهانی اول فلسفه و عقیده خیال پرستی بوسیله وودرو ویلسون رئیس جمهور سابق امریکا احیا شد و ایجاد جامعه ملل بر اساس همین خیال پرستی ویلسون و بر پایه احیای فلسفه مدینه فاضله یا خیال پرستی بود.

(۶) ربع دوم قرن بیستم بعقیده وی دوره مرك فلسفه خیال پرستی است و سقوط جامعه ملل و ظهور فاشیسم از آثار مرك این فلسفه است و نیز بعد از جنگ اول جهانی از ترکیب فلسفه «هم آهنگی منافع» منسوب به آدم اسمیت (۱) با فلسفه «بقای انسب» داروین عقیده خاصی بوجود آمد که ماحصل آن این بود که «ملل ضعیف باید از میان بروند»

(ج) در نظم نوین بین المللی و رواج حکومت اخلاق: (۴) پروفیسور کار در اینجا وارد این بحث شده است که بحرانهای بین المللی امروزه منتج به گسیختن رشته‌های نظم بین المللی از یکدیگر گردیده و در نتیجه نظم بین المللی از میان رفته و در زمان حاضر وجود ندارد و

سبب آن همانا شدت بحرانهای بین‌المللی است که بحد اعلای خود رسیده و بعد گوید که «نظم نوین جهان را باید بر پایه ترکیب دو عنصر قدرت و اخلاق بایکدیگر بنا گذاریم و اگر بخواهیم یکی از این دو عنصر را نادیده بگیریم امکان برقراری نظم نوین محال است.

(د) رواج حکومت اخلاق بوسیله تغییر دستگاه و روش فرهنگی.

میکوید: «طبیعت و خلقت نوع بشر چنان است که از لحاظ روانشناسی از زور نفرت داشته و قدرت را دوست ندارد و آنچه که بهتر و بیشتر و سریع‌تر میتواند در وی نفوذ یابد و طرز فکر آدمی را تغییر دهد و مستعد قبول نظم نوین نماید همانا قدرت اخلاقی است نه قدرت فیزیکی و زور. و طریق ایجاد بسط نفوذ اخلاقی تنها بوسیله تغییر دستگاه فرهنگی ملی و خلق یک سیستم فرهنگ مشترک و نوین بین‌المللی است که عاری از تعصبات ملی باشد و بتواند ملل جهان را بیشترین یکدیگر نزدیک کرده بیشترین ایجاد تفاهم و هم‌آهنگی بین ایشان نماید و افکار و عقاید بین‌المللی (۱) را بیشتر بین مردم جهان رواج دهد و بالاخره بوسیله رواج طریقه نوین فرهنگی زمینه‌ای فراهم سازد که عنصر اخلاق بتواند بر جامعه‌های بشری حکومت کند نه عنصر قدرت که طبیعت انسانی ذاتاً از آن نفرت دارد.»

در اینجا نویسنده تصریح و تأکید میکند که: «... - ... هر دو نحوه مجاهدتی که برای توجیه اخلاقی روابط بین‌المللی (از طریق تقویت عقیده هم‌آهنگی منافع آدم اسمیت و فلسفه بقای انب داروین) بعمل آمد به شکست منتهی شده امروز دیگر نه‌میتوانیم آئین داروین را بپذیریم که خوبی و مصلحت کل را عبارت از خوبی و مصلحت الیق و انب

میشمارد و بالنتیجه معتقد بحذف اضعف و از بین بردن غیر انساب و غیرالیق
 میشود و نه آنکه میتوانیم آئین هم آهنگی طبیعی منافع را قبول کنیم
 که نتیجه آن توجیه حفظ امتیازات صاحبان منافع و امتیازات بود و زمانی
 در خلال قرن ۱۹ آنرا اصل مسلم و غیر قابل ردش کردند ولی مرور زمان
 و مواجهه با واقعیات اعتبار و صحت آنرا متزلزل نمود و خلاف آنرا ثابت
 کرد. و باشکست این هر دو فلسفه يك فلسفه نوین که خوبی و مصلحت
 يك ملت را با خوبی و مصلحت کل جامعه جهانی سازش دهد وضع نشده
 بدین طریق اصل اخلاق بین المللی متزلزل گشته و در نقطه بحرانی سیر
 تاریخ قرار گرفته است.

از میان فوق چنین استنباط میشود که در عین حال که نویسنده علاج
 رفع بحران جهانی را ایجاد نظم نوین بر اساس حکومت اخلاقی میداند
 نسبت بظهور و تحقق آن امیدوار نیست چنانچه مینویسد: «چنین بنظر
 میرسد که دیگر ممکن نیست بخرج دیگران يك نوع هم آهنگی ظاهری
 منافع خلق نمود» (۱) در این عبارت بدیهی است که نظرش به انگلیس
 و سایر قدرتهای بزرگ جهانی است یعنی انگلیس و سایر قدرتهای بزرگ
 هم برای نيل به هدف مزبور باید قدری گذشت و غمض عین داشته باشند و
 از خود هم چیزی مایه بگذارند نه اینکه هر قدرتی بخواهد همین
 هم آهنگی ظاهری بین ملل و دول را هم بخرج سایر قدرتها و سایر کشورهای
 جهان بوجود آورد بدون آنکه خودش هم از بعضی یا جزئی از منافع خود بگذرد.
 و نیز در این مورد گوید: «آنچه که برای يك فرد یا ملت شایسته و نیک بنظر
 آن فرد یا ملت میرسد دلیلی ندارد که برای سایرین پسندیده و نیک نباشد» (۲)

(۱) صفحه ۲۹۷ فصل ۱۴ کتاب مزبور

(۲) صفحات ۲۸۷ و ۲۸۸ و ۲۹۷ فصل ۱۴ کتاب مزبور

(د) سقوط ناسیونالیسم و تشکیل دسته‌های چند ملتی :

دیگر از پیشنهاد های پرفسور کار برای تشکیل نظم نوین بین‌الملل، تشکیل گروپ‌ها یا دستجات مرکب از چند ملت است که جای سیستم فعلی جهان را که عبارت از وجود کشورها و واحد ملی است بگیرد. بعقیده وی دوره ورشکست ناسیونالیسم و زمان سقوط آن فرا رسیده و ثابت شده است که این طریق قابل بقانیت و از این پس ملت و ملیت موضوع نداشته و مفهومی در جهان آینده نخواهد داشت و تا هنگامیکه زمینه مساعد شود و موقع آن فرا رسد که حکومت کل عالم یا حکومت جهانی جانشین سیستم فعلی گردد باید هر چند کشور متحد شده تشکیل واحد های بزرگتر سیاسی و اقتصادی دهند. در نظم نوین آینده ملت با اصطلاح زمان گذشته و امروز نمیتواند واحد قدرت باشد چنانچه امروز نیز در عمل، ملت واحد قدرت نیست.

(ه) لزوم هم‌آهنگی بین ملت‌ها: (۱)

پرفسور کار در این مورد تحلیل تاریخی خاصی نموده گوید :

- ۱) انقلاب فرانسه مدعی لزوم ایجاد مساوات بین افراد بود
- ۲) در قرن ۱۹ این تقاضا مبدل شد بتقاضای ایجاد مساوات بین دستجات اجتماعی یا طبقات اجتماعی و کارل مارکس نماینده ابراز این نظریه گردید.

(۳) بیسمارک و دیزارلی (۲) بوسیله دو عامل فرهنگ و امپریالیسم هر کدام در ملت جدا گانه را بایکدیگر متحد ساخته و راه را

(۱) صفحات ۲۹۰ تا ۲۹۷ فصل ۱۴ کتاب مزبور

(۲) Benjamin Disraeli (۱۸۰۴ - ۱۸۸۱) نخست وزیر سابق انگلیس

و نویسنده کتب متعدد

برای ناسیونال سوسیالیسم باز نمودند و بدین طریق قبل از سال ۱۹۱۴ (که آغاز جنگ جهانی اول بود) تقاضای مساوات در غرب اروپا از مرحله دوم بالا قدم بمرحله سوم گذاشت و مبدل گشت به تقاضای مساوات بین ملت ها . سپس پروسور کار چنین نتیجه گرفته گوید:

«هم آهنگی نوینی که باید در آینده ایجاد کنیم همانا هم آهنگی بین افراد و یاهم آهنگی بین طبقات نبوده بلکه هم آهنگی بین ملل است» و بار دیگر چنین استدلال میکند که چون لازمه وجود و فلسفه ایجاد بزرگترین واحدهای قدرت سیاسی امروز جهان يك وحدت ارضی و یا حالت خاص ارضی و نژادی و طبقاتی یا مذهبی نیست لذا باید واحدها بجای وضع فعلی مبدل شوند به واحدهای گروپی که متشکل از اتحادیه مجموعه ای از چند گروه اجتماعی یا ملت ها باشند .

البته این نکته از بیانات پروسور کار که میگوید «باید هم آهنگی بین المللی یا مساوات بین المللی را جا نشین مساوات بین افراد قرار داد» قابل بحث و تأمل میباشد زیرا ظاهراً بنظر نمیرسد که این مواد با یکدیگر مانعة الجمع باشند و تضادی بین مساوات بین ملل با مساوات بین طبقات و بین افراد وجود داشته باشد و چه بسا که بتوان این هر سه نوع مساوات را در يك طریق نوین جمع نمود .

(و) سیاست خارجی امریکا : (۱)

با آنکه کتاب «بیست سال بحران» قبل از شروع جنگ دوم جهانی تحریر یافته که سیاست خارجی امریکا در آن موقع به پیروی از آئین مونرو همان سیاست کناره گیری از امور اروپا و سایر نقاط جهان بحد افراط

بود و در آتزمان امید آن نمیرفت و پیش بینی نمیشد که دولت کشورهای متحده^۱ امریکا بار دیگر وارد میدان جنگ اروپائی شود، پروفیسور کار پیش بینی میکند که امریکا مجدداً وارد سیاست جهانی خواهد شد و از سیاست کناره گیری دست خواهد برداشت.

ویش بینی این نویسنده متفکر نه تنها صورت تحقق پذیرفت و امریکا بار دیگر در جنگ های اروپائی شرکت نمود، بلکه پس از پایان جنگ نیز مجبور گردید که رویه بعد از جنگ اول را تریک گفته سگبار و وارد میدان سیاست بین المللی جهان گردد و جداً در امور جهانی و بین المللی شرکت نماید.

(ز) حقوق بین المللی و اقتصادیات :

حقوق بین المللی را نیروئی برای حفظ وضع موجود (۱) دانسته و فاقد سه قدرت قضائی و مقننه و مجریه می شمارد و چنین استدلال میکند که بسبب فوق ملل و دولی که مخالف حفظ وضع موجود هستند به بهانه های اخلاقی (نه حقوقی و قضائی) پیمانها را می شکنند لذا برای رفع بحران و ایجاد آرامش لازم است که ملل عموماً از طریق صلح آمیز و در حالت صلح و حسن تفاهم طرفدار تغییر وضع موجود شوند تا بدین طریق از جنگ جلوگیری بعمل آید. در غیر این صورت جنگ دوام خواهد داشت و اختلاف بین ملل طرفدار حفظ وضع موجود و ملل مخالف آن که دسته اول (د ر ۱) یعنی واجد منابع ثروت هستند و دسته دوم (ند ر ۱) یعنی فاقد منابع ثروت و امتیازات دیگرانند مسلماً منجر به جنگ میشود.

بدین طریق پروسور کار جنگ های جهانی و اختلاف ملل را به جنگ بین دارا و نندارا یا جنگ بین طالبان حفظ وضع موجود و مخالفان آن معنی و تفسیر میکند.

این تحلیل البته صحیح است ولی ناقص بنظر میرسد و سبب نقص آن این است که قبل از جنگ دوم جهانی نوشته شده و آثاری را که بعد از جنگ در روابط بین دو قدرت بزرگ نوین جهانی یعنی امریکا و روسیه شوروی بظهور رسیده است پیش بینی ننموده زیرا اکنون بعقیده اکثر مفسرین سیاسی مسام شده است که عامل فوق تنها عامل مؤثر در بقای اختلافات و احتمال جنگهای آینده نبوده بلکه اختلاف عقیده یا جنگ ایدئولوژیک نیز در بقای اختلافات خالی از تأثیر نیست و نمیتوان عامل اخیر را نادیده گرفت.

بهر حال در باب کیفیت قدرت در نظم نوین بین المللی پیشنهادی خود چنین مینویسد:

«نظم نوین بین المللی را میتوان تنها بر اساس یک واحد قدرت بوجود آورد که بقدر کافی برای حفظ خود و حفظ تفوق خود قوی باشد بدون اینکه مجبور شود در رقابت های بین المللی جانبداری از واحد های کوچکتر نماید» (۱)

تجدید بنای اقتصادی

پروسور کار بلزوم تغییر در طبقه و دستگاه اقتصادیات و تجدید بنای اقتصادی نیز اشاره کرده گوید:

«بالاخره در مورد بهترین امید نسبت به پیشرفت اصل سازش بین المللی چنین

بنظر میرسد که باید این سازش با تجدید اساس اقتصادیات همراه باشد، و اضافه میکند که «این اصل که آنچه که از لحاظ اقتصادی پس ندیده است همیشه از لحاظ اخلاقی پس ندیده نیست باید از حوزه جامعه ملی بمنطقه جامعه بین المللی بسط داده شود.» (۱)

قانون و سیاست :

پروفسور کار سیاست را به ترکیبی از خیال پرستی و واقع پرستی تعریف کرده و همچنین گوید که قانون یا حقوق نیز ترکیبی است از اخلاق و قدرت که اولی از مظاهر خیال پرستی و دومی از مظاهر واقع پرستی است.

آنگاه گوید که حقوق و سیاست نیز همیشه یکدیگر پیوسته و منوط یکدیگر اند اگرچه قدرت نهائی قانون ناشی از سیاست است.

حکومت بین المللی یا فدراسیون جهانی

مؤلف در پایان کتاب برای جهان آینده خواب تشکیل یک فدراسیون جهانی را دیده و ایجاد حکومت بین المللی را پیش بینی میکند ولی پیش بینی وی در این مورد بطوری آمیخته به بدبینی و یأس بنظر میرسد که خود بحث مزبور را به این جمله یأس آور خاتمه میدهد که :

« این نیز خیال پرستی (یوتوپیا) است »

کتاب « شرایط صلح »

(ح) در شرایط صلح

مندرجات کتاب « شرایط صلح » که در سال ۱۹۴۲ یعنی در خلال جنگ دوم جهانی برشته تحریر در آمده در حول این محور دور میزند که « جهان قدیم را باید مرده پنداشت و آنرا فراموش کرد و جهان آینده بطور کلی در دست کسانی خواهد بود که کاملاً بجهان گذشته پشت نموده بانیروی تفاهم و جرئت و قوه دراکه بجهان نوین روی کنند »

بنابر این روح کتاب مزبور نه اینکه نوع مسلك افراطی (۱) است که سنت های دیرین را زیر پا گذارد و بارشادت و جرئت برای تغییر مجرای فکر حاضر شود و سعی میکند که بر اساس فکر فوق شرایط ایجاد و تثبیت و بقای صلح را در جهان آینده کشف نماید.

پروفسور کار تحلیل خود را در این کتاب بدو جزء عمده تقسیم نموده .

(اول) نقائص و اشکالات اقتصادی را که بعقیده وی موجب بحران

قبل از جنگ بوده است مورد بحث و تحلیل قرار میدهد

(دوم) سعی میکند نتیجه تحلیل فوق را در موقعیت بعد از جنگ بموقع عمل گذارد و موارد استعمال تجارب زمان جنگ را در شرایط بعد از جنگ کشف نماید . و بالاخره به این نتیجه میرسد که آئین و اصولی که مردم و سیاستمداران در سال ۱۹۱۹ معتقد بودند و امید داشتند که موجب بقای صلح خواهد بود از قبیل استقلال داخلی کشورها ، از میان برداشتن

سدود تجارتی، خلع سلاح عمومی و تعیین مرزهای کشورها براساس انصاف و عدالت، امروز دیگر مورد استعمال ندارد و بیهوده است و این شرایط و مطالب بروضعت امروز صدق نمیکند ولو آنکه مورد قبول عمومی همه کشورهای جهان هم قرار گیرد و کم و بیش بموقع اجرا گذاشته شود.

وی معتقد است که « ما باید کاملاً به مسأله آزادیخواهی (۱) قرن نوزدهم که شامل اصل آزادی معاملات (۲) و جلب منافع و همچنین شامل عشق باستقلال ملی است پشت پا زنیم و از این بعد به اصول مزبور پشت نموده مقتضیات جهان آینده را وجهه نظر خود قرار دهیم باید يك نوع جهان نوین خلق کنیم که در آن مرزها در درجه دوم اهمیت باشند و در آن طریقه نوین ملت ها را بوسیله همکاری و توحید مساعی بایکدیگر نزدیک سازیم. باید در آن جهان نوعی عقاید و تعلقات تازه وضع نموده و معمول داریم که کاملاً مخالف و نقطه مقابل ناسیونالیسم و اصل ملیت و ملت پرستی باشد. »

میگوید « ما اکنون در متن جریان بزرگترین انقلابات تاریخی قرار گرفته ایم که از زمان سقوط رم تا اکنون چنین انقلابی دیده نشده و بر ما لازم است که این انقلاب و طبیعت آن را نادیده نگرفته اهمیت آن را درک نماییم و بوجود آن اقرار کنیم »

گوید: مثلاً « هیتملر دارای افکار و عقایدی معین است که تقریباً نصف آن مقرون بحقیقت میباشد و از آنجهاله است مسئله لزوم وحدت

اروپا یا تشکیل اتحادیه اروپایی . (۱) و دیگر بیدار کردن حس يك نوع تازه از هدف اخلاقی که با هدفهای سابق فرق داشته باشد . و زمامدارانی که پس از پایان این جنگ (مقصود جنگ دوم جهانی است) اختیار حل و عقد امور جهانی بدست ایشان مفوض میگردد باید این نیمه حقیقتها و این عقاید تازه را پذیرفته و آنرا تکمیل کنند و از حالت نیمه تمام بحالت اتمام رسانند

گوید : « این کتاب را برای مردمی نوشته ام که از خیال کردن درباره واقعیات و هم از مواجهه و مقابله با واقعیات واهمه ندارند » (۲)
(ط) در اسباب و علل جنگ دوم جهانی :

مینویسد « جنگ دوم بمنزله انقلابی است بر صد اصول دموکراتیک و ایدالهای دموکراسی که چون ملل دموکراسی نتوانستند مسئولیت‌هایی را که قبول کرده بودند انجام دهند و از عهده نیامدند الزاماتی را که دعاوی دموکراتیک برای ایشان بوجود آورده بود صورت تحقق دهند اصول و ایدالهای مزبور رو به فساد و پوسیدگی گذاشت و بالطبع موجب انقلابی بر ضد دموکراسی و ایدالهای آن گردید .

ملت‌های دارا موجب شدند که یکنوع عدم تعادل اقتصادی جهان را فراگیرد و بدین طریق حصول موازنه لازم برای امنیت بین المللی مشکل گردید .

برای حصول و تأمین امنیت بیشتری در جهان ، آن ملتهایی که تعدادشان معدود است و از منافع حاصله از تجارت جهانی و بضرر ملتهای

(۱) « شرایط صلح ، صفحات ۲۵۹ و ۱۶۷

(۲) مقدمه کتاب شرایط صلح صفحات IX تا XXII

ضعیف تر و کم اقبال تر و بخرج ایشان بهره وافی برده اند باید راضی شوند که لااقل از جزئی از این منافع بگذرند .

باید در تجارت جهانی تجدید نظر و در توزیع و تقسیم منافع نیز تجدید نظر بعمل آید بطوریکه سهم منصفانه تری نصیب مناطق کشاورزی گردد . اگر بخواهیم نژادهای آینده را از اشتغال به این نوع جنگها نجات دهیم باید در اوضاع اقتصادی و وظائف و عمل نیروهای اقتصادی تجدید نظر نموده حالتی رضایت بخش بدان دهیم و هم گوید : « بعضی اوقات بعضی اعمال بر اساس انسان برستی انجام میشود که بیچ روی مشکل اختلافات جهانی را حل نمیکند و نیز تجدید تقسیم ثروت جهانی کاری عملی بنظر نمیرسد زیرا طولی نمیکشد که چنین امـوال بشکل دیگر و بعنوان دیگر در صورت حفظ سیاست اقتصادی فعلی بار دیگر در دست همین مالکین فعلی ثروت جمع میشود باید يك نقشه صحیح اقتصادی بین المللی طرح نمود که این عدم موازنه فعلی را از میان بردارد و مانع بروز اختلافات آینده شود و این معنی بدین طریق حاصل میشود که بر ما محقق گردد که آنچه برای همه جهان نیک و مفید است ممکن است برای هر ملت نیز نیک و مفیده بخش باشد و لذا شاید ارزش آنرا داشته باشد که مورد حمایت قلبی همه مردم جهان قرار گیرد . و ما نباید سیاست خود را محدود در دائرة تنك و كوچك منافع ملی بنماییم . »

پروفسور کار در قسمت دوم کتاب شرایط صالح موقعیت بریتانیا و فرانسه را در جهان بعد از جنگ دوم ورد بحث قرار داده . از آنجمله گوید : « انگلستان دیگر محال است بتواند سیاست بعد از جنگ اول

جهانی را که عبارت از کناره گیری نسبی از امور اروپا بود پیش گیرد . . .
 و فرانسه محال است دیگر بتواند آن قدرت نظامی و اقتصادی سابق خود
 را بدست آورد و امکان ندارد بتواند موقعیت سابق خود را در توازن
 و تعادل قدرتهای اروپایی در برابر آلمان احراز نماید « و همچنین
 معتقد است که قدرتهای کوچک اروپای شرقی را نمیتوان بدون قیادت
 روسیه شوروی سنگ وزنه و قدرتی در برابر آلمان قرار داد . بعلاوه
 معتقد است که هر قدرتی را که انگلستان برای مقابله با آلمان خلق و تقویت
 کند همان قدرت خطر آنرا هم دربردارد که خود موجب تهدید و منبع
 ایجاد خطری برای انگلستان شود لذا ، راه ایجاد صلح و امنیت در
 جهان آن است که سه قدرت بزرگ (امریکا و انگلیس و روسیه)
 مشترکاً مسئولیت خود را در اصلاح اوضاع اقتصادی اروپا و
 تجدید نظر در سیستم اقتصادی قاره مزبور شناخته و آنرا بکار
 بندند . بعلاوه در اوضاع کشاورزی و صنعتی اروپا نیز باید تجدید نظر نموده
 آنرا بر اساس نوین بنا گذارند تا بدینوسیله از جنگ آینده جلوگیری
 بعمل آید . در جهان آینده لااقل بهمان اندازه که منافع ملی را هر ملت
 در نظر دارد ، بمنافع جهانی و بین المللی نیز باید اهمیت دهد تا بتوان صلح
 را پایدار ساخت »

(ی) هدف اخلاقی :

پروفسور کار در این کتاب برای ایجاد شرایط صلح به اصل
 هدف اخلاقی اهمیت داده میگوید : « هدف جنگ دوم جهانی هم همین
 است که يك هدف اخلاقی نوین برای بشریت بوجود آورد ، سپس
 شرایطی را که برای تهیه زمینه لازم جهت ایجاد هدف اخلاقی نوین
 بعد از جنگ بنظری ضروری میرسد در نه مطلب زیر خلاصه میکند :

(۱) باید افعال و اعمال ملل بعد از جنگ مثبت باشد برای نیل بخوبی و نیکی نه جلوگیری از بدی ها و منع زشتی ها .

(۲) باید در حل مسائل جهانی از این پس توجه همیشه بمردم کوچه و بازار یعنی مردم عادی (که اورا مرد کوچه میخواند) باشد و آن مردم عبارت اند از مصرف کنندگان اجناس که متشکل نیستند .

(۳) باید در حل مشکلات اقتصادی بخصوص مسئله بیکاری و عدم تساوی مجاهده خاص مبذول گردد .

(۴) طرح نقشه در مورد مصرف اجناس ، تعیین سطح زندگی ، خلق کارهای عام المنفعه ، ایجاد مشاغل باید مورد توجه قرار گیرد و در طرح این نقشه ها باید همیشه اخلاقیات در مد نظر باشد یعنی هر نقشه ای که طرح میشود ارزش اخلاقی داشته باشد .

(۵) تجدید معنی و تجدید نظر در عقیده (ایدال) مساوات از طریق بالا بردن سطح زندگی توده ها نه پایین آوردن سطح زندگی موجود در کشورها و جامعه های جهانی .

(۶) برخلاف سابق که بیشتر نسبت بحقوق اعضاء جامعه اهمیت داده میشد در آینده باید نسبت بوظائف و الزامات افراد جامعه توجه شود و وظیفه بیشتر از حق مورد نظر قرار گیرد .

(۷) بهمین طریق در مورد اعضاء جامعه بین المللی یعنی ملت ها باید بمسئله وظیفه بیشتر از حق و حقوق اهمیت داده شود .

(۸) باید راه حلی جدید برای موازنه بین آزادی و قدرت (اتوریته) کشف و اجرا شود .

(۹) باید موقعیت زمان و مقتضیات روزراهه روزه در نظر گرفت و در صورت لزوم در خط مشی و سیاست روز بروز بر حسب اقتضا و ضرورت اصلاحات لازم را بعمل آورد.

(ک) آلمان بعد از جنگ (۱)

پروفسور کار مانند آنکه شکست آلمان را در سال ۱۹۴۲ پیش بینی کرده باشد در کتاب خود به متفقیان اندرز داده آنها را ممنوع از بد سلوکی نسبت بآلمانیها مینماید (۲) و بالحن طعنه میگوید: «اگر ما بخواهیم بنحو پایدار قدرت آلمان را درهم شکنیم تنه‌اراه مطمئن آن این است که پنجاه میلیون نفوس آلمانی را قتل عام کنیم و یا آنکه آنها را به بیابانهای دوردست و جزائر غیر مسکون انتقال دهیم تا از قحطی تلف شوند و یا مانند وحشیان و بدویان زندگی نمایند»

سپس اضافه میکند که «چنانچه بر خلاف نظر نویسنده و مانند وقایع بعد از جنگ اول با آلمانیها بد سلوکی شود مسلماً چندی بعد عکس العملی مشابه عکس العمل بعد از جنگ اول یعنی ظهور حزب نازی خواهد داشت» و نیز گوید: «آنها که بعنوان تبلیغات برای صلح هدفشان آن است که بنحو ثابت و دائم حالت آلمان را به حالت يك ملت زیر دست و مطیع مبدل سازند مسئولیتی عظیم خواهند داشت و حل معمای آلمان با تخریب و از بین بردن آلمان یا کوچک کردن آن میسر نخواهد بود بلکه حل قضیه آلمان بدین طریق میسر است که وی را شریک واحدی بزرگتر در اروپا قرار دهیم که بریتانیای کبیر نیز جزئی از آن واحد

(۱) «شرایط صا ح» صفحات ۲۱۴ و ۲۱۱ و ۲۲۲

(۲) کتاب مزبور صفحات ۲۲۲ تا ۲۲۹

بزرگتر باشد و آلمان مکان شایسته خود را در آن واحد بزرگتر داشته باشد، البته از بیان فوق مشهود است که نظر نویسنده همان تشکیل اتحادیه اروپاست که بعد از پایان جنگ دوم مورد نظر تمام متفکرین بیطرف و صلح طلبان و فلاسفه بی نظر بود و این نظریه بعد از جنگ در محافل سیاسی اروپا مطرح گردیده. برای اجرای این نقشه، مجامع و مراکز و محافل سیاسی متعدد غربی چند سال است مشغول کار میباشند ولی تا با امروز هنوز جداً به مرحله عمل نرسیده است.

فی الحقیقه این نوع بیان يك نفر نویسنده غربی مقیم انگلستان در مورد آلمان آنهم در خلال جنگ که همه روزه هواپیماهای آلمانی شهرهای انگلیس را در زیر آتش بمباران قرار داده بودند و زیر دریایی های آلمان کشتی های انگلیسی را زیر دریاها فرستاده و آن کشور را در مضیقه و زحمت شدید گذاشته بودند قابل تحسین است و الحق که شأن يك فیلسوف و متفکر بیطرف همین است که تبعیت از خشم و احساسات حیوانی نکند و همیشه به محیطی بزرگتر نگریسته افق فکر و نظر خود را توسعه دهد و بتمام افراد بشر با چشم بشر دوستی و بر اساس نصیحت و عدالت بنگرد. و همین نظر را فلاسفه و نویسندگان سیاسی امریکایی درباره آلمان در سالهای آخر جنگ و هم بعد از جنگ در نشریات و کتب خود تأیید نمودند و با سیاست شدت عمل و سختگیری نسبت به آلمان که دیپلماسی فرانسه از آن طرفداری میکرد مخالف بوده هستند. اما با کمال تأسف باوجود تجربه تلخ بعد از جنگ اول و باوجود ابراز این نوع نظریات از طرف فلاسفه خیرخواه معاصر، دیپلماتها و سران نظامی که معمولاً بعد از هر جنگ متصدیان حل و عقد امور سیاسی میشوند این دستورها و اندرزهای منطقی را بکار نمی بندند چنانچه بعد از جنگ اخیر نیز بکار نبستند. تقسیم

آلمان و همچنین تقسیم شهر برلن بچهار منطقه متصرفی قوای روس و انگلیس و فرانسه و امریکا و همچنین مسئله محاکمات نورنبرگ با آنهمه تبلیغات دامنه دار و پرسرو صدا و بدار آویختن یازده نفر از سران حزب نازی که موجب خشم و تحریک احساسات مردم آلمان برضد متفقین گردید و خودمؤید این مطلب است، بعقیده اکثر ازمتفکرین بیطرف معاصر از اشتباهاتی بود که بعد از جنگ بوقوع پیوست و مسلماً بدون عکس العمل نخواهد بود زیرا با این عمل بجز آنکه ایجاد چند شهید ملی برای ملت آلمان نموده و خشم و کینه ایشانرا بیش از پیش برانگیختند نتیجه دیگر نگرفتند .

پروفسور کار در کتاب شرایط صلح پیشنهاد میکند که بعد از جنگ باید انجمنی بنام «اداره طرح امور اروپا» (۱) از کلیه کشورهای اروپایی که شامل نماینده آلمان نیز باشد برای حل کلیه مسائل و مشکلات کشورهای اروپا و آلمان تشکیل شود «ولی در عمل ملاحظه شد که برخلاف نظر منصفانه فوق جلساتی بنام «دو بزرگ» و «سه بزرگ» و «چهار بزرگ» (۲) از پیشوایان کشورهای انگلیس و روسیه و امریکا و احیاناً فرانسه یاچنین تشکیل گردید و سر نوشت میلیونها مردم اروپا و سایر ملل جهان را این جلسات تعیین نمودند بدون آنکه نمایندگان ملل دیگر را در این مشاوره ها و نظریات شرکت دهند و حتی اساس تشکیل انجمن ملل متفق را ابتدا روزولت و چرچیل و بعد روزولت و چرچیل و استالین گذاشتند و برای هر یک از پنج نماینده (روسیه و انگلیس و امریکا

(۱) صفحه ۲۵۹ کتاب شرایط صلح European Planning Authority

که آنرا ساختار و تخفیف E . P . A نام میگذارد

Big Four , Big Three , Big Two

(۲)

و فرانسه و چین ملی) در شورای امنیت حق ویتو (۱) قائل گشتند و این حق را در انحصار همین پنج قدرت قرار دادند. بدین طریق در معنی بنیان انجمن ملل متفق را بر آب گذاشتند و تا با امروز که چندین سال است از پایان جنگ دوم میگذرد هیچگاه اتفاق نیفتاده است که در مسائل اساسی و مؤثر در حفظ صلح عالم این پنج قدرت در شورای امنیت موافقت کرده باشند. نفاق و اختلاف بین ایشان روز افزون است و پس از تصرف چین بوسیله قوای کمونیسم و تشکیل چین کمونیسم و فرار پیشوایان چین ملی بجزیره فرمز مسئله چین خودیکی از مسائل بفرنج و لاینحل در شورای امنیت و سایر محافل وابسته بانجمن ملل متفق و هم از مشکلات مهم جهانی شده است که ممکن است موجب افروختن آتش جنگ سوم گردد.

(ل) در مقایسه دو کتاب «بیست سال بحران» و «شرایط صلح» در مقایسه این دو اثر چنین احساس میشود که بطور کلی از هنگام تحریر کتاب اول تا زمان تحریر و نشر کتاب دوم تحولی طبیعی در روحیه نویسنده حادث شده و آن دماغی که در سال ۱۹۳۷ مخالف با خیال پرستی (یوتوپیانیسیم و ایدآلیسم) و اصالت عقل (راسیونالیسم) و مسلک های چپ و افراطی (رادیکالیسم) بود در سال ۱۹۴۲ مبدل بدماغی انقلابی یا نیمه انقلابی یا لااقل ترقیخواه (۲) و اخلاق پرست (۳) گردیده و بسیار از اخلاقیات صحبت میکند و در آن مورد تأکید نموده برای آن اهمیتی خاص قائل میشود که این خود فصلی از ایدآلیسم است چنین بنظر میرسد که این سیر عقیده وی و این تحول فکری نویسنده نتیجه مواجهه واقعی با واقعیات

Veto	(۱)
Progressive	(۲)
Moralist	(۳)

زمان جنگ است نه مواجهه خیالی و این خود در حل مشکل و نزدیک شدن به کشف راه علاج مشکلات به نویسنده کمک کرده است.

قبل از آنکه بحث در مورد کتاب شرایط صلح را خاتمه دهیم بی‌مناسبت نیست ترجمه عین چند گفته مهم و قابل توجه پروفیسور کار را که شاید بمنزله جوهر عقاید و اصول نظریات وی در کتاب مزبور است برای سهولت مراجعه و بعنوان ملخص آنچه که ذکر شد فهرست مانند در اینجا نقل نماییم :

(۱) «جهان کهنه و قدیم مرده و جهان آینده و نوین در دست کسانی است که بتوانند با عزمی راسخ پشت بگذشته نموده، و بدنیای نوین با تفاهم و اندیشه روی کنند»

(۲) «اولین هدف اخلاقی پیروزی در جنگ حاضر (مقصود جنگ دوم جهانی است) آن نیست که در جستجوی اصولی برای راهنمایی حل اختلافات بعد از جنگ بعقب خود بنگریم... تاریخ نشان داده است که یکی از چیزهایی را که جنگ هرگز حفظ نمیکند و اعاده نمیدهد همانا وضع موجود (۱) است»

(۳) «اگر از این که با آن موافق باشیم یا مخالف خواهیم نخواهی در متن يك انقلاب قرار گرفته ایم. هر نوع مجاهده برای تجاهل این حقیقت و یا برای نقض و طرد این حقیقت بوسیله اعاده اوضاع گذشته بیهوده، مصیبت آور و مخرب است ما محتاج هستیم به اتخاذ يك خطی سیاسی که هم مثبت و هم انقلابی باشد»

(۴) همانطور که دموکراسی سیاسی را اگر بخواهیم از این مهلکه جان بدر برد باید بعبارات و مفاهیم اقتصادی جدید معنی و تفسیر

کنیم، حقوق سیاسی اصل استقلال ملی را نیز باید با مقتضیات استقلال اقتصادی داخلی آشتی داده و آنها را بایکدیگر هم آهنگ و سازگار نماییم «
(۵) «فقدان مساوات و رواج بیکاری که در اینجا منظور هم بیکاری افراد بشر و هم عاطل و باطل ماندن منابع مادی می باشد از جمله ننگهای افتضاح آور زمان ماست. برای یافتن علاج این بدبختی باید کلیه روابط بین تولید و مصرف را که بر پایه اقتصاد کهن (۱) درصد سال گذشته بوجود آمده است تغییر دهیم»

(۶) «طبیعت اصلی بحرانی که اکنون مادرخلال آن بسر میبریم نه نظامی است نه سیاسی و نه اقتصادی، بلکه بحرانی است اخلاقی. يك ايمان نوین نسبت بیک هدف اخلاقی نوین لازم است که دستگاه سیاسی و اقتصادی خود را بوسیله آن تجدید حیات بخشیم»

(۷) «آن ايمان نوینی که خط سیر تاریخ قرن نوزدهم را تغییر داده است به الزامات و وظائف مایبشتر اهمیت میدهد تا به حقوق ما و نیز بانجام خدمات نسبت بجامعه بیشتر اهمیت میدهد تا جلب منافع از طرف جامعه»

(۸) «پس از جنگ کنونی (مقصود جنگ دوم جهانی است) شرط عقل آن است که ایجاد صلح را يك حادثه نشناخته بلکه آن را يك جریان استمراری تلقی کنیم که باید در امکان متعدد در تحت شرایط متغیر و بوسیله روشهای مختلف و در خلال يك زمان طولانی تعقیب شود هر کس تصور کند که صلح مثلاً در خلال مدت شش سال تحصیل و تأمین میشود باید نظر او را بابدگمانی تلقی نمود.»

(م) « تأثیر تماس روسیه شوروی با جهان غربی »

این کتاب که تحت عنوان فوق در سال ۱۹۴۷ انتشار یافته مجموعه ایست از شش نطق یادرس که پروفیسور کار در فوریه و مارس ۱۹۴۶ در دانشگاه آکسفورد انگلستان ایراد نموده و در تحقیق و تحلیل وضعیت سیاسی روسیه در جهان بین المللی و روابط آن دولت با قدرتهای غربی بحث کرده . نطقهای مزبور شش فصل کتاب را تحت عناوین زیر بترتیب تشکیل میدهد :

(۱) تأثیر سیاسی روسیه شوروی (در کشورهای غربی)

(۲) تأثیر اقتصادی آن .

(۳) تأثیر اجتماعی آن

(۴) تأثیر آن در روابط بین الملل

(۵) تأثیر ایدئولوژیکی آن

(۶) چند دورنمای تاریخی .

در این کتاب در باب طریقه حکومت روسیه شوروی و دموکراسی غربی نیز بحث کرده و معتقد است که روسیه شوروی از لحاظ طریقه حکومت خود و روابط سیاسی بین المللی خود تا آنجا رفته است که اکنون در جهان اروپا و در جهان بین المللی سکونت گزیده و دیگر عقب نشینی نخواهد کرد . لذا اعمال و افعال آن دولت مؤثر در کلیه اوضاع اروپا و روابط بین المللی گردیده و مؤثر خواهد بود، بخصوص در اروپا هم از لحاظ فیزیکی (مادی) و هم از لحاظ عقیده (ایدئولوژی) قدرتی عظیم اعمال خواهد کرد . و همچنین تأثیر تماس روسیه شوروی را با سایر ملل جهان مورد بحث قرار میدهد . حتی مدعی است اعمال و افعال حکومت انگلیس در خلال جنگ دوم جهانی

وهم بعد از جنگ تحت تأثیر روش های روسیه شوروی در طرح نقشه انجام امور کشور و جامعه قرار گرفته است و همچنین روشهای روسیه در تجارت خارجی و در تبلیغات و در سایر موارد دیگر نیز در ملل مغرب زمین منعکس گردیده و مؤثر افتاده است. (۱)

در این کتاب خط مشی و دیپلماسی روسیه شوروی را نیز مورد بحث قرار داده سعی میکند که اسباب و علل خط مشی شوروی را بعد از جنگ کشف کند و بخواننده نشان دهد.

در فصل اول کتاب که در باره تأثیر سیاسی تماس شوروی با جهان باختر بحث میکند معتقد است که «دموکراسی در مدت بین دو جنگ در اروپا روبه تنزل گذاشت و عقاید مردم نسبت بدان متزلزل گردیده و گفتند دموکراسی سیاسی کافی نیست و مسائل اقتصادی و اجتماعی را حل نمیکند بلکه باید به دموکراسی اقتصادی و دموکراسی اجتماعی نیز توجه داشت (۲)

پروفسور کار بر خلاف بعضی از نویسندگان معاصر غربی که دعوی روسیه را بعد از جنگ دوم که کشور خود را مظهر دموکراسی معرفی میکند (۳) رد کرده اند و معتقد اند که روسیه بعد از جنگ دوم تنها برای تخریب اصطلاح دموکراسی آنرا پذیرفته و بخود بسته است و ارد توجیه مطالب میشود که چرا کشور شوروی نیز خود را کشور دموکراتیک نامیده و چگونه

(۱) کتاب «تأثیر تماس روسیه شوروی با جهان غربی» چاپ نیویورک ۱۹۴۷ قسمت

مقدمه صفحات VII و VIII

(۲) کتاب مرور صحنه ۱

(۳) باید دانست که روسیه شوروی قبل از جنگ دوم و بعد از جنگ اول جهانی رژیم

دموکراسی را مردود میدانست و اصطلاح دموکراسی کمتر در آن کشور مورد استعمال داشت.

جهان مغرب‌زمین یعنی جهان دموکراسی پس از شکست آلمان که دشمن دموکراسی بود با مبارز جدیدی مواجه شده که خود را پیشقدم نوعی جدید و مترقی از دموکراسی معرفی می‌کند (۱). نویسندگان معاصر غربی بطوریکه اشاره شد اساساً این دعوی شوروی را مردود دانسته می‌گویند اصطلاح دموکراسی را مطلقاً نمیتوان بر روسیه شوروی اطلاق کرد زیرا آن کشور فاقد شرط اصلی دموکراسی است که متضمن آزادی فرد و احترام فرد می‌باشد و برخلاف معتقد است که فرد مضمحل و منحل در جمع است و ارزشی برای فرد قائل نیست. پروفیسور کار درحالیکه دعوی شوروی را در مورد مزبور رد نکرده، سعی می‌کند آنرا توجیه کند و خلاصه آنکه روسیه شوروی را در معنی مظهر دموکراسی اقتصادی می‌شمارد و کشور های غربی را مظهر دموکراسی سیاسی. آنگاه می‌خواهد چنین نتیجه بگیرد که « بهترین طریقه و روشی که صلح عالم را تأمین نماید آن است که جمع بین دموکراسی اقتصادی و دموکراسی سیاسی نماید » .

تحلیل پروفیسور کار در این مورد بار دیگر در حول محور همان تز قدیمی او دور می‌زند که سعی می‌کند بین روش خیالپرستی (ایدآلیسم و یوتوپیا) و فلسفه واقع پرستی (رئالیسم) سازشی برقرار سازد و روشی در حد اعتدال و در حد وسط بین این طریقه پیدا کند. در اینجا چنان می‌نماید که دموکراسی سیاسی را مظهر ایدآلیسم و دموکراسی اقتصادی را مظهر رئالیسم می‌شناسد و معتقد به ایجاد سازش و همکاری بین این دو طریقه است.

باید دانست که درباره این مطالب مهم در زمان معاصر زیاد بحث

بعمل آمده وعده ای از متفکرین را عقیده بر آن است که در دو طریقه دموکراسی سیاسی و دموکراسی اقتصادی تضادهایی صریح و شدید موجود است که قابل جمع کردن بایکدیگر نیست و جمع آنها بمنزله جمع اضداد است .

پروفسور کار شمه ای در تاریخ ورود اصطلاح دموکراسی به حوزه روابط بین المللی ذکر کرده میگوید این اصطلاح را اولین مرتبه ویلسون رئیس جمهور سابق امریکا بعد از جنگ اول جهانی بصحنه بین المللی وارد کرده و گفت که « باید جهان را محیطی سالم برای دموکراسی قرار داد » (۱) و پیروزی متفقین در سال ۱۹۱۸ به پیروزی دموکراسی موسوم گشت . اما با آنکه در منشور اتلانتیک (شاید بخاطر خوش آمد استالین) کلمه دموکراسی ذکر نشده ، در خلال همان جنگ دوم و بالاخص از اواخر جنگ استالین همان نقش ویلسون را در جنگ اول غصب کرده حفظ و تقویت دموکراسی را در ردیف اول هدفهای متفقین معرفی نمود و همان نقش ویلسون را در جنگ اول بازی کرد .

اولین مرتبه در اعلامیه استالین - سیکورسکی در ۴ دسامبر ۱۹۴۱ اظهار داشت که « یک صلح عادلانه و قابل دوام تنها بوسیله ایجاد یک تشکیلات نوین بین المللی بر اساس اتحاد پایداری بین کشورهای دموکراتیک میسر است » و این اولین مرتبه است که روسیه شوروی در اسناد و مقالات بین المللی نامی از دموکراسی برده و آنرا میستاید . عبارت فوق تجدید عین بیان ویلسون است در سال ۱۹۱۷ . سپس در کنفرانسهای سه نفر پیشوایان سه کشور بزرگ که بعد از تاریخ فوق تشکیل شد همیشه از

دمو کراسی نام برده شد چنانچه در کنفرانس مسکو در سال ۱۹۴۳ در اعلامیه خود اظهار داشتند که: «حکومت ایتالیا باید بیشتر دمو کراتیک شود». و یکماه پس از آن در اعلامیه تهران این جمله دیده میشود «یک خانواده جهانی ملل دمو کراتیک». و هم در کنفرانس یالتا قصد خود را بنحویز ابراز داشتند: «حل مشکلات سیاسی و اقتصادی اروپای آزاد شده بر طبق موازین و اصول دمو کراتیک» و «کمک به ملل اروپایی که مسائل سیاسی و اقتصادی خود را بوسائل دمو کراتیک حل نمایند و مؤسسات مو کراتیک مطابق میل خود ایجاد کنند و بخصوص حکومت لهستان: . . . رایۀ دمو کراتیک بیشتری باید تجدید تشکیلات دهد و کلیۀ احزاب دمو کراتیک وضد نازی باید حق شرکت در انتخابات داشته باشند». همچنین در اعلامیه پوتسدام - رای تعیین تکلیف آلمان مکرر نام از دمو کراسی برده شد و گفتند که: «کشور آلمان باید بر اساس دمو کراسی تجدید بناشود». بدین طریق در واقع همان نقشی را که ویلسون تحت عنوان دمو کراسی امریکائی در سال ۱۹۱۹ در جهان بین المللی عهده دار شده بود مارشال استالین در جنگ دوم جهانی و بعد از جنگ مزبور تحت عنوان دمو کراسی شوروی در عهده گرفت. (۱)

در مقایسه بین تأثیرات دو جنگ جهانی گوید که: «بعد از جنگ جهانی اول بسیاری از کشورهای جهان تحت تأثیر نفوذ اخلاقی ویلسون بلافاصله رژیم دمو کراتیک امریکائی را پذیرفتند و بعد از جنگ دوم کشورهای شرق اروپا بنام رژیم جدید روسیه یا دمو کراسی شوروی معرفی شدند. (البته این بیان را دیگران توجیه کرده اند که مابین دو نوع قبول

فرق بسیار بوده، دستۀ اول بامیل آزاد خود بدمو کراسی غربی اقبال نمودند درحالتیکه طریقهٔ حکومت شوروی در اثر فشار نظامی و در تحت اشغال قوای نظامی وارد این کشورها گردیده و منطقی بنظر نمیرسد که در چنین وضعیتی کشوری و ملتی رژیم و طریقهٔ حکومت کشور فاتح را بامیل آزاد بپذیرد (پروفسور کار میگوید این مبارزه بین دو نوع دمو کراسی (که اکنون هر دو طرف دمو کراسی را عنوان میکنند) تازگی نداشته و لنین نیز بدان اشاره کرده آنگاه دو قسمت از اقوال لنین را بشرح زیر شاهد آورده که گوید : (۱)

« دمو کراسی پرولتاریا یک میلیون مرتبه بیشتر دمو کراتیک است تا دمو کراسی بورژوا و قدرت شوروی یک میلیون مرتبه بیشتر دمو کراتیک است تا دمو کراتیک ترین جمهوری بورژوا » و لنین در جای دیگر گوید : « سیستم شوروی حداکثر دمو کراسی است برای کارگران و دهقانان و در عین حال مفهوم آن جدائی آن است از دمو کراسی بورژوا و ظلم-ور نوعی تازه و تاریخی جهانی از دمو کراسی » .

و همچنین پروفسور کار نقل قول میکند از استالین در سال ۱۹۳۶ در باب قانون اساسی جدید شوروی که قانون مزبور را « تنها قانون اساسی دمو کراتیک کامل در جهان » خوانده و میگوید « اگر چه مارکس و لنین همیشه دمو کراسی بورژوا را نسبت بطریقهٔ حکومت ملوک - الطوائفی (۲) رژیمی بسیار مترقی خوانده اند ولی دمو کراسی شوروی را نوعی تازه و مترقی تر از دمو کراسی شمرده اند . »

در توجیه سبب این واقعه، پروسور کارمیگوید: «سنت و سابقه کشور روسیه بوده است که به عمل دسته جمعی (۱) اهمیت بسیار گذارد و مقام جامعه را بالاتر از فرد گذاشته، برای جامعه حیات سیاسی و اجتماعی قائل شود، در حالیکه در میان ملل غربی بواسطه تأثیر و نسانس (۲) و رفورماسیون (۳) سنت این بوده است که بفرد و حیات فردی در درجه اول اهمیت داده شود و این سنت و فرضیه بروسیه نفوذ نکرد. ولی از طرف دیگر زمامداران روسیه هم موفق بایجاد هم آهنگی و سازش بین قدرت و آزادی نگشتند و آزادی در روسیه همیشه منجر به هرج و مرج (۴) شده (۵) زیرا طبق فرضیه استوارت میل نا در يك جامعه زمینه آزادی قبلا فراهم نشده و آن جامعه قابل قبول آزادی نباشد محال است درخت آزادی در آنجا ریشه کند یا ثمر دهد (۶) و بالاخره باید رابطه بین دموکراسی روسی را با دموکراسی غربی معلوم و مشخص نمود.

آنگاه در تحلیل دموکراسی غربی گوید: (۵)

«دموکراسی غربی از دو فرضیه مختلف ناشی شده که محصول انقلاب فرانسه و جنگهای داخلی انگلیس است و هر دو نتیجه شورش یکدسته اواسط الناس (۶) جدیدالولاده بود برضد سلطنت قانونی که بر پایه کلیسای متشکل قرار گرفته بود و هدف هر دو شورش عبارت بود از

(۱) کولکتیو

Renaissance (۲)

Reformati n (۳)

(۴) آتارشی

(۵) کتاب مردود صفحه ۵

(۶) دوزواری

بر انداختن بقایای فئودالیسم و تأسیس حکومت طبقه متوسط . پیشوایان
 هردو شورش یعنی کرومول (۱) و روبسپیر (۲) يك رژیم دیکتاتوری
 انقلابی و استبداد جمعی (۳) را بوجود آوردند تا اینکه منجر بتولّد
 دموکراسی طبقه متوسط گردید و يك سابقه مؤثر تاریخی گشت برای
 مارکس و لنین . در اینجا حالت کار خلاصه ای از تاریخچه انقلاب انگلیس
 را ذکر میکند که عبارت بود از کشمکش بین طبقه متوسط با سلطنت
 و مذهب که منجر شد بقبول و رواج فلسفه جان لاک (۴) فیلسوف انگلیسی
 یعنی شناختن حقوق فرد هم در برابر کلیسا و هم در مقابل دولت جوهر
 دموکراسی انگلیس بعقیده حالت کار عبارت است از حق مخالفت فرد
 با نظر دولت یعنی حفظ حقوق اقلیت . حکومت قانون یعنی اجرای
 حقوق افراد در مقابل دولت و حکومت دموکراسی در عرف جامعه
 انگلیس یعنی برقراری حکومتی ضعیف و کم اقتدار (یعنی کم اقتدار در
 برابر ملت) و هرچه که حکومت از این حیث ضعیف تر باشد یعنی هرچه
 که قدرت و دخالت حکومت در امور افراد کمتر باشد دموکراسی قوی تر
 است (بدین طریق فقدان حکومت و دولت یعنی دموکراسی کامل) . و اما
 اصول دموکراسی فرانسه بعقیده پروسور کار بر پایه مسلك فردیت افراطی
 بنا شده که نتیجه نفوذ عقیده ولتر (۵) و امثال او در فرانسه قرن ۱۹

Cromwell	(۱)
Robespierre	(۲)
Totalitarian	(۳)
John Lock	(۴)
Voltaire	(۵)

است. وی از فردیون افراطی بود. فرق بین دموکراسی انگلیسی با فرانسه در این نکته نهفته که انگلیس معتقد است بحفظ نزاکت در روابط فرد با دولت و فرانسه معتقد است بعدم نزاکت در روابط فرد با دولت. اما روسو (۱) پدر روحانی انقلاب فرانسه را باید پدر دموکراسی استبدادی دسته جمعی (توتالیتاریائی) جدید نیز شمرد زیرا وی معتقد شد که اراده عامه که قدرت بزرگی است، خود تشکیل دولت و کشور میدهد و در این موقع است که فرد حقوق خود را تسلیم اجتماع میکند و جوهر توتالیتاریانیسم همین است. تاریخ انقلاب فرانسه تمایل به دموکراسی توتالیتاریائی را پرورش داد و چون بعد از انقلاب فرانسه اعاده سلطنت در آنجا بدست خارجیان انجام شد لذا سازش بین این دو قوه مانند انگلستان میسر و عملی نشد و مانند آن کشور موازنه و تعادل بین قدرتهای متعارض بعمل نیامد. در انگلستان نتیجه کشمکش دو چیز شد (اول) نزاکت سیاسی (دوم) حفظ حقوق فرد در برابر دولت. اما در فرانسه کشمکش و مبارزه نتیجه دیگری داد و آن عبارت بود از تقویت قدرت دولت. سالتا (۲) مورخ معاصر فرانسوی و فیلسوف سیاسی گوید که «نتیجه انقلاب فرانسه سه چیز بود: (اول) انتقال سیستم موجود از يك زمامدار بزمامدار دیگر (دوم) تفویض حق حاکمیت حکمران به عامه (سوم) تفویض قدرت ملوک بمردم ولی بدون اینکه نظارت و کنترلی نسبت باین قدرت بوجود آورند یا مبارزی در برابر آن ایجاد نمایند. خصوصیت عجیب حکومت ناپلئون همین بود که دموکراسی انقلابی را با قدرت مطلقه در یکجا جمع کرد، چنانچه

گیزو (۱) مورخ فرانسوی گوید: (۲) «قدرت مطلقه در فرانسه تنها به انقلاب و وارثین انقلاب تعلق دارد زیرا تنها آنها هستند که سالیان دراز بمردم در باب منافع وعلاق ایشان اطمینان میدهند در حالیکه آزادی ایشان را تضمین نمیکند» و ظهور ناپلئون سوم اولین دیکتاتور دموکراتیک جدید بسبب سنت فوق بود.

بعقیده پروفیسور کار فرضیه دموکراسی انگلیس در اروپا در مدت نیم قرن بعد از انقلاب فرانسه تأثیر قلیل داشته زیرا عده بسیار معدود، انگلستان را دموکراسی می پنداشتند چنانچه تو کویل (۳) در کتاب خود که در سال ۱۸۴۰ نگاشته انگلستان را جمهوری اشرافی (۴) نام نهاده است. در خلال این مدت یعنی تا قبل از سال ۱۸۴۸ دموکراسی را در تمام قلمرو اروپا اعم از کشورهای دوست یا دشمن با انقلاب فرانسه سنجیده و نتایج انقلاب فرانسه را نتایج دموکراسی می پنداشتند چنانچه مارکس و انگلس هم ابتدا خود را کمونیستهای دموکراتیک خواندند و در اعلامیه معروف حزب کمونیست بقلم دو نفر مزبور نیز جمله های «برای تأسیس دموکراسی» و «بمنظور بالا بردن طبقه رنجبر تا مکان طبقه حاکمه» دیده میشود. قبل از سال ۱۸۴۸ احدی شك و تردید نداشت که دموکراسی سیاسی (یعنی هر فرد صاحب رأی) مفهوم دم-و-کراسی اجتماعی (یعنی اصل مساوات و هم سطح کردن تمام طبقات) را نیز دربر دارد و طبقه متوسط مترقی که طالب تعمیم انتخابات به تمام طبقات ناس بود بالطبع

(۱) Guizot در کتاب «بادداشتهایی در ای خدمت تاریخ-مان ما» جلد اول صفحه ۳۷

(۲) صفحات ۵ تا ۶ کتاب «تأثیر تماس روسیه شوروی بجهان غرب»

(۳) Tocqueville در کتاب «دموکراسی در امریکا» چاپ ۱۸۳۵ پاریس قسمت

بمنفع توده‌ها هم کار میکرد چنانچه اعلامیه حکومت موقتی فرانسه در سال ۱۸۴۸ گوید که :

«هر فرد بدون استثنا صاحب يك رأى است و چون این قانون و این حق اعلام شده است دیگر در فرانسه طبقه پرتلاریائی وجود ندارد» (۱)

ولی همیتقد رکه طبقه متوسط بمقصود خود نائل شد و از انقلاب نهائی توده‌ها بوحشت افتاد خاصیت انقلابی خود را از دست داده محافظه کار شد و آثار این تغییر نیز در اعمال و افعال طبقه حاکمه ظاهر گردید چنانچه کلونیاك (۲) در فرانسه کارگران را درهم شکست و نظائر این واقعه در تمام اروپا نیز اتفاق افتاد .

بدین طریق از سال ۱۸۴۸ ببعدهم و کراسی سیاسی (یادمو کراسی لیبرال) و دم و کراسی اجتماعی (که به سوسیالیسم یا کمونیسم موسوم گشت) در کلیه قلمرو اروپا در دو سمت مخالف یکدیگر قرار گرفتند و نباید تصور کرد که سوسیالیسم و کمونیسم از سال ۱۸۴۸ ببعده حالت انقلابی بخود گرفتند بلکه ایندو همیشه انقلابی بوده اند امدمو کراسی از این تاریخ ببعده خاصیت انقلابی خود را از کف داد و مخالف انقلاب شد یعنی بطرف محافظه کاری (۳) سیر کرد و ناچار طبعاً در قطب مخالف سوسیالیسم و کمونیسم قرار گرفت . « (۴)

(۱) Lamartine لامارتین در کتاب تاریخ انقلاب ۱۸۴۸ صفحه ۳۹۶

Cavaignac

(۲)

(۳) کنسروانیسم

(۴) صفحات ۹ و ۸ کتاب فوق

گوید: «اصطلاح سوسیال دموکرات را حزب کارگران آلمان در سال ۱۸۶۴ وضع کردند و با آنکه مورد قبول مارکس و انگلس واقع شد ولی نسبت بدان اعتراض و پروتست کردند. بالاخره کشمکش بین دموکراسی و کمونیسم (یا بین دموکراسی سیاسی و دموکراسی اجتماعی بنا بنام گذاری نویسنده) از آن تاریخ در جریان بود.

ناپلئون سوم ویزمارک ثابت کردند که انتخابات عمومی را ممکن است بعنوان حربه قوی برضد دموکراسی اجتماعی بکاربرد.

در انگلستان که انقلابی نظیر انقلاب ۱۸۴۸ بوقوع نیوست بازسیر و جریانی مشابه فوق پیش آمد و از آن پس بنحو استمرار دموکراسی بعنوان يك سنگر دفاع در برابر حملات انقلابی سوسیالیسم و کمونیسم مورد حمایت محافظه کاران قرار گرفت.

پروفسور کارگوید: (۱)

«چون هر يك از حقایق بالا را در محل تاریخی خود قرار دهیم آنگاه درك موقعیت دموکراسی شوروی سهل میشود. روسیه شوروی همیشه از سنت انقلابی انگلیسی دور بوده و فاصله داشته و در تحت تأثیر سنت انقلابی دموکراسی فرانسه قرار گرفته بود. خودپیشوایان و نویسندگان سیاسی روسیه مطلب را چنین توجیه میکنند که طبقه متوسط بوسیله قیام و اقدام برضد طبقه رنجبر در حقیقت نسبت به سنت دموکراتیک خیانت ورزید و پیروزی دموکراسی بورژوا در اروپای غربی هنوز بمرحله کمال نرسیده و بمرتبه غائی و نتیجه منطقی خود که عبارت است از پیروزی دموکراسی پرولتاریا یعنی سوسیالیسم نائل نگشته است. اهانتها در شوروی

است که باین مرحله و نتیجه منطقی رسیده زیرا در آنجا انقلاب بورژوائی مارس ۱۹۱۷ بسرعت بوسیله انقلاب پروتاریائی نوامبر ۱۹۱۷ بمرحله کمال رسید و مبارزه ای که اکنون دموکراسی شوروی در برابر جهان غربی درپیش گرفته مبارزه ایست برای تکمیل انقلاب ناتمام در کشورهای غربی "

این مبارزه را پر و فسور کار در تحت چهار عنوان خلاصه کرده و ملخصی است از ایرادات و اعتراضات روسیه شوروی بدموکراسی غربی و بعقیده پرفسور کار در تماس روسیه شوروی با کشورهای غربی هر یک از این دعاوی تأییراتی در دموکراسی غربی نموده است (۱) روسیه شوروی مدعی است که :

(۱) دموکراسی غربی تنها ظاهری و صوری و بصورت رسمی و مؤسساتی (۲) باقی مانده و مشاجره طبقاتی در دولت نادیده گرفته شده است.

(۲) دموکراسی غربی تنها بحالت سیاسی باقی مانده و بحوزه امور اجتماعی و اقتصادی بسط نیافته است.

(۳) دموکراسی غربی فاقد اعتقاد و ایمان مثبت نسبت به خود است لذا بنحوی خطرناک نسبت بمخالف حالت اغماض و مدارا بخود گرفته است .

(۴) شرکت توده ها در اداره امور حکومت در آن ، شرط قرار داده نشده . "

سپس پروفیسور کاره‌ریک از مواد فوق را مورد بحث و تحلیل انتقادی قرار داده که ذکر آن موجب تطویل کلام است. ضمناً مؤلف در مورد دعاوی فوق استناد میکند به بعضی از اقوال پیشوایان و نویسندگان شوروی چنانچه استالین در نطق خود در اعلام قانون اساسی سال ۱۹۳۶ گفته است: (۱)

«دموکراسی در کشورهای سرمایه‌داری که در آنجا طبقات متخاصم وجود دارند، در تحلیل نهائی عبارت است از دموکراسی اقویا و دموکراسی طبقات مالدار. در روسیه شوروی برعکس دموکراسی دموکراسی مردم کارگراست یعنی دموکراسی عموم.»

پروفیسور کار میگوید که «روسیه شوروی بیان فوق را چنین توجیه میکند که اولین ترازوی سنجش دموکراسی آن است که باید طبقه اکثریت را تفوق و حاکمیت دهد و چون این طبقه بقدرت رسیدند خود بخود تمام طبقات دیگر را از میان برده ایجاد جامعه بی طبقات مینمایند که عبارت از همان توده کارگران باشد.»

و نیز شاهد می‌آورد از گفته‌های برد ایف (۲) فیلسوف ارتودوکسی مارکسیست که در رد دموکراسی غربی چنین نوشته: (۳)

«نیک و بد، متساویاً برای دموکراسی یکسان است و دموکراسی نسبت به هر دو خون سرد می‌باشد و بسبب همین خون سردی و فقدان ایمان نسبت به حقیقت است که نسبت به نیک و بد متساویاً حالت مدارا و اغماض دارد

(۱) صفحه ۱۱ کتاب مزبور

(۲) در کتاب «پایان زمان ما» صفحات ۱۷۴ و ۱۷۵ N. Berdyaev

(۳) کتاب تأثیر تماس روسیه شوروی صفحه ۱۵

دموکراسی يك نسبی کامل است (۱) یعنی نفی تمام مطلقها
البته پروفیسور کار اقول مزبور را برای اینکه نمونه‌ای از دعاوی
واظهارات فلاسفه و نویسندگان روسیه شوروی و عقاید ایشان را نسبت
به دموکراسی غربی بنظر خواننده کتاب برساند بمثابة شاهد آورده و
شخصاً این گفته ها را تأیید نمی‌کند و منظورش این است که دعاوی و گفته
های روسیه شوروی و دعاوی دموکراسی غربی هر دو را در معرض بحث و
تحلیل قرار دهد و بعد ملاحظه کند که آیا میتوان راه حلی برای سازش
بین این دو طریقه و این دو نوع دعوی بدست آورد یا نه و اکنون ما برای
آشنائی بیشتر خواننده به طرز فکر و کلیات عقاید و نظریات نویسنده مزبور
در سالهای اخیر، عین فصل ششم کتاب اخیر وی را که عنوان آن « چند
دورنمای تاریخی » است و بعقیده مترجم و مؤلف این کتاب حاوی
مهم ترین قسمت تحلیلی کتاب پروفیسور کارودارای نکاتی جالب است در
پایان این مبحث ترجمه و نقل میکنیم:

(ن) چند دورنمای تاریخی : و جهات بین فرد و جمع

پروفیسور کار مینویسد (۲)

« با مرور بتاریخ دوهزار ساله اخیر ملاحظه میکنیم که در هر ارسال
اوليك سلسله مهاجرتها و هجوم های متوالی از مشرق زمین بطرف مغرب
زمین یعنی از آسیا باروپا انجام گرفته ولی دیده میشود پس از آنکه قرون
موسوم بقرون تاریک سبری شد و قرون وسطی آغاز گردید، این جریان
متوقف میشود و اگرچه روسیه در این ادوار ناگزیر بمقابله با اقوام مهاجر

تاتار بود و ترکها نیز چنگال خود راحتی تا قرن ۱۷ در جسد اروپا فرو برده بودند، معینا هجوم و مهاجرت افراد و عقاید از شرق بغرب بمقدار عظیم انجام نشده و دیگر اروپا در معرض تاخت و تاز شدید شرق واقع نگشته است .

واما بعد، چون دوره قرون وسطی پایان یافت و قرون جدید و معاصر آغاز گردید اروپائی که در اثر رنسانس و رفورماسیون تجدید حیات کرده بود آغاز تجاوز محیط خارج از اروپا نمود و در خلال سه قرن نهضت کشور گشائی و توسعه که مرکز آن در اروپای غربی بود سبب شد که اروپا بفسمت اعظم جهان دست یافت .

قسمتی از این جنبش توسعه اروپائی شکل هجوم بطرف شرق را گرفت که آلمانیها آنرا «سوق بسوی خاور» Drang nach Osten اصطلاح کنند و جمعیت هائی از اروپای غربی و مرکزی بطرف نواحی نیمه متمدن اروپای شرقی روی آوردند. از جمله پیشقدمان این مهاجرت شوالیه های تیوتونیک (۱) بودند (که البته تمام ایشان تیوتون یا از نژاد ژرمن نبودند) که از سمتی بطرف سواحل بالتیک پیشروی نموده به امپراطوری کوتاه عمر لیتوانی رسیدند و از سمت دیگر تا سواحل دریای سیاه دست یافتند و از آنجمله بود حملات لهستانیان بر روسیه در اوایل قرن ۱۷ .

ولی نفوذ مؤثر غرب در شرق از زمان پتر کبیر و بوسیله وی آغاز گردید که ایالت بالتیک را متصرف شده و شهر پترسبورگ را بنا نمود و طبق جمله معروف خودش دریچه ای بطرف اروپا باز کرد و از مجرای همین دریچه بود که نفوذ اروپائی بسرعت در روسیه توسعه یافت و تاریخ

روسیه را اعم از نیک یابد مدت دو بیست سال در دست گرفته و شکل داده روشن فکران فرانسوی آئین های عقلی (۱) و آئین های جهانی (۲) عصر روشن فکری آن زمان را برای طبقات حاکمه روسیه هدیه آوردند.

معماران ایتالیایی آثار خود را در قصور و ابنیه پترسبورگ و سایر نقاط روسیه پیادگار گذاشتند و بازرگانان انگلیسی که اولین تماس ایشان با روسیه در قرن ۱۶ آغاز میشود جای خود را به مهندسی و انواع متخصصین انگلیسی دادند ولی مؤثرترین و قوی ترین نفوذ در روسیه از ناحیه آلمان آمد. سلسله پادشاهان روسیه در آن هنگام بیشتر خون آلمانی داشتند. دربار شاه روسیه یک دربار آلمانی بود. عده کثیر بلکه اکثریت زنرالهای لایق روسیه و مدیران امور حکومت آن کشور از طبقات حاکمه آلمانی مقیم ایالات بالتیک بودند و بطور کلی مجموعه حیات رسمی دولت روسیه در قرن ۱۹ یک رنگ تمام آلمانی بخود گرفته بود و بالاخره در اواخر قرن ۱۹ بوسیله تکنیک و فنون صنعتی مغرب زمین و هم بوسیله سرمایه داران باختری تحولات اقتصادی در روسیه انجام گرفت و این جریان تحولات اقتصادی شبه غربی البته در ۱۹۱۴ هنوز تکمیل نشده و ناقص بود.

» در این دو بیست سال نفوذ صالح آمیز اروپا در روسیه، تنها نقطه نیک مجاهده برای فتوحات نظامی در روسیه از طرف غربیان بعمل آمد که آنهم بنحوی افسانه مانند (۳) به شکست غربیان منتهی شد و آن عبارت بود از شکست ناپلئون در مسکو که تأثیری دقیق و نتایج عمیق در تاریخ

(۱) راسیونالیسم

(۲)

Cosmopolitanism

(۳) دراماتیک

روسیه بخشید و در واقع شکست مزبور خبر از يك بیداری حس ملی و سیاسی در روسیه آینده میداد و البته تا آن زمان چنین حس ناسیونالیسم در روسیه وجود نداشت و با مقایسه با ناسیونالیسم های اروپای غربی بسیار ضعیف بود. لذا پس از این واقعه عکس العملی در آن کشور بر ضد نفوذ اروپایی آغاز گشته و احساس وجود نفوذ اروپایی و هم احساس تفوق اروپاییان در محیط اروپا موجب ایجاد يك حس خشم و کینه در روسیه گردید.

بدین طریق تاریخ روسیه قرن ۱۹ واجد دو حالت متضاد بود.
(اول) آنکه تماس تمدن غربی با روسیه موجب شد که تمدن مادی مغرب در آنجا نفوذ نموده بعد اعلای خود رسد و بدین طریق روسیه از حیث ظواهر بیش از هر زمان از ازمنه سابق بارویا شباهت یافته بود.

(دوم) آنکه در این قرن يك نوع بیداری وجدان در مردم آن کشور بوجود آمده احساس يك نوع استقلال وجدانی و سوامی با اروپا میگردند و برای فرهنگ و آداب و سنت و رسوم خود بتدریج يك نوع استقلال وجدانی از اروپا قائل میشدند و بخصوص ادبیات اصلی و ملی روسیه در این عصر در اثر همین احساس روبه نمو و ترقی گذاشت این دو حس متضاد یاد و گانگی (۱) در کلیه تحریرات و نوشتجات ادبی و افکار روسیه قرن ۱۹ و در مشاجرات ادبی و مباحثات بین غربیان و سلاو فیل ها (۲) منعکس است.

Duality (۱)

Slavophiles (۲)

غریبان که معرف سنت نفوذ اروپائی بودند عقیده داشتند که آنچه در زندگی روسیه از مسائل متمدنی و حیاتی دیده میشود مأخوذ از اروپای غربی بوده و کاری که متفکرین و زمامداران روسی انجام داده اند آن بود که چون ترقیات اقتصادی و فرهنگی روسیه مدتها از تمدن اروپائی عقب بوده و عقب افتاده بود سعی کردند آنرا بپای اروپا برسانند تا عقب افتادگی روسیه از کشورهای اروپائی مشهود نباشد.

اما سلاو فیل ها می گفتند که روسیه جایگاه سنت بومی قوم سلاو است که از جهات بسیار، عالی تر از تمدن اروپائی است و خدماتی بتمدن اروپائی انجام داده و چیزهایی به آن تمدن تفویض کرده که قابل تبدیل نیست.

سلاو فیل ها در مورد سر نوشت روسیه يك نوع اندیشه مسیحائی (۱) وضع نموده مسکو را روم سوم خوانده، دعوی کردند که مسکو روزی منبع روشن فکری و کانون تجدید حیات اروپای فاسد و پوسیده خواهد شد.

دوستووسکی (۲) که در تبلیغ عقاید سلاو فیل ها مجاهده بسیار نموده در نامه خود بتاريخ اول مارس ۱۸۶۸ مینویسد.

«در ظرف یکصد سال تمام جهان بوسیله افکار روسی حیاتی نوین خواهند یافت و زندگی را از سر خواهند گرفت».

نظیر همین دعوی که در خلال تاریخ قرن ۱۹ در سراسر روسیه ابراز میشد عیناً در انقلاب بلشویکی نیز مشهود افتاد و انقلاب بلشویکی

(۱) نوید مسیحائی (انتظار ظهور مسیح) Messianic

Dost evsky

(۲)

نیز مانند همان سیرافکار و عقاید در روسیه قرن ۱۹ دارای دوجنبه متضاد یادوجه بود. يك وجه آن اكمال سیر غربی شدن روسیه را نشان میداد و وجه دیگران معرف شورشی بود بر ضد نفوذ اروپایی در روسیه. بالشویکهای اولیه از غربی بودن ابراز ندامت یا توبه ننموده بلکه سرسخت ماندند در اینکه خود را غربی جلوه دهند و در نظر ایشان روسیه يك کشور عقب مانده ای بود که باید بوسیله آئین‌های انقلابی مأخوذ از مغرب زندگی را از سر گیرد و تجدید حیات نماید. و همچنین بالشویکهای دوره اول انقلاب از صمیم قلب انتر ناسیونالیست بوده و جداً معتقد بودند که کارگران، کشور و وطن ندارند و انقلاب روسیه را تنها جزئی از يك انقلاب دامن‌دار اروپایی میدانستند. ولی در اواسط سال ۱۹۲۰ که تز «سوسیالیسم تنها در يك کشور» (یعنی روسیه) جای تز «انقلاب جهانی» را گرفت، نقطه تأکید کلام در عرف اجتماع و سیاست روسیه تغییر کرد. تا در سال ۱۹۳۰ و بعد که کاملاً این مطلب چسب در روسیه و چه در خارج روسیه معمول و تقریباً عادی و مورد قبول عموم گردید که اعمال و افعال دولت انقلابی روسیه دنباله همان تاریخ روسیه و استمرار همان افتخارات و شوکت و جلال گذشته روسیه است. و حتی ممکن بود در مقایسه دقیق بین ایدالهای بالشویسم با نوید مسیحائی سلاو فیلهای سابق وجوه تشابهی نیز یافت.

مثلاً هر دو مدعی بودند که يك روسیه قوی و فاسد نشده بوسیله شورش بر ضد تمدن پوسیده غربی مأموریت دارد و سر نوشتش چنین است که بانیروی افکارش جهان را بطرف تجدید حیات و ترقی هدایت نماید. و از این نقطه نظر مقایسه کلی که در این اواخر بین پطار گیر و استالین بعمل آمده و شیوع یافت قابل بحث و مورد تأمل است.

هر يك از ايندو مرد خالق و آغاز كننده يك دوره نوين در حيات روسيه شدند، اما بطر كير مبدأ نفوذ اروپا در روسيه گرديد در حاليكه استالين مبدأ نفوذ روسيه در اروپا شده است.

«اگر اين نظريه صحيح باشد بايد گفت كه انقلاب بالشويك صرف نظر از صحت يا عدم صحت آئين هاى موضوعه اش يكي از نقاط عظيم و مهم تغيير خط سير تاريخ است»

«استالينگراد و شكست هيتلر حس ملئت را كه پس از سقوط ناپلئون در روسيه بيدار شده بود با انقلاب بالشويك كامل شده بود به اشد مراتب بمرحله كمال رسانيده. خود آگاهى عمومى يا آگاهى وجدان عامه را بمراتب بيش از پيش تقويت نموده و توسعه داد و ميتوان گفت در اين موقع بود كه جنبش سير افكار از طرف باختر كه مدت ۲۵۰ سال دوام يافته بود متوقف گرديد و اكنون جهان روزهاى را طى ميكند كه سير مزبور دارد معكوس ميشود يعنى بار ديگر دوره سير افكار از شرق بغرب آغاز گرديده، هم افكار و هم مسافرين و مهاجرين از خاور بطرف باختر بحركت آمده اند.»

فن سياست را ن ميتوان بدون توجه بقدرت هادى درك نمود و در عين حال كه ارقام واعداد بخودى خود ارزشى نداشته و قطعيت ندارند، قدرت درميان ساير عوامل متكى بارقام واعداد است. لنين ميگويد: «سياست باتوده ها آغاز ميشود نه آنجا كه هزاران نفر هستند بلكه آنجا كه ميليونها نفر هستند، آنجا است كه سياست جدى آغاز ميگردد» (۱) رجوع به يك چند رقم استاتستيكي مابين اين مطلب خواهد بود كه چرا توقف سير

افکار و افراد از غرب به شرق و تبدیل آن به نهضت سیر افکار و افراد از شرق به غرب در قرن ۱۹ پیش بینی میشد و در قرق ۲۰ آغاز گردید

در سال ۱۸۰۰ مردم سلاو معتقد بودند که ربع جمعیت اروپا را تشکیل داده اند و درست در روزهای قبل از جنگ دوم جهانی تقریباً نصف جمعیت اروپا را سلاوها تشکیل میدادند و اگر همین سیر ازدیاد جمعیت سلاو يك ادامه یابد در سال ۲۰۰۰ بعد از میلاد (یعنی ۴۵ سال دیگر) دو نلث جمعیت اروپا از مردم سلاو خواهند بود .
از جمعیت سلاو اروپا تقریباً دو نلث ایشان روسها هستند و این نسبت تقریباً محفوظ و ثابت خواهد ماند .

جنگ ۱۹۴۱ هیتلر را باید آخرین تشبث مأیوسانه غرب برای اجرای دنباله نهضت « پیش و طرف خاور » دانست در برابر ناسازگاریهای روز افزون که سرعت نهضت مزبور را از میان میبرد . اما شکست ناگهانی هیتلر راه را برای ظهور يك نهضت معکوس « پیش و طرف باختر » Drang nach Westen باز و آماده نمود .

نهضت « سیر غرب به شرق » بدو طریق مختلف انجام گردید یکی بصریح فعالیت مستقیم سیاسی و نظامی و دیگری از طریق نفوذ صلح آمیز افکار و عقاید .

اما در سنت روسی علامتی دیده نمیشود که خط مشی و سیاست عمل مستقیم نظامی را در اروپا تأیید کند و عملیات نظامی روسیه طبق سنت و سابقه غالباً رو بطرف خاور روسیه انجام گرفته . بعلاوه شکست ناپلئون و هیتلر خود بمنزله اعلام خطری است برای روسیه نسبت به اجرای افکار

ماجر اجوبانه نظامی درجهت معکوس (یعنی از روسیه بسمت اروپا)

« دیگر آنکه اروپای مرکزی و غربی صاحب منابع مهم طبیعی نیست

که مورد احتیاج روسیه شوروی باشد و از طرف دیگر مسکن جمعیت های

کثیر صنعتی است که عادت کرده اند بیک نوع زندگی که سطح آن نسبت

بسطح زندگی کارگران و مردم صنعتی شوروی بالا تر بوده و هضم چنین

جمعیت و کشورهای برای روسیه شوروی خالی از اشکال نیست، درحالیکه

این شرایط در بسیاری از مناطق آسیایی که مطامع روسیه شوروی ممکن

است مجذوب آن شده باشد وجود ندارد. بطور کلی سیستم اجتماعی و

اقتصادی در روسیه شوروی امکاناتی نامحدود برای ترقیات داخلی آن

کشور ایجاد نموده و شرایطی که سیاست توسعه طلبی را برای بریتانیای

کاپیتالیست قرن ۱۹ تجویز مینمود و ممکن است برای امریکای

نروتمند در قرن ۲۰ تجویز نماید در روسیه موجود نیست که همان خط

مشی توسعه طلبی انگلیس را در روسیه تجویز کند .

این است سبب آنکه انگیزه های اقتصادی در سیاست خارجی روسیه

نسبت به سیاست خارجی سایر قدرتهای بزرگ نقشی کوچکتر را عهده دار

میباشد .

البته نمیتوان این مطلب را جداً انکار نمود که در سیاست خارجی

در اروپا مسئله تأمین و امنیت برای روسیه در درجه اول اهمیت قرار دارد

و تا چندی دیگر نیز این حالت ادامه خواهد داشت . مشقات و زحماتی

را که حملات مغربیان بر ضد روسیه شوروی در سالهای اولیه رژیم

بلشویکی برای آن کشور ایجاد نمود بوسیله حمله آلمان تجدید و

تشدید شد .

« مدت ۲۵ سال همیشه مسئله عدم امنیت و تأمین از خارجیان فکر زمامداران روسیه شوروی را بخود مشغول داشته بود و روشهای مختلف برای مقابله با این مطلب بکار میبردند.

مثلاً تا سال ۱۹۳۳ که هنوز دولت شوروی بقدرت نرسیده وضعیف بود، دولت مزبور از خلع سلاح عمومی جهانی حمایت میکرد.

از سال ۱۹۳۴ بعد دولت شوروی مردم روسیه را وادار به تهیه اسلحه و ساختن سلاح های جنگی برای دفاع نمود.

چندی کناره گیری از جنگهای جهان کاپیتالیستی را میستودند. چندی هم تشکیلات بین المللی و همکاری باملل کاپیتالیست صلح طلب را طرفداری میکردند.

از سال ۱۹۳۹ بعد موضوع تصرف نقاط سوق الجیشی (استراتژیکی) خارج از کشور بیش از پیش مورد توجه دولت روسیه شوروی قرار گرفت و این مطلب وارد محاسبات سیاسی آن کشور شد و این عین همان روشی است که در زمان گذشته از طرف قدرتهای بزرگ جهانی عمل میشد. نظریه فوق در اروپای شرقی این شکل را گرفت که کمربندی وسیع بنام منطقه دولتهای دوست در مغرب روسیه از کشورهای مجاور ایجاد شود که این کشور هادر برابر نفوذ های خصمانه نسبت بروسیه شوروی نفوذ ناپذیر باشند.

مرز غربی این کمربند تادرجهای با جهان سلاو منطبق است ولی شمول فنلاند ورومانی در این منطقه نشان میدهد که هدف سوق الجیشی بیشتر مورد توجه بوده تا مسئله هم نژادی، آنچه که در درجه اول و همیشه مطمح نظر اولیای حکومت شوروی بوده این است که این مناطق در تحت

کنترل حکومت هائی باشد که ضمانت موثر برای جلوگیری از مداخله سایر قدرتهای بزرگ در امور خودشان بدست دهند. تجربه سالهای اول انقلاب یعنی هنگامیکه این کشور به پشتیبانی قدرتهای غربی بمنزله پایگاه هائی برای ایجاد جنگهای داخلی بر ضد رژیم شوروی بکار رفتند هنوز در مد نظر زمامداران روسیه میباشد.

این مناطق در نظر روسیه امروز بمنزله آئین مونرو برای امریکا در زمان گذشته، یا کشورهای بنلوكس (۱) برای بریتانیا و یا ناحیه رن برای فرانسه است. معینا در سیاست و خط مشی روسیه شوروی علائم و آثاری دیده نمیشود که ثابت کند که جنبش سیراز مشرق به مغرب بصورت تجاوز مسلحانه یا فتوحات نظامی در آید.

« نفوذ صالح آمیز جهان باختر بخاور بوسیله نشر عقاید و افکار که روسیه شوروی مظهر تجلی و کانون ظهور آن گردیده و چنین بنظر میرسد که همین شیوه را نگاه خواهد داشت بمراتب مهم ترواری بارز تراست تا نهضت سیر افکار از مشرق بمغرب (در یک قرن پست). تأکید و اصرار دولت شوروی در اینکه روسیه امروز را دنباله مستمر و پیوسته تاریخ روسیه جلوه دهد و بدین طریق انقلاب ۱۹۱۷ را نوعی تجلی فرعی از یک جریان عظیم و وسیع نشان دهد ممکن است ما را بدو استنباط غلط یعنی دو نتیجه نادرست هدایت نماید :

(اول) آنکه بالسویشم را يك اثر خاص روسی تلقی کنیم بدون قائل شدن باینکه تمدن غربی در آن دخالتی داشته.

(دوم) آنکه نفوذ بالشویشم را در جهان باختر بمنزله تماس و

تأثیر يك ایدئولوژی شرقی و خارجی و غیره مانوس در غرب تلفی نمائیم و این هر دو نظریه اشتباه و گمراه کننده است .

بسیاری از وقایع خاص و حوادث در روسیه بدون شك مارك خاص روسیه گذشته را دارد كه آن نیز بنوبت خود ناشی از نفوذ تمدن غربی در روسیه است. البته امکان دارد كه مثلاً نمونه‌ای از مزرعه دسته‌جمعی (یا كشاورزی دسته جمعی) (۱) را در جامعه دهقانی روسیه قدیم پیدا كرد مانند میر (۲) و یا آنكه چكا (۳) و گ . ب . نو (۴) را در دستگاه گارد مخصوص ایوان مخوف (۵) جستجو نمائیم و همچنین میتوان استدلال كرد كه مسلك فردیت و فلسفه اصالت فرد كه در متن سنت غربی همراه رنسانس و رفورماسیون وارد حوزه اروپا گشت هرگز در روسیه نمو نكرده و قدرت نیافت و لذا روسیه بیشتر مستعد افكار و اعمال و افعال مناسب تمدن استبداد دسته جمعی (كولكتیف) و تمدن توده‌ای است . اما بالشویسم خود از افكار غربی است و مبدأ و منشأ آن از غرب میباشد و حتی در افكار باختری و در حیات غربی شكل و قالب گرفته است و بهمان اندازه كه انقلاب فرانسه در متن رودخانه عظیم و اصلی سیر افكار و تاریخ اروپایی قرار دارد ، بالشویسم نیز جزئی از همان جریان عظیم است و ربط

(۱) كولكتیف .

(۲) mir نام انجمن یا واحد اجتماعی ناحیه روستایی دسته جمعی (كولكتیف)

در روسیه سابق كه قسمتی از اراضی را باشتراك در تصرف داشته زراعت میکردند و این حق تصرف و استعاده به ارث بفرزندان منتقل میشد و هر خانواده از این واحد میتواند سهم خود را از اراضی تفكیک کرده از دولت خریداری كند رئیس هر مین به Starotza موسوم بود . این طریق تا سال ۱۹۱۷ در روسیه معمول بود .

(۳) چكا Cheka دستگاه پلیسی و جاسوسی روسیه سابق

(۴) G . P . U . دستگاه پلیسی و جاسوسی شوروی .

(۵) Ivan the Terrible امپراطور سابق روسیه

کامل باجهان باختر داشته و از آنجا سرچشمه گرفته است .»

« بحران معاصر در تمدن غربی شاید در معنی بحران فرد و فردیت باشد. عصر اصالت فرد (۱) اکنون چنان مینماید که دارد پایان میرسد و موقعیت آن در سیر تاریخ بمنزله مرزار یا واحه‌ای بنظر میرسد که بین دو کویر واقع شده و در خطر خشکیدن افتاده باشد و عبارت دیگر دوره رواج فردیت بمنزله مرحله‌ای بود که بین دو دوره استبداد دسته جمعی یا استبداد مطلقه کلی (توتالیتریانیسم) واقع شد. یکی توتالیتریانیسم کلیسا و امپراطوری قرون وسطی و دیگر توتالیتریانیسم نوین جهان جدید .

هر گاه فلسفه اصالت فرد را چنین تعریف کنیم که عقیده‌ایست که گوید :

دماغ فرد با وجدان فرد مدفن نهائی حقیقت بوده و هر فرد در آخرین تحلیل باید خود در تمیز حق از باطل قضاوت نماید پس فلسفه اصالت جمع عقیده‌ایست که گوید :

« يك گروه متشکل یا يك مؤسسه متشکل خواه کلیسا باشد یا حکومت یا حزب، دسترسی خاص به حقیقت دارد که فرد ندارد لذا حق خاص و وظیفه خاصی دارد برای تلقین حقیقت بزور در دماغ اعضاء جامعه بهر وسیله که ثابت شود مؤثر تر است »

« مدت چهار قرن یعنی از ۱۵۰۰ تا ۱۹۰۰ فلسفه اصالت فرد نیروی محرکه اصلی تمدن قرار گرفت .

رسانش بمنزله شورشی بود بر ضد فلسفه اصالت جمع فرهنگی

(توتالیتاریانیسم فرهنگی) بنام عقل فردی انسان. رفورماسیون بمنزله شورشی بود بر ضد فلسفه اصالت جمع مذهبی (توتالیتاریانیسم مذهبی) بنام وجدان فردی انسان. پیشرفت عظیم علم و اکتشافات و کنترل محیط طبیعی انسان، ترکیب دو عنصر مزبور یعنی عنصر کلاسیک و عنصر مسیحیت را بایکدیگر که بالقوه بایکدیگر سازگار نیستند تقویت نمود و در قرن ۱۸ که آنرا قرن روشنفکری مینامند این ترکیب بعد اعلا رسیده انسان عصر جدید را در قالبی تازه بریخت.

در خلال این دوره پرستش فرد و اصول فردیت و ایمان بقدرت فرد عاملی قوی گشته و بقدری مؤثر در مذهب و اخلاق و سیاست و اقتصاد جهان غربی گردید که هنوز مشکل است بتوان وجود حالات استثنائی آنرا باور کرد و درك نمود.

قبل از این دوره تنها یک مرتبه در خلال تاریخ عالم (یعنی در تمدنی که در قرن پنجم قبل از میلاد در آتن بوجود آمد و نور ضعیفی از آن بعد از پایان آن دوره بجهان رومی تابید) انسان منفرد یا فردیت انسان آنهم بنحوی مبهم نسبت بخود ایمان پیدا کرده و خود را محور جهان و مرکز عالم پنداشت.

تجدید حیات این ایمان در خلال تجدید اکتشاف قدمت کلاسیک در حقیقت جوهر و روح حادثهٔ رنسانس است و آغاز يك عصر بزرگ ترقی بشر شمرده میشود. نغمهٔ زیرین که در یکی دو قرن طلایی یونان ورد زبانها بود مدت دو هزار سال بگوش نرسید. این نغمه چنین میخواند که :

« چه اعجبو به ایست انسان ؟ چه قدر در عقل شریف و چگونه

استعدادی بی حد و بی پایان دارد! و که چگونه از لحاظ شکل بصورت فرشتگان و در ادراک همچون خداوند است! «
ولی در مدت چهار قرن از قرن ۱۶ تا ۱۹ نغمه فوق بار دیگر زنده گشت و کمتر زمانی بود که در مدت چند قرن مزبور این نغمه شیرین بگوش نرسد. «

«سالهای قبل از ۱۹۰۰ را باید در اینجا بخاطر آورد که چگونه جنبشی بزرگ برای ترقیات علمی و صنعتی در آن قرن عظیم و پربرکت دیده میشود و قدرت خلافت بشری در هنرها و ادبیات و علوم در تحت تأثیر این آزادی نوین فکر و انتقاد تا بکجا رسیده بود و چگونه تجارت توسعه یافته و صنعت و پیشرفتهای مادی رو به ترقی و نمو بود و بالاتر از آن تشویقاتی بود که از طرف جامعه نسبت بمجاهده خستگی ناپذیر فرد و ترغیب حس مسئولیت فردی بعمل میآمد. اما در خلال نیمه اول قرن بیستم این موج بسرعت خط سیر و حرکت خود را معکوس نمود و در زمان معاصر سیر بطرف استبداد دسته جمعی یا حکومت دسته جمعی و برخلاف جهت آزادی فردی و برضد فلسفه اصالت فرد در همه جا مشهود است. فشارهای اجتماعی، سیر افکار را قویاً بطرف آئین پرستی (ارتودوکسی) میبرد. تقوای که به فردیت شکست ناپذیر موسوم شده بود تحت الشعاع تهدیدات «تجزیه اجتماعی» قرار گرفته. در میان کلیساهای مسیحی آنها که از اصل فردیت حادثه رفورماسیون سرچشمه گرفته بودند عموماً رو به تنزل و زوال گذاشته و تنها آن کلیساهایی که اصل فردیت در آنها کمتر وضعیف تر و استبداد جمعی بیشتر و قوی تر است فوت دارند. در میان فلسفه های سیاسی، جدید مارکسیسم چون حالت استبدادی جمعی

(نوتالیتاریائی) آن بیشتر است، بیشتر از سایر مسالك سیاسی مورد توجه قرار گرفته و توسعه یافته است. ترقیات عظیم صنعتی، روحیه مردم و نمو سریع قدرت آن کشوری که مارکسیسم را رسماً پذیرفته و هیچگاه در طی تاریخ خود شریک سنت فردیت مابقی کشورهای اروپائی نگشته و اساساً مسلك فردیت و اصالت فرد را درك نکرده است، امروز چشم جهانیان را خیره ساخته. دوجنك جهانی و يك سلسله انقلابات عمده و يك دوره و رشكست اقتصادی که شدت آن تنها بوسیله حرکت دسته جمعی و عمومی مردم کشور از سنت فردیت قدیم به استبداد جمعی تعدیل گردید و تخفیف یافت و مدت آنرا همان توسل بوسیله فوق کوتاه نمود کافی بود که موجد يك تغییر سریع در آتمسفر اخلاقی کشور روسیه شود و بر تمام مردم جهان باستثنای کوران و بیماران شفاناپذیر این حقیقت را آشکار نماید که نیروهای اصل فردیت تا درجه ای آن عزم و تندی و قدرت و جریان خود را از کف داده و چنان مینماید که با جهان معاصر جور نیست.

«لذا چون دور نمای تاریخ جهانی را از افقی وسیع تر بنگریم احساس میکنیم که تماس روسیه شوروی با جهان با ختری و تأثیری که در آن نموده معرف پایان يك دوره تاریخ است که از قرون ۱۶ و ۱۷ آغاز گشته و صعود عظیم اروپای غربی و بالاخص مردم انگلیسی زبان از خواص بارز آن دوره بوده است.

انقلاب بالشویك نیز مانند همه نهضت های بزرگ تاریخی صورت يك نمایش برجسته و مؤثر را داشته که در ناظرین مؤثر افتد و این انقلاب نتایج مؤثر نیز در بر داشت، اما باید دانست که انقلاب مزبور مانند کلیه جنبش های تاریخی بزرگ دیگر موفقیت خود را تنها مدیون قدرت خود

و مدیون شوق و حراستی که در میان شاگردان مکتب خود ایجاد نمود نبوده بلکه مدیون پوسیدگی و درهم شکستگی نظم در حال نزع و زوالی بوده که بر ضد نظم مزبور قیام کرده و هدفش درهم شکستن آن نظم بود و بعبارت دیگر فساد نظم موجود زمان ، عاملی مؤثر در پیشرفت بالشویک گردید .

و اکنون روسیه شوروی در حالی با جهان غربی تماس یافته که بسیاری از بنیانهای فلسفه فردیت و روش اصالت فرد در آن جامعه ها پوسیده و رو بفساد گذاشته و ایمان نسبت باصل کفایت نفس فرد (۱) و کفایت عقل فرد ضعیف گشته و تحت الشعاع انتقادات تابع اصل نسبیت (۲) قرار گرفته و جامعه های دموکراتیک اکنون احتیاج آنی و فوری به تجدید قوا برای مقابله با نیروهای محرك تجزیه اجتماعی حاصله از اصل فردیت (اندیویدوالیسم) دارند .

اکنون شرایط فنی تولید از طرفی و فشارهای اجتماعی تمدن دسته جمعی (۳) و آمدن توده ای (۴) از طرف دیگر مستلزم ایجاد تشکیلاتی بر اساس اصل دسته جمعی (کولکتیف) است و خواهی نخواهی باید کشورهای مزبور آنرا بموقع عمل و اجرا گذارند.

«بدین طریق افکاری را که تماس روسیه شوروی با کشورهای غربی همراه آورده است در زمینه مستعدی وارد گشته که موجبات نمو آن افکار از مدت ها قبل بخوبی فراهم شده بود .

Individual Self-sufficiency	(۱)
Relativism	(۲)
Collective	(۳)
mass civilisation	(۴)

افراد هرملت که به نشر عقاید کمونیستی در مغرب زمین کمک کرده‌اند نمیتوان حکم کرد که عموماً وبدون استثنا اشخاصی مزدور وبول‌بگیر وعقیده فروش یعنی از ستون پنجم بوده‌اند. اگر چه بدون شك افرادی از این قبیل نیز در میان ایشان بوده است ولی عده‌ای از ایشان مردمانی بوده‌اند که ازصمیم قلب معتقد شده‌اند که این عقاید و افکار علاج دردها وبدبختی‌های کشور ایشان را خواهد نمود واین خود یکی از اسباب وعلل موفقیت تبلیغات روسیه شوروی بوده ونقشی مهم در شیوه سیاست خارجی شوروی وهم در نمو قدرت روسیه بازی نموده است.

« حال بینیم جهان با ختر چگونه میتواند با بهترین وجهی که در اثر تماس باشوروی برای وی پیش آمده است مبارزه نماید ؟

در اینجا اولین عنصری که جلب توجه میکند مسئله قدرت است که دیده میشود شوروی مقتدر گشته و اکنون مسئله مورد توجه موضوع نیرو و قدرت است و کسب قدرت البته منوط است به رقابت در قدرت نظامی و اقتصادی در میان حریفان و رقیبان متقابل. اما این نظر نظری است تو خالی و در هر حال ناقص است وغیر کامل.

بیشتر حل مشکل منوط است به طرز فکر و تمایلات فکری مردمیکه مقیم قاره اروپا وهم در خارج آن قاره قرار گرفته‌اند وتاکنون صریحاً یکی ازدو طریق یعنی دموکراسی غربی یا کمونیسم را نپذیرفته‌اند وممکن است اشکالی از حکومت را ترجیح دهند که حد وسط بین دو طریقه فوق باشد واین طرز تمایل اصولاً تابع احساسات ایدئولوژیکی وتعصبات تابع عقیده نخواهد بود بلکه منوط است بانخاذ روشهای اقتصادی واجرای برنامه‌های اجتماعی در دموکراسی غربی وهم در کشورهای

کمونیسم . قسمتی مهم از این مطلب نیز منوط است بمیزان کمکی که روسیه شوروی بطریق غیر مستقیم از عده‌ای از مردان و زنان جامعه غربی اخذ می‌کند که آن مردان و زنان در تحلیل علل مفاسد جامعه غربی معتقد شده اند که بعضی از عقایدی که ذاتی انقلاب بالشویک میباشد با شرور و مفاسد جامعه غربی ارتباط داشته و میتوان بابکار بستن آن افکار و عقاید، آن مفاسد را معالجه نمود .

«در تحلیل این مطلب که آیا عقیده فوق تاجه درجه مقرون بحقیقت است به این نتیجه میرسیم و کسی هم امروز انکار نمیکند که نظریات این قبیل اشخاص تاحدی و تا درجه معینی صائب است و اگر چنین باشد دور نما و منظره جهان آینده نشان نمیدهد که یکی از این دو عقیده وایدئولوژی غربی یا شرقی (یعنی دموکراسی و کمونیسیم) به پیروزی تمام نائل آید و قادر شود که آندیکری را نابود کند و از میان بردارد بلکه چنین پیش بینی میشود که راه سازش و اصلاحی بین دو ایدئولوژی غربی و شرقی کشف و پیدا خواهد شد که عبارت باشد از حد وسط بین دو طریقه ، و ترکیبی بین این دو روش زندگی که در حال حاضر متباین و متخالف بایکدیگر اند .»

«خطری که در این مرحله در جلو جهان انگلیسی زبان بنظر میرسد شاید بیش از هر چیز عبارت باشد از فقدان مروت و نرمی و قابلیت تغییر آن جامعه و تمایل جامعه مزبور باینکه متکی به افتخارات گذشته خود بوده و تغییر روش و خط مشی را موجب لطمه به آن افتخارات میدانند .

اما باید توجه داشت که هیچ مؤسسه بشری و هیچ نوع نظم بشری و هیچ جامعه بشری ابدیت نداشته و الی الابد مستدام و پایدار نمانده و نخواهد ماند . پس سر نوشت، جهان باختری منوط است بقابلیت جهان

مزبور در اینکه درمقابله و مواجهه با این مبارزه باشوروی در جستجوی اشکالی نوین از فعالیت اجتماعی و اقتصادی برخیزد که موفقیت آمیز باشد و در آن طریقه جدید ، آنچه را که در فلسفه فردیت و سنت دموکراتیک مفید و قابل نگهداری باشد در تمدن نوین جمعی و مسائل مربوط به آن بموقع عمل و اجرا گذارد .»

کتاب پروفیسور کار و عقاید وی در باب مشکلات جهان معاصر و اختلاف عظیم بین این دو قدرت بزرگ جهانی بهمین جا پایان می یابد و بطوریکه ملاحظه کردیم ، وی معتقد به یافتن راه حلی برای سازش بین دو طریقه شرقی و غربی و کشف یک طریقه نوین است که حاوی فوائد هر دو سیستم اداره امور اجتماع و شایسته زمان باشد ولی با کمال تأسف نتیجه را که از حدود کلیات تجاوز نمیکند بهمین جا خاتمه داده وارد بحث در جزئیات امر و کیفیت و چگونگی یافتن راه حل نشده و نمیگوید که طرفداران هر یک از دو عقیده شرقی و غربی تا چه درجه باید گذشت داشته باشند و از چه قسمت از دعاوی و عقاید خود باید صرف نظر نمایند تا بتوان سیستمی بوجود آورد که جامع بین دو طریقه باشد و جهان آینده را بطرف صلح و آرامش هدایت کند و حیاتی بهتر و مرفه تر و نیکوتر برای مردم جهان معاصر تهیه نماید .

فهرست مأخذ و مراجع
و منابع مستقیم این کتاب

BIBLIOGRAPHY.

WILL DURANT : « The Story of . چاپ نیویورک .
Philosophy »

GEORGE CATLIN : « The ۱۹۳۹ — چاپ نیویورک .
Story of Political Philosoph'ers . »

GEORGE SANTAYANA : ۱۹۰۶ — چاپ نیویورک .
« Reason in Society » .

GEORGE SANTAYANA : ۱۹۲۳ — چاپ لندن .
« Scepticism and Animal Faith »

WILLIAM JAMES : ۱۹۰۷ — چاپ نیویورک .
« Pragmatism » .

WILLIAM JAMES : ۱۸۹۰ — چاپ نیویورک .
« Principles of Psychology » .

WILLIAM JAMES : ۱۹۰۲ — چاپ نیویورک .
« Varieties of Reilgious Experience »

JOSEPH RATNER : ۱۹۳۹ — چاپ نیویورک .
« Intelligence in the Modern World »

JOHN DEWEY : ۱۹۲۲ — چاپ نیویورک .
« Human . Nature and Conduct »

JOHN DEWEY : ۱۹۱۷ — چاپ نیویورک .
« Creative Intelligence »

JOHN DEWEY : ۱۹۲۰ — چاپ نیویورک .
« Reconstruction in Philosophy »

- JOHN DEWEY : ۱۸۹۹- چاپ نیویورک (۱۲)
 « School and Society » .
 HAROLD LASWELL : ۱۹۳۵ - چاپ نیویورک (۳)
 « World Politics and Personal Insecurity »
 HAROLD LASWELL : ۱۹۳۶ - چاپ نیویورک (۱۴)
 « Politics : who gets what , when how ? »
 ROBERT MACIVER : ۱۹۴۶ - چاپ نیویورک (۱۵)
 « The Web of Government »
 ROBERT MACIVER : ۱۹۵۲ - چاپ نیویورک (۱۶)
 « Democracy and the Economic Challenge »
 WALTER LIPPMANN: ۱۹۴۶, ۱۹۲۲ چاپ نیویورک (۱۷)
 « Public Opinion »
 WALTER LIPPMANN: ۱۹۴۳ - چاپ نیویورک (۱۸)
 « U S . Foreign Policy » .
 WALTER LIPPMANN : چاپ نیویورک (۱۹)
 « The Good Society »
 EDWARD HALLETT CARR : ۱۹۴۰- چاپ نیویورک (۲۰)
 « The Twenty Years of Crisis - 1919 — 1939 »
 EDWARD HALLETT CARR: ۱۹۴۲- چاپ نیویورک (۲۱)
 « Conditions of Peace »
 EDWARD HALLETT CARR : ۱۹۴۷- چاپ نیویورک (۲۲)
 « The Soviet Impact on the Western World »

فلاطنامہ

صواب	خطا	سطر	صفحہ
متغایر	متخالف	۴	۲
Collective	Collective	۲۲	۷
Harvard	Harward	۲۱	۱۱
Scepricism and	Scepticism anb	۲۴	۱۲
قرار دارد	قرارداد	۵	۲۳
Pedantic	Pedantie	۱۷	۳۲
نویسنده	نویسند	۲۲	۴۷
اتی ترها وسین ترها	اتی ترها	۲۱	۶۸
متنفذین	متنفذین	۱۷	۷۹
Freedom	Fre dom	۱۸	۱۰۱
سپاہ	سیداہ	۱۱	۱۰۹
De Jure	De gure	۲۰	۱۰۹
Influence	Ifluence	۲۳	۱۰۱
جامعہ	جامعہ	۲	۱۱۳
متخاصم	متخالف	۱	۱۰۵
چین ازماہ ادت	چین راوت	۲۲	۱۳۰
The	T e	۱۸	۱۳۴
Foreign	For ign	۲۰	۱۳۰
دانشگاه	انشگاه	۱۳	۱۳۵
Soviet	S viet	۱۸	۱۵۵
پروفیسورل	پروفیسول	۱۹	۱۶۰
متغایر	متخالف	۱	۱۶۲
m	u	۲۳	۱۶۵
دموکرائٹک	موکرائٹک	۸	۱۹۰
دموکراسی	دموکراسی	۲۰	۱۹۱
چنین بودہ	بودہ	۱	۱۹۲
راسیو نالیسم	راسیونالیسم	۲۰	۲۰۲
Cosmopolitanism	Cosm politanism	۲۱	۲۰۲

